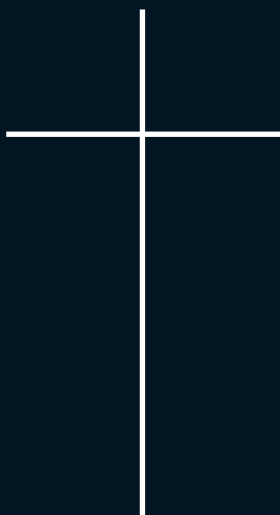


ALTARBÓK

FØROYA KIRKJU



Royndarútgáva
Seinna tekstarøð

ALTARBÓK

ALTARBÓK

FØROYA KIRKJU

TEKSTABÓK
SEINNA TEKSTARØÐ

ROYNDARÚTGÁVA



FØROYSKT KIRKJUMÁL

Altarbók Føroya kirkju – Seinna tekstarøð
© Føroyskt Kirkjumál 2013
Umbrotið, prentað og bundið: Føroyaprent

ISBN 978-99918-821-6-1



NORÐURLENSKT UMHVØRVISMERKI
Svanamerktur prentlutur 541 705

INNIHALDSYVIRLIT

Kollektir og bíbliulestrar til sunnu- og halgidagar í kirkjuárinum	7
Yvirlit yvir bíbliulestrar til barnagudstænastu í vanligari kirkjutíð (uppskot)	262
Pínslusøga várs Harra Jesu Krists	268
Uppskot til lestrar úr Pínslusøguni biðikvöldini í föstu	289
Uppskot til bíbliulestrar biðikvöldini í föstu. . .	290
Kollekt aftan á prædiku, tá ið ikki er altargangur	294
Kollektir til föstugudstænastu / lestur	295
Kollektir til messu / gudstænastu / lestur vanligar gerandisdagar	298
Kollektir og bíbliulestrar til serstakar gudstænastur í kirkjuárinum	299
Kollektir og bíbliulestrar til mishalgidagar og aðrar minnisdagar.	313

Yvirlit yvir bíbliulestrar í kirkjuárinum, til mishalgidagar og aðrar dagar í raðfylgju	338
Yvirlit yvir kirkjuárið	375
Inngangsbøn	380
Útgangsbøn	381

Kollektir og bíbliulestrar til sunnu- og halgidagar í kirkjuárinum

Sum inngangskollekt verður ein af hesum kollektum messað ella lisiin.

Tær seinnu inngangskollektirnar kunnu í mongum førum í staðin verða nýttar sum útgangskollektir.

Útgangskollektir til tær stóru hátíðirnar standa eftir bíbliulestrarnar til dagarnar.

Lisnir verða tveir ella tríggir bíbliulestrar. Tá ið tríggir bíbliulestrar vanliga verða lisiin, kann annar af lestrunum undan evangelíinum falla burtur, t.d. tá ið dópur er undir messuni / gudstænastuni. Fyrsti lestur er úr Gamla testamenti, annar úr Nýggja testamenti (epístul / lestur) og triði er dagsins evangelium. Verður bert ein bíbliulestur lisiin undan evangelíinum, ger presturin / deknurin sjálvur av, hvør af teimum báðum fyrru lestrunum verður lisiin.

Navnið á sunnu- og halgidøgum, sum er í klombrum, kann verða nýtt í staðin fyri tað navnið, ið stendur frammanfyri.

Tey kirkjuár, har høvuðsparturin fellur á stakt tal, verður lisið eftir fyrru tekstarøð, og tey kirkjuár, tá ið høvuðsparturin fellur á makað tal, verður lisið eftir seinnu tekstarøð.

Advent – jólaføsta

1. SUNNUDAG Í ADVENT NÝGGJÁRS DAG KIRKJUNNAR

Litur: Viólbláur, hvítur ella gyltur. Dagin eftir: Viólbláur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú við syni tínum, Jesusi Kristi, hevur kunngjørt okkum eitt Harrans náðiár og boðar fátækum gleðið, blindum sjón, fangum og neyðstøddum frælsi. Vit biðja teg, upplýs og stýr tú hjørtum okkara við heilaga anda tínum, so at vit ikki taka okkum meinboga av hesum frelsara okkara, men av náði tíni hoyra lívssælu orð hansara, taka tey at okkum og í fastari og livandi trúgv verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harri Jesus Kristus, tú, sum í miskunn tíni letur okkum byrja eitt nýtt náðiár. Vit biðja teg, reis teg í tínum veldi og kom okkum til hjálpar. Halt verndarhond tína yvir okkum og bjarga okkum í náði frá teimum vandum, sum hótta okkum vegna syndaskuld okkara, og ver okkum endurloysn og frelsa, tú, sum við faðir tínum livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivar Jesaja profetur:

Tí at so sigur Harrin, drottin: Sí tæinari mín, sum eg styði, útvaldi mín, sum sál mín hevur tokka til; eg lati anda mín koma yvir hann, hann skal boða fólkunum rætt. Ikki skal hann rópa og ikki lyfta upp reyst síni og ikki lata mál sítt hoyra á gøtunum. Rørið, ið brákað er, skal hann ikki bróta, rakið, ið rýkur, skal hann ikki slökkja. Við trúfesti ber hann rættin út. Ikki hann maktast, ikki hann gevst, til hann fær skipað rættin á jørðini, og eftir lóg hans bíða oyggjar. Soleiðis talar Guð Harrin, tann ið skapaði himinin og tandi hann út, tann ið breiddi út jørðina við øllum tí, sum á henni veksur, tann sum andadrátt gav fólkinum á henni og anda teimum, sum á henni ganga: Eg, Harrin, havi kallað teg í rættvísi; eg skal halda teg í hondina, og eg skal varðveita teg og gera teg til sáttmála fyri fólkið og til ljós fyri heidningarnar, til at lata upp eyguni á blindum, til at leiða út úr varðhaldi tey, ið bundin eru, og úr fangahúsi tey, sum í myrkri sita. Eg eri Harrin, tað er navn mítt, og ongum øðrum gevi eg dýrd mína og ikki úthøgðum bílætum lov mítt. Sí, hinir fyrru lutirnir eru komnir, og eg kunngerí nýggjar; áðrenn teir berast til, boði eg tykkum frá teimum. Jes 42,1-9

Epistulin skrivar Paulus ápostul í fyrra brævi sínum til Tessalónikumanna:

Men um tíðir og tímar, brøður, er tykkum ikki tørvur á, at skrivað verður til tykkara; tí at sjálvir vita tit gjølla, at Harrans dagur kemur sum tjóvur á nátt. Men tit, brøður, eru ikki í myrkri, so at dagurin skuldi komið á tykkum sum tjóvur. Tí at allir eru tit børn ljósins og børn dagsins, vit eru ikki børn náttarinnar ella myrkursins. Men vit,

sum hoyra deginum til, skulu vera ódruknir, klæddir í trúar og kærleiks brynju og frelsunnar vón sum hjálm. Tí at ikki hefur Guð ætlað okkum til vreiði, men at ognast frelsu við harra várum Jesusi Kristi, sum doyði fyri okkum, fyri at vit, annaðhvørt vit vaka ella vit sova, skulu liva saman við honum. Áminnið tí hvør annan og uppbyggjið hvør annan, soleiðis sum tit eisini gera! 1 Tess 5,1-2 og 4-5 og 8-11

Hetta heilaga evangelið skrivar Lukas evangelistur:

Og Jesus kom til Nasaret, har sum hann var vaksin upp, og hann fór, sum siður hansara var, hvíludagin inn í samkomuhúsið; og hann reisti seg upp at lesa fyri. Og bók Jesaja profets varð honum fingin, og tá ið hann opnaði bókina, fann hann niður á tann staðin, har sum skrivað stóð: „Andi Harrans er yvir mær, av tí at hann hefur salvað meg, til at bera fátækum gleðiboð. Sent hefur hann meg út til at boða fangum frælsi og blindum sjón, til at sleppa neyðstøddum leysum, til at kunngera eitt Harrans náðiár.“ Og hann legði bókina saman og fekk tænararum hana og settist niður; og hvørs mans eygu í samkomuhúsinum hugdu upp á hann. Men hann tók undir at tala til teirra: „Í dag er hetta skriftorðið gingið út fyri oyrum tykkara.“ Og øllum leitst væl á hann, og tey undraðust á tey lívsælu orð, sum komu av munninum hansara; og tey søgdu: „Er hann ikki sonur Jósefs?“ Og hann segði við tey: „Óivað munnu tit fara og siga við meg hetta orðtakið: „Lækni, lek sjálvan teg. Ger eisini her í heimbygd tíni so stór verk, sum vit hava frætt at vera hend í Kapernaum.““ Og enn meira segði hann: „Sanniliga sigi eg tykkum: Eingin profetur er væl kendur

í sínum egna fosturlandi. Men eg sigi tykkum av sonnum: Mangar vóru einkjurnar í Ísrael á døgum Elia, tá ið himmalin var latin aftur í trý ár og seks mánaðir, ta ferðina tað var stórur hungur í øllum landinum; og til onga teirra var Elia sendur, men bert til Sáreptu við Sidon til eina einkju. Og mangir vóru hinir spítalsku í Ísrael, meðan Elisa profetur var uppi á døgum, og eingin teirra varð reinsaður, men eina Náaman Sýriulendingur.“ Og øll í samkomuhúsinum vórðu full av vreiði, tá ið tey hoyrdu hetta, og tey reistust og koyrdu hann avstað út úr bygdini og fóru við honum ytst á røðina á tí fjallinum, sum bygd teirra var bygd á, at rinda honum oman har. Men hann gekk ígjøgnum, mitt ímillum teirra, og fór leið sína. Luk 4,16-30

2. SUNNUDAG Í ADVENT

Litur: Viólbláur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú við syni tínum, Jesusi Kristi, hevur opinberað okkum, at ríki títt á tínum degi skal koma til sjóndar í dýrd. Vit biðja teg, at tú við heilaga anda tínum vilt halda okkum fast við orð títt, so at vit ikki sovna í vantrúgv ella líkasælu, men altíð vaka og biðja, halda út í tolni og við føstum áliti á náði tína vænta komu sonar tíns við gleði og tá verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus

Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harri Jesus Kristus, tú, sum á evsta degi kemur aftur í dýrd at døma livandi og deyð. Vit biðja teg, búgv tú hjørtu okkara til, so at vit ikki liva í følskum tryggleika, men altíð vaka og biðja og við føstum álitum á náði tína tæna tær við reinum hjörtum og fagna komu tíni við gleði. Tú, sum við faðir tínum livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profetur:

Men av Ísai runni skal kvistur spretta fram og angi av rótum hans bera frukt. Og andi Harrans skal hvíla yvir honum, andi vísdóms og vits, andi ráðs og kraftar, andi kunnskapar og ótta Harrans. Hugnaður hans skal vera í ótta Harrans; hann skal ikki døma eftir tí, sum eygu hans síggja, og ikki skipa rætt eftir tí, sum oyru hans hoyra. Við rættvísi skal hann døma hini fátæku og skipa rætt við rættlæti fyri hinum neyðstøddu í landinum; hann skal sláa yvirgangskroppin við sprota muns síns og drepa hin gudleysa við anda varra sína. Rættferð skal vera belti um lendar hans og trúskapur belti um mjadnar hans. Tá skal úlvurin búgva hjá lambinum og pantarin liggja í felagi við geitarlambinum, kálvar, ungljón og alidjór ganga saman, og ein smádrongur skal gæta tey. Kúgv og björn skulu ganga á beiti saman; og ungar teirra skulu liggja á bóli saman; og ljónið skal eta hoyggj eins

og neyt. Bróstabarnið skal spæla við holuna hjá hoggorminum, og barnið, sum beint er avvnt, skal stinga hond sína inn í holið hjá basiliskinum. Á øllum mínum heilaga fjalli skulu menn einki ilt gera og ongan skaða valda, tí at jørðin er full av kunnleika Harrans, eins og vatnið fjalir havsins botn. Á tí degi skulu heidningarnir spyrja eftir rótarkvistinum av Ísai, sum stendur sum hermerki fyri fólkinum; og bústaður hans skal verða dýrligur. Jes 11,1-10

Epistulin skrivar Jákup ápostul:

Verið tí tolnir, brøður, til Harrin kemur! Sí, bóndin bíðar eftir hinum dýrabara ávøkstinum av jørðini og væntar í tolni eftir honum, til hann fær heystregn og várregn. Verið eisini tit tolnir, styrkið hjørtu tykkara, tí at koma Harrans er í nánd. Ják 5,7-8

Hetta heilaga evangelið skrivar Matteus evangelistur:

Jesus segði: Tá skal himmiríkið verða líknað við tíggju moyggjar, sum tóku lampur sínar og fóru út at mæta brúðgóminum. Men fimm teirra vóru óhygnar og fimm hygnar. Tí at hinar óhygnu tóku lampur sínar, men tóku onga olju við sær; men hinar hygnu tóku olju við í konnum sínum aftrat lompum sínum. Men við tað at brúðgómurin dvøldi við at koma, kom tyngd á tær allar, og tær sovnaðu. Men um midnátt kom róp í: „Sí, nú kemur brúðgómurin! Farið út at mæta honum!“ Tá vaknaðu allar hesar moyggjarnar og fóru at gera lampur sínar til. Men hinar óhygnu søgdu við hinar hygnu: „Latið okkum fáa eitt sindur av olju frá tykkum, tí at lampur okkara slokna.“ Men hinar hygnu svaraðu og

sögdu: „Nei, tað fer ikki at røkka til hjá okkum og hjá tykkum við. Farið tit heldur til teirra, ið selja, og keypið tykkum sjálvum.“ Meðan tær nú fóru avstað at keypa, kom brúðgómurin; og tær, ið búnar vóru, fóru við honum inn til brúðleyps; og dyrnar vórðu latnar aftur. Men seinni komu eisini hinar moyggjarnar og søgdu: „Harri, harri, lat okkum upp!“ Men hann svaraði og segði: „Sanniliga sigi eg tykkum, eg kenni tykkum ikki.“ Vakið tí, tí at tit vita hvørki dagin ella tíman! Matt 25,1-13

3. SUNNUDAG Í ADVENT

Litur: Viólbláur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú í miklu náði og miskunn tíni við syni tínum, Jesusi Kristi, veitir okkum endurloysing og frelsu. Vit biðja teg, at tú við heilaga anda tínum vilt lýsa fyrri okkum í heimsins myrkri og veita okkum tann frið, sum heimurin ikki kann geva. Gev okkum at ganga í hesum ljósi tínum, so at vit tæna tær í friði og rættvísi og vónrík gleðast um komu einborna sonar tíns í heimin, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harri Jesus Kristus, tú, sum ert ljós heimsins og lýsir fyrri teimum, sum sita í myrkri og í skugga deyðans. Vit biðja teg, hoyr við mildni bønir okkara. Ver okkum miskunn-samur og birt tú ljós í hjartans myrkri, tú, sum við faðir tínum livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profetur:

Troystið, troystið fólk mítt! sigur Guð tykkara. Talið blíðliga til Jerúsalem og boðið henni, at stríð hennara er á enda, at sekt hennara er goldin, at hon hevur fingið tvífalt av Harrans hond fyrri allar syndir sínar. Hoyr, tað rópar í oyðimørkini: „Greiðið gøtu Harrans, ruddið Guði várum veg í oyðimørkini! Hvør dalur skal verða hækkaður, hvørt fjall og hvør brekka skulu verða lækkað, hólarnir skulu verða ein slætti og heygjarnir fløtur. Dýrd Harrans skal birtast, og alt hold skal fáa tað at síggja, tí at muður Harrans hevur talað.“ Hoyr, tað sigur: „Rópa!“ Og eg svari: „Hvat skal eg rópa?“ „Alt hold er gras, og allur yndisleikur tess sum blóma á markini. Grasið visnar, blóman fœlnar, tá ið andi Harrans blæsur á tey. Sanniliga, menniskjan er gras. Grasið visnar, blóman fœlnar, men orð Guðs várs stendur allar ævir.“ Jes 40,1-8

Epistulin skrivur Paulus ápostul í seinna brævi sínum til Korintmanna:

Tí at ikki okkum sjálvar prædika vit, men Krist Jesus sum harra, men okkum sjálvar sum tænarar tykkara fyrri Jesu skuld. Tí at Guð, sum segði: „Úr myrkrinum skal ljós skína fram!“ hann læt tað skína í hjørtum okkara,

fyri at lata kunnleikan um Guðs dýrd í ásjón Krists lýsa fram. Men henda dýrgripin hava vit í leirkeri, fyri at hin ovurmikla kraftin skal vera Guðs og ikki frá okkum, trongdir sum vit eru í øllum førum, men tó ikki inni-byrgdir; ivafullir, men tó ikki ráðleysir; atsøktir, men tó ikki uppgivnir; feldir, men tó ikki týndir; altíð berandi deyðing Jesu við okkum í likaminum, fyri at eisini Jesu lív má verða opinberað í likami okkara. 2 Kor 4,5-10

Hetta heilaga evangelið skrivur Lukas evangelistur:

Og Sakarias, faðir Jóhannesar, varð fyltur av heilagum anda, og hann profeteraði og mælti: „Lovaður veri Harrin, Guð Ísraels, tí at vitjað hevur hann fólk sítt, og loyst hevur hann tað út; og reist hevur hann okkum eitt frelsunnar horn í húsi Dávids, tænara síns; soleiðis sum hann av fyrndartíð hevur talað við munnin hinna heilagu profeta sína: Frelsu frá fíggindum várum og frá hondum alra teirra, sum okkum hata; til tess at inna miskunn móti fedrum várum og minnst hin heilaga sáttmála sín, eiðin tann, sum hann svór Ábrahami, faðir várum, at hann vildi veita okkum, at vit, bjargað úr hondum fígginda vára, óttaleys máttu tæna honum í heilagskapi og rættvísi fyri ásjón hans allar dagar várar. Og tú við, lítla barnið, skalt verða nevndur profetur hins hægsta; tí at tú skalt ganga undan fyri ásjón Harrans, at búgva út vegir hans, at geva fólk hans kunnugleika um frelsu í fyrigeving synda teirra, fyri Guðs várs mildu miskunnar sakir, sum sólarriis av høgum himni hevur vitjað okkum við, at lýsa fyri teimum, sum sita í myrkri og skugga deyðans, at beina fótum várum inn á friðarleið.“ Men barnið vaks og

varð sterkt í andanum; og hann var í oyðimørkunum til tann dagin, tá ið hann steig fram fyri Ísrael. Luk 1,67-80

4. SUNNUDAG Í ADVENT

Litur: Viólbláur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú hevur sent profetar og boðberar at bera vitnisburð um son tín, Jesus Krist. Vit biðja teg, at tú við heilaga anda tínum vilt hjálpa okkum at trúgva vitnisburði teirra, so at vit taka ímóti Jesusi sum frelsara okkara og við sannari gleði og tøkk halda hina heilagu hátíð í kirkju tíni fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harri Jesus Kristus, tú, sum letur okkum hoyra hin sæla boðskapin um komu tína í heimin. Vit biðja teg, reis teg í tínum veldi og kom okkum til hjálpar við náði tíni, so at vit taka ímóti tær við opnum hjørtum og fagna komu tíni við gleði, tú, sum við faðir tínum livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivar Jesaja profetur:

Á tí degi skalt tú siga: „Eg lovi tær, Harri; tí at tú reiddist inn á meg, men vreiði tín hvarv, og tú uggaði meg. Sí, Guð er frelsa mín, eg eri ekkaleysur og óttist ikki, tí at Harrin er máttur og lovsongur mín, og hann varð mær frelsa.“ Av frelsunnar keldu skulu tit oysa vatn við gleði. Og tann dagin skulu tit siga: „Takkið Harranum, ákallið navn hans, kunngeríð gerningar hans fólkanna millum, sigið frá, at navn hans er hátt. Lovsyngið Harranum, tí at hann hevur dýrdarverk gjørt; hetta skal verða kunnigt um alla jørðina. Lat fagnaðarróp ljóða og syng av gleði, tú, sum býrt á Zion; tí at hin heilagi í Ísrael er stórur hjá tær.“ Jes 12

Epistulin skrivar Paulus ápostul í seinna brævi sínum til Korintmanna:

So satt sum Guð er trúfastur, so er tala okkara til tykkara ikki bæði ja og nei. Tí at sonur Guðs, Kristus Jesus, sum tykkara millum er prædikaður av okkum, av mær og Silvanusi og Timoteusi, var ikki bæði ja og nei, men ja er tað vorðið í honum. Tí at so mangar sum Guðs fyríjáltanir eru, í honum hava tær ja sítt, og fáa tí eisini við honum amen sítt, Guði til æru við okkum. Men tann, sum heldur okkum tillíka við tykkum fast við Krist og salvaði okkum, er Guð, hann sum eisini hevur innsiglað okkum og givið okkum pant andans í hjørtu okkara. 2 Kor 1,18-22

Hetta heilaga evangelið skrivar Jóhannes evangelistur:

Tá kom upp trætumál millum lærusveina Jóhannesar og Jøda um reinsan. Og teir komu til Jóhannesar og søgdu

við hann: „Rabbi, tann sum var hjá tær hinumegin Jórdan, hann sum tú vitnaði um, sí, hann doypir, og allir koma til hansara.“ Jóhannes svaraði og segði: „Maður kann als einki taka, uttan tað verður honum givið av himlinum. Tit eru sjálvir vitni míni, at eg segði: Eg eri ikki Kristus, men: Eg eri sendur undan honum. Tann, sum hevur brúðrina, er brúðgómur; men vinur brúðgómsins, sum stendur hjá honum og lýðir á hann, gleðist inniliga um rødd brúðgómsins. Henda gleðin mín er nú vorðin fullkomin. Hann eigur at vaksa, men eg at minka. Tann, sum kemur omanfrá, er yvir øllum; tann, sum er av jørðini, er av jørðini og talar av jørðini; tann, sum kemur av himni, er yvir øllum; og tað, sum hann hevur sæð og hoyrt, tað vitnar hann, og eingin tekur ímót vitnisburði hansara. Tann, sum hevur tikið ímót vitnisburði hansara, hevur staðfest, at Guð er sannorðaður. Tí at tann, sum Guð sendi út, talar Guðs orð; tí at hann gevur ikki andan eftir máli. Faðirin elskar sonin og hevur givið honum allar lutir upp í hendur. Tann, sum trýr á sonin, hevur ævigt lív; men tann, sum er syninum ólýðin, skal ikki síggja lívið, men vreiði Guðs verður verandi yvir honum.“ Jóh 3,25-36

Jól

JÓLAAFTAN

Litur seinnapart ella um kvöldið: Hvítur ella gyltur.

*Seinnaparts- / kvöldgudstænasta uttan altargang – aftan-
songur. Prædikað verður yvir ein av hesum tekstum ella ein
frítt valdan tekst. Fellur 4. sunnudagur í advent jóláaftan,
verður messan / gudstænastan um middagsleitið hildin sum
vanligt við bønnum, tekstum og sálmum til 4. sunnudag í
advent.*

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Vit takka tær, Guð faðir, tí at tú hevur givið okkum einborna son tín, Jesus Krist, til tess at ein og hvør, sum trýr á hann, ikki skal glatast, men hava ævigt lív. Vit takka tær, Jesus Kristus, tí at tú vart faðir tínum lýðin, setti teg sjálvan lágt og gjørdist menniskja. Vit takka tær, tú góði heilagi andi, tí at tú við orðsins ljósi letur okkum síggja, at Jesus Kristus er sonur Guðs og einasti frelsari okkara. Gev okkum, Guð, náði tína, so at vit við trúgvandi og takksomum hjørtum av nýggjum mega hoyra henda fagnaðarríka boðskapin, at okkum er ein frelsari føddur, og halda jól saman hvør við øðrum í kærleika okkara millum. Tað biðja vit øll í várs harra Jesu navni, hann, sum við tær og hinum heilaga anda livir og ræður um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, vit takka tær, tí at tú læt son tín, Jesus Krist, gerast menniskja okkum til frelsu. Vit biðja teg, gev okkum heilaga anda tín, so at vit við trúgvandi og takksomum hjørtum av nýggjum mega hoyra henda fagnaðarríka boðskapin, at okkum er ein frelsari føddur, so at vit við honum mega fáa eina signaða jólahátíð í kærleika okkara millum. Tað biðja vit fyri einborna son tín, harra og frelsara váran, Jesus Krist, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum sendi heilagu einglar tínar til hirðarnar úti á markini við gleðiboðum um son tín, Jesus Krist, og boðaði teimum, at teir ikki skuldu óttast, men gleðast, tí at frelsarin var borin í heim. Vit biðja teg, at tú við heilaga anda tínum vilt reka allan ótta úr hjørtum okkara og veita okkum hina sonnu og ævigu gleði fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum við hinum sanna ljósi, syni tínum, Jesusi Kristi, læt hina heilagu jólanátt lýsa eins og bjartan dag. Vit biðja teg, gev okkum her á foldum at ganga í hesum ljósi og at eiga gleðina í honum, so at vit einaferð í himlinum mega skoða dýrd hansara í hinum æviga ljósi, hann, sum við tær livir og ræður í einleika

heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar!
Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profetur:

Men eina ferð skal ikki vera myrkur í tí landi, sum nú er í neyðum statt. Í forðum læt hann Zebulons land og Naftali land verða fyri vanvirðing, men eina ferð skal hann aftur lata heiður koma yvir vegin til havið, yvir landið handan Jórdan og yvir heidninganna kring. (Tað fólkíð, sum gongur í myrkri, skal síggja stórt ljós, og ljós skal lýsa yvir teimum, sum sita í deyðaskuggans landi.) Tú økir fagnaðin í stórum, tú gert gleðina mikla; tey gleðast fyri ásjón tíni eins og á kornskurðartíð, fegnast, eins og tá ið herfongur verður býttur. Tí hitt tunga okið, stongina á herðum hans, og rakstrarmansins broddstav hevur tú brotið eins og á Midians degi. Ja, hvør heglandi hermanna stivli, hvør blóðdálkað skikkja skal brend verða og oydd í eldi. (Tí at barn er okkum føtt, sonur okkum givin, og á herðum hans skal høvdingadømið hvíla; navn hans skal verða kallað undur, ráðgevi, veldigur Guð, ævinnar faðir, friðarhøvdingi. Stórt skal høvdingadømið verða, og friðurin skal ongan enda taka á hásæti Dávids og í kongsríki hans til tess at reisa tað og menna tað við rætti og rættvísi hiðan ífrá og um allar ævir. Vandlæti Harra herliðanna skal gera hetta.) Jes 9,1-7 ella 2 og 6-7.

Ella:

Henda heilaga lesturin skrivur Mika profetur:

Men tú, Betlehem Efrata, eina minst av Júda túsundum, frá tær skal tó koma hann, sum høvdingi skal vera yvir

Ísrael; frá forðum er upphav hans, frá ævinleikans dögum; tessvegna gevur hann tey yvir eina tíð, til hon, ið fœða skal, hevur átt; tá skulu leivdir ættbrøðra hans koma heim aftur til Ísraelsmanna. Og hann skal standa og goyma at teimum í kraft Harrans, í tignarnavni Guðs síns. Ekkaleys munnu tey tá búgva, tí at mikil skal hann vera alt at endamarkum jarðar. Hann skal vera friður. Mika 5,1-4a

Epistulin skrivar Paulus ápostul til Titusar:

Tí at Guðs náði er vorðin opinberað til frelsu fyri allar menniskjur, og hon uppsiðar okkum til at avnokta gudloysið og hinar veraldligu girndirnar og liva hóvliga og rættvísiliga og gudiliga í hesum heimi, væntandi hina sælu vón og opinberingina av dýrd hins stóra Guðs og frelsara várs, Jesu Krists, hann sum gav seg sjálvan fyri okkum, fyri at hann kundi loysa okkum út úr øllum lógloysi og reinsa sær sjálvum eitt eigindómsfólk, áhugað til góðar gerningar. Tit 2,11-14

Hetta heilaga evangelið skrivar Lukas evangelistur:

Men tað hendi í teimum dögum, at tað komu boð frá Augustusi keisara um, at allur heimurin skuldi verða skrivaður í manntal. (Hetta fyrsta manntalið var, meðan Kvirinius var landshøvdingi í Síriulandi). Og øll fóru at verða skrivað, hvør í ættarbygd sína. Men eisini Jósef fór úr Galileu, úr bygdini Nasaret, niðan til Júdeu, til Dávids bygd, sum eitur Betlehem, tí at hann var slektaður av Dávids húsi og ætt, at verða skrivaður, saman við Mariu, trúlovaðu festarmoy síni, sum var við barn. Men tað hendi, meðan tey vóru har, at tíðin kom, at hon skuldi

eiga barn. Og hon átti son sín, hin fyrstafödda, og hon reivaði hann og legði hann í eina krubbu, tí at ikki var rúm fyri teimum í tilhaldshúsinum. Og tað vóru hirðar har í sama bygdarlaginum, sum lógu úti á markini um náttina og goymdu at seyðafylgjum sínum. Og sí, eingil Harrans stóð hjá teimum, og dýrd Harrans ljómaði rundan um teir, og teir vórðu ógvuliga óttafullir. Og eingilin segði við teir: „Óttist ikki; tí sí, eg kunngeri tykkum eini stór gleðiboð, sum skulu verða fyri alt fólkið. Tí at tykkum er í dag ein frelsari føddur, sum er Harrin Kristus í Dávids staði! Og hetta skulu tit hava til merkis: Tit skulu finna eitt barn reivað og liggjandi í eini krubbu. „Og í somu stund var hjá einglinum ein fjöld av himmalskum herskarum, sum lovaðu Guði og søgdu: „Heiður veri Guði í hægsta himli, og friður á jørð, og í menniskjum góður tokki!“

(Og tað hendi, tá ið einglarnir vóru farnir frá teimum aftur til himmals, tá søgdu hirðarnir hvør við annan: „Latum okkum nú fara beinanvegin til Betlehem og vita um hesi tíðindi, sum hend eru, og sum Harrin hevur kunngjørt okkum.“ Og teir fóru við skundi hagar og funnu bæði Mariu og Jósef og barnið liggjandi í krubbuni. Og tá ið teir sóu tað, søgdu teir frá teimum orðum, sum talað høvdu verið til teirra um hetta barn. Og øll, ið hoyrdu tað, undraðust á tað, sum teimum varð sagt av hirðunum. Men Maria legði sær øll hesi orð í geyma og hugsaði um tey í hjarta sínum. Og hirðarnir fóru avstað aftur, og teir lovaðu og prísaðu Guði fyri alt tað, sum teir høvdu hoyrt og sæð, soleiðis sum tað hevði verið sagt við teir.) Luk 2,1-14 ella 1-20

Ella:

Hetta heilaga evangelið skrifvar Matteus evangelistur:

Men við fœðing Jesu Krists gekk tað soleiðis til: Tá ið Maria, móðir hansara, var trúlovað Jósefi, so kendist tað á henni, áðrenn tey komu saman, at hon var við barn av hinum heilaga anda. Men við tað at Jósef, maður hennara, var ein rættvísur maður og ikki vildi gera hana opinberliga til skammar, ætlaði hann í loyndum at skilja seg frá henni. Men meðan hann hugsaði um hetta, sí, tá sýndi eingil Harrans seg í dreymi fyri honum og segði: „Jósef, sonur Dávids! Óttast ikki fyri at taka Mariu, konu tína, til tín; tí at tað, sum hon ber undir belti, er av hinum heilaga anda. Og hon skal fœða ein son, og Jesus skalt tú kalla navn hansara, tí at hann skal frelsa fólk sítt frá syndum teirra.“ Men hetta hendi alt samalt, fyri at tað skuldi ganga út, ið talað var av Harranum við profetinum, ið sigur: „Sí, moyggjin skal verða við barn og eiga son, og á navni skulu tey nevna hann Immanuel,; tað merkir: „Guð við okkum.“ Men tá ið Jósef vaknaði upp úr svøvni, gjørði hann, soleiðis sum eingil Harrans hevði boðið honum, og tók konu sína til sín. Men hann kom henni ikki nær, fyrr enn hon hevði átt son, og hann kallaði navn hansara Jesus. Matt 1, 18-25

ÚTGANGSKOLLEKT

Lat um okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, vit takka tær, tí at tú hevur latið jólaboð tíni koma eisini til okkara, so at hin stóra gleðin verður boðað øllum fólki okkara. Vit biðja teg, verð hjá okkum við heilaga anda tínum, so at orð títt má bera ávøkst í hjørtum okkara og verða boðað eisini við okkum

um allan heimin. Gev okkum at enda saman við øllum einglum tínum at vera við í hinum æviga lovsonginum fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella fyrsta inngangskollekt.

JÓLADAG (FØÐINGARDAG KRISTS)

Litur: Hvítur ella gyltur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, vit takka tær, tí at tú í miklu náði og miskunn tíni hevur latið son tín, Jesus Krist, gerast menniskja og í náði givið okkum hann til frelsara frá syndini og ævigum deyða. Vit biðja teg, upplýs hjørtu okkara við heilaga anda tínum, so at vit mega vera takksom fyri hesa náði tína, søkja alla hjálp og troyst hjá honum, og so at enda verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum læt einborna son tín, Jesus Krist, verða føddan av Mariu moy og gerast menniskja. Vit biðja teg, at tú við honum vilt loysa okkum úr træl-

dómi syndarinnar og gera okkum til nýggj og fræls menniskju, honum, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í fyrstu Mósebók:

Í fyrstuni skapaði Guð himmalin og jørðina. Og jørðin var oyðin og ber, og myrkur var yvir frumhavinum, og Guðs andi lá á vøtnunum. Og Guð segði: „Verði ljós!“ Og tað varð ljós. Og Guð sá, at ljósið var gott, og Guð skildi ljósið frá myrkrinum, og Guð kallaði ljósið dag, og myrkrið kallaði hann nátt. Og tað varð kvøld, og tað varð morgun – fyrsti dagur. 1 Mós 1,1-5

Epistulin skrivar Jóhannes ápostul í fyrsta brævi sínum:

Elskaðu tit, latum okkum elska hvør annan, tí at kærleikin er av Guði; og ein og hvør, sum elskar, er føddur av Guði og kennir Guð. Tann, sum ikki elskar, kennir ikki Guð, tí at Guð er kærleiki. Í hesum varð Guðs kærleiki opinberaður okkara millum, at Guð hevur sent son sín, hin einborna, í heimin, fyri at vit skulu liva við hann. Í hesum er kærleikin: Ikki at vit elskaðu Guð, men at hann elskaði okkum og sendi son sín til at vera bót fyri syndir okkara. Elskaðu tit, hevur Guð soleiðis elskað okkum, tá eiga vit eisini at elska hvør annan. 1 Jóh 4,7-11

Hetta heilaga evangelið skrivar Jóhannes evangelistur:

Í fyrstuni var orðið, og orðið var hjá Guði, og orðið var Guð. Hetta var í fyrstuni hjá Guði. Allir lutir eru vorðnir til við tí, og uttan tað varð einki til av tí, sum til er vorðið. Í tí var lív, og lívið var ljós menniskjunnar. Og ljósið

skínur í myrkrinum, og myrkrið tók ikki við tí. Maður kom, sendur frá Guði, hann æt Jóhannes. Hesin kom til vitnisburðar, til tess at hann skuldi vitna um ljósið, fyri at allir skuldu trúgva við honum. Hann var ikki ljósið, men hann skuldi vitna um ljósið. Hitt sanna ljósið, sum upplýsir hvørja menniskju, var við at koma í heimin. Hann var í heiminum, og heimurin er vorðin til við honum, og heimurin kendi hann ikki. Hann kom til sítt egna, og hansara egnu tóku ikki ímóti honum. Men so mongum, sum tóku ímóti honum, teimum gav hann mátt til at verða Guðs børn, teimum, sum trúgva á navn hansara, sum ikki eru gitnir av blóði, ei heldur av holds vilja, ei heldur av mans vilja, men av Guði. Og orðið varð hold og tók búgv okkara millum, og vit skoðaðu dýrd hansara, dýrd, sum einborin sonur hevur frá faðir sínum, fulla av náði og sannleika. Jóh 1,1-14

ÚTGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, vit takka tær, tí at tú hevur latið jólaboð tíni koma eisini til okkara, so at hin stóra gleðin verður boðað øllum fólki okkara. Vit biðja teg, verð hjá okkum við heilaga anda tínum, so at orð títt má bera ávøkst í hjørtum okkara og verða boðað eisini við okkum um allan heimin. Gev okkum at enda saman við øllum einglum tínum at vera við í hinum æviga lovsonginum fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Seinnapart ella um kvöldið

Sí frammanfyri kollektir til jólaaftan ella jóladag.

Henda heilaga lesturin skrivar Mika profetur:

Men tú, Betlehem Efrata, eina minst av Júda túsundum, frá tær skal tó koma hann, sum høvdingi skal vera yvir Ísrael; frá forðum er upphav hans, frá ævinleikans døgum; tessvegna gevur hann tey yvir eina tíð, til hon, ið føða skal, hevur átt; tá skulu leivdir ættbrøðra hans koma heim aftur til Ísraelsmanna. Og hann skal standa og goyma at teimum í kraft Harrans, í tignarnavni Guðs síns. Ekkaleys munnu tey tá bógva, tí at mikil skal hann vera alt at endamarkum jarðar. Hann skal vera friður. Mika 5,1-4a

Ella:

Henda heilaga lesturin skrivar Jesaja profetur:

Men eina ferð skal ikki vera myrkur í tí landi, sum nú er í neyðum statt. Í forðum læt hann Zebulons land og Naftali land verða fyri vanvirðing, men eina ferð skal hann aftur lata heiður koma yvir vegin til havið, yvir landið handan Jórdan og yvir heidninganna kring. (Tað fólkið, sum gongur í myrkri, skal síggja stórt ljós, og ljós skal lýsa yvir teimum, sum sita í deyðaskuggans landi.) Tú økir fagnaðin í stórum, tú gert gleðina mikla; tey gleðast fyri ásjón tíni eins og á kornskurðartíð, fegnast, eins og tá ið herfongur verður býttur. Tí hitt tunga okið, stongina á herðum hans, og rakstrarmansins broddstav hevur tú brotið eins og á Midians degi. Ja, hvør heglandi hermanna stivli, hvør blóddálkað skikkja skal brend verða og oydd í eldi. (Tí at barn er okkum føtt, sonur

okkum givin, og á herðum hans skal høvdingadømið hvíla; navn hans skal verða kallað undur, ráðgevi, veldigur Guð, ævinnar faðir, friðarhøvdingi. Stórt skal høvdingadømið verða, og friðurin skal ongan enda taka á hásæti Dávids og í kongsríki hans til tess at reisa tað og menna tað við rætti og rættvísi hiðan ífrá og um allar ævir. Vandlæti Harra herliðanna skal gera hetta.) Jes 9,1-7 ella 2 og 6-7

** Epistulin skrivar Paulus ápostul til Titusar:*

Tí at Guðs náði er vorðin opinberað til frelsu fyri allar menniskjur, og hon uppsiðar okkum til at avnokta gudloysið og hinar veraldligu girndirnar og liva hóvliga og rættvísiliga og gudiliga í hesum heimi, væntandi hina sælu vón og opinberingina av dýrd hins stóra Guðs og frelsara várs, Jesu Krists, hann sum gav seg sjálvan fyri okkum, fyri at hann kundi loysa okkum út úr øllum lógloysi og reinsa sær sjálvum eitt eigindómsfólk, áhugað til góðar gerningar. Tit 2,11-14

Hetta heilaga evangelið skrivar Lukas evangelistur:

Men tað hendi í teimum døgum, at tað komu boð frá Augustusi keisara um, at allur heimurin skuldi verða skrivaður í manntal. (Hetta fyrsta manntalið var, meðan Kvirinius var landshøvdingi í Sýriulandi). Og øll fóru at verða skrivað, hvør í ættarbygd sína. Men eisini Jósef fór úr Galileu, úr bygdini Nasaret, niðan til Júdeu, til Dávids bygd, sum eitur Betlehem, tí at hann var slektaður av Dávids húsi og ætt, at verða skrivaður, saman við Mariu, trúlovaðu festarmoy síni, sum var við barn. Men tað hendi, meðan tey vóru har, at tíðin kom, at hon skuldi

eiga barn. Og hon átti son sín, hin fyrstafødda, og hon reivaði hann og legði hann í eina krubbu, tí at ikki var rúm fyri teimum í tilhaldshúsinum. Og tað vóru hirðar har í sama bygðarlaginum, sum lógu úti á markini um náttina og goymdu at seyðafylgjum sínum. Og sí, eingil Harrans stóð hjá teimum, og dýrd Harrans ljómaði rundan um teir, og teir vórðu ógvuliga óttafullir. Og eingilin segði við teir: „Óttist ikki; tí sí, eg kunngeru tykkum eini stór gleðið, sum skulu verða fyri alt fólkið. Tí at tykkum er í dag ein frelsari føddur, sum er Harrin Kristus í Dávids staði! Og hetta skulu tit hava til merkis: Tit skulu finna eitt barn reivað og liggjandi í eini krubbu.“ Og í somu stund var hjá einglinum ein fjøld av himmalskum herskarum, sum lovaðu Guði og søgdu: „Heiður veri Guði í hægsta himli, og friður á jørð, og í menniskjum góður tokki!“

(Og tað hendi, tá ið einglarnir vóru farnir frá teimum aftur til himmals, tá søgdu hirðarnir hvør við annan: „Latum okkum nú fara beinanvegin til Betlehem og vita um hesi tíðindi, sum hend eru, og sum Harrin hevur kunngjørt okkum.“ Og teir fóru við skundi hagar og funnu bæði Mariu og Jósef og barnið liggjandi í krubbuni. Og tá ið teir sóu tað, søgdu teir frá teimum orðum, sum talað høvdu verið til teirra um hetta barn. Og øll, ið hoyrdu tað, undraðust á tað, sum teimum varð sagt av hirðunum. Men Maria legði sær øll hesi orð í geyma og hugsaði um tey í hjarta sínum. Og hirðarnir fóru avstað aftur, og teir lovaðu og prisaðu Guði fyri alt tað, sum teir høvdu hoyrt og sæð, soleiðis sum tað hevði verið sagt við teir.) Luk 2,1-14 ella 1-20

Ella:

Hetta heilaga evangelið skrivar Lukas evangelistur:

Og tað hendi, tá ið einglarnir vóru farnir frá teimum aftur til himmals, tá søgdu hirðarnir hvør við annan: „Latum okkum nú fara beinanvegin til Betlehem og vita um hesi tíðindi, sum hend eru, og sum Harrin hevur kunngjørt okkum.“ Og teir fóru við skundi hagar og funnu bæði Mariu og Jósef og barnið liggjandi í krubbuni. Og tá ið teir sóu tað, søgdu teir frá teimum orðum, sum talað høvdu verið til teirra um hetta barn. Og øll, ið hoyrdu tað, undraðust á tað, sum teimum varð sagt av hirðunum. Men Maria legði sær øll hesi orð í geyma og hugsaði um tey í hjarta sínum. Og hirðarnir fóru avstað aftur, og teir lovaðu og prísaðu Guði fyri alt tað, sum teir høvdu hoyrt og sæð, soleiðis sum tað hevði verið sagt við teir. Luk 2,15-20

Ella:

Hetta heilaga evangelið skrivar Matteus evangelistur:

Men við føðing Jesu Krists gekk tað soleiðis til: Tá ið Maria, móðir hansara, var trúlovað Jósefi, so kendist tað á henni, áðrenn tey komu saman, at hon var við barn av hinum heilaga anda. Men við tað at Jósef, maður hennara, var ein rættvísur maður og ikki vildi gera hana opinberliga til skammar, ætlaði hann í loyndum at skilja seg frá henni. Men meðan hann hugsaði um hetta, sí, tá sýndi eingil Harrans seg í dreymi fyri honum og segði: „Jósef, sonur Dávids! Óttast ikki fyri at taka Mariu, konu tína, til tín; tí at tað, sum hon ber undir belti, er av hinum heilaga anda. Og hon skal føða ein son, og Jesus skalt tú kalla navn hansara, tí at hann skal frelsa fólk sítt frá

syndum teirra.“ Men hetta hendi alt samalt, fyrri at tað skuldi ganga út, ið talað var av Harranum við profetinum, ið sigur: „Sí, moyggjin skal verða við barn og eiga son, og á navni skulu tey nevna hann Immanuel,; tað merkir: „Guð við okkum.“ Men tá ið Jósef vaknaði upp úr svøvn, gjørði hann, soleiðis sum eingil Harrans hevði boðið honum, og tók konu sína til sín. Men hann kom henni ikki nær, fyrr enn hon hevði átt son, og hann kallaði navn hansara Jesus. Matt 1,18-25

2. JÓLADAG (SANKTA STEFANS DAG)

Litur: Reyður. Dagin eftir: Hvítur ella gyltur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum læt hin heilaga Stefan líða pínslarvátarneyðan og verða steinaðan fyrri trúgv sína. Vit biðja teg, um eisini vit skulu líða fyrri orðs og navns tíns skuld, tá styrk hjørtu okkara við heilaga anda tínum og gev okkum, eins og Stefan, at elska fíggindar okkara og í tolni at biðja fyrri teimum. Veit okkum, tá ið okkara tími kemur, sæl at sovna burtur í trúnni og vónini um hitt æviga lívið fyrri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum læt hin heilaga Stefan líða

pínslarváttaardeyðan og verða steinaðan fyri trúgv sína. Vit biðja teg, gev okkum náði til at líkjast hinum heilaga Stefani, so at eisini vit mega læra at elska figgindar okkara og biðja fyri teimum, ið forfylgja okkum, fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum doyði fyri syndir okkara, og nú við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar. Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profetur:

Harrin, drottin, gav mær lærusveinatungu, so at eg skuldi skyna á at styrkja tey maktaðu; á hvørjum morgni hann vekur mítt oyra, at eg má taka eftir eins og lærusveinar gera. Harrin, drottin, opnaði oyra mítt, og eg varð ikki mótræsin og bar meg ikki undan. Teimum, ið slógu meg, beyð eg fram rygg mín, og kjálkar mínar teimum, ið royttu meg í skeggið; eg huldi ikki andlit mítt hvørki fyri spotti ella spýtti. Harrin, drottin, hjálpir mær, tí beit ikki spottið á mær; eg geri andlit mítt sum tinnustein, tí at eg veit, at eg verði ikki til skammar. Jes 50,4-7

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Ápostlasøguni:

Men Stefan gjørdi, fullur av náði og kraft, undur og stór tekin millum fólkið. Men tá stigu upp nakrir menn frá tí samkomuhúsinum, sum er kallað eftir Libertinum og Kýreneingum og Aleksandriumonnum, og nakrir av teimum frá Kilikíu og Ásiu og høvdu orðadrátt við Stefan. Og teir kundu ikki standa móti tí vísdómi og tí anda, sum hann talaði av. Tá fingur teir loyniliga nakrar menn til at siga: „Vit hava hoyrt hann tala spottorð móti Mósesi og móti Guði.“ Og teir østu upp fólkið og hinar elstu og hinar skriftlærdu, og teir fóru eftir honum og

tóku hann og fóru við honum til ráðið. Og teir fóru fram lygivitni, sum sögdu: „Hesin maður heldur ikki uppat at tala móti hesum heilaga staði og móti lógini; tí at vit hava hoyrt hann siga, at hesin Jesus úr Nasaret skal bróta niður henda staðin og broyta teir siðir, sum Móses hevur fingið okkum.“ Men tá ið teir hoyrdu hetta, neit tað teimum at hjarta, og teir bitu á kampi móti honum. Men hann hugdi upp til himmals, fullur av heilagum anda, og sá Guðs dýrd og Jesus standandi við høgru hond Guðs. Og hann segði: „Sí, eg síggi himlarnar opnar og menniskjasonin standandi við høgru hond Guðs!“ Men teir skóru í eitt hart róp og hildu fyri oyruni á sær og lupu á hann allir sum ein; og teir koyrdu hann út úr staðinum og steinaðu hann. Og vitnini lögdu klæði síni niður við føturnar á einum ungum manni, sum æt Saul. Og teir steinaðu Stefan; meðan bað hann og segði: „Harri Jesus, tak tú móti anda mínum!“ Og hann fell á knæ og rópaði við harðari rødd: „Harri, rokna teimum ikki hesa synd uppí!“ Og í tí hann hetta segði, sovnaði hann burtur. Áps 6,8-14 og 7,54-60

Hetta heilaga evangelið skrivur Matteus evangelistur:

Jesus segði: „Hvør tann, ið tí vil kennast við meg fyri monnum, hann vil eisini eg kennast við fyri faðir mínum, sum er í himlunum. Men hvør tann, ið avnoktar meg fyri monnum, hann vil eisini eg avnokta fyri faðir mínum, sum er í himlunum. Haldið ikki, at eg eri komin at bera frið til jarðar; ikki eri eg komin at bera frið, men svørð. Tí at eg eri komin at elva stríð millum mann og faðir hansara, millum dóttur og móður hennara, millum sonarkonu og vermóður hennara; og húsbóndin skal fáa

sítt egna húsfolk til óvinir. Tann, ið elskar faðir og móður meir enn meg, er mær ikki verdur; og tann, ið elskar son ella dóttur meir enn meg, er mær ikki verdur. Og tann, ið ikki tekur kross sín og fylgir mær eftir, er mær ikki verdur. Tann, ið bjargar lívi sínum, skal missa tað; og tann, ið missir lív sítt fyri mínar sakir, skal bjarga tí. Tann, ið fagnar tykkum, fagnar mær; og tann, ið mær fagnar, fagnar honum, ið meg sendi. Tann, ið fagnar einum profeti, av tí at hann er ein profetur, skal fáa profets løn; og tann, ið fagnar einum rættvísam, av tí at hann er rættvísur, skal fáa somu løn sum ein rættvísur. Og tann, ið gevur einum av hesum smáu bert eina skál av køldum vatni at drekka, av tí at hann er ein lærusveinur, sanniliga sigi eg tykkum, hann skal als ikki missa løn sína.“ Matt 10,32-42

JÓLASUNNUDAG (SUNNUDAG MILLUM JÓLA OG NÝGGJÁRS)

Litur: Hvítur ella gyltur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum ert ljósins kelda og sendi son tín, Jesus Krist, í heimin at lýsa fyri øllum fólkasløgum. Vit biðja teg, at tú í náði vilt beina og stýra leiðum okkara, so at vit mega liva eftir vilja tínum, vaksa og fara fram í gudiligum levnaði, og at enda verða sæl allar ævir

fyrí einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum ert ljósins kelda og sendi son tín, Jesus Krist, í heimin at lýsa fyrí øllum fólkasløgum. Vit biðja teg, leið og stýr í kærleika tínum gerningum okkara, so at vit í navni einborna sonar tíns mega fáa náði til at liva sum ljósins børn eftir vilja tínum, og at enda fara hiðani í friði fyrí hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivar sálmaskaldið:

Harrin er ljós mítt og frelsa mín, hvønn skal eg óttast? Harrin er lívs míns vernd, hvønn skal eg ræðast? Tá ið níðingar at mær nærkast fyrí at eta mítt kjøt, so eru tað fíggindar mínir og øvundarmenn, ið sjálvir snáva og falla. Tá ið herlið at mær søkja, ikki hjarta mítt óttast; tá ið ófriður móti mær rísur, eg havi tó gott troyst. Eittans eg havi biðið Harran um, eina hetta stundi eg á: at eg má búgva í Harrans húsi allar mínar lívsins dagar, fyrí ástríki Harrans at skoða og grunda í templi hans. Tí hann meg goymir í sínum høli á mínum vanlukku degi, meg fjalir í skjóli í sínum tjaldi, tá ið neyðin gerst mær ov stór. Tí er hátt mítt høvur borið yvir fíggindum mínum, ið eru íkring meg. Eg vil ofra í tjaldi hans fagnaðaroffur, eg vil syngja fyrí Harranum og leika. Sl 27,1-6

Epistulín skrivar Pætur ápostul í fyrra brævi sínum:

Leggið tí av allan illskap og alt svik og fals og alla øvund og alt illmæli, og stundið eins og nýfódd børn eftir hini andligu, ósviknu mjólk, fyri at tit kunnu vaksa av henni til frelsu; um tað er so, at tit hava smakkað, at Harrin er góður. Komið til hansara, hin livandi steinin, sum væl varð vrakaður av monnum, men er útvaldur og dýrmætur hjá Guði, og latið tykkum sjálvar verða uppbygdar sum livandi steinar til eitt andligt hús, til ein heilagan prestaskap, til at frambera andlig offur væl toknað av Guði fyri Jesus Krist. 1 Pæt 2,1-5

Hetta heilaga evangelið skrivar Lukas evangelistur:

(Men tá ið reinsunardagar teirra eftir Móselógini vóru úti, fóru Jósef og Maria við Jesusi niðan til Jerúsalem fyri at føra hann fram fyri Harran, – eftir tí sum skrivað stendur í lóg Harrans: „Alt kallkyn, sum fyrst opnar móðurlív, skal kallast Harranum halgað,“ – og fyri at bera fram eitt offur, eftir tí sum sagt er í lóg Harrans: „Tvær turtildúvur ella tveir dúvuungar.“) Og sí, í Jerúsalem var ein maður, nevndur Símeon, og hesin maður var rættvísur og gudrøkin, og hann væntaði troyst Ísraels; og heilagi andin var yvir honum. Og heilagi andin hevði gjørt hann varan við, at hann skuldi ikki síggja deyðan, fyrr enn hann hevði sæð hin salvaða Harrans. Og hann kom leiddur av andanum inn í halgidómin; og tá ið foreldrini komu inn við barninum Jesusi fyri at gera við tað, sum siður var eftir lógini, tá tók hann tað í føvningin og lovaði Guði og segði: „Harri, nú letur tú tænara tín fara í friði eftir orði tínum; tí at eygu míni hava sæð frelsu tína, sum tú hevur búgvið til fyri øll fólkasløg, eitt

ljós til at lýsa fyri heidnum monnum og eina dýrd fyri Ísrael, fólk títt.“ Luk 2,22-32 ella 25-32

NÝGGJÁRSAFTAN (GAMLAÁRSKVØLD)

Litur: Hvítur ella gyltur.

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, miskunnsami faðir, tú, sum í skjótt farna ári hevur sýnt okkum góðsku tína og umsorgan. Vit biðja teg, at tú eisini vilt vera við okkum í nýggja árinum við signing tíni fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, miskunnsami faðir, tú, sum letur dagin enda og fjalir nýggja dagin fyri okkum. Vit takka tær fyri árið, sum er um at vera liðið, við tess gleði og sorg, við øllum tí, sum tað gav og tók. Vit biðja teg, loys okkum frá vónloysinum og stúranini um tað, ið farið er, og frá óttanum fyri tí, ið koma skal. Lær okkum at nýta hvønn nýggjan dag, tú gevur okkum, eftir vilja tínum. Í tínar hendur geva vit tað gamla árið, og í áliti á trúfesti títt fara vit inn í tað nýggja fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í fyrru Sámuelsbók:

Tá tók Samuel stein og reisti hann millum Mizpa og Jesjana og kallaði hann Ebenezer og segði: „Higartil hevur Harrin hjálpt okkum.“ 1 Sám 7,12

Ella:

Hesin heilagi lesturin skrivur sálmaskaldið:

Tí forløg vár hann kennir, honum kemur í hug, at dust vit eru. Mansins dagar eru sum grasið, sum blómin á markini so blómar hann. Tá vindurin yvir hann fer, er hann horvin, og heimstað hans hann ei kennir meir. Men Harrans miskunn heldur á um aldur og ævir, og rættvísi hans røkkur til barnabørn móti teim, sum halda sáttir hans og boð hans minnast, tey at útinna. Harrin hevur í himni grundað hásæti sítt, og kongsdømi hans yvir øllum ræður! Einglar hans, tit avrekskappar, Harranum lovið, tit, ið boð hans fremja og geva orðum hans ljóð! Harranum lovið, øll herlið hans, sveinar hans, ið fremja hans vilja! Harranum lovið, øll verk hans, á hvørjum bletti í ríki hans! Sál mín, Harranum lova! Sl 103,14-22

Ella:

Henda heilaga lesturin skrivur Prædikarin:

Fyri øllum er ein avmarkað stund, og ein og hvør lutur undir himlinum hevur sína tíð: At føðast hevur sína tíð, og at doyggja hevur sína tíð; at seta niður hevur sína tíð, og at taka upp tað, sum niður er sett, hevur sína tíð. At gráta hevur sína tíð, og at læa hevur sína tíð; at syrgja hevur sína tíð, og at dansa hevur sína tíð. At kasta steinar hevur sína tíð, og at henta steinar hevur sína tíð; at fevnast hevur sína tíð, og at halda sær frá favntaki hevur

sína tíð. At leita hevur sína tíð, og at missa hevur sína tíð; at goyma hevur sína tíð, og at forkoma hevur sína tíð. At skræða sundur hevur sína tíð, og at seyma aftur hevur sína tíð; at tuga hevur sína tíð, og at tala hevur sína tíð. Alt hevur hann gjørt lagaligt til sína tíð, eisini ævina hevur hann lagt í hjertu teirra, men tó so at menniskjan ikki er før fyri at skilja tað verk, sum Guð ger, frá upphavi og til enda. Præd 3,1-2 og 4-7 og 11

Ella:

Henda heilaga lesturin skrivur Jeremia profetur:

Tí at eg veit, hvørjar ætlanir eg havi í hyggju við tykkum, sigur Harrin, ætlanir um frið og ikki um ógævu, til tess at veita tykkum vónríka framtíð. Jer 29,11

Ella:

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Harmljóðunum:

Hetta vil eg leggja mær í geyma, og tessvegna vóni eg: Náði Harrans er ikki uppi, miskunn hans ikki á enda; hon er nýggj á hvørjum morgni, mikil er trúfesti hans. Mín lutur er Harrin, sigur mín sál, tí vil eg troysta á hann. Góður er Harrin teimum, ið honum bíða, teirri sál, ið eftir honum leitar. Gott er kvirrir at bíða eftir hjálp frá Harranum. Latum okkum rannsaka, kanna várar vegir og snúgva okkum til Harrans, hevja várum hjørtum og hondum til Guðs á himnum! Harmlj 3,21-26 og 40-41

Epistulin skrivur Paulus ápostul til Rómverja:

Er Guð við okkum, hvør er tá ímót okkum? Hann, sum ikki spardi sín egna son, men gav hann upp fyri okkum

øll, hví skuldi hann ikki eisini geva okkum alt við honum? Hvør vil ásaka Guðs útvaldu? Guð er tann, sum rættvísger. Hvør er tann, sum fordømir? Kristus Jesus er tann, sum deyður er, og meira enn tað, er risin upp frá deyðum, hann sum er við høgru hond Guðs, hann sum eisini gongur í forbøn fyri okkum. Hvør skal skilja okkum frá kærleika Krists! Trongd? Ella angist? Ella atsókn? Ella hungur? Ella nakni? Ella váði? Ella svørð? Tað er sum skrivað stendur: „Tín vegna verða vit dripnir allan dagin, verða mettir javnt við skurðseyð.“ Men í øllum hesum vinna vit meira enn sigur við honum, sum elskaði okkum. Tí at eg eri fullvísur í tí, at hvørki deyði ella lív, hvørki einglar ella harradømi, hvørki tað, sum nú er, ella tað, sum koma skal, ella kreftur, hvørki hædd ella dýpd ella nakar annar skapningur skal kunna skilja okkum frá kærleika Guðs í Kristi Jesusi, harra okkara. Róm 8,31b-39

Ella:

Epistulin skrivar Jákup ápostul:

Og nú tit, sum siga: „Í dag ella í morgin skulu vit fara í ta ella ta bygdina og verða har eitt ár og handla og hava vinning,“ tit sum ikki vita, hvat ið verða skal í morgin! Tí at hvørjum er lív tykkara líkt? Tí at tit eru ein roykur, sum eina stutta stund er sjónligur og so hvørvur burtur. Í staðin fyri at tit áttu at sagt: „Um Harrin vil, og vit liva, tá skulu vit gera hetta ella hatta!“ Men nú rósa tit tykkum í breggjan tykkara. Alt tilíkt rós er vánt. Hvør, sum tí hevur vit at gera gott og ikki ger tað, honum er tað synd. Ják 4,13-17

Ella:

Epistulin skrivar Pætur ápostul í fyrra brævi sínum:

Reinsið sálir tykkara í lýdni móti sannleikanum til falsleysan bróðurkærleika, og elskið hvør annan inniliga av hjarta, tit sum eru endurføddir, ikki av forgongiligum, men av óforgongiligum sáði, við Guðs livandi og varandi orði. Tí at: alt kjøt er sum gras og øll tess dýrd sum blóma á grasi; grasið fœlnar og blóman fellur av; men orð Harrans varir um allar ævir. Og hetta er tað orðið, sum er tykkum boðað í gleðiðboðskapinum. 1 Pæt 1,22-25

Ella:

Epistulin skrivar Pætur ápostul í seinna brævi sínum:

Men vit vænta eftir fyrriáttan hansara nýggjar himnar og eina nýggja jørð, har sum rættvísi býr. Við tað at tit nú vænta hetta, elskaðu tit, tá leggið tykkum eina við, at tit mega verða funnir lýtaleysir og óspiltir frammi fyri honum í friði, og haldið langmód várs harra fyri frelsu. Tá ið tit nú, elskaðu tit, vita hetta frammanundan, tá varið tykkum fyri, at tit ikki skulu verða drignir við av hinum óryggjuligu í teirra villu og falla frá tykkara egnu føstu støðu; men vaksið í náði og kunnskapi várs harra og frelsara Jesu Krists. Honum veri dýrdin bæði nú og til ævigar tíðir! Amen. 2 Pæt 3,13-15a og 17-18

Hetta heilaga evangelið skrivar Matteus evangelistur:

Jesus segði: „Komið higar til mín øll tit, sum arbeiða og ganga undir tungum byrðum, og eg vil veita tykkum hvílu. Takið upp á tykkum ok mítt og lærið av mær; tí at

eg eri spaklyntur og eyðmjúkur av hjarta, og tá skulu tit finna hvílu fyri sálum tykkara. Tí at gagnligt er ok mítt, og lætt er byrði mín.“ Matt 11,28-30

Ella:

Hetta heilaga evangelið skrivar Lukas evangelistur:

Og Jesus segði hetta líknili: „Ein maður átti eitt fikutræ, sum var sett niður í víngarði hansara; og hann kom og leitaði eftir frukt á tí og fann onga. Hann segði tá við víngarðsmannin: „Sí, nú havi eg í trý ár komið og leitað eftir frukt á hesum fikutræi og havi onga funnið; hogg tað upp; hví skal tað arma jørðina út aftrat?“ Men hann svaraði og segði við hann: „Harri, lat tað standa enn hetta árið, til eg fái grivið uttan um tað og taðað tað; hvør veit, um tað tá ikki fer at bera frukt í komandi tíð; men verður tað ikki, so kanst tú tá høgga tað upp.“ Luk 13,6-9

Ella:

Hetta heilaga evangelið skrivar Jóhannes evangelistur:

Jesus segði við lærusveinar sínar: „Frið lati eg eftir hjá tykkum, mín frið gevi eg tykkum; eg gevi tykkum ikki eins og heimurin gevur. Hjarta tykkara óttist ikki og ræðist ikki!“ Jóh 14,27

Presturin kann frítt velja prædikutekst.

ÚTGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, miskunnsami faðir, tú, sum ikki broytist ella umskiftist eins og skuggin. Vit takka tær fyri náði yvir náði, sum tú í undanfarnum tíðum hevur sýnt

okkum og fedrum okkara. Vit biðja teg, fyrigev okkum syndir okkara fyri Jesu Krists skuld og ger navn títt dýrmett til frelsu og styrki hjá fólki okkara í tí ári, sum vit nú fara undir í hesum forgeingiliga heimi. Gev okkum, um í hesum ári okkara tími kemur, sæl at fara inn í hitt himmalska ríkið fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

NÝGGJÁRS DAG (ÁTTANDA DAG JÓLA)

Litur: Hvítur ella gyltur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, miskunnsami faðir, vit lovprísa heilaga navni tínum, nú vit eru farin undir nýggja árið í Jesu navni. Vit takka tær, tí at tú til henda dag í góðsku tíni og trúfesti hevur hildið hond tína yvir okkum. Vit biðja teg, varðveit okkum eisini í komandi tíðum í kærleika tínum. Hjálp okkum við heilaga anda tínum at biðja rætt og at finna troyst og styrki í tí bøn, sum frelsarin sjálvur hevur lært okkum. Gev okkum at hava gott treysti og hvønn dag at hvíla við friði í fyrigeving tíni fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Harmljóðunum:

Hetta vil eg leggja mær í geyma, og tessvegna vóni eg: Náði Harrans er ikki uppi, miskunn hans ikki á enda; hon er nýggj á hvørjum morgni, mikil er trúfesti hans. Mín lutur er Harrin, sigur mín sál, tí vil eg troysta á hann. Góður er Harrin teimum, ið honum bíða, teirri sál, ið eftir honum leitar. Gott er kvirrir at bíða eftir hjálp frá Harranum. Latum okkum rannsaka, kanna várar vegir og snúgva okkum til Harrans, hevja várum hjørtum og hondum til Guðs á himnum! Harmlj 3,21-26 og 40-41

Ella:

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í fjórðu Mósebók:

Harrin talaði framvegis við Móses og segði: „Tala til Árons og sona hans og sig: Við hesum orðum skulu tit vælsigna Ísraelsmenn: Harrin vælsigni teg og varðveiti teg! Harrin lati andlit sítt lýsa yvir teg og veri tær náðigur! Harrin lyfti upp ásjón sína yvir teg og gevi tær frið! Tá ið teir soleiðis leggja navn mítt á Ísraelsmenn, skal eg vælsigna teir.“ 4 Mós 6,22-27

Epistulin skrivar Jákup ápostul:

Og nú tit, sum siga: „Í dag ella í morgin skulu vit fara í ta ella ta bygdina og verða har eitt ár og handla og hava vinning,“ tit sum ikki vita, hvat ið verða skal í morgin! Tí at hvørjum er lív tykkara líkt? Tí at tit eru ein roykur, sum eina stutta stund er sjónligur og so hvørvur burtur. Í staðin fyri at tit áttu at sagt: „Um Harrin vil, og vit liva, tá skulu vit gera hetta ella hatta!“ Men nú rósa tit tykkum

í breggjan tykkara. Alt tílíkt rós er vánt. Hvør, sum tí hevur vit at gera gott og ikki ger tað, honum er tað synd. Ják 4,13-17

Hetta heilaga evangelið skrivur Matteus evangelistur:

Jesus segði: „Og tá ið tit halda bøn, tá skulu tit ikki vera eins og falsararnir, tí at teimum líkar væl at standa og halda bøn í samkomuhúsum og á vegamótum, til tess at teir mega verða sæddir av monnum. Sanniliga sigi eg tykkum: Teir hava longu tikið upp løn sína. Men tú, tá ið tú heldur bøn, tá far innar í kamar títt og lat aftur hurð tína og bið til faðir tín, sum er í loyndum, og faðir tín, sum sær í loyndum, skal gjalda tær. Men tá ið tit halda bøn, tá skulu tit ikki taka upp í saman nøgd av orðum eins og heidningarnir, tí at teir halda, at teir munnu verða bønhoyrdir fyri orðanøgd sína. Verið tí ikki teimum líkir; tí at faðir tykkara veit, hvat tykkum tarvast, áðrenn tit biðja hann. Tí eiga tit at biðja soleiðis: Faðir vár, tú sum ert í himlunum! Heilagt verði navn títt; komi ríki títt, verði vilji tín sum í himli so á jørð; gev okkum í dag okkara dagliga breyð; og fyrigev okkum skuldir okkara, so sum vit fyrigeva skuldarum okkara; og leið okkum ikki í freistingar; men frels okkum frá tí illa, tí at títt er ríkið og valdið og heiðurin um allar ævir! Amen.“ Matt 6,5-13

SUNNUDAG EFTIR NÝGGJÁR

Litur: Hvítur, gyltur ella reyður. Dagin eftir: Hvítur ella gyltur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum læt einborna son tín, Jesus Krist, verða fremmandan og í útlegd í Egyptalandi fyri okkara skuld og førði hann í øllum góðum heim aftur til heimland sítt. Vit biðja teg, gev okkum náði tína, so at vit, sum eru fremmand og í útlegd í hesum heimi, mega koma bjargað heim í himmiríkis ríki, okkara sanna heimland, og har liva í ævigari sælu fyri sonar tíns, Jesu Krists skuld, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum letur himmalska ljós títt lýsa í heimsins myrkri. Vit biðja teg, upplýs tú hjørtu okkara við hesum himmalska ljósi tínum, so at vit mega skýggja myrkursins gerningar, liva sum ljósins børn og at enda finnast hjá tær í æviga ljósi tínum fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jeremia profetur:

So sigur Harrin: Rødd hoyrist í Ráma, venan og sárur

grátur; Rakul grætur um börn síni og vil ikki lata seg ugga eftir börn síni, tí at tey eru ikki til longur. Men nú sigur Harrin soleiðis: Halt rødd tíni frá gráti og eygum tínum frá tárur; tí at tú fært lön fyri møði tína, sigur Harrin – úr fíggindalandi venda tey heim aftur. Ja, vónrík er tín framtíð – börnini koma heim aftur í land sítt, sigur Harrin. Jer 31,15-17

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Ápostlasøguni:

Men tá ið Pætur og Jóhannes vóru slopnir leysir, komu teir til felagar sínar og søgdu teimum frá øllum, sum høvuðsprestarnir og hinir elstu høvdu sagt við teir. Tá ið tey hoyrdu tað, hevjaðu tey samhugað reyst sína til Guðs og søgdu: „Harri, tú ert tann, sum gjørt hevur himmalin og jørðina og havið og alt, sum í teimum er, tú sum við heilagum anda hevur sagt gjøgnum munn Dávids, faðirs várs, tænarar tíns: „Hví leikaðu heidningarnir ódir og høvdu fólk fáfongt í ráði? Heimsins kongar risu upp og høvdingarnir tóku seg saman móti Harranum og móti hinum salvaða hansara. Tí av sonnum tóku teir seg saman í hesum staði móti hinum heilaga tænarar tínum, Jesusi, sum tú salvaði, bæði Heródes og Pontius Pilatus tillíka við heidningunum og Ísraels fólkum, at gera alt tað, sum hond tín og ráð títt frammanundan høvdu fyriskipað skuldi hendast. Og nú, Harri, lít at hótum teirra, og gev tænarum tínum við øllum dirvi at tala orð títt, við tað at tú rættir út hond tína til heilsubótar, og tekin og undur henda við navn heilaga tænarar tíns, Jesu.“ Og tá ið tey høvdu biðið, ristist staðurin, har sum tey vóru saman komin, og tey fylltust øll av heilagum anda, og tey talaðu Guðs orð við dirvi. Áps 4,23-31

Hetta heilaga evangelið skrifvar Matteus evangelistur:

Men tá ið vísmenninir voru avstað farnir, sí, tá sýndi eingil Harrans seg í dreymi fyri Jósefi og segði: „Statt upp, tak við tær barnið og móður tess og flýggja til Egyptalands og verð har, til eg sigi tær til; tí at Heródes ætlar at leita eftir barninum til tess at drepa tað.“ Men hann fór upp, tók barnið og móður tess við sær á náttartíð og fór avstað til Egyptalands; og hann varð har til deyða Heródesar, at tað skuldi ganga út, ið talað er av Harranum við profetinum, ið sigur: „Úr Egyptalandi kallaði eg son mín.“ Tá ið Heródes sá, at hann var svikin av vísmonnunum, varð hann reiðuliga illur, og hann sendi menn avstað og læt drepa øll dreingjabørn í Betlehem og allar staðir har um vegir frá tveimum árum og niðureftir, eftir teirri tíð, sum hann hevði fingið greiði á av vísmonnunum. Tá gekk tað út, ið talað er av Jeremia profeti, tá ið hann sigur: „Rødd varð hoyrd í Rama, grátur og eymkan mikil, – Rakul tað var, ið um børn síni græt; og ei hon vildi av trega lætta, tí at tey eru ikki til longur.“
Matt 2,13-18

TRETTANDI (TRETTANDA DAG JÓLA)

Litur: Hvítur ella gyltur. Dagin eftir: Grønur.

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum við stjørnuni í eystri leiddi vísmenninar, so at teir funnu son tín í Betlehem. Vit takka tær, tí at tú letur heilaga orð títt lýsa fyri okkum og leiða okkum til hin sama einborna son tín. Vit biðja teg,

gev okkum heilaga anda tín í hjörtu okkara, so at vit fylgja hesum orðsins ljósi tínum, tæna einborna syni tínum, harra og frelsara okkara, av heilum hjarta, og fegin ofra av okkara tímiligum ognu til frama fyri ríki títt, til tess at orð títt má lýsa fyri teimum, sum enn sita í myrkri, og tey saman við okkum mega tilbiðja son tín, Jesus Krist, í sannari trúgv, vón og kærleika, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum læt stjørnu tína fylgja vísmonnunum úr Eysturlondum og opinberaði einborna son tín fyri heidningum. Vit biðja teg, gev eisini okkum av náði tíni einaferð at verða leidd inn til dýrd tína, har vit skulu skoða teg andlit til andlits fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

** Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profetur:*

Statt upp og skín, tí at ljós títt kemur og dýrd Harrans rennur upp yvir tær! Tí sí, myrkur hylur jørðina og sorti fólkinu; men yvir tær rennur Harrin upp, og dýrd hans birtist yvir tær. Og heidningarnir stevna at ljósi tínum og kongar at ljómanum, sum rennur upp yvir tær. Hav upp eygu tíni og lít teg um: teir savnast allir saman og koma til tín; synir tínir koma av fjarløgðum londum, og dötur tínar verða bornar á ørmum. Tá skalt tú síggja og lýsa av gleði, og hjartað í tær skal titra og víðkast; tí at havsins ríkidømi skal horva til tín, heidninganna ognir skulu

koma til tín. Mongd av kamelum skal fjala teg, kamelfolar úr Midian og Efa; allir skulu teir koma úr Sába, gull og roykilsí skulu teir bera, og lov Harrans skulu teir kunngera. Jes 60,1-6

Epistulin skrivar Paulus ápostul til Titusar:

Men tá ið góðska og mannakærleiki Guðs, frelsara várs, vórðu opinberað, frelsti hann okkum, ikki fyri rættferðar gerninganna skuld, sum vit høvdu gjørt, men av miskunn síni, við baði endurføðingar og endurnýggjanar í heilagum anda, sum hann ríkliga úthelti yvir okkum við Jesusi Kristi, frelsara várum, fyri at vit, rættvísgjördir við náði hansara, skuldu í vón verða arvingar til ævigt lív. Tit 3,4-7

Hetta heilaga evangelið skrivar Matteus evangelistur:

Men tá ið Jesus var føddur í Betlehem í Júdeu, á døgum Heródesar kongs, sí, tá komu nakrir vísmenn úr Eysturlondum til Jerúsalem og søgdu: „Hvar er hin nýfóddi Jødakongurin? Tí at vit hava sæð stjørnu hansara har eysturi, og vit eru komnir at tilbiðja hann.“ Men tá ið Heródes kongur hoyrði hetta, varð hann óttafullur og øll Jerúsalem við honum; og hann sendi boð eftir øllum høvuðsprestum og skriftlærdum monnum fólksins og spurdi teir, hvar Kristus átti at verða føddur. Og teir søgdu honum: „Í Betlehem í Júdeu; tí at soleiðis stendur skrivað hjá profetinum: „Og tú Betlehem, Júdaland, als ikki ert tú minst millum høvdinga í Júda; tí at frá tær skal koma ein høvdingi, ið skal verða hirði fyri fólki mínum Ísrael.“ Tá rópaði Heródes vísmenninar til sín á loynum og spurdi teir gjølla um tíðina, tá ið stjórnan var komin til sjóndar; og hann

sendi teir avstað til Betlehem og segði við teir: „Farið avstað og sóknist væl eftir barninum; og tá ið tit hava funnið tað, sigið mær so frá, at eg eisini kann koma og tilbiðja tað.“ Men tá ið teir høvdu lýtt á kongin, fóru teir avstað; og sí, stjornan, sum teir høvdu sæð har eysturi, gekk framman undan teimum, líka til hon kom og stóð uppi yvir har, sum barnið var. Men tá ið teir sóu stjornuna, vórðu teir heilt avbera glaðir. Og teir fóru inn í húsið og sóu barnið hjá Mariu, móður síni; og teir lögðust á knæ og tilbóðu tað; og teir lótu upp goymslur sínar og bóru tí gávur: gull og roykilsí og myrru. Og av tí at teir í dreymi høvdu fingið eina ávaring frá Guði um, at teir ikki skuldu fara aftur til Heródesar, tóku teir eina aðra leið heim aftur til land sítt. Matt 2,1-12

Sunnudagar eftir trettanda

1. SUNNUDAG EFTIR TRETTANDA

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú við syni tínum, Jesusi Kristi, í náði vilt taka tey smáu í favn, veita teimum signing tína og lata tey koma til hin heilaga dóp. Vit biðja teg, gev okkum við heilaga anda tínum av sonnum at hoyra og skilja henda gleðiliga boðskap, so at vit í veikleika og hjálparloysi mega finna vón, styrki og frímóð í honum, vaksa í sannari trúgv og í sonnum gudsótta liva eftir vilja tínum til vit at enda verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum ert náðigur og miskunnsamur, tolin og ríkur av góðsku. Vit biðja teg, hoyr við mildni bønir okkara. Sýn okkum, hvør vilji tín er, og veit okkum styrki til at útinna hann fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í fyrstu Mósebók:

Tá ið Ísrael sá synir Jósefs, mælti hann: „Hvørjir eru

hesir?“ Jósef svaraði faðir sínum: „Hetta eru synir mínir, sum Guð hefur givið mær her.“ Tá mælti hann: „Leið teir til mín, at eg má vælsigna teir.“ Men eygu Ísraels voru so viknað av elli, at hann ikki sá. Tá leiddi Jósef teir til hansara, og hann kysti og fevndi teir. Ísrael segði við Jósef: „Eg hevði mist alla vón um at síggja teg aftur, og sí, nú hefur Guð eisini latið meg síggja avkom títt!“ Síðan tók Jósef teir av aftur knøum hans og lútaði til jarðar fram á ásjón sína. Síðan vælsignaði hann Jósef og mælti: „Tann Guð, fyri hvørs ásjón fedrar mínir Ábraham og Ísakur gingu, tann Guð, ið hefur varðveitt meg av fyrsta sinni og alt fram at hesum degi, tann eingil, ið bjargaði mær úr øllum illum, hann vælsigni sveinarnar, so at teir halda í lívi navni mínum og navni fedra mína: Ábrahams og Ísaks, við tað at teir verða fjølmangir á jørðini!“ 1 Mós 48,8-12 og 15-16

Epistulin skrivar Paulus ápostul til Efesusmanna:

Tit børn, lýðið foreldrum tykkara í Harranum; tí at tað er rætt. „Æra faðir tín og móður tína,“ – hetta er hitt fyrsta boðið við fyrjálttan, – „fyri at tær má gangast væl, og tú mást liva leingi í landinum.“ Og tit fedrar, ilskið ikki børn tykkara upp, men alið tey upp við aga og áminning Harrans! Ef 6,1-4

Hetta heilaga evangelið skrivar Markus evangelistur:

Og tey bóru smá børn til Jesus, at hann skuldi nema við tey; men lærusveinarnir høvdu at teimum, sum bóru tey. Men tá ið Jesus sá hetta, varð hann vreidur og segði við teir: „Latið smábørnini koma til mín, forðið teimum tað ikki, tí at Guðs ríki hoyrir slíkum til. Sanniliga sigi eg

tykkum: Tann, sum ikki tekur við Guðs ríki eins og lítið barn, hann skal als ikki koma inn í tað.“ Og hann tók tey í favn og legði hendurnar á tey og vælsignaði tey. Mark 10,13-16

2. SUNNUDAG EFTIR TRETTANDA

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum við heilaga orði tínum kallar okkum, syndigu menniskju, inn í ríki títt og við syni tínum, Jesusi Kristi, veitir okkum fyrigeving syndanna, náði og miskunn. Vit biðja teg, at tú við heilaga anda tínum vilt upplýsa og vekja upp hjertu okkara, so at vit fylgja hesum kalli tínum og við gleði taka ímóti syni tínum, varða okkum fyri syndini, rætta og betra okkum eftir vilja tínum og vænta alt gott av tíni hond fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum í guddómsdýrd tíni ræður yvir øllum lutum bæði í himli og á jørð og í náði rættir út veldishond tína okkum til hjálpar. Vit biðja teg, hoyr við mildni bønir okkara og veit okkum frið og gleði í tær fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og

ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrifvar sálmaskaldið:

Tá ið Harrin vendi lagnu Zions, tá sum í dreymum vit gingu; tá av látri varð muður vár fullur, vár tunga av fagnaðarrópi; tá ljóðaði tað heidninganna millum: „Stórverk hevur Harrin móti hesum gjørt.“ Ja, stórverk gjörði Harrin móti okkum, og fegin vit vórðu. Harri, vend tú lagnu vári sum áarløkum í suðurlandi! Tey, ið sáa við gráti, skulu heysta við gleði. Grátandi fara tey sáandi sáðið, fegin koma tey berandi bundi. Sl 126

Epistulin skrifvar Paulus ápostul til Rómverja:

Eg tali á mannavísi vegna veikleika holds tykkara. Tí at eins og tit hava bjóðað fram limir tykkara sum tænarar hjá óreinskapinum og órættferðini til órættferðar, soleiðis skulu tit nú bjóða fram limir tykkara sum tænarar hjá rættvísini til halganar. Tí at tá ið tit vóru tænarar hjá syndini, tá vóru tit leys frá rættvísini. Hvønn ávøkst høvdu tit tá? Slíkt, sum tit nú skammast við; tí at endin á tílíkum er deyði. Men nú, tá ið tit eru loyst frá syndini og eru vordin tænarar Guðs, hava tit ávøkst tykkara til halganar, og endin er ævigt lív. Tí at lön syndarinnar er deyði, men náðigáva Guðs er ævigt lív í Kristi Jesusi, harra okkara. Róm 6,19-23

Hetta heilaga evangelið skrifvar Lukas evangelistur:

Og Jesus fór inn í Jeriko og helt ferðini har ígjøgnum. Og sí, har var maður, at navni nevndur Sakeus, og hann var yvirtollari, og hann var ríkur. Og hann vildi fegin fáa at

síggja, hvør ið var Jesus; men hann kundi ikki sleppa framat fyri mannamúgvuni, tí at hann var lítil av vøkstri. Og hann rann undan og kleiv upp í eitt morberjatræ, fyri at fáa hann at síggja, tí at leiðin hjá honum lá har framvið. Og tá ið Jesus kom hagar, leit hann upp og bar eyga við hann og segði við hann: „Sakeus, skunda tær og kom niður, tí at í dag má eg koma at gista í tínum húsi.“ Og hann skundaði sær og fór niður og tók ímóti honum glaður. Og tá ið tey sóu hetta, vórðu tey øll illa við og søgdu: „Hann er farin inn hjá einum syndigum manni at gista.“ Men Sakeus steig fram og segði við Harran: „Sí, Harri, helmingin av ogn míni gevi eg fátækum, og um onkur er, sum eg av órættum havi tikið ov mikið frá, vil eg lata tað ferfalt aftur.“ Men Jesus segði við hann: „Í dag hevur frelsa verið hesum húsi fyri, við tað at eisini hesin maður er sonur Ábrahams; tí at menniskjasonurin er komin at leita upp hitt farna og at bjarga tí.“ Luk 19,1-10

3. SUNNUDAG EFTIR TRETTANDA

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum kennir veikleikar okkara og mongu føll. Vit biðja teg, lít í náði at okkum veiku mannabørnum, tá ið vit í móttloysi líta at okkara veiku trúgv. Gev okkum við heilaga anda tínum at hvíla

trygt í fullgjörda verki sonar tíns, so at vit, sum í okkum sjálvum eru ónýtir tænarar, frígjörd í verki hansara mega tæna tær við trúfesti og í eyðmýkt til vit at enda verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum við heilaga anda tínum skapar trúna í hjørtum okkara. Vit biðja teg, lít við mildni at máttloysi okkara og rætt út veldishond tína okkum til verndar fyri øllum illum fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í fyrstu Mósebók:

Eftir hesar tilburðir kom orð Harrans til Ábrams í sjón soljóðandi: „Ábram, óttast ikki; eg eri skjöldur tín, løn tín skal verða ovurmikil!“ Men Ábram svaraði: „Harri drottin, hvat skalt tú geva mær, tá ið eg kortini má fara barnleysur burtur, og Eliezar, maður úr Dámaskus, fer at arva meg?“ Og Ábram segði: „Sí, son hevur tú ongan givið mær, tí fer húskallur mín at arva meg.“ Tá kom orð Harrans til hansara soljóðandi: „Ikki skal hesin arva teg; men tann, sum av tær verður gitin, hann skal arva teg!“ Síðan leiddi hann hann út á víðavang og mælti: „Lít upp móti himni og vita, um tú fært talt stjørnurnar har!“ Og hann segði: „So fjølmangt skal avkom títt verða.“ Tá trúði Ábram Harranum; og hann roknaði honum tað til rættlætis. 1 Mós 15,1-6

Epistulín er skrivaður í Hebrearabrévinum:

Men trúgv er treyst í tí, sum vónað verður, sannføring um teir lutir, sum ikki eru at síggja. Tí at fyri hana fingur hinir gomlu góðan vitnisburð. Við trúgv fata vit, at heimurin er skipaður við Guðs orði, so at tað, sum sæst, ikki er vorðið til av tí, sum er til sjóndar. Við trúgv bar Ábel fram fyri Guð betri offur enn Káin; og við henni fekk hann tann vitnisburð, at hann var rættvísur, við tað at Guð bar vitnisburð yvir gávum hansara, og við henni talar hann enn, tó at hann er deyður. Við trúgv varð Enok tikin burtur, at hann ikki skuldi fáa deyðan at síggja, og hann var ikki longur at finna, av tí at Guð hevði tikið hann burtur; tí at áðrenn hann varð tikin burtur, hevði hann fingið tann vitnisburð, at hann hevði toknast Guði. Men uttan trúgv er tað ómøguligt at toknast honum; tí at tann, sum kemur fram fyri Guð, eigur at trúgva, at hann er til, og at hann lønar teimum, sum leita til hansara. Hebr 11,1-6

Hetta heilaga evangelið skrivur Lukas evangelistur:

Og ápostlarnir søgdu við Harran: „Gev okkum meiri trúgv.“ Men Harrin segði: „Um tit høvdu trúgv sum eitt sinopskorn, tá kundu tit sagt við hetta morberjatræið: „Slít teg upp við rót og set teg niður í havið;“ og tað hevði verið tykkum lýðið. Men hvør tykkara, sum hevur ein húskall, ið pløgir ella røktar seyð, man siga við hann, tá ið hann kemur heim av markini: „Kom higar alt fyri eitt og set teg til borðs?“ Man hann ikki heldur siga við hann: „Ger tað til, sum eg skal hava til náttverðar og gyrð teg og borðreið fyri mær, meðan eg fáí mær at eta og drekka, og síðan kanst tú eta og drekka?“ Man hann veita hús-

kallinum tökk fyri, at hann gjørdi tað, sum honum var lagt á? Somuleiðis eisini tit; tá ið tit hava gjørt alt tað, sum tykkum er lagt á, sigið tá: „Vit eru ónýtir tænarar; vit hava eina gjørt tað, sum var skylda okkara at gera.“
Luk 17,5-10

4. SUNNUDAG EFTIR TRETTANDA

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum hevur skapað himmal og jørð. Vit biðja teg, veit okkum styrki við heilaga anda tínum, so at vit ikki farast í ótta og iva, tá ið ódnirnar leika og lívshús okkarar ridlar, men føst í trúnni fylgja syni tínum eftir og fáa alt frímóð og treysti frá honum, Jesusi Kristi, várum harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Kann eisini verða nýtt til fyrru tekstarøð

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum hjálpir í neyðum og veitst, at vit í máttloysi okkara ikki kunnu standast. Vit biðja teg, kom okkum til hjálpar og veit okkum styrki bæði til likams og sálar, so at vit í øllum, sum vit mega líða vegna syndaskuld okkara, tó mega vinna sigur við tær fyri son tín,

Jesus Krist, váran Harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivar Jesaja profetur:

Lítið upp móti himni og síggið: Hvør skapaði hesar? Hann, sum eftir tali leiðir her teirra fram og nevdir tær allar at navni, mikil í megi og veldismátti, so at eingin teirra vantar. Hví talar tú svá, Jákup, og Ísrael, hví sigur tú hetta: „Vegur mín er fjaldur fyri Harranum, og rættur mín er gloppin Guði mínum úr hondum.“ Veitst tú tá ikki, hevur tú ikki hoyrt tað, at ævigur Guð er Harrin, ið skapað hevur ta víðu jørð? Hann møðist ikki og lúgvast ikki, órannsakandi er vísdómur hans. Hann gevur hinum maktaða megi og hinum máttleysa mikla styrki; ungmenni møðast og maktast, og unglingar níga; men teir, ið vóna á Harran, fáa kraft av nýggjum og hevja seg sum á arnarveingjum; teir renna og ikki møðast og ganga og ikki maktast. Jes 40,26-31

Epistulin skrivar Paulus ápostul til Rómverja:

Ábraham trúði móti vón við vón, at hann skuldi verða faðir at mongum fólkasløgum, samsvarandi tí, sum sagt var: „Soleiðis skal avkom títt verða.“ Og ikki viknaði hann í trúnni, tó at hann hugsaði um, at hansara egna likam longu var ellismerkt, hann var tætt við hundrað ár, og at Sára var farin av barnburði. Men um fyrjáltan Guðs ivaðist hann ikki í vantrúgv, heldur styrknaði hann í trúnni, við tað at hann gav Guði æruna, og var fullvísur í tí, at tað, sum hann hevði lovað, var hann eisini mentur at gera. Tí varð tað eisini roknað honum til rættvísi. Men

at tað varð honum tilroknað, tað varð ikki skrivað bert fyri hansara skuld, men eisini fyri okkara skuld, sum tað skal verða tilroknað, okkum sum trúgva á hann, sum vakti upp Jesus, harra okkara, frá deyðum, hann sum fyri misgerðir okkara varð givin upp og fyri rættvísgering okkara varð uppvaktur. Róm 4,18-25

Hetta heilaga evangelið skrivur Matteus evangelistur:

Og við tað sama noyddi Jesus lærusveinarnar at fara í bátin og fara undan honum yvir um hinumegin, meðan hann læt mannamúgvurnar fara avstað. Og tá ið hann hevði latið mannamúgvurnar fara, fór hann fyri seg sjálvan niðan á fjallið at halda bøn; og tá ið seint var vorðið, var hann har einsamallur í einingi. Men báturin var longu mitt úti á vatninum, og var illa staddur av aldunum, tí at teir høvdu andróður. Og í fjórðu náttarvøku kom hann til teirra gangandi eftir vatninum. Men tá ið lærusveinarnir sóu hann koma gangandi eftir vatninum, kom ræðsla á teir, og teir søgdu: „Hatta er eitt spøkilsí.“ Og teir rópaðu av ræðslu. Men í somu stund talaði Jesus til teirra og segði: „Havið gott treyst! Tað eri eg! Óttist ikki!“ Men Pætur svaraði honum og segði: „Harri, er tað tú, so bið meg koma til tín eftir vatninum.“ Men hann segði: „Kom!“ Og Pætur steig út úr bátinum og gekk eftir vatninum fyri at koma yvir at Jesusi. Men tá ið hann sá illveðrið, óttaðist hann; og tá ið hann tók at søkka, rópaði hann og segði: „Harri, bjarga mær!“ Í tí sama rætti Jesus hondina út og tók í hann og sigur við hann: „Fátrúni maður, hví ivaðist tú?“ Og tá ið teir vóru komnir inn í bátin, makaði vindurin. Men teir, ið vóru á

bátinum, fullu niður á knæ fyrri honum og sögdu: „Sanniliga ert tú sonur Guðs!“ Matt 14,22-33

5. SUNNUDAG EFTIR TRETTANDA

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú í heilaga orði tínum og heilagu sakramentum í hesum heimi letur okkum finna tann dýrgrip, sum veitir frið og sælu til ævigt lív. Vit biðja teg, hjálp okkum við heilaga anda tínum, so at vit, vard fyrri hinum ónda fígginda, mega varða um henda dýrgrip, sum tú hevur givið okkum, fyrigeving syndanna, vaksa og búnast í trúnni á náði tína og miskunn og soleiðis standast og verða sæl allar ævir, tá ið einborni sonur tín, Jesus Kristus, kemur aftur við einglum sínum at døma livandi og deyð, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Elia:

Harra, vár Guð, tú, sum ert dýrgripur okkara og trúfastur í kærleika. Vit biðja teg, varðveit fólk títt. Gev øllum, hvørs einasta vón er himmalska náði tín, altíð at vera undir vernd tíni fyrri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrifvar sálmaskaldið:

Eg vil hoyra, hvat Guð Harrin talar! Frið hann talar fólki sínum, teimum heilagu sínum, og teimum, ið hjartanum venda til hans. Ja, nær er hans frelsa hjá teimum, hann frykta, brátt man dýrd taka búgv í landi várum! Mildi og trúfesti finnast á fundi, rættferð og friður heilsast við kossi. Sannleikur sprettur av jørðini upp, rættvísi skoðar av himni her oman. Ja, Harrin, hann gevur lukku, og land várt gevur grøði sína! Rættvísi gongur undan honum, og friður fylgir í sporum hans! Sl 85,9-14

Epistulin skrifvar Paulus ápostul í fyrra brævi sínum til Korintmanna:

(Tí at tá ið øvund og trætnaður er tykkara millum, eru tit tá ikki holdligir og fara at á manna vísi? Tí at tá ið ein sigur: „Eg eri í parti Paulusar,“ og annar: „Eg eri í parti Ápolloesar,“ eru tit tá ikki menniskjur? Hvat er tá Ápollo? Og hvat er Paulus? Tænarar, sum fingi tykkum til at taka við trúgv, og tað eftir sum Harrin gav hvørjum fyri seg. Eg setti niður, Ápollo vætti, men Guð gav vøkst. So er tá hvørki tann nakað, sum setir niður, ella tann, sum vætir, men Guð, sum gevur vøkst. Men tann, sum setir niður, og tann, sum vætir, eru eitt; men ein og hvør skal fáa sína egnu løn eftir sínum egna arbeiði. Tí at Guðs starvsfelagar eru vit; Guðs akurlendi, Guðs bygningur eru tit.) Eftir teirri Guðs náði, sum mær er givin, havi eg sum ein kónur húsasmiður lagt grundvøll; men annar byggir omaná; men ein og hvør gevi gætur, hvussu hann byggir omaná. Tí at annan grundvøll kann eingin leggja enn tann, sum lagdur er, og hann er Jesus Kristus. Men um einhvør byggir oman á grundvøllin gull, silvur, dýrar

steinar, træ, hoyggj, hálm, tá skal verkið hjá einum og hvörjum verða eyðsýnt; tí at dagurinn skal sýna tað, av tí at hann verður opinberaður við eldi; og hvussu verkið hjá einum og hvörjum er, tað skal eldurin prógva. Um verkið hjá einumhvörjum, sum hann bygdi omaná, verður standandi, tá skal hann fáa lón. Um verkið hjá einumhvörjum brennur upp, tá skal hann missa hana; men sjálvur skal hann verða frelstur, men tó sum úr eldi. Vita tit ikki, at tit eru Guðs tempul, og at andi Guðs býr í tykkum? Um einhvør oyðir Guðs tempul, tá skal Guð oyða hann; tí at heilagt er Guðs tempul, og tað eru tit. 1 Kor 3,3b-17 ella 3b-9

Hetta heilaga evangelið skrivur Matteus evangelistur:

Og Jesus segði hesi líknili: „Himmiríkið er líkt einum dýrgripi, sum lá fjaldur í jørðini; ein maður fann hann og krógvaði hann, og av gleði um henda fund fór hann avstað og seldi alt tað, ið hann átti, og keypti hesa jørðina. Uppaftur er himmiríkið líkt einum keypmanni, ið sóknadist eftir vøkrum perlum. Og tá ið hann fann eina sera dýrabara perlu, fór hann avstað og seldi alt tað, ið hann átti, og keypti hana. Uppaftur er himmiríkið líkt eini nót, ið er sett í sjógvin og savnar saman fisk av øllum sløgum; tá ið hon so er full, draga teir hana á land og seta seg at henta teir góðu fiskarnar upp í ílát; men teir, ið ikki eru etandi, kasta teir út aftur. Soleiðis skal tað verða við veraldar enda. Einglarnir skulu fara út og skilja tey illu burtur úr teimum rættvísu, og teir skulu kasta tey í eldovnin; har verður grátur og tannagrísl. Fataðu tit hetta alt?“ Teir siga við hann: „Ja.“ Men hann segði við teir: „Tess vegna er ein og hvør skriftlærdur, sum er vorðin

lærusveinur í himmiríki, líkur einum húsbónda, ið tekur fram úr goymslum sínum nýtt og gamalt.“ Matt 13,44-52

6. SUNNUDAG EFTIR TRETTANDA

Litur: Hvítur ella gyltur. Dagin eftir: Grønur.

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum á umbroytingarfjallinum sýndi okkum son tín, Jesus Krist, í guddómsdýrd síni, og beyð okkum at lýða á hann, sum tú hevur góðan tokka til. Vit biðja teg, upplýs tú hjørtu okkara við heilaga anda tínum og orði, so at vit framvegis mega skoða dýrd hansara, seta alla vón og alt álit á deyða og fullgjørda verk hansara eina, og soleiðis vinna fram til hina ævigu dýrdina fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum við syni tínum, Jesusi Kristi, sýnir okkum guddómsdýrd tína. Vit biðja teg, varðveit fólk títt. Gev okkum av náði tíni at elska heilaga navn títt og tæna tær í øllum góðum verki. Gev okkum at fáa lut bæði í tímiligum og himmalsku gávum tínum fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í aðru Mósebók:

Og Harrin segði við Móses: „Skriva tær hesi orð upp, tí at samsvarandi hesum orðum geri eg sáttmála við teg og við Ísrael.“ Hann varð nú har hjá Harranum í fjøruti dagar og fjøruti nætur og bragdaði hvørki vátta ella turt; og hann skrivaði á talvurnar sáttmálaorðini, tey tíggju orðini. Men tá ið Móses kom oman aftur av Sinai fjalli við báðum vitnisburðartalvunum í hendi, skein ljómin av andliti hansara, av tí at hann hevði talað við hann; men sjálvur visti hann ikki av tí. Tá ið tá Áron og allir Ísraelsmenn sóu Móses, sí, tá skein ljómin av andliti hansara, so at teir tordu ikki at nærkast honum. Men Móses rópaði á teir; tá snúðust teir, Áron og allir høvdingar savnaðarins, aftur til hansara; og Móses talaði við teir. Síðan komu allir Ísraelsmenn til hansara, og hann beyð teimum at halda alt tað, sum Harrin hevði sagt honum á Sinai fjalli. Tá ið Móses hevði lokið talu sína við teir, legði hann skýli yvir andlit sítt. Men hvørja ferð, ið Móses gekk fram fyri Harran til tess at tala við hann, tók hann skýlið frá, til hann fór út aftur; og tá ið hann var komin út aftur, segði hann fyri Ísraelsmonnum tað, sum honum hevði verið boðið. Tá sóu Ísraelsmenn andlit Mósesar, hvussu ljómin skein av tí; Móses dró tá aftur skýlið fyri andlit sítt, til hann næstu ferð gekk inn at tala við Harran. 2 Mós 34,27-35

Epistulin skrivar Pætur ápostul í seinna brævi sínum:

Tí at tað vóru ikki snildiliga samanpentadar søgur, sum vit fylgdu, tá ið vit kunngjördu tykkum várs harra Jesu Krists mátt og komu, men vit høvdu verið eygnavitni til

hátign hansara. Tí at hann fekk av Guði faðir heiður og dýrd, tá ið ein tílik rødd kom til hansara frá hini hátign-armiklu dýrd: „Hetta er sonur mín, hin elskaði, sum eg havi tokka til.“ Og hesa rødd hoyrdu vit sjálvir koma av himni, tá ið vit vóru við honum á hinum heilaga fjallinum. 2 Pæt 1,16-18

Hetta heilaga evangelið skrivur Matteus evangelistur:

Og seks dagar aftaná tekur Jesus Pætur og Jákup og Jóhannes, bróður hansara, við sær og fer við teimum einsæris niðan á eitt høgt fjall. Og hann umbroyttist fyri eygum teirra, og andlit hansara skein sum sólin, og klæði hansara vórðu hvít sum ljósið. Og sí, Móses og Elia sýndu seg fyri teimum í samtalu við hann. Men Pætur tók til orða og segði við Jesus: „Harri, tað er gott, at vit eru her! Um tú vilt, skal eg her gera triggjar búðir, tær eina og Mósesi eina og Elia eina.“ Meðan hann enn hevði hetta á máli, sí, tá skuggaði eitt bjart skýggj yvir teimum, og sí, ein rødd mælti út úr skýnum: „Hesin er sonur mín, hin elskaði, sum eg havi góðan tokka til. Lýðið á hann!“ Og tá ið lærusveinarnir hoyrdu hetta, fullu teir fram eftir rommum og vórðu ógvuliga ræddir. Og Jesus kom fram at teimum og nam við teir og segði: „Reisið tykkum upp og óttist ikki!“ Men tá ið teir hugdu upp, sóu teir ongan uttan Jesus einsamallan. Og meðan teir gingu oman av fjallinum, beyð Jesus teimum og segði: „Tit skulu ongum siga frá hesi sjón, fyrr enn menniskjasonurin er risin upp frá deyðum.“ Matt 17,1-9

Forføsta

3. SUNNUDAG FYRI FØSTU (SUNNUDAG SEPTUAGESIMA)

Litur: Viólbláur

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum við heilaga orði tínum kallar okkum til tænastu í ríki tínum á foldum. Vit biðja teg, lat heilaga anda tín styrkja og leiða hjørtu okkara, so at vit nýta gávur tínar rætt og við trúfesti og rætt-sinni útinna tann gerning, sum okkum er litin til, í kærleika til tín og medmenniskju okkara. Og tá ið arbeiðsdagur okkara er komin at enda, gev okkum tá av náði tíni at fara inn til gleði tína fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum kallar okkum til tænastu í ríki tínum. Vit biðja teg, hoyr við mildni bønir okkara, so at vit, sum av røttum áttu at verðið revsað fyri syndir okkara, av náði tíni kunnu verða bjargað, navni tínum til heiðurs fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Orðtøkum Sálomons:

Kærleiki og trúfesti víki aldri tær frá, bind tey um háls tín, skriva tey á hjartans talvu tína; tá manst tú finna náði og hyggjuráð góð bæði í eygum Guðs og manna. Troysta á Harran av øllum tínum hjarta, men lít ikki á vitsku tína. Minst til hansara á øllum tínum leiðum, so man hann javna vegir tínar. Orðt 3,3-6

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Ápostlasøguni:

Men Paulus stóð á miðjum Areopagos og tók til orða: „Atenmenn, eg síggi, at tit í øllum lutum eru ógvuliga hygnir um gudsdýrkan tykkara. Tí at tá ið eg gekk um her og hugdi at halgidómum tykkara, fann eg eisini eitt altar, sum skrivað var á: „Ókunnum gudi.“ Tað sum tit nú dýrka uttan at kenna tað, tað boði eg tykkum: Guð, sum gjørði heimin og alt, sum í honum er, hann sum er harri himins og jarðar, býr ikki í templum, gjørdum við hondum; ikki heldur verður honum tænað av manna-hondum, sum at honum skuldi verið tørvur á nøkrum, tí at hann sjálvur gevur øllum lív og anda og allar lutir. Og hann hevur latið øll fólk av einum blóði búgva um allan jarðarkringin og tilskilað teimum fyrisettar tíðir og markini fyri bústaði teirra, so at tey skuldu leita eftir Guði, um tað kundi verða, at tey kundu trilva seg fram og finna hann, tó at hann kortini ikki er langt burtur frá nøkrum einasta av okkum; tí at í honum liva vit og rørast vit og eru vit; soleiðis sum eisini nøkur av skaldunum hjá tykkum hava sagt: „Tí at vit eru eisini hans ætt.“ Men við tað at vit eru Guðs ætt, tá mega vit ikki halda, at guddómurin er líkur gulli ella silvuri ella steini, eini mynd, gjørdari av manna hegni og hugsan. Tá ið nú Guð

hefur havt tol við hinum vankunnu tíðunum, so boðar hann nú menniskjunum, at tey øll allar staðir skulu venda um, við tað at hann hevur ásett ein dag, tá ið hann vil døma mannaheimin við rættvísi av manni, sum hann hevur fyriskipað til tess, og hetta hevur hann gjørt fullvíst fyri øllum, við tað at hann reisti hann upp frá deyðum.“ Men tá ið teir hoyrdu um uppreisn av deyðum, spottaðu summir, men summir søgdu: „Vit vilja hoyra frá tær um hetta eina ferð enn.“ So statt fór Paulus burtur frá teimum. Men nakrir menn, sum hildu sær til hansara, tóku trúgv; teirra millum var eisini Dionýsius, ein av ráðsmonnunum á Areopagos, og ein kona, Damaris at navni, og onnur við teimum. Áps 17,22-34

Hetta heilaga evangelið skrivar Matteus evangelistur:

Jesus segði: „Við himmiríki er tað rætt sum við einum manni, sum ætlaði sær út av landinum at ferðast og kallaði húskallar sínar til sín og gav teimum tað, ið hann átti, upp í hendur; og einum gav hann fimm talentir, øðrum tvær og hinum triðja eina, hvørjum eftir sínum førimuni, og so fór hann av landinum. Men við tað sama fór tann, sum fingið hevði hinar fimm talentirnar, og handlaði við teimum og vann aðrar fimm talentir. Somuleiðis vann eisini tann, sum fingið hevði tvær, aðrar tvær. Men tann, sum fingið hevði hina einu, fór og gróv eitt hol í jørðina og fjaldi pengarnar hjá húsbónda sínum. Men tá ið long tíð var umliðin, kemur húsbóndin hjá hesum húskøllum aftur og ger upp roknskapin við teir. Og tann, sum fingið hevði hinar fimm talentirnar, kom fram og hevði aðrar fimm talentir við sær og segði: „Harri, tú fekst mær fimm talentir; sí, aðrar fimm talentir havi eg vunnið.“ Húsbóndi

hansara segði við hann: „Tað var væl gjørt, tú góði og trúgvur húsallur! Tú vart trúgvur yvir lítlum, eg vil seta teg yvir nógvum. Far inn til gleði harra tíns!“ Tá kom eisini tann fram, sum fingið hevði hinar tvær talentirnar, og segði: „Harri, tú fekst mær tvær talentir; sí, aðrar tvær talentir havi eg vunnið.“ Húsbóndi hansara segði við hann: „Tað var væl gjørt, tú góði og trúgvur húsallur! Tú vart trúgvur yvir lítlum, eg vil seta teg yvir nógvum. Far inn til gleði harra tíns!“ Síðan kom eisini tann fram, sum fingið hevði hina einu talentina, og segði: „Harri, eg kendi teg, at tú ert ein harður maður, ið heystar inn, har sum tú ikki sáaði, og savnar saman, har sum tú ikki stroyddi; og eg óttaðist og fór tí burtur og fjaldi talent tína í jørðini. Sí, her hevur tú títt!“ Men húsbóndi hansara svaraði og segði við hann: „Tú illi og lati húsallur! Tú visti, at eg heysti inn, har sum eg ikki sáaði, og savni saman, har sum eg ikki stroyddi! Tú átti tí at hava sett peningar mínar inn hjá peningavekslarunum; so hevði eg, tá ið eg kom heim, kunnað fingið mítt aftur við rentu. Takið tí talentina frá honum og latið tann, sum hevur hinar tíggju talentirnar, fáa hana. Tí at einum og hvørjum, sum hevur, skal verða givið, og hann skal hava í yvirflóð; men tann, sum einki hevur, frá honum skal verða tikið eisini tað, sum hann hevur. Og kastið hin ódugna húsallin út í myrkrið fyriuttan; har skal verða grátur og tannagrís!“ Matt 25,14-30

2. SUNNUDAG FYRI FØSTU (SUNNUDAG SEKSAGESIMA)

Litur: Viólbláur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú við syni tínum, Jesusi Kristi, sáar títt góða sáð, heilaga orð títt, okkara millum. Vit biðja teg, búgv tú sjálvur hjertu okkara til við heilaga anda tínum, so at vit hugaliga hoyra orð títt, taka við tí, varðveita tað og bera ávøkst til ævigt lív fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum gávumildur sáar títt góða sáð í mannahjertu, og veitst, at vit ikki kunnu líta á egnar gerningar. Vit biðja teg, ver okkum miskunnsamur. Varða okkum í náði fyri figgindans veldi og veit okkum styrki í tær fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profetur:

Tí at so sigur Harrin, drottin: Eg eri Harrin, eingin annar; eingin Guð er til uttan eg, eg vápnaði teg, tó at tú kendi meg ikki, so at tað er øllum kunnugt frá sólarrisi alt at sólsetri, at eingin er uttan eg, eg, Harrin, og als

eingin annar, eg, sum eri upphav ljósins og skapi myrkrið, gevi gævu og elvi ógævu – eg, Harrin, geri alt hetta. Drúpið tit himnar í erva, skýggini lati rættferð streyma, jørðin opnist og lati frelsu spretta og hartil rættlæti blóma; eg, Harrin, skapi tað. Vei honum, ið trætir við skapara sín, sjálvur bert eitt leirbrot eins og onnur leirbrot av mold! Man leirið kunna siga við leirkerasmiðin: „Hvat dugir tú?“ Ella kann handaverk hans siga: „Tú hevur ongar hendur!“ Vei honum, ið sigur við faðir sín: „Hvat kanst tú at gita?“ Og við móður sína: „Hvat kanst tú at føða?“ So sigur Harrin, Ísraels heilagi, fólksins upphav: Tit vilja hava greiði á børnum mínum og ráða fyri handaverki mínum! Tað var jú eg, sum tilbúði jørðina og skapaði mannaættina, sum á henni býr! Við míni hond eg tandi út himinin og beyð út øllum heri hans. Jes 45,5-12

Epistulin skrivar Paulus ápostul í seinna brævi sínum til Timoteusar:

Men tú hevur fylgt mær eftir í læru, í atferð, í ráðum, í trúgv, í langmóði, í kærleika, í toli, í atsóknum, í líðingum, slíkum sum mær vórðu fyri í Antiokíu, í Ikonium og í Lýstru; – slíkar atsóknir, sum eg havi útstaðið, – og Harrin bjargaði mær út úr teimum øllum. Og allir, sum vilja liva gudiliga í Kristi Jesusi, skulu verða atsøktir; men ringar menniskjur og svikarar skulu fara fram til tað, sum verri er, villandi onnur og fara villir sjálvir. Men tú, verð tú verandi í tí, sum tú hevur lært, og sum tú ert vorðin sannførdur um, við tað at tú veitst, av hvørjum tú hevur lært tað, og við tað at tú frá barnsbeini kennir hinar heilagu skriftirnar, sum kunnu gera teg vísan til

frelsu við trúnni á Krist Jesus. Ein og hvør gudinnblásin skrift er eisini nyttulig til lærdóms, til aganar, til rættleiðingar, til uppvenjingar í rættvísi, fyri at Guðs-menniskjan kann verða albúgvín, fullfør til eitt og hvørt gott verk. 2 Tim 3,10-17

Hetta heilaga evangelið skrivar Markus evangelistur:

Og Jesus segði: „Við Guðs ríki er tað soleiðis vorðið, sum tá ið ein maður hevur lagt sáð í jørðina, og sjevur og fer upp nátt og dag, og sáðið sprettur og veksur høgt, hann veit ikki sjálvur hvussu; av sær sjálvari ber jørðin grøði, fyrst nálir, síðan aks og síðan fult korn í aksinum. Men tá ið akurin er staðin, setir hann straks á akurskurðin, tí at heystið er komið.“ Og hann segði: „Hvat skulu vit líkna Guðs ríki við, ella í hvørjum líknlsi skulu vit sýna tað fram? Tað er eins og eitt sinopskorn, sum, tá ið tað verður sáað í jørðina, er minni enn øll onnur frækorn á jørðini; men tá ið tað er sáað, rennur tað upp og verður størri enn allar urtirnar og fær stórar greinar, so at himmalsins fuglar kunnu byggja reiður í skugganum av tí.“ Mark 4,26-32

SUNNUDAG FYRI FØSTU (SUNNUDAG Í FØSTUINNGANGI)

Litur: Viólbláur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum við syni tínum, Jesusi Kristi, í náði læt upp eyguni á hinum blinda manninum og læt hann síggja ljósið. Vit biðja teg, at tú við heilaga orði tínum og anda vilt lata upp eygu okkara og lýsa fyri okkum, so at vit við syni tínum, sum leið, doyði og reis upp okkara vegna, mega læra teg rætt at kenna og finna hjálp og troyst í náði tíni og miskunn fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum okkara vegna læt son tín, Jesus Krist, ganga líðingarvegin. Vit biðja teg, hoyr við mildni bønir okkara. Loys okkum úr syndabondum, og varðveit okkum í øllum freistingum og vandum fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profetur:

Harrin, drottin, gav mær lærusveinatungu, so at eg skuldi skyna á at styrkja tey maktaðu; á hvørjum morgni

hann vekur mítt oyra, at eg má taka eftir eins og lærusveinar gera. Harrin, drottin, opnaði oyra mítt, og eg varð ikki mótræsin og bar meg ikki undan. Teimum, ið slógu meg, beyð eg fram rygg mín, og kjálkar mínar teimum, ið royttu meg í skeggið; eg huldi ikki andlit mítt hvørki fyri spotti ella spýtti. Harrin, drottin, hjálpir mær, tí beit ikki spottið á mær; eg geri andlit mítt sum tinnustein, tí at eg veit, at eg verði ikki til skammar. Hann, sum fremur mín rætt, er í nánd; vil nakar leggja sak ímóti mær, hann gangi fyri rættin við mær; hevur nakar trætumál við meg, hann stígi fram. Sí, Harrin, drottin, hjálpir mær; hvør kann døma meg sekan? Sí, teir fúna allir sum gamalt plagg, og mølur etur teir upp. Hvør tykkara, sum óttast Harran, hann lýði rødd tænara hans; hvør, sum gongur í myrkri og ongan glotta sær, hann troysti á navn Harrans og vóni á Guð sín. Jes 50,4-10

Epistulin skrivar Paulus ápostul í fyrra brævi sínum til Korintmanna:

Um eg talaði við tungum manna og eingla, men hevði ikki kærleika, tá var eg ljómandi málmur ella klingandi bjølla. Og um eg hevði profetagávu og kendi øll loyndarmál og átti allan kunnleika, og um eg hevði alla trúgv, so at eg kundi flyta fjøll, men hevði ikki kærleika, tá var eg einki. Og um eg býtti út allar ognir mínar, og um eg læt likam mítt, so at eg varð brendur, men hevði ikki kærleika, tá gagnaði tað mær einki. Kærleikin er langmóðigur, hann er góðviljaður; kærleikin øvundar ikki; kærleikin er ikki stórórðaður, blæsur seg ikki upp; hann hevur ikki ósømiligan atburð, søkir ikki sítt egna; hann ilskast ikki, er ikki illmintur; hann gleðist ikki yvir

órættvísini, men gleðist saman við sannleikanum; hann tolir alt, trýr øllum, vónar alt, ber alt. Kærleikin fellur onga tíð burtur; men hvørt tað so eru profetagáður, so skulu tær fáa enda, ella tungur, so skulu tær tagna, ella kunnleiki, so skal hann fáa enda. Tí at vit skyna í pørtum, og vit profetera í pørtum. Men tá ið hitt fullkomna kemur, tá skal tað fáa enda, sum er í pørtum. Tá ið eg var barn, talaði eg eins og barn, hugsaði eg eins og barn, dømdi eg eins og barn; men síðan eg eri vorðin maður, havi eg lagt barnaskapin av. Tí at nú síggja vit í spegili, í gátu; men tá skulu vit síggja andlit til andlits; nú kenni eg í pørtum, men tá skal eg kenna til fulnar, eins og eg eri sjálvur til fulnar kendur. Men nú verða tey verandi, trúgv, vón og kærleiki, hesi trý, men størstur av teimum er kærleikin. 1 Kor 13

Hetta heilaga evangelið skrivur Lukas evangelistur:

Men Jesus tók teir tólv til sín og segði við teir: „Sí, vit eru á ferð niðan til Jerúsalem, og alt tað, sum skrivað er av profetunum, skal fullbúgvast menniskjusuninum. Tí at hann skal verða givin upp í heidna manna hendur og spottaður og háðaður og áspýttur, og teir skulu húðfleingja hann og drepa hann, og triðja dagin skal hann rísa upp.“ Men teir fataðu einki av hesum, og hetta orðið var dult fyri teimum, og teir skildu ikki tað, sum talað var. Men tað bar so á, tá ið hann nærkaðist Jeriko, at har sat ein blindur maður við vegin og biddaði. Og tá ið hann hoyrði eina fjøld av fólki ganga framvið, spurdi hann, hvat hetta var. Tey søgdu honum, at Jesus úr Nasaret kom framvið. Og hann tók at rópa og segði: „Jesus, sonur Dávids, miskunna mær!“ Og tey, sum gingu undan, hóttaðu at

honum, at hann skuldi tíg; men hann rópaði nógv harðari: „Sonur Dávids, miskunna mær!“ Tá steðgaði Jesus og beyð, at hann skuldi verða leiddur til sín; og tá ið hann var komin tætt til hansara, spurdi hann hann og segði: „Hvat vilt tú, at eg skal gera fyrri teg?“ Men hann segði: „Harri, tað, at eg má fáa sjón mína aftur!“ Og Jesus segði við hann: „Fái tú sjónina! Trúgv tín hevur frelst teg!“ Og í stundini fekk hann sjónina aftur, og hann fylgdi honum og prísaði Guði. Og alt fólkið lovaði Guði, tá ið tey hetta sóu. Luk 18,31-43

Føsta

Føstan byrjar øskudag – fyrsta mikudag eftir sunnudag fyri föstu (sunnudag í föstuinngangi).

1. SUNNUDAG Í FØSTU

Litur: Viólbláur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum læt son tín, Jesus Krist, tæna okkum líka til deyða. Vit biðja teg, varða okkum fyri hugmóð og sjálvsøkni. Gev okkum av náði tíni at fylgja harra og frelsara okkara, at tæna honum og medmenniskjum okkara í eyðmýkt og lýdni og í øllum freistingum at finna hjálp og styrki hjá honum, Jesusi Kristi, várum harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum læt son tín, Jesus Krist, verða freistaðan á allan hátt líka við okkum, tó uttan synd. Vit biðja teg, lít við mildni at fólki tínum. Gev okkum av miskunn tíni at komast undan vreiði tíni og revsing fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í fyrstu Mósebók:

Og Ádam kendi konu sína Evu; og hon varð við barn og fœddi Káin og mælti: „Mansbarn hefur mærnast við Harrans hjálp!“ Síðan fœddi hon øðrum sinni bróður hansara Ábel. Og Ábel varð seyðamaður, men Káin varð jarðyrkismaður. Og nakað aftaná bar Káin Harranum offurgávu av tí, sum jørðin hevði givið av sær. Men eisini Ábel ofraði av tí frumgitna úr fylgi sínum, av fiti tess. Harrin leit við tokka til Ábels og gávu hans; men til Káins og gávu hans leit hann ikki við tokka. Hetta varð Káin ógvuliga illur um og gekk og lútaði við høvðinum. Tá segði Harrin við Káin: „Hví ert tú illur, og hví gongur tú og lútar við høvðinum? Tá ið tú gert tað, ið gott er, kanst tú treystliga hyggja upp; men tá ið tú ikki gert tað, ið gott er, tá liggur syndin fyri durunum og tráar eftir tær; men tú eigur at vinna á henni!“ Men Káin øvundaði Ábel, bróður sín; og einaferð, tá ið teir vóru úti í bønnum, ráddist Káin á Ábel og drap hann. Tá segði Harrin við Káin: „Hvar er Ábel, bróðir tín?“ Hann svaraði: „Tað veit eg ikki; eigi eg at varða um bróður mín?“ Men hann segði: „Hvat hefur tú gjørt? Hoyr, blóð bróður tíns rópar til mín frá jørðini! Nú skalt tú verða bannaður burtur frá akurlandinum, sum læt upp munn sín og drakk blóð bróður tíns av hond tíni! Tá ið tú dyrkar jørðina, skal hon ikki longur geva tær av gróðrarmegi síni; flýggjandi skalt tú flakka um jørðina!“ 1 Mós 4,1-12

Epistulin skrivar Jákup ápostul:

Men hin lágt setti bróðirin rósi sær av hálæti sínum, men hin ríki av lágleika sínum; tí at hann skal hvørva burtur eins og blóma á grasi; tí at sólin kemur upp við brennandi

hita og sviður grasið av og blóman á tí dettur av og vakurleikin í útsjónd hennara forferst. Soleiðis skal eisini hin ríki fólna á vegum sínum. Sælur er tann maður, sum heldur út í freisting; tí at tá ið hann er royndur, skal hann fáa lívsins krúnu, sum Harrin hevur lovað teimum, sum elska hann. Eingin má siga, tá ið hann verður freistaður: „Eg verði freistaður av Guði;“ tí at Guð er ikki freistaður av illum, og sjálvur freistar hann ongan. Men ein og hvør verður freistaður, tá ið hann verður drigin og lokkaður av síni egnu girnd. Síðan, tá ið girndin hevur gitið, ber hon synd; men tá ið syndin er fullbúgvín, føðir hon deyða. Villist ikki, elskaðu brøður mínir! Ják 1,9-16

Hetta heilaga evangelið skrivur Lukas evangelistur:

Men tað varð eisini orðadráttur lærusveinanna millum um, hvør teirra mundi tykjast at vera størstur. Og hann segði við teir: „Kongar fólkana ráða yvir teimum, og teir, sum á teimum hava valdið verða nevndir vælgerðarmenn. Men soleiðis eigur ikki at vera hjá tykkum, men hin størsti tykkara millum verði sum hin yngsti, og tann, ið ræður, sum tann, ið tænar. Tí at hvør er størri, tann, ið situr til borðs, ella tann, ið tænar? Man ikki tann, ið situr til borðs? Men eg eri millum tykkara sum tann, ið tænar. Men tað eru tit, sum hava hildið út hjá mær í freistingum mínum. Og eg fái tykkum kongadømi, eins og faðir mín hevur fingið mær tað, fyri at tit skulu eta og drekka við borð mítt í mínum ríki og skulu sita í hásætum og døma Ísraels tólv ættir. Símun, Símun, sí, Sátan hevur kravt tykkum, at sálða tykkum sum hveiti. Men eg havi biðið fyri tær, at trúgv tín ikki má tróta; og tá ið tú einaferð er vendur um, tá styrk brøður tínar.“ Luk 22,24-32

2. SUNNUDAG Í FÖSTU

Litur: Viólbláur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit biðja teg, at tú vilt styrkja hjørtu okkara við heilaga anda tínum og gera okkum føst í trúnni og vónini um náði tína og miskunn, so at vit, eins og faðirin at soninum við málleysum anda, mega halda fast við son tín, Jesus Krist, og finna hjálp og bjarging hjá honum, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum kennir máttloysi okkara og veitst, at vit í okkum sjálvum einki megna. Vit biðja teg, hoyr við mildni bønir teirra stríðandi og hjálparleysu. Varðveit okkum bæði til likams og sálar. Ver okkum vernd og skjól ímóti øllum tí, sum myrkir og tyngir huga og sinn fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í fyrstu Mósebók:

Og Guð skapaði mannin eftir síni mynd, í Guðs mynd skapaði hann hann, sum kall og konu skapaði hann tey, og Guð vælsignaði tey, og Guð segði við tey: „Verðið barnrík og fjølgist og uppfyllið jørðina og leggið hana undir

tykkum, og ráðið yvir havsins fiskum og yvir himmalsins fuglum og yvir fenaðinum og yvir øllum villdjórunum, sum rørast á jørðini!“ Og Guð segði framvegis: „Sí, eg gevi tykkum als kyns fræberandi urtir á allari jørðini og als kyns trø, sum bera ávøkst við fræi í; tey skulu tit hava til føði. Og øllum djórunum á jørðini og øllum himmalsins fuglum og øllum, sum skriður á jørðini, øllum tí, sum hevur lívsanda, gevi eg alt gras og grønar urtir til føði!“ Og tað varð so. Og Guð leit at øllum, sum hann hevði gjørt, og sí, tað var sera gott. Og tað varð kvøld, og tað varð morgun – sætti dagur. 1 Mós 1,27-31

Epistulin skrivar Jákup ápostul:

Hevur nakar av tykkum tað ringt, tá biði hann; veit nøkrum væl við, tá syngi hann lovsang! Er nakar sjúkur tykkara millum, tá kalli hann til sín hinar elstu kirkju-liðsins, og teir skulu halda bøn yvir honum og salva hann við olju í Harrans navni; og trúarbønin skal gera hin sjúka frískan, og Harrin skal reisa hann aftur á føtur, og hevur hann gjørt syndir, skulu tær verða honum fyrigivnar. Játtið tí syndirnar hvør fyri øðrum og biðið hvør fyri øðrum, fyri at tit mega verða grøddir. Megnað bøn av rættvísnum manni er mikið ment. Elia var maður undir somu korum sum vit; og hann bað ta bøn, at tað ikki skuldi regna, og tað regnaði ikki á jørðini í trý ár og seks mánaðir; og hann bað aftur, og himmalin gav regn, og jørðin bar grøði sína. Brøður mínir, um einhvør tykkara millum villist frá sannleikanum, og einhvør vendir honum aftur, tá skal hann vita, at tann, sum vendir einum syndara frá hansara villa vegi, hann bjargar eini sál frá deyða og fjalir fjøld av syndum. Ják 5,13-20

Hetta heilaga evangelið skrifvar Markus evangelistur:

Og tá ið Jesus, Pætur, Jákup og Jóhannes koma til lærusveinarnar, sóu teir eina stóra mannamúgvu rundan um teir og nakrar skriftlærdar, sum vóru í orðaskifti við teir. Og við tað sama mannamúgvan bar eyga við Jesus, hvukku tey øll við, og tey komu rennandi og heilsaðu honum. Og hann spurdi tey: „Hvat skifta tit orð við teir um?“ Og ein úr fjøldini svaraði honum: „Meistari, eg kom higar til tín við syni mínum, sum hevur ein málleysan anda; og hvar hann so kemur á hann, syftir hann hann niður, og froðan veður um munnin á honum, og hann gríslar tenn, og hann kemur burtur í einki. Og eg segði við lærusveinar tínar, at teir skuldu reka hann út; men teir vóru ikki førir fyri tí.“ Men Jesus svaraði teimum og segði: „O, tú vantrúna slekt! Hvussu leingi skal eg verða hjá tykkum? Hvussu leingi skal eg tola tykkum? Førið hann til mín!“ Og teir førdu hann til hansara. Og við tað sama, hann sá hann, sleit andin í hann, og hann fell niður til jarðar og lá og veltist, og froðan vóð um munnin. Og Jesus spurdi faðir hansara: „Hvussu langt er tað síðan, hetta kom á hann?“ Men hann segði: „Frá barnaárunum. Og ofta hevur hann kastað hann bæði í eld og í vatn fyri at forkoma honum; men um tú ert nakað mentur, tá miskunna okkum og hjálp okkum.“ Men Jesus segði við hann: „Um tú ert mentur! Alt er møguligt fyri honum, sum trýr.“ Í stundini skar barnsins faðir í róp og segði: „Eg trúgvi; hjálp tú vantrúgv míni!“ Men tá ið Jesus sá, at mannamúgvan tyrptist saman um, hótti hann at hinum óreina andanum og segði við hann: „Tú málleysi andi og deyvi! Eg bjóði tær, far út úr honum og far ikki meira inn í hann!“ Tá rópaði hann og sleit

ógvuliga í hann og fór út; og hann varð sum eitt deytt, so at flest øll søgdu, at hann var deyður. Men Jesus tók í hondina á honum og reisti hann upp, og hann reis á føtur. Og tá ið Jesus var komin til húsa, spurdu lærusveinar hansara hann einsæris: „Hvussu bar tað til, at vit ikki vóru førir fyri at reka hann út?“ Og hann segði við teir: „Hetta slagið fer ikki út við nøkrum, uttan við bøn og föstu.“ Mark 9,14-29

3. SUNNUDAG Í FÖSTU

Litur: Viólbláur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum læt son tín, Jesus Krist, gerast menniskja, til tess at hann skuldi bróta niður djevulsins gerningar og varða okkum fyri hinum ónda fígginda. Vit takka tær fyri hesa náði tína og biðja teg, kom okkum til hjálpar. Varða okkum fyri følskum tryggleika. Lær okkum við heilaga anda tínum at hoyra orð títt rætt og varðveita tað í sonnum gudsótta, so at vit til síðstu stund mega verða bjargað frá Sátans valdi og verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, vit biðja teg, hoyr við mildni bønir teirra

hjálparleysu og rætt út veldishond tína okkum til hjálpar og verndar fyri myrkursins veldi fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í aðru Mósebók:

Tá segði Harrin við Móses: „Skunda tær oman aftur, tí at fólk títt, sum tú leiddi út úr Egyptalandi, hefur gjørt skaðagerð! Skjótt viku teir av teirri leið, sum eg beyð teimum at ganga! Teir hava gjørt sær stoyptan kálv; og teir hava tilbiðið hann og framborið honum offur og sagt: Her, Ísrael, er gud tín, ið leiddi teg út úr Egyptalandi!“ Og Harrin segði við Móses: „Eg havi givið mær far um hetta fólkíð og sæð, at tað er fólk við hørðum svíra. Men lat meg nú ráða, so vil eg kveikja vreiði mína móti teimum og beina fyri teimum, men teg skal eg gera at miklari tjóð!“ Dagin eftir segði Móses við fólkíð: „Tit hava syndað í stórum; men nú skal eg fara niðan til Harrans og royna at fáa í lag sáttargerð fyri syndir tykkara!“ Tá snúðist Móses aftur til Harrans og mælti: „Á, hetta fólk hefur syndað í stórum og gjørt sær gud av gulli! Men nú biði eg teg fyrigeva synd teirra; og vilt tú ikki tað, tá biði eg teg strika meg út av bók tíni, sum tú skrivar í!“ 2 Mós 32,7-10 og 30-32

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Jóhannesar ópinbering:

Einglinum hjá kirkjuliðinum í Efesus skalt tú skriva: Hetta sigur tann, sum heldur hinum sjeystjórnum í høggru hond síni, tann sum gongur millum hinar sjeystjórnum: Eg veit um gerningar tínar og arbeiði títt og tolmóð tína, og at tú ikki kanst torga vándar

menn; og tú hefur roynt teir, sum siga seg sjálvar vera ápostlar, og eru tað ikki, og tú hefur komist eftir, at teir eru lygnarar; og tú hefur tolmóð, og tú hefur havt nógv at bera fyri navns míns skuld, og ert ikki vorðin troyttur. Men tað havi eg móti tær, at tú hefur givið upp tín fyrra kærleika. Minst tí til, hvaðan tú ert fallin, og vend um, og ger hinar fyrru gerningarnar; annars komi eg á teg og skal flyta ljósastaka tín burtur úr staði sínum, um tú ikki vendir um. Tó tað skalt tú fáa, at tú hatar gerningar Nikolaitanna, sum eisini eg hati. Tann, sum oyru hefur, hann hoyri, hvat andin sigur kirkjuliðunum! Tí, sum sigrar, honum skal eg geva at eta av lívsins træi, sum er í Guðs páradísi. Opb 2,1-7

Hetta heilaga evangelið skrivar Jóhannes evangelistur:

Jesus segði við Jøðarnar: „Var Guð faðir tykkara, tá elskaðu tit meg; tí at frá Guði eri eg gingin út og komin; tí at heldur ikki eri eg komin av mær sjálvum, men hann hefur sent meg. Hví skilja tit ikki talu mína? Tí at tit tola ikki at hoyra orð mítt. Tit hava djevulin til faðirs, og tað, sum faðir tykkara lystir, vilja tit gera. Hann var manndrápari frá upphavi og stendur ikki í sannleikanum, tí at sannleiki er ikki í honum; tá ið hann talar lygn, talar hann av sínum egna, tí at hann er lygnari og faðir at lygnini. Men av tí at eg tali sannleikan, trúgva tit mær ikki. Hvør tykkara kann siga meg sekan í nakrari synd? Tali eg sannleikan, hví trúgva tit mær ikki? Tann, sum er av Guði, hoyrir Guðs orð; tit hoyra ikki, tess vegna at tit eru ikki av Guði.“ Jøðarnir svaraðu og søgdu við hann: „Er tað ikki rætt, sum vit siga, at tú ert ein Sámáriubúgvi og at illur andi er í tær?“ Jesus svaraði: „Ikki er nakar

illur andi í mær, men eg æri faðir mín, og tit vanæra meg. Men eg søki ikki æru mína; tann er, sum søkir hana og dómir. – Sanniliga, sanniliga sigi eg tykkum: Um nakar varðveitir orð mítt, skal hann um aldur og allar ævir ikki síggja deyðan.“ Jóh 8,42-51

MÍÐFØSTU SUNNUDAG

4. SUNNUDAG Í FØSTU

Litur: Viólbláur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum við syni tínum, Jesusi Kristi, veitir okkum lívsins breyð, orð títt og sakramenti tíni. Vit biðja teg, lýs fyri okkum við heilaga anda tínum, so at vit halda okkum at hesum orði tínum og koma til heilagu kvøldmáltíð tína, har tú við syni tínum veitir okkum føði til ævigt lív. Metta okkum við hesum livandi breyði, so at vit at enda mega verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum við syni tínum í náði veitir okkum lívsins breyð, orð títt og sakramenti tíni. Vit biðja teg, gev okkum í øllum mótgangi, sum vit vegna syndir okkara hava uppiborið, at finna styrki og troyst í hesi náði tíni fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við

tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella í staðin til báðar tekstaraðirnar:

Harra, vár Guð, tú, sum við syni tínum í náði gevur okkum føði bæði til likams og sálar. Vit biðja teg, gev okkum í øllum mótgangi, sum vit vegna syndir okkara hava uppiborið, at finna styrki og troyst í hesi náði tíni fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í fimtu Mósebók:

Øll tey boðorð, sum eg í dag leggi fyri tykkum, skulu tit halda vandaliga, so at tit mega liva og fjølgast og koma inn í tað landið, sum Harrin svór fedrum tykkara, og taka tað til ognar. Og tú skalt hava í huga, hvussu Harrin, Guð tín, í hesi fjøruti árinum hevur leitt teg í oyðimørkini, til tess at eyðmýkja teg og royna teg og vita, hvat ið mundi búgva tær í hjarta, hvørt tú vildi halda boðorð hans ella ikki. Hann eyðmýkti teg og læt teg líða hungur og gav tær síðan manna at eta, sum hvørki tú ella fedrar tínir vistu um, til tess at vísa tær, at maður ikki livir einans av breyði; men at maðurin heldur livir av øllum tí, sum gongur út úr munni Harrans. 5 Mós 8,1-3

Epistulin skrivar Pætur ápostul í seinna brævi sínum:

Við tað at hansara guddómligi máttur hevur givið okkum alt tað, sum hoyrir til lívs og Guðs ótta við kunnugleikanum um hann, sum kallaði okkum við síni egnu dýrd og kraft, og við teimum hevur givið okkum tey størstu og dýrastu lyfti, fyri at tit við teimum skulu verða felagar í

guddómligari náttúru, tá ið tit komast undan spillingini í heiminum, sum stendst av girndum, so gerið tykkum tí eisini av teirri grund allan ómak fyri í trúgv tykkara at sýna dygd, og í dygdini skynsemi, og í skynsemini avhald, og í avhaldinum tolmóð, og í tolmóðinum gudsóttá, og í gudsóttanum bróðurkærleika, og í bróðurkærleikanum kærleika. Tí at tá ið hetta er at finna hjá tykkum og tað tekur til, tá letur tað tykkum ikki vera yrkisleysar ella fruktaleysar viðvíkjandi kunnugleikanum um váran harra, Jesus Krist. Tí at tann, sum hetta ikki er at finna hjá, er blindur, stuttskygdur, og hevur gloymt reinsanina frá sínum fyrru syndum. Leggið tykkum tí tess meira eina við, bróður, at gera kall tykkara og útveljing tykkara føst; tí at tá ið tit gera hetta, skulu tit ikki á nøkrum sinni snáva. Tí at soleiðis skal tykkum ríkliga verða veittur inngangur til harra og frelsara várs, Jesu Krists, æviga ríki. 2 Pæt 1,3-11

Hetta heilaga evangelið skrivur Jóhannes evangelistur:

Jesus segði: „Eg eri lívsins breyð. Tann, sum kemur til mín, skal ikki hungra, og tann, sum á meg trýr, skal aldri tysta. Men eg havi sagt tykkum, at tit hava sæð meg og trúgva tó ikki. Alt, sum faðirin gevur mær, skal koma til mín; og tann, sum kemur til mín, vil eg als ikki reka burtur. Tí at eg eri komin niður av himni, ikki fyri at gera vilja mín, men vilja hansara, sum sendi meg. Men hetta er vilji hansara, sum sendi meg, at av øllum tí, sum hann hevur givið mær, skal eg einki missa, men eg skal reisa tað upp á evsta degi. Tí at hetta er vilji faðirs míns, at hvør tann, sum sær sonin og trýr á hann, skal hava ævigt lív, og eg skal reisa hann upp á evsta degi.“ Tá ilskaðust Jødarnir

á hann, tí at hann segði: „Eg eri tað breyðið, sum kom niður av himni.“ Og teir søgdu: „Er hetta ikki Jesus, sonur Jósefs, sum vit kenna bæði faðir og móður at? Hvussu kann hann tá siga: „Eg eri komin niður av himni?““ Jesus svaraði og segði við teir: „Ilskist ikki tykkara millum! Eingin kann koma til mín, uttan faðirin, sum sendi meg, dregur hann, og eg skal reisa hann upp á evsta degi. Skriv-að er hjá profetunum: „Og teir skulu allir verða upplærdir av Guði.“ Ein og hvør, sum hevur hoyrt av faðirinum og lært, kemur til mín. Ikki so at nakar hevur sæð faðirin uttan hann, sum er frá Guði, hann hevur sæð faðirin. Sanniliga, sanniliga sigi eg tykkum: Tann, sum trýr, hevur ævigt lív. Eg eri lívsins breyð. Fedrar tykkara ótu manna í oyðimørkini og doyðu. Hetta er breyðið, sum kemur niður av himni, at tey skulu eta tað og ikki doyggja. Eg eri hitt livandi breyðið, sum kom niður av himni; um nakar etur av hesum breyði, skal hann liva allar ævir; og breyðið, sum eg skal geva, er hold mítt, sum eg skal geva heimum til lívs.“ Jóh 6,35-51

BOÐANARDAG MARIU

5. SUNNUDAG Í FØSTU

Litur: Hvítur ella gyltur. Dagin eftir: Viólbláur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum útvaldi hina heilagu og sælu Mariu moy til at vera móður at einborna syni tínum,

Jesusi Kristi, og soleiðis gjørði kunnan kærleika tín og náði tína til tey fátæku og lítisverdu. Vit biðja teg, gev eisini okkum eins og henni at lovprisa tær fyri hesa náði og vælgerð tína, í eyðmýkt og sælari frøi at taka ímóti frelsara okkara og fylgja honum, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum í miklu náði og miskunn tíni vildi, at einborni sonur tín skuldi verða gitin av heilagum anda og borin í heim sum menniskja av Mariu moy. Vit biðja teg, gev okkum heilaga anda tín og náði tína, so at vit, eins og hin heilaga Maria moy, hoyra orð títt, leggja okkum tað í geyma og fylgja tær í trúgv og lýdni, til vit verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum læt eingil tín bera hini heilagu og sælu Mariu moy boð um vilja tín, at hon skuldi verða við barn av heilagum anda og sonur tín gerast menniskja í móðurlívi hennara. Vit biðja teg í trúnni á, at hon av sonnum er Guðs móður, gev okkum ævigt lív við syni hennara, Jesusi Kristi, várum harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum læt eingil tín bera hini

heilagu og sælu Mariu moy boð um vilja tín, at hon skuldi verða við barn av heilagum anda og tú í syni tínum gerast menniskja í móðurlívi hennara. Vit biðja teg í trúnni á, at hon av sonnum er Guðs móður, gev okkum ævigt lív við syni hennara, Jesusi Kristi, várurum harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í fyrru Sámuelsbók:

Og Hanna helt bøn og mælti: „Hjarta mítt fegnast í Harranum. Hátt er horn mítt hevjað av Guði mínum. Opin er muður mín móti fíggindum mínum, tí at eg gleðist um frelsu tína. Eingin er heilagur sum Harrin; tí at eingin er til uttan hann; og eingin klettur sum Guð okkara. Verið ikki hástór í talu tykkara, dramblæti komi ikki av munni tykkara; tí at Harrin er Guð alvitur, og hann vigar allar gerðir. Sorlaður er hetjanna bogi, men teir lúgvaðu gyrða seg við meg. Mettir verða bønarmenn fyri breyð, men svangir sleppa frá at træla. Hon, ið ikki barnaðist, føðir sjei, men móðir margra barna fœlnar burtur. Harrin týnir lív og gevur lív, rindar til heljar oman og leiðir upp haðan. Harrin ger ein fátækan og annan ríkan, hann boyggir henda, men hevjar handa. Hann reisir hin máttleysa úr dustinum, hevjar hin fátæka upp úr dýkinum til tess at geva teimum sæti hjá høvdingum og seta teir á tignarstól. Tí at súlur jarðarinnar eru Harrans; á tær grundaði hann jarðarríkið. Føtur teirra gudrøknu varðveitir hann, men gudleysir farast í myrkri; tí at eingin sigrar við egnari meg. Ræðsla kemur á teir, ið stríðast móti Harranum, Harrin letur toruna ganga uppi yvir teimum. Harrin dømir allan jarðarkringin,

veitir kongi sínum megi og hevjar horn hins salvaða síns.“ 1 Sám 2,1-10

Epistulin skrivar Paulus ápostul í fyrra brævi sínum til Korintmanna:

Tí at við tað at heimurin við vísdómi sínum ikki kendi Guð í vísdómi Guðs, líkaði tað Guði við boðanardárskapi at frelsa tey, sum trúgva; við tað at bæði Jødar krevja tekin og Grikkar søkja vísdóm, men vit boða Krist krossfestan, Jødum meinboga, men heidningum dárskap, men sjálvum hinum kallaðu, bæði Jødum og Grikkum, Krist, Guðs kraft og Guðs vísdóm. Tí at dárskapurin hjá Guði er vísari enn menniskjan, og veikleikin hjá Guði er sterkari enn menniskjan. Tí at, brøður, lítið at kallan tykkara, at tit eru ikki mangir vísir eftir holdinum, ikki mangir máttugir, ikki mangir hábornir; men tað, sum heimurin heldur dárskap, valdi Guð sær út fyri at gera hinar vísu til skammar; og tað, sum heimurin heldur veikt, valdi Guð sær út fyri at gera hinar sterku til skammar; og tað, sum heimurin heldur ringt, og tað, sum vanvirt er, valdi Guð sær út, og tað, sum einki er, fyri at gera tað til einkis, sum er, til tess at ikki skal nakað hold rósa sær fyri Guði. Men honum er tað at takka, at tit eru í Kristi Jesusi, sum er vorðin okkum vísdómur frá Guði og rættvísi og halgan og endurloysing, fyri at, soleiðis sum skrivað stendur: „Tann, sum rósar sær, rósi sær í Harranum.“ 1 Kor 1,21-31

Hetta heilaga evangelið skrivar Lukas evangelistur:

Og Maria segði: „Hátt setir sál mín Harran, og frøtt seg hevur andi mín í Guði, frelsara mínum, tí at hann hevur

hugt til lítilsvirði tænastrúvinnu sínar. Tí sí, frá hesi stund munnu allar ættir sæla meg þrísá; tí at stórverk hefur hann mærgjört, hin alvaldi. Og heilagt er navn hans. Og miskunn hans varir ætt eftir ætt hjá teimum, sum óttast hann. Hann veldisverk hefur útint við armi sínum, og hefur spreitt sundur hini hástóru í hugsan hjarta teirra. Høvdingar hefur hann rindað úr hásetum niður og sett lítilsverd hátt. Svong hefur hann mettað við góðum gávum, og rik rikið burtur við tómunum hondum. Hann hefur tikið sær av Ísrael, tænastrú sínum, til tess at minnast miskunn sína – eftir tí, sum hann talaði til fedra vára – móti Ábrahami og avkomi hans allar ævir!“ Men Maria dvöldist hjá Elisabet um triggjar mánaðir, og fór síðan heim aftur til sín. Luk 1,46-56

PÁLMA SUNNUDAG INNGANGUR TIL DYMBILDAGAVIKU

Litur: Viólbláur

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum læt einborna son tín, Jesus Krist, seta seg sjálfvan lágt, so at hann gjørdist menniskja og varð lýðin til deyða á krossi. Vit biðja teg, gev okkum náði til at halda okkum at hesum frelsara okkara í sannari trúgv, so at vit fylgja honum eftir í eyðmýkt og lýdni og at enda verða sæl fyri hann,

sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum í faðirligu náði tíni ikki spardi einborna son tín, Jesus Krist, men læt hann doyggja á krossinum. Vit biðja teg, gev okkum heilaga anda tín í hjørtu okkara, so at vit mega finna troyst í hesi náði tíni, varða okkum fyri syndini, tolin bera tær líðingar, sum verða lagdar á okkum, og um allar ævir verða sæl hjá tær fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum læt frelsara okkara, son tín, Jesus Krist, gerast menniskja og doyggja á krossinum, mannaættini til frelsu og fyrimyndar í eyðmýkt. Vit biðja teg, gev okkum náði til at læra av tolmóði sonar tíns, so at vit fylgja honum eftir í eyðmýkt og lýdni líka til deyða og at enda fáa lut í uppreisn hansara frá deyðum, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivar Zakarja profetur:

Rópa av gleði, Zions dóttir, og fegnast tú, Jorsala dóttir; Sí, kongur tín til tín kemur, rættvísur er hann og sigursælur, lítillátur á asna hann ríður, á ungum øsnufola. Hann oyðir hervagnar úr Efraim og hestar úr Jerúsalem; stríðsbogan brýtur hann sundur og birtir frið millum

tjóða við sínum orði; frá havi til hafs skal vald hans rökka, frá Ánni alt at endamarkum jarðar. Zak 9,9-10

Epistulin er skrifaður í Hebrearabrévinum:

Latum tí okkum eisini, við tað at vit hava slíkt stórt skýggj av vitnum uttan um okkum, seta av okkum eina og hvørja byrði og syndina, sum lættliga darvar, og við treysti renna tað skeið, sum okkum er fyri sett, við tað at vit líta til upphavsmann og fullkomnara trúarinnar, Jesus, hann sum fyri ta gleði, sum honum var fyri sett, bar kross við toli, og virði einki um skemd, og er setstur høgrumegin háseti Guðs. Ja, hugsið um hann, sum hevur tolt slíkt mótmæli móti sær av syndarum, fyri at tit ikki skulu troyttast og verða givnir í sálum tykkara. Hebr 12,1-3

Hetta heilaga evangelið skrivur Markus evangelistur:

Og meðan Jesus var í Betániu, inni hjá Símoni hinum spitalska, og sat til borðs, kom har ein kvinna við eini alabastur-krukku av reinari, sera dýrabarari nardus-salvu; og hon breyt alabastur-krukkuna sundur og helti salvuna út yvir høvur hansara. Men har vóru nakrir, ið ilskaðust og hildu hvør við annan: „Hvat skal henda salvan verða spilt burtur til? Tí at henda salvan kundi verið seld fyri meir enn trý hundrað denarar og givin fátækum.“ Og teir deildu hana. Men Jesus segði: „Latið hana fáa frið! Hví gera tit henni ónáðir? Hon hevur gjørt eina góða gerð ímóti mær. Tí at fátæk hava tit altíð hjá tykkum, og tit kunnu gera væl ímóti teimum, nær tit vilja; men meg hava tit ikki altíð. Hon gjørdi tað, sum

hon kundi; hon hefur frammanundan salvað líkam mítt til jarðarferðina. Og sanniliga sigi eg tykkum, hvar sum helst um allan heimin gleðiboðskapurin verður boðaður, har skal eisini tað, sum hon gjørði, verða frásagt til áminningar um hana.“ Mark 14,3-9

Ella:

Hetta heilaga evangelið skrivar Jóhannes evangelistur:

Seks dagar fyri páskir kom Jesus til Betániu, har sum Lázarus var, sum Jesus hevði vakt upp frá deyðum. Tey gjørdu nú har eina kvøldmáltíð fyri honum, og Marta gekk fyri borðum, og Lázarus var ein teirra, sum sótu til borðs við honum. Tá tók Maria eitt pund av óblandaðum, sera dýrum nardussmyrslí og salvaði føturnar á Jesusi og turkaði føtur hansara við hári sínum. Og húsið varð fult av anganum av smyrslinum. Sigur tá Judas Iskarjot, ein av lærusveinum hansara, sum seinni skuldi svíkja hann: „Hví var hetta smyrslíð ikki selt fyri trý hundrað denarar og givið fátækum?“ Men hetta segði hann ikki, tí at hann hevði umsorgan fyri teimum fátæku, men tí at hann var tjóvur; og við tað at hann hevði pungin, tók hann tað, sum varð lagt í hann. Tá segði Jesus: „Lat hana fáa frið! Hon hefur goymt hetta til jarðarferðardag mín; tí at fátæk hava tit altíð hjá tykkum; men meg hava tit ikki altíð.“ Nú fekk ein stórir skari av Jødunum at vita, at hann var har, og tey komu, ikki bert fyri Jesu skuld, men eisini fyri at síggja Lázarus, sum hann hevði vakt upp frá deyðum. Men høvuðsprestarnir lögdu upp ráð um at drepa Lázarus við, tí at fyri hansara skuld mangir av Jødunum fóru og trúðu á Jesus. Dagin eftir, tá ið hin stóri skarin, sum komin var til hátíðina, hoyrði, at Jesus kom til Jerúsalem,

tóku tey pálmagreinar og fóru út at mæta honum, og tey rópaðu: „Hosianna, vælsignaður veri tann, sum kemur í navni Harrans, Ísraels kongur.“ Men Jesus fann ein ungan asna og setti seg á hann, soleiðis sum skrivað er: „Óttast ikki, Sions dóttir, sí, kongur tín kemur, á asnafyli hann situr!“ Hetta skildu lærusveinar hansara ikki í fyrstuni; men tá ið Jesus var vorðin dýrmettur, tá mintust teir til, at hetta var skrivað um hann og at teir høvdu gjørt hetta fyri honum. Jóh 12,1-16

SKÍRHÓSDAG

Litur: Hvítur, gyltur ella viðbláur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harri Jesus Kristus, tú, sum setti teg sjálvan lágt og sýndi tænarasinni, tá ið tú tváaði føturnar á lærusveinum tínum og í hini heilagu kvøldmáltíðini gav teimum lut í fullgjörda ofri tínum á krossinum. Vit biðja teg, at tú við heilaga anda tínum vilt læra eisini okkum at tæna hvør øðrum í øllum góðum verki og í heilagu kvøldmáltíð tíni geva okkum kærleika, vilja og styrki til tess, tú, sum við faðir tínum livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harri Jesus Kristus, vit takka tær, tí at tú í miklu náði tíni hevur givið okkum heilagu kvøldmáltíð tína, har tú

veitir okkum heilaga likam títt og blóð og sameinir okkum við teg og kirkju tína bæði í himli og á jørð. Vit biðja teg, hjálp okkum við heilaga anda tínum at taka ímóti hesum gávum tínum við røttum sinni, so at vit av hjarta játta syndir okkara, minnst líðing tína og deyða, trúgva, at vit eiga fyrigeving syndanna í tær og soleiðis dag frá degi vaksa í trúgv, vón og kærleika, til máltíð tín verður fullbúgvín í ríki tínum, har tú við faðir tínum livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harri Jesus Kristus, vit takka tær fyri heilagu kvøldmáltíð tína, har tú gevur okkum lut í lívsins breyði og frelsunnar kaliki okkum til fyrigevingar syndanna, styrki og sálarbótar. Vit biðja teg, gev okkum við heilaga anda tínum í hesi felagsmáltíð við røttum sinni og sannari gleði at taka ímóti gávum tínum, heilaga likami tínum og blóði, so at vit endurnýggjað og frígjörd í fyrigeving syndanna mega vaksa í trúgv, vón og kærleika, til vit verða sæl allar ævir við tær, sum við faðir tínum livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harri Jesus Kristus, vit takka tær fyri heilagu kvøldmáltíð tína, har tú sameinir okkum við teg og kirkju tína bæði í himli og á jørð. Vit biðja vit teg, gev okkum við eyðmjúkum og røttum sinni, gleði og tækk, at taka ímóti gávum tínum, heilaga likami tínum og blóði, so at vit endurnýggjað og frígjörd í fyrigeving syndanna mega vaksa í

trúgv, vón og kærleika, tú, sum við faðir tínum livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur sálmaskaldið:

Eg Harran elski, tí at hann hoyrir mína rødd, mítt bønliga róp; tí at hann vendir oyra sítt til mín; eg allar mínar dagar vil kalla á hann. Tá ið deyðans bond verða um meg spent, og heljarræðslur mær mæta, tá ið eg eri staddur í trongd og neyð, tá kalli eg á Harrans navn: „Sál míni bjarga tú, Harri!“ Mildur og rættvísur Harrin er, miskunnsamur er vár Guð. Harrin teir verndarleysu varðar, í hjálparloysi mínum hjálpir hann mær. Vend aftur, sál mín, til tína ró, tí Harrin ger væl móti tær! Hvat skal eg Harranum geva aftur fyri allar vælgerðir hans móti mær? Frelsunnar bikar eg hevja vil hátt, og Harrans navn eg kalla vil á. Sl 116,1-7 og 12-13

Epistulin skrivur Paulus ápostul í fyrra brævi sínum til Korintmanna:

Eg tali til tykkara sum skilamenn; dømið tit sjálvir um tað, sum eg sigi. Signingarkalikurin, sum vit vælsigna, er hann ikki samfelag við blóð Krists? Breyðið, sum vit bróta, er tað ikki samfelag við likam Krists? Við tað at breyðið er eitt, eru vit, hinir mongu, eitt likam; tí at vit hava allir lut í hinum eina breyðinum. 1 Kor 10,15-17

Hetta heilaga evangelið skrivur Jóhannes evangelistur:

Tað var tætt fyri páskahátíðina; Jesus visti, at tími hansara var komin, til at hann skuldi fara burtur úr hesum heimi til faðirin, og líkasum hann hevði elskað

sínar egnu, sum vóru í heiminum, soleiðis elskaði hann teir líka til enda. Og meðan kvöldmáltíð varð hildin, tá ið djevulin longu hevði skotið inn í hjartað á Judasi Símunarsyni Iskarjot, at hann skuldi svíkja hann, og tá ið hann visti, at faðirin hevði givið honum allar lutir í hendur, og at hann var komin frá Guði og fór til Guðs, tá reisist hann frá kvöldmáltíðini og leggur yvirklæðini av sær og tók ein línúk og bant hann um seg. So stoytir hann vatn í vaskíllátið og tók at tváa fótarnar á lærusveinunum og turka teir við línúkinum, sum hann var umbundin við. Hann kemur tá til Símun Pæturs, og hann sigur við hann: „Harri, tváar tú fótur mínar?“ Jesus svaraði og segði við hann: „Tað, sum eg geri, skilir tú ikki nú; men seinni skalt tú skilja tað.“ Pætur sigur við hann: „Aldri á ævini skalt tú tváa fótur mínar!“ Jesus svaraði honum: „Tvái eg tær ikki, hevur tú ikki lut saman við mær!“ Símun Pætur sigur við hann: „Harri, ikki bert fótur mínar, men eisini hendurnar og høvdið.“ Jesus sigur við hann: „Tann, sum er tváaður, hann hevur ikki fyri neyðini at tváa sær uttan um fótarnar; men hann er reinur allur sum hann er. Og tit eru reinir, men ikki allir.“ Tí at hann kendi tann, sum skuldi svíkja hann; tí segði hann: „Tit eru ikki allir reinir.“ Tá ið hann nú hevði tváað fótur teirra og latið seg í aftur klæðini og var setstur aftur, segði hann við teir: „Skilja tit, hvat eg havi gjørt við tykkum? Tit kalla meg „Meistara“ og „Harra“, og tit siga rætt; tí at eg eri tað. Tá ið nú eg, harrin og meistarin, havi tváað fótur tykkara, tá eiga eisini tit at tváa hvør annan um fótarnar. Tí at eg havi givið tykkum eitt fyridømi, til tess at líkasum eg gjørdi við tykkum, soleiðis skulu eisini tit gera. Jóh 13,1-15

LANGA FRÍGGJADAG

Litur: Svartur.

Langa fríggjadag verða altarljósini ikki tendrað, men er altargangur, verða tey tendrað beint undan kvöldmáltíðartænastuni (Harrans máltíð). Ein (Gamla ella Nýggja testamenti) ella tveir bibliulestrar (Gamla og Nýggja testamenti) kunnu verða lisenir undan lestrinum úr samansettu Pínslusøguni ella úr einum av evangeliumum. Tað stóra Litanið kann verða biðið í staðin fyri kirkjubønina, ella tað litla Litanið kann verða biðið eftir ella í staðin fyri inngangssálmin. Presturin kann frítt velja prædikutekst.

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Vit takka tær, Guð faðir, tí at tú hefur givið okkum einborna son tín, Jesus Krist, til tess at ein og hvør, sum trýr á hann, ikki skal glatast, men hava ævigt lív. Vit takka tær, Jesus Kristus, tí at tú hefur borið á heilaga likami tínum allar syndir okkara og við blóði tínum strikað út allar misgerðir okkara. Vit takka tær, tú góði heilagi andi, tí at tú hefur givið okkum í hjørtu okkara ta trúgv, at vit einki annað vita okkum til sælu uttan hin krossfesta Jesus Krist. Gev okkum, Guð, náði tína, so at vit trúgva av hjarta, at allar syndir okkara eru okkum fyri Jesu Krists líðingar og deyða skuld fyrigivnar, og lýs fyri okkum við heilaga anda tínum, so at vit dag undan degi við Jesu deyða kraft fara fram í kristiligum levnaði og aldri sleppa Jesusi úr hjørtum okkara, fyrr enn vit síggja hann klárliga í hinum æviga lívi, har hann við tær og

hinum heilaga anda livir og ræður um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú hevur fríað okkum út úr valdi myrkursins og sett okkum yvir í ríki einborna sonar tíns. Vit biðja teg, at tú fyrri líðingar og deyða hans skuld vilt koma okkum til hjálpar við tínum heilaga anda og styrkja okkum við orði tínum, so at hin óndi figgindin ikki skal fáa vald á okkum, men at vit altíð mega verða verandi í náði tíni og at enda verða sæl allar ævir fyrri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum læt frelsara okkara, son tín, Jesus Krist, gerast menniskja og doyggja á krossinum, mannaættini til frelsu og fyrimyndar í eyðmýkt. Vit biðja teg, gev okkum náði til at læra av tolmóði sonar tíns, so at vit fylgja honum eftir í eyðmýkt og lýdni líka til deyða og at enda fáa lut í uppreisn hansara frá deyðum, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum læt son tín, Jesus Krist, líða krossdeyðan fyrri syndir okkara. Vit biðja teg, lýs fyrri okkum við heilaga anda tínum, so at vit trygt kunnu líta á fullgjørda verk hansara og fyrigeving syndanna í honum,

sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í fyrstu Mósebók:

Eftir hesar tilburðir royndi Guð Ábraham; og hann rópaði á hann: „Ábraham!“ Hann svaraði: „Ja, eg eri her!“ Og hann segði: „Tak tú einkarson tín, Ísak, sum tú elskar, og far til Mórialands og ofra hann har sum brennioffur uppi á einum av fjøllunum, sum eg skal vísa tær á!“ Snimma morgunin eftir legði Ábraham á asna sín, tók tveir av sveinum sínum við sær og Ísak, son sín, kleyv viðin til brennioffurið og helt avstað hagar, ið Harrin hevði sagt honum. Triðja dagin, tá ið Ábraham leit seg um, sá hann staðin langt burturi. Tá segði Ábraham við sveinar sínar: „Bíðið tit her hjá asnanum, meðan eg og smádrongurin fara yvir hagar at tilbiðja; vit koma so aftur til tykkara.“ Ábraham tók tá viðin til brennioffurið og legði hann upp á herðar Ísaks, sonar síns; sjálvur tók hann eldin og offurknívin; og so gingu teir báðir saman. Tá talaði Ísakur á Ábraham, faðir sín, og segði: „Faðir mín!“ Hann svaraði: „Ja, sonur mín.“ Hann segði: „Her er eldurin og viðurin, men hvar er lambið til brennioffurið?“ Ábraham svaraði: „Guð man sjálvur finna sær lambið til brennioffurið, sonur mín.“ Og so gingu teir aftur báðir saman. Og tá ið teir komu á staðin, sum Guð hevði sagt honum, reisti Ábraham har altar og legði viðin til rættis; síðan bant hann Ísak, son sín, og legði hann upp á altarið oman á viðin. Og Ábraham rætti út hond sína og tók knívin til at slátra son sín. Men tá rópaði eingil Harrans á hann av himni og segði: „Ábraham,

Ábraham!“ Hann svaraði: „Her eri eg.“ Og hann segði: „Legg tú ikki hond á sveinin og ger honum einki mein; tí at nú veit eg, at tú óttast Guð, við tað at tú ikki sýtti mær einkarson tín.“ Tá ið Ábraham hugdi upp og leit seg um, bar hann eyga við veðr, sum við hornunum var komin fastur í ein runn. Ábraham fór tá og tók veðrin og ofraði hann sum brennioffur í stað sonar síns. Og Ábraham nevndi henda stað: „Guð sær.“ Tí sigur orðafellið enn: „Á fjallinum, har Guð birtist.“ Tá kallaði eingil Harrans aftur á Ábraham av himni og segði: „Eg svørji um sjálfvan meg, sigur Harrin: av tí at tú gjørdi hetta og ikki sýtti mær son tín, einkarson tín, skal eg av sonnum vælsigna teg og gera eftirkomarar tínar fjølmentar sum stjørnurnar á himni, sum sandin við sævarstrond; og eftirkomarar tíkir skulu taka borgarlið fígginda sína til ognar. Og av avkomi tínum skulu allar ættir á foldini fáa signing, fyri at tú lýddi rødd míni.“ 1 Mós 22,1-18

Ella:

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profetur:

Hvør trúði tí, sum okkum var boðað, og hvørjum varð armur Harrans opinberaður? Hann rann upp eins og kvistur fyri ásjón hans og sum rótarskot úr turrari jørð. Hann var hvørki fagur ella glæsiligur, so at tað kundi vera hugaligt hjá okkum á at líta, og ikki ásyniligur, so at vit kundu hava hugnað í honum. Vanvirdur var hann, skýggjaður av fólki, harmamaður, royndur í sjúkdómum, líkur manni, sum tey krógva andlit sítt fyri, vanvirdur, og vit mettu hann fyri einki; men tó – várir sjúkdómar vóru tað, sum hann bar, og várar kvalir, sum hann legði á seg; vit hildu hann revsaðan, slignan av Guði og gjørdan

neyðarsligan. Men hann varð særdur vára synda vegna og sundurbrotin vára misgerða vegna; okkum til friðar kom revsingin niður á hann, og av sárum hans fingur vit heilsubót. Allir vit viltust sum seyðir, hildu hvør sína leið, men Harrin læt koma niður á hann ta skuld, sum lá á okkum øllum. Hann varð nívdur, men stillisliga bar hann tað, og hann læt ikki upp munn sín eins og lamb, ið verður leitt at verða dripið, eins og seyður, ið er tigandi, tá ið teir royta hann; hann læt ikki upp munn sín. Frá trongd og dómi varð hann burturtikin; men hvør av samtíðarmonnum hans hugsaði um tað, tá ið hann varð ryktur burtur úr landi teirra livandi, at hann fyri synda sakir fólks míns varð raktur? Millum gudleysa teir góvu honum grøv, leggstað hjá ríkum, tó at hann ongan órætt hevði gjørt, og svik vóru ikki í munni hans. Men Harranum hugaði at ráma hann við sjúku; tá ið sál hans hevði framborið sektaroffur, skuldi hann fáa avkom at síggja, liva langa ævi, og Harrans vilji við hans hond verða framdur. Fyri sálarmøði sína skal hann fáa tað at síggja og verða mettaður. Tá ið hann verður kendur, skal hann, hin rættvísi tænarari mín, gera mangar rættvísar, hann sum bar misgerðir teirra. Tí gevi eg honum mangar í lut, og hann skal fáa máttugar sum herfong, fyri tað at hann tømde sál sína til deyða og varð taldur millum misgerðarmanna – hann, sum bar syndina hjá mongum og bað fyri misgerðarmonnum. Jes 53

Epistulin skrivar Paulus ápostul til Galatamanna:

Kristus keypti okkum undan banning lógarinnar, við tað at hann varð banning fyri okkum, – tí at skrivað er: „Bannaður er hvør tann, sum á træi hongur“ – fyri at

signing Ábrahams kundi koma til heidningarnar í Kristi Jesusi, so at vit við trúnni kundu fáa fyrirjáttan andans. Gal 3,13-14

Ella:

Epistulin skrivar Paulus ápostul til Kolossumanna:

Tí at í Jesusi líkaði tað Guði, at øll fyllingin skuldi búgva, og við honum at gera allar lutir sáttar við seg, hvørt tað so eru teir, sum eru á jørðini, ella teir, sum eru í himnunum, við tað at hann íbirti frið við blóðinum á krossi hansara. Eisini tykkum, sum áður vóru vorðnir fremmandir og fíggindar í huga tykkara, soleiðis sum tit livdu í illum gerningum, hevur hann tó nú gjørt sáttar í holdslikami hansara við deyðanum, til tess at lata tykkum koma fram fyri ásjón sína heilagar og lýtaleyсар og ólastandi, so satt sum tit verða verandi í trúnni. Kol 1,19-23a

Ella:

Epistulin er skrivarður í Hebrearabrævinum:

Við tað at vit tá hava ein stóran høvuðsprest, sum er farin ígjøgnum himnarnar, Jesus, son Guðs, tá latum okkum halda fast við játtingina! Tí at vit hava ikki ein høvuðsprest, sum ikki kann hava várkunn við veikleikum okkara, men ein, sum er freistaður á allan hátt líka við okkum, tó uttan synd. Latum okkum tí við frímóði ganga fram at háseti náðinnar, fyri at vit kunnu fáa miskunn og finna náði til hjálpar í tímiligari tíð! Hebr 4,14-16

Ella:

Epistulin er skrivaður í Hebrearabrævinum:

Og Jesus hevur á døgum holds síns við hørðum rópi og

tárum borið fram bønir og eyðmjúkar ákallanir til hansara, sum var mentur at frelsa hann frá deyða, og varð bønhoýrdur fyri angist sína, og soleiðis lærði hann, tó at hann var sonur, lýdni av tí, sum hann leið; og tá ið hann varð vorðin fullkomin, gjørdist hann hjá øllum teimum, sum lýða honum, upphav til æviga frelsu. Hebr 5,7-9

Hetta heilaga evangelið skrivar Matteus evangelistur:

Og tá ið teir høvdu spottað Jesus, lótu teir hann úr aftur skikkjuni og lótu hann í hansara egnu klæði; og teir fóru avstað við honum at krossfesta hann. Men á veginum út hittu teir ein mann frá Kýrene, sum æt Símun. Hann noyddu teir til at bera kross hansara. Og tá ið teir komu út til ein stað, ið nevnist Golgata, tað merkir: ennistaður, góvu teir honum vín blandað við galli at drekka; og tá ið hann hevði smakkað tað, vildi hann ikki drekka. Men tá ið teir høvdu krossfest hann, býttu teir klæði hansara sundur ímillum sín og lutaðu um tey, fyri at tað skuldi ganga út, ið talað er av profetinum: „Klæði míni býttu teir sín ámillum, og um kyrtíl mín kastaðu teir lut.“ Og teir sótu har og hildu vakt yvir honum. Og uppi yvir høvdi hansara settu teir sakarmál hansara, soleiðis skrivað: Hetta er Jesus, kongur Jødanna. Síðan vórðu krossfestir saman við honum tveir ránsmenn, annar høgrumegin og annar vinstrumegin. Men tey, ið gingu tvørturvið, spottaðu hann og ristu við høvðinum og søgdu: „Tú, sum brýtur templið niður og byggir tað upp aftur eftir trimum døgum, bjarga nú tær sjálvum! Um tú ert sonur Guðs, tá stíg niður av krossinum!“ Somuleiðis háðaðu høvuðsprestarnir hann í felagi við hinum skriftlærdu og

hinum elstu og søgdu: „Øðrum hefur hann hjálpt, men sær sjálvum er hann ikki mentur at hjálpa! Hann er kongur Ísraels! Lat hann nú stíga niður av krossinum, so skulu vit trúgva á hann! Hann leit á Guð. Hann bjargi honum nú, um hann leggur nakað í hann! Tí at hann hefur sagt: „Eg eri sonur Guðs.““ Á sama hátt spottaðu eisini ránsmenninir hann, sum vóru krossfestir saman við honum. Men frá sætta tíma kom myrkur um alt landið líka til níggjunda tíma. Men um níggjunda tíma rópaði Jesus við harðari rødd og segði: „Eli, eli, lama sabaktani?“ Tað er: „Guð mín, Guð mín, hví fórt tú frá mær?“ Men nakrir av teimum, ið har stóðu, søgdu, tá ið teir hoyrdu hetta: „Hann rópar eftir Elia.“ Og við tað sama leyp ein teirra til og tók ein svamp og fylti hann við ediki og setti hann á ein rørstav og gav honum at drekka. Men hinir søgdu: „Bíða, lat okkum síggja, um Elia kemur at bjarga honum.“ Men Jesus rópaði aftur við harðari rødd og gav upp andan. (Og sí, forhangið í templinum skrædnaði í tvey úr erva og líka niður ígjøgnum, og jørðin skalv og fjøllini kløvnaðu, og gravirnar opnaðust, og mong likam av teimum heilagu, sum farin vóru til hvílu, risu upp; og tey gingu út úr grøvunum aftan á uppreisn hansara og fóru inn í hin heilaga staðin og sýndu seg fyri mongum. Men tá ið høvudsmaðurin og teir, sum saman við honum hildu vakt yvir Jesusi, sóu landskjálvtan og tað, ið til barst, vórðu teir ógvuliga ræddir og søgdu: „Sanniliga var hesin sonur Guðs!“ Men har vóru mangar kvinnur, sum stóðu burtur frá og hugdu at, tær, sum høvdu fylgt Jesusi úr Galileu og høvdu tænt honum. Teirra millum var Maria Magdalena

og Maria, móðir teirra Jákups og Jósefs, og móðirin at Sebedeusarsonunum.) Matt 27,31-50 ella 56

Ella:

Hetta heilaga evangelið skrivar Markus evangelistur:

Og tá ið teir høvdu spottað Jesus, lótu teir hann úr skarlaksskikkjuni og lótu hann í hansara egnu klæði. Og teir fara út við honum at krossfesta hann. Og teir noyða ein mann, sum kom gangandi har framvið, Símun frá Kýrene, sum kom heim av markini, faðir teirra Aleksanders og Rufusar, at bera kross hansara. Og teir fara við honum út á tann staðin, ið eitur Golgata, tað merkir: ennistaður. Og teir góvu honum vín at drekka við myrru í; men hann tók ikki við tí. Og teir krossfestu hann, og teir býttu klæði hansara millum sín og teir kastaðu lut um tey, hvat hvør teirra skuldi taka. Men tað var um landsuðurstíð, tá ið teir krossfestu hann. Og yvirskriftin um sakarmál hansara stóð skrivað omanfyri: Kongur Jødanna. Og teir krossfesta tveir ránsmenn saman við honum, annan høgrumegin og annan vinstrumegin við hann. Og skriftin gekk út, ið sigur: „Og hann varð roknaður javnt við lógbrotsmenn.“ Og tey, ið gingu framvið, spottaðu hann, og tey risttu við høvðinum og søgdu: „Tví vordu tær! Tú, sum brýtur templið niður og byggir tað upp eftir trimum døgum! Stíg niður av krossinum og bjarga nú tær sjálvum!“ Somuleiðis hildu eisini høvuðsprestarnir hann fyri spott sín ámillum í felagi við hinum skriftlærdu og søgdu: „Øðrum hevur hann bjargað; men sær sjálvum er hann ikki mentur at bjarga! Kristus, Ísraels kongur – hann stígi nú niður av

krossinum, so at vit kunnu síggja tað og trúgva!“ Eisini teir, ið vóru krossfestir saman við honum, hildu hann fyri háð. Og tá ið middagur var komin, legðist myrkur um alt landið líka til nóns. Og um nón rópaði Jesus við harðari rødd: „Eloï, Eloï, lama sabaktani?“ tað er: „Guð mín, Guð mín, hví fórt tú frá mær?“ Og nakrir av teimum, ið hjá stóðu, søgdu, tá ið teir hoyrdu tað: „Sí, hann rópar eftir Elia.“ Men ein leyp til og fylti ein svamp við ediki og setti hann á ein rørstav og gav honum at drekka og segði: „Bíðið! Latum okkum síggja, um Elia kemur at taka hann niður.“ Men Jesus rópaði so hart eitt róp og gav upp andan. (Og forhangið í templinum skrædnaði í tvey, úr erva og líka niður ígjøgnum. Men tá ið herhøvd-ingin, sum stóð har hjá, beint yvir av honum, sá, at hann gav upp andan á slíkan hátt, segði hann: „Sanniliga var hesin maður sonur Guðs!“ Men har vóru eisini nakrar kvinnur, sum stóðu langt burtur frá og hugdu at; millum teirra var bæði Maria Magdalena og Maria, móðir teirra Jákups lítla og Jóses, og Salóme, tær, sum høvdu fylgt honum og tænt honum, meðan hann var í Galileu; og mangar aðrar kvinnur, sum høvdu verið í ferðini við honum niðan til Jerúsalem.) Mark 15,20-37 ella 41

Ella:

Hetta heilaga evangelið skrivur Lukas evangelistur:

Men tá ið teir fórdu Jesus út, tóku teir fatur á einum manni, Símoni frá Kýrene, sum kom uttan av markini, og teir lögdu krossin upp á hann, at hann skuldi bera hann aftan á Jesus. Men honum fylgdi ein stórur skari av fólkinum, og av kvinnum, sum bæði harmaðu hann og grótu um hann. Men Jesus vendi sær á ímóti teimum og

segði: „Jerúsalem-døtur, grátið ikki um meg, men grátið um tykkum sjálvar og um börn tykkara! Tí at, sí, teir dagar skulu koma, tá ið sagt man verða: „Sælar eru ófruktirnar, og sæl eru tey móðurlív, sum ikki hava føtt, og tey bróst, sum ikki hava givið at súgva! Tá skulu tey fara at siga við fjøllini: „Fallið yvir okkum!“ og við heyggjarnar: „Fjalið okkum!“ Tí at gera tey hetta við hitt grøna træið, hvussu fer tá at gangast hinum turra?“ Men tveir aðrir, tveir illgerðarmenn, vórðu ferdir út við at verða tiknir av døgum saman við honum. Og tá ið teir komu á tann staðin, sum kallast Skallin, krossfestu teir hann har og illgerðarmenninar, annan høgrumegin og annan vinstrumegin. Men Jesus segði: „Faðir, fyrigev teimum; tí at teir vita ikki, hvat teir gera!“ Men teir býttu klæði hansara millum sín og kastaðu lut um tey. Og fólk ið stóð og hugdi at. Men høvuðsprestarnir hildu hann fyri spott og søgdu: „Øðrum hevur hann hjálpt, lat hann nú hjálpa sær sjálvum, um hann er Guðs Kristus, hin útvaldi!“ Somuleiðis spottaðu eisini hermenninir hann; teir komu og rættu honum edik og søgdu: „Ert tú kongur Jødanna, so bjarga tær sjálvum!“ Men ein yvirskrift var eisini uppi yvir honum: Hetta er kongur Jødanna. Men annar av illgerðarmonnunum, sum hongdir vóru, spottaði hann og segði: „Ert tú ikki Kristus? Bjarga tær sjálvum og okkum!“ Men annar svaraði og hevði at honum og segði: „Óttast tú heldur ikki Guð, tá ið tú ert undir sama dómi? Og vit eru tað við rættum; tí at vit fáa tað afturlønt, sum vit hava gjørt; men hesin hevur einki ósámiligt gjørt.“ Og hann segði: „Jesus, minst tú til mín, tá ið tú kemur í ríki títt!“ Og hann segði við hann: „Sanniliga sigi eg tær, í dag skalt tú vera við mær í

páradís!“ Og tað var nú okkurt um hin sætta tíman, og myrkur kom um alt landið líka til hin níggjunda tíman, við tað at sólin myrknaði. Og forhangið í templinum skrædnaði í tvey eftir miðjuni. Og Jesus rópaði við harðari rødd og segði: „Faðir, í tínar hendur gevi eg anda mín!“ Og í tí hann hetta segði, andaðist hann. (Men tá ið herhøvdingin sá tað, sum hendi, gav hann Guði æruna og segði: „Av sonnum var hesin maður rættvísur!“ Og allar tær mannamúgvur, sum saman vóru komnar at síggja hesa sjón, slógu seg fyri bringuna, tá ið tær sóu, hvat ið hendi, og fóru avstað aftur. Men allir kunningar hansara, og tær kvinnur, sum høvdu fylgt honum úr Galileu, stóðu langt burtur frá og hugdu at hesum.) Luk 23,26-46 ella 49

Ella:

Hetta heilaga evangelið skrivar Jóhannes evangelistur:

Teir tóku nú Jesus; og hann bar sjálvur kross sín og gekk út á tann staðin, sum kallast Ennistaðurin, og sum á hebráiskum eitur Golgata. Har krossfestu teir hann og saman við honum tveir aðrar, ein hvørjumegin, men Jesus í miðjuni. Men Pilatus skrivaði eisini eina yvirskrift og setti hana á krossin; har stóð skrivað: „Jesus úr Nasaret, kongur Jødanna.“ Hesa yvirskriftina lósu nú mangir av Jødunum, tí at staðurin, har sum Jesus varð krossfestur, var nær við bygdina, og hon var skrivað á hebráiskum og rómverskum og grikskum máli. Tá søgdu høvuðsprestar Jødanna við Pilatus: „Skriva ikki: Kongur Jødanna; men: Hann segði: Eg eri kongur Jødanna.“ Pilatus svaraði: „Tað, sum eg havi skrivað, havi eg skrivað.“ Tá ið nú hermenninir høvdu krossfest Jesus,

tóku teir klæði hansara og býttu tey sundur í fýra lutir, hvørjum hermanni ein lut, somuleiðis kyrtilin; men kyrtilin var óseymaður, vovin í einum oman ígjøgnum. Teir søgdu tí hvør við annan: „Latum okkum ikki skera hann sundur, men latum okkum heldur kasta lut um hann, hvør ið skal fáa hann;“ tí at skriftin skuldi ganga út: „Teir býttu klæði míni millum sín, og kastaðu lut um klædning mín.“ Hetta gjørdi nú hermenninir. Men við Jesu kross stóð móðir hansara og móðursystir hansara, Maria, kona Kleopasar, og Maria Magdalena. Tá ið nú Jesus sá móður sína og lærusveinin, sum hann elskaði, standa har, sigur hann við móður sína: „Kvinna, har er sonur tín!“ Síðan sigur hann við lærusveinin: „Sí, har er móðir tín!“ Og frá teirri stund tók lærusveinurin hana heim til sín. Eftir hetta, tá ið Jesus visti, at alt nú longu var fullgjørt, til tess at skriftin skuldi ganga út, sigur hann: „Eg eri tystur.“ Har stóð eitt ker fult av ediki. Teir settu tá ein svamp fullan av ediki á ein ýsopslegg og bóru honum at munn. Tá ið Jesus nú hevði fingið edikin, segði hann: „Tað er fullgjørt!“ Og hann boygdi høvðið og gav upp andan. (Við tað at tað var atfangadagur og fyrri tann skuld at likamini ikki skuldu verða hangandi á krossinum um hvíludagin, tí at tann hvíludagurin var mikil, bóðu nú Jødarnir Pilatus um, at beinini í teimum máttu verða brotin sundur, og at tey máttu verða tikin niður. Hermenninir fóru tí og brutu beinini bæði í hinum fyrra og hinum øðrum, sum hevði verið krossfestur saman við honum. Men tá ið teir komu til Jesus og sóu, at hann longu var deyður, brutu teir ikki bein hansara. Men ein av hermonnunum stakk eitt spjót inn í síðuna á honum, og har kom við tað sama blóð og vatn útúr. Og

tann, sum hefur sæð tað, hefur vitnað um tað, og vitnisburður hansara er sannur, og hann veit, at hann sigur tað, sum satt er, til tess at eisini tit mega trúgva. Tí at hetta hendi, til tess at skriftin skuldi ganga út: „Bein skal ikki verða brotið í tí.“ Og upp aftur sigur eitt annað skriftorð: „Teir skulu líta til hansara, sum teir stungu.“) Jóh 19,17-30 ella 37

Ella Pínslusøgan stk. 17-21 ella stk. 17-23

Øll Pínslusøgan kann verða lesin annaðhvørt úr samansettu Pínslusøguni ella úr einum av evangeliumum.

ÚTGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum í faðirligu náði tíni ikki spardi einborna son tín, Jesus Krist, men læt hann doyggja á krossinum. Vit biðja teg, verð hjá okkum við heilaga anda tínum, so at vit mega finna troyst í hesi náði tíni, varða okkum fyri syndini, tolin bera tær líðingar, sum verða lagdar á okkum, og um allar ævir verða sæl hjá tær fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Vit takka tær, Guð faðir, tí at tú hefur givið okkum einborna son tín, Jesus Krist, til tess at ein og hvør, sum trýr á hann, ikki skal glatast, men hava ævigt lív. Vit takka tær, Jesus Kristus, tí at tú hefur borið á heilaga

likami tínum allar syndir okkara og við blóði tínum strikað út allar misgerðir okkara. Vit takka tær, tú góði heilagi andi, tí at tú hevur givið okkum í hjørtu okkara ta trúgv, at vit einki annað vita okkum til sælu uttan hin krossfesta Jesus Krist. Gev okkum, Guð, náði tína, so at vit trúgva av hjarta, at allar syndir okkara eru okkum fyri Jesu Krists líðingar og deyða skuld fyrigivnar, og lýs fyri okkum við heilaga anda tínum, so at vit dag undan degi við Jesu deyða kraft fara fram í kristiligum levnaði og aldri sleppa Jesusi úr hjørtum okkara, fyrr enn vit síggja hann klárliga í hinum æviga lívi, har hann við tær og hinum heilaga anda livir og ræður um aldur og ævir allar! Amen.

Páskir

PÁSKADAG

Litur: Hvítur ella gyltur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, vit takka tær, tí at tú í miklu náði og miskunn tíni læt son tín doyggja fyri syndir okkara og reisti hann upp frá deyðum, okkum til æviga rættvísi. Vit biðja teg, at tú við heilaga anda tínum vilt leiða og stýra okkum eftir vilja tínum, varðveita okkum í sannari og livandi trúgv og eftir hetta lívið vekja okkum upp til hitt æviga lívið fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum við deyða sonar tíns gjørdi synd og deyða til einkis og við uppreisn hansara læt upp fyri okkum himmiríkis dyr. Vit biðja teg, gev okkum náði til at trúgva hesum av hjarta, so at vit mega eiga hina sonnu páskagleðina og altíð lova og takka tær fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur sálmaskaldið:

Eg árendur varð og var komin til fals, men Harrin var

mær til hjálpar. Máttur mín og lovsongur Harrin var, og hann varð mær til frelsu. Gleðiróp hoyrast og sigursljóð í tjaldbúðum rættvísra manna: „Harrans høggra hond kraftarverk innir, Harrans høggra hond hevjað er, Harrans høggra hond kraftarverk innir!“ Ikki eg doyggja skal, men liva og siga frá gerningum Harrans. Harðliga hevur Harrin meg revsað, men ikki hann til deyðans meg gav. Latið upp fyri mær rættvísiportur, at eg kann fara inn og Harranum lova! Hetta er Harrans portur, rættvísir her ganga inn! Eg tær lovi, tí at tú meg bønhojrði, og tú mær til frelsu ert vorðin! Steinurin, ið smiðirnir vrakaðu, er vorðin hornsteinur. Frá Harranum hetta er komið, tað er undurfult í várum eygum. Hetta er dagurin, ið Harrin hevur gjørt, lat okkum fegnast og gleðast á honum! Sl 118,13-24

Epistulin skrivar Pætur ápostul í fyrra brævi sínum:

Lovaður veri Guð og faðir várs Harra Jesu Krists, sum eftir miklu miskunn síni hevur endurføtt okkum til livandi vónar fyri uppreisn Jesu Krists frá deyðum, til ein óforgongiligan og óspilluligan og ófölnandi arv, sum er goymdur í himlunum til tykkara, – tit sum við Guðs kraft verða varðveittir við trúnni til ta frelsu, sum er liðug at verða opinberað í teirri síðstu tíðini, sum tit skulu fegnast um, tó at tit nú eina skamma stund, um so skal vera, kenna harm í mongum ymsum royndum, fyri at tykkara roynda trúgv, sum er nógv dýrmætari enn hitt forgongiliga gullið, sum tó verður roynt í eldi, má verða funnin til lovs og dýrdar og heiðurs í opinbering Jesu Krists, hann, sum tit ikki hava sæð, men tó elska, hann, sum tit, tó at tit ikki nú hava hann fyri eygum tykkara,

tó trúgva á, skulu fegnast um við ósigiligari og dýrmettari gleði, tá ið tit náa málið fyri trúgv tykkara, frelsu sálanna.
1 Pæt 1,3-9

Hetta heilaga evangelið skrivar Matteus evangelistur:

Men eftir hviludagin, tá ið tók at lýsa av fyrsta degi í vikuni, komu Maria Magdalena og hin Maria út at hyggja eftir grøvini. Og sí, tá varð landskjálvti mikil, tí at eingil Harrans kom niður av himli og steig fram og velti steinin frá og setti seg á hann. Men útsjón hansara var sum snarljós, og klæði hansara hvít sum fonn. Men vaktarmenninir skulvu av ræðslu fyri honum og vórðu sum deyðir. Men eingilin tók til máls og segði við kvinnurnar: „Tit mega ikki ræðast! Tí at eg veit, at tað er eftir Jesusi, hinum krossfesta, tit leita. Hann er ikki her, tí at hann er risin upp, sum hann hevur sagt. Komið higar og síggið staðin, har sum Harrin lá! Og skundið tykkum og farið og sigið lærusveinum hansara: „Hann er risin upp frá deyðum; og sí, hann fer undan tykkum til Galileu; har skulu tit síggja hann!“ Sí, eg havi sagt tykkum tað.“ Og tær fóru í skundi burtur frá grøvini við ótta og miklari gleði, og tær runnu at bera lærusveinum hansara boð um hetta. Matt 28,1-8

ÚTGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, vit takka tær, tí at tú í miklu náði og miskunn tíni hevur endurføtt okkum til livandi vónar fyri uppreisn Jesu Krists frá deyðum. Vit biðja teg, verð hjá okkum við heilaga anda tínum, so at vit mega kenna kraftina í uppreisn hansara og felagsskapin við hann í

líðingum hansara, fáa náði til at liva í nýggjum levnaði og soleiðis vinna fram til uppreisn teirra sælu og hina ævigu gleðina hjá tær fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Seinnapart ella um kvøldið

Sí frammanfyri kollektir til páskadag

Onkrir av tekstunum, sum ikki eru lisnir um dagin. Prædiku-tekstur t.d. Luk 24,1-12

Hetta heilaga evangelið skrivur Lukas evangelistur:

Men fyrsta dagin í vikuni, tíðliga á morgni, komu tær til grøvina og høvdu við tær angandi urtirnar, sum tær høvdu gjørt til. Og tær funnu steinin veltan frá grøvini. Og tá ið tær fóru inn, funnu tær ikki Harrans Jesu likam. Og tað hendi, meðan tær vóru í døpurhuga um hetta, tá stóðu alt í einum tveir menn hjá teimum í skínandi klæðum. Og meðan tær vórðu ógvuliga skakkar og boygdu andlit síni til jarðar, søgdu teir við tær: „Hví leita tit eftir hinum livandi millum hinna deyðu? Hann er ikki her, men hann er risin upp. Minnst til, hvussu hann talaði við tykkum, meðan hann enn var í Galileu, og segði, at menniskjusonurin átti at verða givin upp í syndiga manna hendur og at verða krossfestur og at rísa upp á triðja degi.“ Og orð hansara komu teimum í huga. Og tær vendu aftur frá grøvini og kunngjördu alt hetta fyri teimum tólv og fyri øllum hinum. Men tað vóru tær Maria Magdalena og Jóhanna og Maria, móðir Jákups, og so hinar, sum vóru saman við teimum; tær søgdu

ápostlunum frá hesum. Og teir hildu hesi tíðindi vera nakað møsn, sum ikki var farandi eftir, og teir trúðu ikki kvinnunum. Men Pætur fór tó á føtur og rann út til grøvina, og tá ið hann kagaði inn, sá hann línklæðini liggja har og einki annað; og hann fór heim aftur til sín sjálvs og undraðist á tað, sum var hent. Luk 24,1-12

2. PÁSKADAG

Litur: Hvítur ella gyltur.

SEINNA TEKSTARØÐ

Sí kollektir til páskadag.

Henda heilaga lesturin skrivur sálmaskaldið:

Harrin er mín tilmáldi lutur, mítt steyp. Luti mínum tú heldur uppi. Mær lutur fell á yndisligum støðum, og føgur er mær ogn mín. Eg Harranum lovi, ið ráð mær gav; sjálvt um nætur meg minna míni nýru. Altíð Harran eg havi fyri eygum mær, við honum til høgru handar mær eg fastur standi. Tí gleðist mítt hjarta og fegnast mín lund, ja, sjálvt mítt likam dvølist í trygdum. Tí ikki letur tú sál mína í helheim, ikki letur tú hin heiliga tín fáa grøvina at sjá. Kunnan gert tú mær lívsins veg; fyri ásjón tíni er fylling av gleði, sæla við tína høgru hond allar ævir. Sl 16,5-11

Epistulin skrivur Paulus ápostul í fyrra brævi sínum til Korintmanna:

Men tá ið nú verður prædikað, at Kristus er risin upp frá

deyðum, hvussu kunnu tá summir tykkara millum siga, at uppreisn av deyðum er ikki til? Men er uppreisn av deyðum ikki til, tá er Kristus ikki heldur risin upp; men er Kristus ikki risin upp, tá er prædika okkara fáfongd, tá er eisini trúgv tykkara fáfongd. Men vit koma tá eisini at roynast sum lygivitni um Guð, av tí at vit hava vitnað móti Guði, at hann reisti upp Krist, sum hann ikki hevur reist upp, so framt sum deyð ikki rísa upp. Tí at rísa ikki deyð upp, tá er Kristus ikki heldur risin upp; men er Kristus ikki risin upp, tá er trúgv tykkara til einkis, tá eru tit enn í syndum tykkara, og tá eru eisini tey glatað, sum sovnað eru burtur í Kristi. Er tað bert í hesum lívi, at vit hava sett vón okkara til Krists, tá eru vit tey syndarligastu av øllum menniskjum. Men nú er Kristus risin upp frá deyðum sum frumgróðurin av teimum, sum sovnað eru burtur. 1 Kor 15,12-20

Hetta heilaga evangelið skrivar Jóhannes evangelistur:

Men fyrsta dagin í vikuni kemur Maria Magdalena tíðliga á morgni, meðan tað enn er myrkt, til grøvina, og hon sær, at steinurin er tikin burt frá grøvini. Hon fer tá rennandi og kemur til Símun Pæturs og til hin lærusveinin, hann sum Jesus elskaði, og sigur við teir: „Teir hava tikið Harran úr grøvini, og vit vita ikki, hvar teir hava lagt hann.“ Tá fór Pætur út og hin lærusveinurin, og teir komu til grøvina. Men teir runnu báðir saman, og hin lærusveinurin rann undan, skjótari enn Pætur, og kom fyrr at grøvini. Og tá ið hann kagaði inn, sá hann línklæðini liggja har, men fór tó ikki inn. Tá kemur eisini Símun Pætur, sum fylgdi aftan á honum, og hann gekk inn í grøvina; hann sá línklæðini liggja har, og sveittadúk-

in, sum hann hevði havt um høvdið, sá hann liggja, ikki saman við línklæðunum, men samanballaðan á einum staði fyri seg sjálvan. Tá fór nú eisini hin lærusveinurin inn, sum fyrr var komin til grøvina, og hann sá og trúði. Tí at enn høvdu teir ikki skilt skriftina, at hann átti at rísa upp frá deyðum. Lærusveinarnir fóru tá heim aftur til sín sjálvs. Men Maria stóð uttanfyri við grøvina og græt. Sum hon nú græt, kagaði hon inn í grøvina, og hon sær tveir einglar í hvítum klæðum sita har, annan við høvdalagið og annan við fótalagið, har sum Jesu likam hevði ligið. Og teir siga við hana: „Kvinna, hví grætur tú?“ Hon sigur við teir: „Tí at teir hava tikið harra mín, og eg veit ikki, hvar teir hava lagt hann.“ Tá ið hon hevði sagt hetta, vendi hon sær við, og hon sær Jesus standa har, og hon visti ikki, at tað var Jesus. Jesus sigur við hana: „Kvinna, hví grætur tú? Hværjum leitar tú eftir?“ Hon hugsaði, at hetta mundi vera urtagarðsmaðurin, og sigur við hann: „Harri, hevur tú borið hann burtur, tá sig mær, hvar tú hevur lagt hann, og eg skal taka hann.“ Jesus sigur við hana: „Maria!“ Hon vendir sær á og sigur við hann á hebráiskum: „Rabbuni!“ (tað merkir: meistari). Jesus sigur við hana: „Nem ikki við meg; tí at eg eri enn ikki farin upp til faðirin; men far til brøður mínar og sig teimum: Eg fari upp til faðirs míns og faðirs tykkara, til Guðs míns og Guðs tykkara.“ Maria Magdalena kemur og boðar lærusveinunum: „Eg havi sæð Harran!“ og at hann hevði sagt henni hetta. Jóh 20,1-18

ÚTGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, vit takka tær, tí at tú í miklu náði og

miskunn tíni hefur endurfótt okkum til livandi vónar fyri uppreisn Jesu Krists frá deyðum. Vit biðja teg, verð hjá okkum við heilaga anda tínum, so at vit mega kenna kraftina í uppreisn hansara og felagsskapin við hann í líðingum hansara, fáa náði til at liva í nýggjum levnaði og soleiðis vinna fram til uppreisn teirra sælu og hina ævigu gleðina hjá tær fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

1. SUNNUDAG EFTIR PÁSKIR

Litur: Hvítur ella gyltur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, vit takka tær, tí at tú í miklu náði tíni við syni tínum, upprisna harra og frelsara okkara, kallar tær tænarar til at hava umsorgan fyri fylgi tínum. Vit biðja teg, hjálp okkum við heilaga anda tínum at fylgja tær av sonnum, so at vit hava umsorgan hvør fyri øðrum, elska hvør annan, og elska teg eins og tú elskar okkum til vit verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, vit biðja teg, gev okkum, sum hildið hava hina heilagu páskahátíð, uppreisnarhátíð Harrans,

náði til at liva í ljósi hennara og tæna tær í sannari gleði, trúgv, vón og kærleika fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jeremia profetur:

Vei hirðunum, ið oyða og spjaða teir seyðir, sum eg røkti, sigur Harrin. Tí sigur Harrin, Ísraels Guð, soleiðis um hirðarnar, ið gæta fólki mínum: Tit hava spjatt og stygt burtur seyðir mínar og ikki hugt eftir teimum, sí, tí vil eg nú hyggja eftir tykkum fyri sakir illverka tykkara, sigur Harrin. Men eg vil sjálvur savna tað, sum eftir er av seyðum mínum úr øllum teim londum, hagar sum eg havi rikið teir burtur, og leiða teir heim aftur á bústaðir teirra, og teir skulu nærast og fjølgast. Tá seti eg yvir teir hirðar, ið skulu goyma at teimum; og teir skulu ikki meira ræðast og ikki bera ótta, og eingin teirra skal saknast, sigur Harrin. Jer 23,1-4

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Ápostlasøguni:

Pætur segði: „Tit Ísraelsmenn, hoyrið hesi orð: Jesus úr Nasaret, ein mann, sum av Guði var sannaður fyri tykkum við kraftargerningum og undurum og teknum, sum Guð læt hann gera tykkara millum, so sum tit sjálvir vita, hann, sum eftir Guðs fyriskipaða ráði og fyrivitan var vordin givin upp, hava tit krossfest við vándra manna hondum og tikið av lívi; men hann reisti Guð upp, í tí hann lætti av deyðans ríðum, við tað at tað ikki var møguligt, at hann skuldi verða hildin av honum; tí at Dávid sigur viðvíkjandi honum: „Altíð hevði eg Harran fyri eygum mínum; tí at hann er við høgru hond mína,

til tess at eg ikki skal vikast. Harfyri gleddist hjarta mítt, og tunga mín fegnaðist; ja, enntá meira skal eisini likam mítt hvíla í vón; tí at ikki vilt tú lata sál mína verða eftir í helheimi, og ikki heldur vilt tú lata tín heilaga síggja rot. Tú hefur kunnar gjørt mær lívsins vegir; tú vilt meg fylla við gleði fyri ásjón tíni.““ Áps 2,22-28

Ella:

Epistulin skrivar Pætur ápostul í fyrra brævi sínum:

Og tá ið tit ákalla hann sum faðir, sum dómir uttan at gera mannamun, eftir hvørs mans gerningi, tá gangið í ótta tykkara útlegdartíð; tí at tit vita, at tað ikki var við forgongiligum lutum, silvuri ella gulli, at tit vórðu leyskeyptir frá tykkara fáfongdu atferð, sum tit høvdu tikið í arv frá fedrunum, men við dýrmæta blóði Krists sum av einum lýtaleysum og meinaleysum lambi, hann, sum var kendur frammanundan, áðrenn verøldin var grundløgð, men varð opinberaður við endan á tíðunum fyri tykkara skuld, sum við honum trúgva á Guð, ið reisti hann upp frá deyðum og gav honum dýrd, so at trúgv tykkara eisini er vón til Guðs. Reinsið sálir tykkara í lýdni móti sannleikanum til falsleysan bróðurkærleika, og elskið hvør annan inniliga av hjarta, tit sum eru endurføddir, ikki av forgongiligum, men av óforgongiligum sáði, við Guðs livandi og varandi orði. Tí at: alt kjøt er sum gras og øll tess dýrd sum blóma á grasi; grasið fólmar og blóman fellur av; men orð Harrans varir um allar ævir. Og hetta er tað orðið, sum er tykkum boðað í gleðiboðskapinum. Leggið tí av allan illskap og alt svik og fals og alla øvund og alt illmæli, og stundið eins og nýfódd børn eftir hini andligu, ósviknu mjólk, fyri at tit kunnu vaksa av henni

til frelsu; um tað er so, at tit hava smakkað, at Harrin er góður. 1 Pæt 1,17-2,3

Hetta heilaga evangelið skrivar Jóhannes evangelistur:

Tá ið teir nú høvdu etið morgunmat, sigur Jesus við Símun Pætur: „Símun Jóhannesarson, elskar tú meg meira enn hesir?“ Hann sigur við hann: „Ja, Harri, tú veitst, at eg eri góður við teg.“ Hann sigur við hann: „Røkta lomb míni!“ Hann sigur aftur á øðrum sinni við hann: „Símun Jóhannesarson, elskar tú meg?“ Hann sigur við hann: „Ja, Harri, tú veitst, at eg eri góður við teg.“ Hann sigur við hann: „Ver hirði hjá seyði mínum!“ Hann sigur við hann á triðja sinni: „Símun Jóhannesarson, ert tú góður við meg?“ Pætur varð syrgin, tí at hann segði við hann á triðja sinni: „Ert tú góður við meg?“ og hann segði við hann: „Harri, tú kennir alt, tú veitst, at eg eri góður við teg!“ Jesus sigur við hann: „Røkta lomb míni! Sanniliga, sanniliga sigi eg tær, tá ið tú vart yngri, gyrði tú teg sjálvan og gekst, hvar tú vildi; men tá ið tú verður gamal, skalt tú rætta út hendur tínar, og ein annar skal gyrða teg og føra teg hagar, sum tú ikki vilt.“ Men hetta segði hann fyri at merkja, við hvørjum deyða hann skuldi dýrmeta Guð. Og tá ið hann hevði sagt hetta, sigur hann við hann: „Fylg mær!“ Jóh 21,15-19

2. SUNNUDAG EFTIR PÁSKIR

Litur: Hvítur ella gyltur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum í miskunn tíni reisti upp son tín, Jesus Krist, frá deyðum, og hefur givið okkum hann til hirða og frelsara, til tess at hann skal føða okkum við orði sínum og verja okkum fyri syndini, deyðanum og djevlinum. Vit biðja teg, gev okkum við heilaga anda tínum av sonnum at kenna henda hirða okkara og at hoyra reyst hansara, so at vit fylgja honum, sum kennir okkum, og tekur okkum at sær í allari neyð okkara, og at enda verða sæl allar ævir fyri hann, einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum í miskunn tíni reisti upp son tín, Jesus Krist, frá deyðum, og hefur givið okkum hann til hirða og frelsara. Vit biðja teg, tú, sum við honum reisti upp hin falna mannaheim, gev okkum, sum tú við syni tínum hefur bjargað frá ævigum deyða, náði til at halda út í trúnni á henda góða hirða okkara og at eiga hina ævigu gleðina í honum, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrifvar sálmaskaldið:

Harrin er hirði mín, ongan sagn eg kenni. Á grasgóðum flötum hann letur meg liggja, til hvíldaráir hann leiðir meg. Hann sál mína lívgar, fyri navn sítt meg beinir á rætta leið. Gangi eg í dimmum dølum, einki ilt eg óttist. Tí tú ert við mær, tín stavur og tín keppur, teir ugga meg. Mær borð tú reiðir fyri eygunum á fíggindum mínum. Við smyrli tú salvar mítt hævur, bikar mítt yvir flýtur. Eina góðska og náði mær fylgja allar mínar lívsins dagar. Í Harrans húsi eg dvøljist í endaleysar tíðir. Sl 23

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Ápostlasøguni:

Pætur segði: „Tí skal alt Ísraels hús vita tað av sonnum, at Guð hevur gjørt hann bæði til harra og Krist, henda Jesus, sum tit krossfestu.“ Men tá ið teir hoyrdu hetta, fingur teir sum ein sting í hjartað, og teir søgdu við Pætur og hinar ápostlarnar: „Hvat eiga vit at gera, góðu menn og brøður?“ Men Pætur segði við teir: „Vendið um, og ein og hvør tykkara lati seg doypa í navni Jesu Krists til fyrigevingar syndanna, og tit skulu fáa gávu heilaga andans. Tí at tykkum er fyrjálttanin ætlað og børnum tykkara og øllum teimum, sum eru langt burtur, so mongum sum Harrin Guð vár vil kalla til sín.“ Og við mongum øðrum orðum vitnaði hann, og hann áminti tey og segði: „Latið tykkum frelsast frá hesi rongu slekt!“ Tey, sum nú tóku við orði hansara, vórðu doypt, og tann dagin løgdust okkurt um trý túsund sálir til. Áps 2,36-41

Ella:

Epistulin er skrifaður í Hebrearabrévinum:

Men Guð friðarins, sum førði upp frá deyðum hin stóra hirða seyðanna, við blóði av ævigum sáttmála, harra okkara, Jesus, hann geri tykkum fulldugandi í øllum góðum, til at gera vilja hansara, við tað at hann virkar í okkum tað, sum tekkiligt er fyri ásjón hansara, við Jesusi Kristi! Honum veri dýrdin um aldur og allar ævir! Amen.
Hebr 13,20-21

Hetta heilaga evangelið skrivur Jóhannes evangelistur:

So kom tempulvígsluhátíðin í Jerúsalem. Tað var vetur. Og Jesus gekk umkring í halgidóminum, í súlnagangi Sálomons. Tá umringaðu Jødarnir hann og søgdu við hann: „Hvussu leingi vilt tú halda sál okkara í óvissu? Ert tú Kristus, tá sig okkum tað beint fram!“ Jesus svaraði teimum: „Eg havi sagt tykkum tað, og tit trúgva ikki. Teir gerningarnir, sum eg geri í navni faðirs míns, teir vitna um meg; men tit trúgva ikki, tí at tit eru ikki av mínum seyðum. Mínir seyðir hoyra reyst mína, og eg kenni teir, og teir fylgja mær, og eg gevi teimum ævigt lív, og teir skulu allar ævir ikki glatast, og eingin skal slíta teir úr hond míni. Faðir mín, sum hevur givið mær teir, er størri enn allir, og eingin skal slíta teir úr hond faðirsins. Eg og faðirin eru eitt.“ Jóh 10,22-30

3. SUNNUDAG EFTIR PÁSKIR

Litur: Hvítur ella gyltur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, vit takka tær, tí at tú hevur givið okkum einborna son tín, Jesus Krist, sum er vegurin, sannleikin og lívið. Vit biðja teg, styrk okkum við heilaga anda tínum í hesi trúgv, so at vit ikki liva í ótta og stúran, men í áliti á faðirligu umsorgan tína og í sælari vón um teir ævigu bústaðir, sum sonur tín hevur tilbúgvði okkum, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum letur sannleikans ljós títt lýsa fyri teimum, ið farin eru av leið, so at tey aftur mega finna rætta kós. Vit biðja teg, gev øllum, sum bera krist-innavnið, at skýggja tað, ið stríðir ímóti hesum navni, og at stunda á tað, sum er tí verdugt fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í aðru Mósebók:

Móses røktaði nú seyð hjá Jetro, verfaðir sínum, presti Midians; einaferð rak hann fenaðin yvir um oyðimørkina og kom at gudsfjallinum Hóreb. Tá birtist honum eingil Harrans í eldsloga, sum steig upp úr miðjum tornarunni; og tá ið hann hugdi gjøllari, sá hann, at tornarunnurin

stóð í ljósum loga, men brann tó ikki upp. Tá hugsaði Móses við sær: „Eg vil fara nærri at síggja hesa miklu sjón, hvussu tað ber til, at tornarunnurin ikki brennur upp.“ Men tá ið Harrin sá, at hann fór hagar til tess at hyggja, rópaði Guð á hann út úr tornarunninum og segði: „Móses! Móses!“ Hann svaraði: „Her eri eg!“ Og hann mælti: „Kom ikki nærri! Men lat teg úr skónum, tí at tann staður, sum tú stendur á, er heilag jørð!“ Síðan segði hann: „Eg eri Guð faðirs tíns, Guð Ábrahams og Guð Ísaks og Guð Jákups.“ Tá huldi Móses andlit sítt, tí at hann ræddist at síggja Guð. Men Harrin segði: „Eg havi sæð eynd fólks míns í Egyptalandi og hoyrt, hvussu tey rópa av neyð undan teimum, ið trælka tey; eg veit um pínslu teirra. Tí skalt tú nú lata meg senda teg til Fárag til tess at føra fólk mítt, Ísrael, út úr Egyptalandi!“ Men Móses svaraði Guði: „Hvør eri eg, at eg kann fara til Fárag og føra Ísraelsmenn út úr Egyptalandi?“ Men hann segði: „Jú, eg vil vera við tær. Og hetta skalt tú hava sum tekin um, at eg havi sent teg: Tá ið tú hevur ført fólk ið út úr Egyptalandi, skulu tit dýrka Guð á hesum fjalli.“ Og Móses segði við Guð: „Men tá ið eg nú komi til Ísraelsmanna og sigi teimum, at Guð fedra teirra hevur sent meg til teirra, og teir tá fara at spyrja um navn hansara, hvat skal eg tá svara teimum?“ Tá segði Guð við Móses: „Eg eri tann, sum eg eri.“ Og hann mælti: „Soleiðis skalt tú siga við Ísraelsmenn: „Eg eri“ hevur sent meg til tykkara.“ 2 Mós 3,1-7 og 10-14

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Apostlasøguni:

Tá ið Pætur og Jóhannes í halgidóminum høvdu grøtt ein haltan mann, vórðu teir leiddir fram fyri ráðið, sum

spurdi teir: „Við hvörjum mátti ella í hvörjum navni hava tit gjört hetta?“ Tá segði Pætur við teir, fylltur av heilagum anda: „Tit, ráðharrar fólksins og elstu! Tá ið vit í dag verða rannsóktir fyri eina góðgerð móti einum vanførum manni, um hvat hann er vorðin heilskapaður við, so skal tað vera øllum tykkum og øllum Ísraels fólki kunnigt, at í navni Jesu Krists úr Nasaret, sum tit krossfestu og Guð reisti upp frá deyðum, fyri hansara navns skuld stendur hesin maður frískur og ferðugur her fyri eygum tykkara. Hann er tann steinurin, sum varð vrakaður av tykkum, húsasmiðunum, men sum er vorðin hornasteinur. Og ikki er frelsa í nøkrum øðrum; tí at ikki er heldur nakað annað navn undir himlinum, givið millum manna, sum vit skulu verða frelstir við.“ Áps 4,7-12

Ella:

Epistulin er skrivaður í Hebrearabrevinum:

Við tað at vit tá hava ein stóran høvuðsprest, sum er farin ígjøgnum himnarnar, Jesus, son Guðs, tá latum okkum halda fast við játtingina! Tí at vit hava ikki ein høvuðsprest, sum ikki kann hava várkunn við veikleikum okkara, men ein, sum er freistaður á allan hátt líka við okkum, tó uttan synd. Latum okkum tí við frímóði ganga fram at hásæti náðinnar, fyri at vit kunnu fáa miskunn og finna náði til hjálpar í tímiligari tíð! Hebr 4,14-16

Hetta heilaga evangelið skrivar Jóhannes evangelistur:

Jesus segði við lærusveinar sínar: „Hjarta tykkara verði ikki óttafult! Trúgvíð á Guð, og trúgvíð á meg! Í faðirs míns húsi eru mangir bústaðir. Var tað ikki so, hevði eg sagt tykkum tað; tí at eg fari burtur at tilbúgva stað fyri

tykkum. Og tá ið eg eri farin burtur og havi tilbúgvíð stað fyri tykkum, komi eg aftur og skal taka tykkum til mín, til tess at har sum eg eri, skulu tit eisini vera. Og hvar eg fari, hagar vita tit vegin.“ Tummas sigur við hann: „Harri, vit vita ikki, hvar tú fert; hvussu skulu vit tá vita vegin?“ Jesus sigur við hann: „Eg eri vegurin og sannleikin og lívið. Eingin kemur til faðirin uttan við mær. Høvdu tit kent meg, tá høvdu tit eisini kent faðir mín. Og frá hesi stund kenna tit hann og hava sæð hann.“ Filippus sigur við hann: „Harri, sýn okkum faðirin, og tað er okkum nóg mikið.“ Jesus sigur við hann: „So langa tíð havi eg verið hjá tykkum, og tú kennir meg ikki, Filippus? Tann, sum hevur sæð meg, hevur sæð faðirin; hvussu kanst tú tá siga: Sýn okkum faðirin? Trýrt tú ikki, at eg eri í faðirinum, og faðirin er í mær? Tey orð, sum eg tali til tykkara, tey tali eg ikki av mær sjálvum. Men faðirin, sum í mær er, hann ger gerningar sínar. Trúgvíð mær, at eg eri í faðirinum, og faðirin í mær; men um ikki, tá trúgvíð mær fyri sjálva gerninganna skuld!“ Jóh 14,1-11

DÝRA BIÐIDAG

4. FRÍGGJADAG EFTIR PÁSKIR

Litur: Viólablaur. Dagin eftir: Hvítur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Náðigi Guð, miskunnsami faðir, tú, sum fyrigevur ríkliga

og fegin vilt miskunna øllum, sum í sannari iðran leita til tín. Vit biðja teg, fyrigev okkum allar syndir okkara og gev okkum náði til av heilum hjarta at venda okkum til tín, so at vit við hjálp heilaga andans mega vaksa í trúarlýdni og bera ávøkst, sum samsvarar við umvendingina fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Náðigi Guð, miskunnsami faðir, vit hava í neyð okkara einki annað at líta á enn guddómligu miskunn tína. Tí biðja vit teg, varðveit okkum ímóti øllum tí, sum ræðir og hóttir okkum, og ver okkara fasta vernd fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jeremia profetur:

Tí at eg veit, hvørjar ætlanir eg havi í hyggju við tykkum, sigur Harrin, ætlanir um frið og ikki um ógævu, til tess at veita tykkum vónríka framtíð. Tá ið tit kalla á meg, man eg svara tykkum og hoyra tykkum, tá ið tit biðja til mín; spyrja tit eftir mær, skulu tit finna meg; og leita tit eftir mær av heilum huga, skal eg lata tykkum finna meg, sigur Harrin. Jer 29,11-14a

Epistulin er skrivaður í Hebrearabrævinum:

Tá ið vit nú, brøður, í Jesu blóði hava treyst at ganga inn í halgidómin, hagar hann vígdi okkum atgongd, nýggjan og livandi veg inn ígjøgnum forhangið, tað er hold hans-

ara, og tá ið vit hava stóran prest yvir húsi Guðs, tá latum okkum ganga fram fyri Guð við sonnum hjarta, við fullari trúarvissu, tá ið vit hava fingið hjertu okkara reinsað frá ringari samvitsku, og hava fingið likamið tváað við reinum vatni; latum okkum halda óvikuliga fast við játtingina av vón okkara; tí at trúfastur er tann, sum fyrjálttanina hevur givið; og latum okkum geva gætur hvør eftir øðrum, so at vit birta hvør undir annan til kærleika og góðar gerningar, og ikki skilja okkum frá okkara egnu samkoming, soleiðis sum siður er hjá summum, men áminna hvør annan; og hetta so mikið meira, sum tit síggja, at dagurin nærkast. Hebr 10,19-25

Hetta heilaga evangelið skrivur Matteus evangelistur:

Jesus segði: „Biðið, so skal tykkum verða givið; leitið, so skulu tit finna; bankið uppá, so skal verða latið upp fyri tykkum. Tí at hvør tann, ið biður, hann fær, og tann, ið leitar, hann finnur, og tí, ið bankar uppá, skal verða latið upp fyri. Ella hvør er tann maður tykkara millum, sum vil geva syni sínum ein stein, tá ið hann biður um breyð? Ella man hann vilja geva honum ein orm, tá ið hann biður um ein fisk? Um tá tit, ið ónd eru, vita at geva børnum tykkara góðar gávur, hvør mikið meira skal tá faðir tykkara, sum er í himlunum, geva teimum góðar gávur, ið biðja hann! Alt tað, sum tit tí vilja, at menn skulu gera móti tykkum, tað skulu tit eisini gera móti teimum; tí at hetta er lógin og profetarnir. Gangið inn um hitt tronga portrið; tí at vítt er portrið, og breiður er vegurin, ið førir til undirgangs, og mong eru tey, ið ganga inn um tað; tí at trongt er portrið, og mjáur er vegurin, ið førir til lívs, og fá eru tey, ið finna hann.“ Matt 7,7-14

4. SUNNUDAG EFTIR PÁSKIR

Litur: Hvítur ella gyltur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum við deyða og uppreisn sonar tíns veitir okkum frælsi og ævigt lív. Vit biðja teg, vegleið okkum við tínum heilaga anda, so at vit mega verða varðveitt í orði tínum og liva í hesum frælsi sum harrans Jesu lærusveinar í áliti á fullgjörda verk hansara og í kærleika til tín og næstan, til vit at enda verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum við heilaga anda tínum skapar trúna í hjørtum okkara og vegleiðir okkum til allan sannleikan. Vit biðja teg, gev okkum at elska boð tíni og líta á lyfti tíni, so at hjertu okkara bæði í viðgangi og mótgangi mega vera rófrest, har hin sanna gleðin er at finna, fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur sálmaskaldið:

Um ikki Harrin hevði við okkum verið, soleiðis Ísrael sigi! Um ikki Harrin hevði við okkum verið, tá menniskjur reistust mót okkum, so høvdu tær okkum livandi etið, tá

vreiði teirra birtist mót okkum, so høvdu aldurnar skolað okkum burtur, flóðin var farin upp um vára sál; so høvdu teir brotið um vára sál, teir óføru sjógvar. Lov fá Harrin, ið ei gav okkum upp sum bráð fyri tonnum teirra! Sál vár rætt sum fuglurin slapp úr fuglamansins snerru. Snerran fór sundur, og sloppin vit vóru. Í Harrans navni er okkara hjálp, skapara himmals og jarðar. Sl 124

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Ápostlasøguni:

Men Saul, sum enn froysti hóttir og manndráp móti lærusveinum Harrans, fór til høvuðsprestin og bað hann um bræv til Damaskus, til samkomuhúsið har, fyri at hann, um hann hitti nøkur, sum hoyrdu til „vegin“, menn ella konur, kundi føra tey í bondum til Jerúsalem. Men tá ið hann á ferðini var komin nær til Damaskus, ljómaði knappliga eitt ljós av himni um hann; og hann fell til jarðar og hoyrði eina rødd siga við seg: „Saul, Saul, hví seekir tú at mær?“ Men hann segði: „Hvør ert tú, Harri?“ Og hann svaraði: „Eg eri Jesus, sum tú seekir at. Men statt upp og far inn í staðin, og har skal tær verða sagt, hvat tú eigur at gera.“ Men menninir, sum vóru í ferðini við honum, stóðu málleysir; teir hoyrdu fullvæl røddina, men sóu ongan. Og Saul reistist upp av jørðini; men tá ið hann læt eyguni upp, sá hann einki, og teir leiddu hann við hondunum og fóru við honum inn í Damaskus. Og tríggiar dagar sá hann einki, og hann hvørki át ella drakk. Men í Damaskus var ein lærusveinur, sum æt Ánalias, og Harrin segði við hann í eini sjón: „Ánalias!“ Og hann segði: „Sí, her eri eg, Harri!“ Men Harrin segði við hann: „Statt upp og far í ta gøtuna, sum kallast hin beina, og spyr í húsinum hjá Judasi eftir

einum manni frá Tarsus, sum eitur Saul; tí, sí, hann biður. Og hann hefur í eini sjón sæð ein mann, sum eitur Ánánias, koma til sín og leggja hendurnar á seg, so at hann kundi fáa sjónina aftur!“ Men Ánánias svaraði: „Harri, eg havi hoyrt av mongum um henda mann, hvussu nógv ilt hann hefur gjørt tínum heilagu í Jerúsalem. Og her hefur hann í umboði frá høvuðsprestunum at binda øll tey, sum ákalla navn títt.“ Men Harrin segði við hann: „Far tú, tí at hesin maður er mær eitt útvalt ílat til at bera navn mítt fram fyri heidningar og kongar og Ísraels børn; tí at eg vil sýna honum, hvussu mikið hann eigur at líða fyri navns míns sakir.“ Og Ánánias fór tá avstað og kom inn í húsið og legði hendurnar á hann og segði: „Saul, bróðir, Harrin hefur sent meg, Jesus, tann sum birtist fyri tær á veginum, sum tú komst, til tess at tú skalt fáa sjón tína aftur og verða fyltur við heilagum anda.“ Og alt fyri eitt fell tað eins og skøl fra eygum hansara, og hann fekk sjónina aftur; og hann stóð upp og varð doypur. Áps 9,1-18

Ella:

Epistulin skrivar Paulus ápostul í seinna brævi sínum til Korintmanna:

Tí at kærleiki Krists valdar okkum; við tað at vit hava hildið hetta: Ein er deyður fyri allar, tá eru teir allir deyðir; og hann er deyður fyri allar, fyri at teir, sum liva, ikki longur skulu liva fyri sær sjálvum, men fyri honum, sum fyri teir er deyður og upprisin. Tí meta vit tá hereftir ongan eftir holdinum; ja, um vit so eftir holdinum hava kent Krist, tá kenna vit hann nú ikki longur soleiðis. Tí, um onkur er í Kristi, er hann nýggjur skapningur; hitt

gamla er farið, sí, tað er vorðið nýtt! Men alt er frá Guði, sum gjørði okkum sáttar við seg við Kristi og gav okkum sáttargerðartænastuna; við tað at tað var Guð, sum í Kristi gjørði heimin sáttan við seg, og hann tilroknar teimum ikki misgerðir teirra, og hevur lagt orðið um sáttargerðina niður í okkum. Vit eru tí sendiboð í Krists stað, sum var tað Guð, ið áminti við okkum. Vit biðja í Krists stað: Verðið sátt við Guð! Tann, sum ikki visti um synd, gjørði hann til synd okkara vegna, fyri at vit skulu verða Guðs rættvísi í honum. 2 Kor 5,14-21

Hetta heilaga evangelið skrivur Jóhannes evangelistur:

Jesus segði tí: „Tá ið tit fáa hevjað upp menniskjusonin, tá skulu tit koma at sanna, at eg eri tann, sum eg eri, og at eg geri einki av mær sjálvum, men tali hetta, soleiðis sum faðir mín hevur lært meg tað. Og tann, sum sendi meg, er við mær; ikki hevur hann latið meg vera einsamallan, tí at eg geri altíð tað, sum honum líkar.“ Tá ið hann talaði hetta, trúðu mangir á hann. Jesus segði tá við teir Jødar, sum tikið høvdu við trúgv á hann: „Um tit verða verandi í orði mínum, tá eru tit av sonnum lærusveinar mínir, og tit skulu læra at kenna sannleikan, og sannleikin skal fría tykkum.“ Teir svaraðu honum: „Vit eru eftirkomarar Ábrahams og hava aldri verið trælir hjá nøkrum. Hvussu kanst tú tá siga: Tit skulu verða frælsir?“ Jesus svaraði teimum: „Sanniliga, sanniliga sigi eg tykkum: Hvør tann, sum ger syndina, er trælur hjá syndini. Men trælurin verður ikki verandi í húsinum um aldur og ævir; men sonurin verður verandi har um aldur og ævir. Um tí sonurin fríar tykkum, tá skulu tit verða av sonnum frælsir.“ Jóh 8,28-36

5. SUNNUDAG EFTIR PÁSKIR

Litur: Hvítur ella gyltur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum hevur dýrmett son tín, Jesus Krist, og givið honum vald at veita teimum ævigt lív, sum trúgva á hann. Vit biðja teg, gev okkum við tínum heilaga anda at halda fast við orð títt, so at vit av hjarta mega trúgva, at Jesus Kristus av sonnum er sonur tín, sum tú sendi okkum til frelsu, og nú við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum gevur allar góðar gávur. Vit biðja teg, hoyr við mildni bønir okkara. Gev okkum við heilaga anda tínum at hugsa tað, ið rætt er, undir tíni leiðbeining at gera hareftir og soleiðis æra heilaga navn títt fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profetur:

Men hoyr nú, Jákup, tænnari mín, og Ísrael, sum eg havi útvalt! So sigur Harrin, ið skapaði teg og frá móðurlívi myndaði teg, hjálpari tín: Óttist ikki, tænnari mín, Jákup, Jesjurun, sum eg havi útvalt; tí at eg man hella út vatn yvir tað tystandi land og áarstreymar yvir turrlandið,

úthelli anda mín yvir ætt tína og signing mína yvir avkom títt, tey skulu spretta sum gras millum vatna, eins og pílavíður við áarstreymar. Hesin sigur: „Eg hoyri Harranum til.“ Hasin nevni seg við Jákups navni, og ein annar skrivar á hond sína: „Halgaður Harranum“ og kannar sær Ísraels navn. So sigur Harrin, Ísraels kongur, loysnari hans, Harri herliðanna: Eg eri hin fyrsti og hin síðsti, og umframt meg er eingin Guð til. Hvør kann siga seg javnlíka mín? Hann standi fram og greini mær hetta. Hvør hevur frá upphavi boðað frá tí, sum koma skuldi, kunngjørt tað, sum nú skal henda? Óttist ikki og verið uttan ekka! Havi eg ikki sagt tað fyri langt síðan og boðað tær frá tí? Tit eru vitni míni: Er nakar Guð og nakar klettur til umframt meg? Eg veit av ongum. Jes 44,1-8

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Apostlasøguni:

Men í hesum døgnum, tá ið talið á lærusveinunum vaks, kom upp eitt illmæli millum Hellenistar mót Hebrearum um tað, at einkjur teirra vórðu misbýttar við hina dagligu útbýtingina. Og teir tólv kallaðu tá lærusveinaflokkin saman og søgdu: „Tað sømir seg ikki, at vit skulu geva Guðs orð yvir fyri at tæna við borðini. Hyggið tykkum tí, brøður, um eftir sjei monnum tykkara millum, sum hava gott orð á sær og eru fullir av heilagum anda og vísdómi, teir vilja vit so seta yvir hesum starvi. Men vit vilja halda trúliga á í bønini og í tænastráti orðsins.“ Áps 6,1-4

Ella:

Epistulin skrifvar Paulus ápostul til Rómverja:

Tí at í vónini eru vit vorðin frelst; men ein vón, ið sæst, er ikki vón, tí at hvør vónar tað, sum hann sær? Men vóna vit tað, sum vit ikki síggja, tá bíða vit eftir tí við tolmóði. Men somuleiðis kemur eisini andin veikleika okkara til hjálpar; tí at vit vita ikki, hvat vit skulu biðja um, soleiðis sum tað eigur at vera gjørt; men sjálvur andin gongur í forbøn fyri okkum við ósigandi suffum. Og hann, sum rannsakar hjørtuni, veit, hvat trá andans er, at hann eftir Guðs vilja gongur í forbøn fyri heilagum. Men vit vita, at allir lutir samvirka til góða hjá teimum, sum elska Guð, teimum, sum eftir ráðagerð hansara eru kallað. Róm 8,24-28

Hetta heilaga evangelið skrifvar Jóhannes evangelistur:

Hetta talaði Jesus og hann lyfti upp eygum sínum til himmalin og segði: „Faðir, tímin er komin; ger son tín dýrmettan, til tess at sonurin skal dýrmeta teg; eins og tú hevur givið honum vald á øllum holdi, til tess at hann kann geva øllum teimum, sum tú hevur givið honum, ævigt lív. Men hetta er hitt æviga lívið, at teir kenna teg, hin eina, sanna Guð, og tann, sum tú sendi, Jesus Krist. Eg havi dýrmett teg á jørðini við at fullføra tann gerning, sum tú fekst mær at gera; og ger tú nú meg dýrmettan, faðir, hjá tær við teirri dýrd, sum eg hevði hjá tær, áðrenn heimurin var til. Eg havi opinberað navn títt fyri teimum monnum, sum tú gavst mær úr heiminum; teir vóru tíni, og tú gavst mær teir, og teir hava varðveitt orð títt. Nú vita teir, at alt, sum tú hevur givið mær, er frá tær; tí at orðini, sum tú gavst mær, havi eg givið teimum, og teir

hava tikið við teimum, og teir hava sannað til fulnar, at eg eri komin frá tær, og teir hava trúð, at tú hefur sent meg. Eg biði fyri teimum; ikki fyri heiminum biði eg, men fyri teimum, sum tú gavst mær, tí at teir eru tínir; og alt mítt er títt, og títt er mítt, og eg eri vorðin dýrmettur í teimum. Og eg eri ikki longur í heiminum, men teir eru í heiminum, og eg komi til tín. Heilagi faðir, varðveit teir í navni tínum, sum tú hefur givið mær, til tess at teir mega vera eitt eins og vit. Jóh 17,1-11

KRISTI HIMMALSFERÐARDAG

Litur: Hvítur ella gyltur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harri Jesus Kristus, Guðs sonur, tú, sum situr við høgru hond faðirsins og hefur alt valdið í himli og á jørð. Vit takka tær, tí at tú ert við kirkju tíni allar dagar alt til veraldar enda. Vit biðja teg, at tú við heilaga anda tínum altíð vilt geva okkum trúfastar orðsins tænarar og lata gleðiboðskap tín bera út til øll fólkasløg. Halt kirkju tíni uppi, varðveit hana í orði tínum og í áliti á lyfti tíni, so at hon at enda má sigra við tær, sum við faðir tínum livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harri Jesus Kristus, Guðs sonur, tú, sum situr við høgru

hond faðirsins og gongur í forbøn fyri okkum. Vit biðja teg, gev okkum her á foldum í trúnni at eiga bústað hjá tær, og at enda síggja teg andlit til andlits í teimum ævigu bústøðum, sum tú hevur tilbúgvið okkum, tú, sum við faðir tín um livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur sálmaskaldið:

Halleluja! Syngið lov, tit tænarar Harrans, syngið Harrans navni lov! Signað veri Harrans navn nú og um allar ævir! Frá sólarriði til sólarlag veri Harrans navn hálovað! Hann hevjaður er yvir fólkaslog øll, yvir himnarnar dýrd hans er. Hvør er sum Harrin, vár Guð, hann, ið situr so høgt, hann, ið sær so djúpt á himni og á jørð? Hann, ið reisir hin arma úr moldum upp og hin vesæla lyftir úr skarni fyri at geva honum sæti høvdinga millum, hjá høvdingum at fólki sínum. Hann, ið letur ta ófruktbaru heima búgva sum glaða barnamóður! Halleluja! Sl 113

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Ápostlasøguni:

Hina fyrru frásøgnina skrivaði eg, Teofilus, um alt tað, sum Jesus fór undir bæði at gera og læra, líka til tann dagin, tá ið hann varð upp tikin, eftir tað at hann hevði givið ápostlunum, sum hann hevði valt, boð við heilagum anda; teimum, sum hann eisini sýndi seg fyri livandi aftan á pínslu sína við mongum prógvum, við tað at hann læt teir síggja seg í fjøruti dagar og talaði um tað, sum hoyrir Guðs ríki til. Og meðan hann var saman við teimum, beyð hann teimum ikki at fara burtur úr Jerúsalem, men at bíða eftir fyrirjáttan faðirsins, „sum tit,“ segði hann, „hava hoyrt um av mær; tí at Jóhannes

doypti við vatni, men tit skulu verða doyptir við heilagum anda ikki mangar dagar hereftir.“ Og tá ið teir nú vóru saman komnir, spurdu teir hann og søgdu: „Harri, ætlar tú á hesi tíð at endurreisa ríkið fyri Ísrael?“ Hann segði við teir: „Tað er ikki fyri tykkum at vita tíðir ella tímar, sum faðirin hevur ásett í sínum egna valdi. Men tit skulu fáa kraft, tá ið heilagur andi kemur yvir tykkum, og tit skulu verða vitni míni bæði í Jerúsalem og í allari Júdeu og Sámáriu og líka til ytstu endamark á jørðini.“ Og tá ið hann hevði sagt hetta, varð hann upp tikin, so teir sóu tað, og eitt skýggj tók hann burtur úr eygum teirra. Og sum teir starðu upp til himmals, í tí hann fór burtur, sí, tá stóðu tveir menn hjá teimum í hvítum klæðum, og teir søgdu: „Tit Galileumenn, hví standa tit og hyggja upp til himmals? Hesin Jesus, sum er upp tikin frá tykkum til himmals, skal koma aftur á sama hátt, sum tit sóu hann fara til himmals.“ Áps 1,1-11

Hetta heilaga evangelið skrivur Lukas evangelistur:

Og Jesus segði við lærusveinar sínar: „Soleiðis er skrivað, at Kristus eigur at líða og rísa upp frá deyðum triðja dagin, og at í navni hansara eigur at verða prædikað umvending og syndanna fyrigeving fyri øllum fólkasløgum, og byrjast skal frá Jerúsalem. Tit eru vitni um hetta. Og sí, eg sendi fyrjálttan faðirs míns yvir tykkum; men tit skulu halda tykkum kvirrar í staðinum, inntil tit verða íklæddir kraft frá tí høga.“ Og hann førði teir út, yvir ímóti Betániu, og hann hevði upp hendur sínar og velsignaði teir. Og tað hendi, í tí hann velsignaði teir, skildist hann frá teimum og varð lyftur upp til himmals. Og teir tilbóðu hann og vendu aftur til Jerúsalem við miklari

gleði. Og teir voru stöðugt í halgidóminum og lovaðu Guði. Luk 24,46-53

6. SUNNUDAG EFTIR PÁSKIR

Litur: Hvítur ella gyltur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum elskaði einborna son tín áðrenn heimsins grundvøllur varð lagdur og tó lat hann doyggja á krossinum, til tess at vit skuldu eiga alt í honum. Vit biðja teg, lýs fyri okkum við heilaga anda tínum, so at vit við takksomum hjørtum mega hoyra henda sæla gleðiboðskap og taka við honum. Gev okkum at elska teg og at liva í kærleika tínum, til tess at vit mega vera eitt í tær og liva við virðing og í kærleika okkara millum, fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum hevur gjørt einborna son tín dýrmætan, og givið honum lut í guddómsdýrd tíni. Vit biðja teg, at vilji okkara altíð má vera halgaður tær, so at vit av heilum huga vitna um teg og tæna tær, sum eigur alt valdið um ævir, fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrifvar Jóel profetur:

Men eftir hetta skal eg úthella av anda mínum yvir alt hold; synir tykkara og døtur skulu profetara; gamalmenni tykkara droyma dreymar, og ungmenni tykkara síggja sjónir; ja, eisini yvir trælir og trælkvendi skal eg á teimum døgum úthella av anda mínum; og eg skal lata tekin verða á himni og á jørð, blóð og eld og guvurok, sólin skal skapast um í myrkur og mánin í blóð, áður enn hin mikli og ræðuligi dagur Harrans kemur. Men hvør tann, sum ákallar navn Harrans, skal verða frelstur; tí at á Zions fjalli og í Jerúsalem skal griðstaður vera, eins og Harrin hevur sagt; og millum teir undanslopnu eru tey, sum Harrin kallar. Jóel 3,1-5

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Ápostlasøguni:

Tá ið Jesus var farin til himmals, vendu ápostlarnir aftur til Jerúsalem frá tí fjallinum, sum kallast Oljufjallið, og sum er tætt við Jerúsalem, eina hvílundags gongd haðani. Og tá ið teir vóru inn komnir, fóru teir upp í ta loftsstovuna, har sum teir vóru vanir at vera, Pætur og Jóhannes og Jákup og Andrias, Filippus og Tummas, Bartolomeus og Matteus, Jákup sonur Alfeusar og Símun Zelotes og Judas sonur Jákups. Allir hesir vóru samhugaðir áhaldandi í bønini saman við nøkrum kvinnum og Mariu, móður Jesu, og við brøðrum hansara. Áps 1,12-14

Ella:

Epistulin skrifvar Paulus ápostul til Rómverja:

Er Guð við okkum, hvør er tá ímót okkum? Hann, sum ikki spardi sín egna son, men gav hann upp fyri okkum øll, hví skuldi hann ikki eisini geva okkum alt við honum?

Hvør vil ásaka Guðs útvaldu? Guð er tann, sum rættvísger. Hvør er tann, sum fordømir? Kristus Jesus er tann, sum deyður er, og meira enn tað, er risin upp frá deyðum, hann sum er við høgru hond Guðs, hann sum eisini gongur í forbøn fyri okkum. Hvør skal skilja okkum frá kærleika Krists! Trongd? Ella angist? Ella atsókn? Ella hungur? Ella nakni? Ella váði? Ella svørð? Tað er sum skrivað stendur: „Tín vegna verða vit dripnir allan dagin, verða mettir javnt við skurðseyð.“ Men í øllum hesum vinna vit meira enn sigur við honum, sum elskaði okkum. Tí at eg eri fullvísur í tí, at hvørki deyði ella lív, hvørki einglar ella harradømi, hvørki tað, sum nú er, ella tað, sum koma skal, ella kreftur, hvørki hædd ella dýpd ella nakar annar skapningur skal kunna skilja okkum frá kærleika Guðs í Kristi Jesusi, harra okkara. Róm 8,31b-39

Hetta heilaga evangelið skrivar Jóhannes evangelistur:

Jesus segði: „Men eg biði ikki eina fyri hesum, men eisini fyri teimum, sum fyri orð teirra fara at trúgva á meg, at teir allir mega vera eitt, at eins og tú, faðir, ert í mær og eg eri í tær, teir eisini mega vera í okkum, til tess at heimurin skal trúgva, at tú hevur sent meg. Og dýrdina, sum tú hevur givið mær, havi eg givið teimum, til tess at teir mega vera eitt, eins og vit eru eitt, eg í teimum og tú í mær, til tess at teir mega vera fullkomiliga sameindir til eitt, til tess at heimurin má sanna, at tú hevur sent meg, og at tú hevur elskað teir, eins og tú hevur elskað meg. Faðir, eg vil, at teir, sum tú hevur givið mær, eisini skulu vera hjá mær, har sum eg eri, til tess at teir mega skoða dýrd mína, sum tú hevur givið mær; tí at tú hevur elskað

meg, áðrenn heimurin var grundaður. Rættvísi faðir, og heimurin hevur ikki kent teg; men eg havi kent teg, og hesir hava sannað, at tú hevur sent meg. Og eg havi kunngjørt teimum navn títt og skal kunngera tað, til tess at kærleikin, sum tú hevur elskað meg við, skal vera í teimum og eg í teimum.“ Jóh 17,20-26

Hvítusunna

HVÍTUSUNNUDAG FØÐINGARDAG KIRKJUNNAR

Litur: Reyður.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, vit takka tær, tí at tú við einborna syni tínum, Jesusi Kristi, hevur grundað kirkju tína her á foldum og kallað okkum inn í samfelag teirra heilagu. Vit biðja teg, at tú við tínum heilaga anda vilt vegleiða okkum í sannleika tínum, til tess at vit mega halda fast við orð títt og trúna á náði tína, sum tú við deyða sonar tíns hevur vunnið okkum, vaksa í kærleika og øllum góðum gerðum, og at enda verða sæl allar ævir fyri hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum á hvítusunnudegi upplýsti og vegleiddi hjørtu teirra trúgvandi við heilaga anda tínum. Vit biðja teg, upplýs og vegleið tú eisini okkum við heilaga anda tínum til allan sannleikan, so at vit altíð mega finna gleði og troyst í honum fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivar Jeremia profetur:

Sí, dagar skulu koma, sigur Harrin, tá ið eg geri nýggjan sáttmála við Ísraels og Júda hús, ikki eins og hin sáttmálin, sum eg gjørði við teir, ta ferðina tá eg tók í hond teirra og leiddi teir út úr Egyptalandi; tí at tann sáttmálan slitu teir, so at mær stóðst við teir, sigur Harrin. Nei, hetta skal vera sáttmálin, sum eg geri við Ísraels hús eftir hesar dagar, sigur Harrin: Eg leggi lóg mína í barm teirra og riti hana á hjertu teirra; og eg skal vera Guð teirra, og teir skulu vera fólk mítt. Vinur skal ikki meira kenna vinmanni sínum ella bróðir bróður sínum og siga: Kennið Harran; tí at tey skulu øll kenna meg, bæði smá og stór, sigur Harrin; tí at eg man fyrigeva misgerð teirra og ikki meira minnast á syndir teirra. Jer 31,31-34

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Ápostlasøguni:

Og tá ið nú hvítusunnudagurin var komin, vóru teir allir saman komnir á einum staði. Og tá kom bráðliga eitt dun av himli, sum tá ið harðveður brestur á, og fylti alt húsið, sum teir sótu í. Og fyri teimum sýndust tungur líkasum av eldi, sum skildust sundur og settust á ein og hvønn teirra; og teir vórðu allir fyltir av hinum heilaga anda og tóku at tala á øðrum tungumálum eins og andin gav teimum at mæla. Men har vóru Jødar búsettir í Jerúsalem, menn, ið óttaðust Guð, av øllum tjóðum undir himni. Tá ið nú hetta ljóðið hoyrdist, kom manna-múgván saman, og henni varð dátt við; tí at teir hoyrdu, ein og hvør, teir tala á sínum egna máli. Og teir vórðu allir bilsnir og undraðust og søgdu: „Sí, eru ikki allir hesir, ið tala, Galileumenn? Hvussu ber tað tá til, at vit,

ein og hvør, hoyra teir tala á okkara egna máli, sum vit eru føddir við? Partar og Medar og Elamitar og vit, sum eru búsettir í Mesopotámíu, Júdeu, Kappadókiu, Pontus og Ásiu, í Frýgiu og Pamfýliu, Egyptalandi og Libyu-bygdunum við Kýrene, og vit Rómverjar, sum her hava setst niður, Jødar og proselýtar; Kretoyingar og Árábar, vit hoyra teir tala á okkara tungum um stórverk Guðs?“
Áps 2,1-11

Hetta heilaga evangelið skriðar Jóhannes evangelistur:

Jesus segði: „Elska tit meg, tá haldið boð míni! Og eg skal biðja faðirin, og hann skal geva tykkum annan talsmann, fyri at hann skal verða hjá tykkum allar ævir, sannleikans anda, sum heimurin ikki kann taka ímóti, tí at hann sær hann ikki og kennir hann ikki; men tit kenna hann, tí at hann verður verandi hjá tykkum og er í tykkum. Eg vil ikki lata tykkum verða eftir faðirleysar; eg komi til tykkara. Enn eina stutta stund, og heimurin sær meg ikki longur; men tit síggja meg, tí at eg livi og tit skulu liva. Tann dagin skulu tit ásanna, at eg eri í faðir mínum, og tit í mær, og eg í tykkum. Tann, sum hevur boð míni og heldur tey, hann er tann, sum elskar meg; men tann, sum elskar meg, skal verða elskaður av faðir mínum, og eg skal elska hann og opinbera meg fyri honum.“ Jóh 14,15-21

ÚTGANOSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, vit takka tær, tí at tú við heilaga anda tínum hevur kallað okkum við gleðiðskapinum og miskunnsamur heldur kristinfólki tínum uppi í sannari

trúgv. Vit biðja teg, tak ikki anda tín frá okkum, men lat hann upplýsa og vegleiða okkum dag frá degi við heilaga orði tínum, so at vit ikki villast og fara burtur av vegnum, men verða sæl allar ævir hjá tær fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Seinnapart ella um kvøldið

Sí frammanfyri kollektir til hvítusunnudag.

Onkrir av tekstunum, sum ikki eru lisnir um dagin.

2. HVÍTUSUNNUDAG

Litur: Reyður. Reyður alla vikuna.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum ert lívsins kelda og við syni tínum, Jesusi Kristi, gevur okkum hitt livandi vatnið sum vellir fram til ævigt lív, orð títt og sakramenti tíni. Vit biðja teg, gev okkum við heilaga anda tínum at drekka av hesum vatni, so at vit, styrkt í trúnni, mega tilbiðja teg í anda og sannleika, liva tær eftir vild og lovprísa tær fyri náði tína og miskunn, til vit verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum gav ápostlum tínum heilaga anda tín. Vit biðja teg, hoyr við mildni bønir okkara. Gev eisini okkum henda sama anda, so at vit rætt mega ákalla teg og verða varðveitt soleiðis í trúnni, at vit liva eftir vilja tínum og eiga tín frið fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum gav ápostlum tínum heilaga anda tín. Vit biðja teg, hoyr við mildni bønir okkara. Lýs tín frið yvir kirkju tína. Og gev eisini henni henda sama anda, so at hon rætt má ákalla teg og prisa navni tínum fyri allar vælgerðir tínar fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í fyrru Kongabók:

Tá læt Sálomon savna til sín í Jerúsalem Ísraels elstu, høvuðsmenn ættargreinanna og ættarhøvdingar Ísraelsmanna, til tess at flyta sáttmálaørk Harrans niðan úr Dávidsborgini, tað er Zion. Tá mælti Sálomon: „Sólina setti Harrin á himinin, men sjálvur í myrkri hann búgva vildi. Nú havi eg bygt tær hús at búgva í, bústað tær til handar um allar ævir.“ Soleiðis stendur í songbókini ritað. Tá steig Sálomon fram fyri altar Harrans, meðan allur Ísraels savnaður var hjá; og hann rætti armar sínar upp móti himni og mælti: „Harri, Guð Ísraels, eingin gudur har uppi í himni ella her niðri á jørð er javnlíki tín, tú, sum heldur sáttmálan og ert miskunnsamur móti

tænarum tínum, tá ið teir ganga fyri ásjón tíni av heilum huga; tú, sum hevur hildið tað, ið tú heitti tænarara tínum Dávidi, faðir mínum, og nú í dag við hond tíni evnað tað, sum tú talaði við munni tínum! So evna nú, Harri, Guð Ísraels, tað, ið tú heitti tænarara tínum Dávidi, faðir mínum, tá tú segði: Ongantíð skal vanta tær eftirmaður til at sita í hásæti Ísraels fyri ásjón míni, um bert synir tínir varða um veg sín og ganga fyri ásjón míni, eins og tú hevur gingið fyri ásjón míni! Ja, Harri, Guð Ísraels, lat nú tað orðið vera fast og satt, sum tú talaði við tænarara tín Dávid, faðir mín! Men man Guð veruliga búa á jørðini? Sí, himnarnir, ja himnanna himnar taka teg ikki; hvussu nógv minni tá hetta húsið, sum eg havi bygt! Snúgv tær nú, Harri, Guð mín, at eyðmjúku bøn og ákallan tænarara tíns, og lýð á tað róp og ta bøn, sum tænarari tín í dag ber fram fyri ásjón tína; lat eygu tíni vera opin yvir hesum húsi nátt og dag, yvir tí staði, har tú hevur sagt, at navn títt skal búa – so at tú hoyrir bønir tær, sum tænarari tín biður horvandi móti hesum staði! Ja, tú hoyri ta bøn, ið tænarari tín og fólk títt Ísrael biðja horvandi móti hesum staði; tú hoyri hana í himni, har tú býrt; tú hoyri og fyrigevi!“ 1 Kong 8,1 og 12-13 og 22-30

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Ápostlasøguni:

Og tey hildu fast saman um læru ápostlanna og samfelagið og breyðbrótingina og bønirnar. Men ótti kom á eina og hvørja sál, og mong undur og tekin vórðu gjord av ápostlunum. Men øll tey, sum trúðu, hildu saman og høvdu alt í felagi; og tey seldu ognir sínar og góðs sítt og býttu tað sundur millum øll, eftir tí sum ein og hvør trongdi. Og hvønn dag hildu tey sær samhugað støðugt í

halgidóminum og brutu breyðið heima við hús og fingur föði sína við gleði og í hjartans einfaldi, og tey lovaðu Guði og hövdu yndi hjá øllum fólkinum. Men Harrin legði hvønn dag nökur aftur at teimum, sum verða frelst. Áps 2,42-47

Hetta heilaga evangelið skriðvar Jóhannes evangelistur:

Jesus kemur tá til eina bygd í Sámáriu, sum eitur Sikar, nær við tað lendið, sum Jákup gav Jósefi, syni sínum. Men har var Jákups brunnur. Tá ið Jesus nú var móður av ferðini, settist hann niður har við brunnin; tað var um sætta tíma. Ein kona úr Sámáriu kemur tá at draga upp vatn. Jesus sigur við hana: „Gev mær at drekka!“ Tí at lærusveinar hansara vóru farnir avstað inn í bygdina at keypa mat. Sámáriukonan sigur tá við hann: „Hvussu kanst tú, sum ert Jødi, biðja meg, sum eri ein Sámáriu-kona, um drekka?“ – Tí at Jødar hava eingi viðurskifti saman við Sámáriumenn –. Jesus svaraði og segði við hana: „Um tú kendi Guðs gávu, og hvør tann er, sum sigur við teg: Gev mær at drekka, tá mundi tú biðið hann, og hann hevði givið tær livandi vatn.“ Konan sigur við hann: „Harri, tú hevur einki kerald at draga upp við, og brunnurin er djúpur, hvaðan hevur tú tá hitt livandi vatnið? Manst tú vera størri enn faðir okkara, Jákup, sum hevur givið okkum brunnin, og sjálvur drakk úr honum og synir hansara og fæ hansara?“ (Jesus svaraði og segði við hana: „Ein og hvør, sum drekkur av hesum vatni, skal tysta aftur; men tann, sum drekkur av tí vatninum, sum eg vil geva honum, skal um ævir ikki tysta; men vatnið, sum eg vil geva honum, skal verða í honum ein kelda av vatni, sum vellir fram til ævigt lív.“ Konan

sigur við hann: „Harri, gev mær hetta vatnið, til tess at eg ikki skal tysta og ikki koma higar at draga upp.“ Hann sigur við hana: „Far avstað og rópa mann tín, og kom higar!“ Konan svaraði og segði við hann: „Eg havi ongan mann.“ Jesus sigur við hana: „Rætt segði tú: eg havi ongan mann; tí at tú hefur havt fimm menn, og tann, sum tú nú hefur, er ikki maður tín. Hetta hefur tú sagt satt.“ Konan sigur við hann: „Harri, eg síggi, at tú ert ein profetur. Fedrar okkara tilbóðu á hesum fjallinum, og tit siga, at í Jerúsalem er staðurin, har sum tað eigur at verða tilbiðið.“ Jesus sigur við hana: „Trúgv tú mær, kvinna, tann stund kemur, tá ið tit hvørki á hesum fjallinum ella í Jerúsalem skulu tilbiðja faðirin. Tit tilbiðja tað, sum tit ikki kenna; vit tilbiðja tað, sum vit kenna, tí at frelsan kemur frá Jødunum. Men tann stund kemur, ja, hon er longu nú komin, tá ið hinir sonnu tilbiðjarar skulu tilbiðja í anda og sannleika; tí at tað eru slíkir tilbiðjarar, faðirin søkir. Guð er andi, og teir, sum tilbiðja hann, eiga at tilbiðja í anda og sannleika.“ Konan sigur við hann: „Eg veit, at Messias kemur (tað merkir: Kristus); tá ið hann kemur, skal hann kunngera okkum alt.“ Jesus sigur við hana: „Tað eri eg, tann sum talar við teg.“) Jóh 4,5-26 ella 13-26

ÚTGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, vit takka tær, tí at tú við heilaga anda tínum hefur kallað okkum við gleðiboðskapinum og miskunnsamur heldur kristinfólki tínum uppi í sannari trúgv. Vit biðja teg, tak ikki anda tín frá okkum, men lat hann upplýsa og vegleiða okkum dag frá degi við heilaga

orði tínum, so at vit ikki villast og fara burtur av vegnum, men verða sæl allar ævir hjá tær fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Tríeindartíðin (Trinitatis)

TRÍEINDARDAG (TRINITATIS SUNNUDAG)

Litur: Hvítur ella gyltur. Dagin eftir: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi og tríeini Guð, faðir, sonur og heilagi andi, tú, sum hevur givið soninum alt valdið í himli og á jørð og vilt, at øll heimsins fólkasløg skulu verða doypt í navni tínum og hoyra tær til. Vit biðja teg, gev okkum av hjarta at trúgva, at vit við honum í heilagum dópi eiga fyrigeving fyri allar syndir okkara. Hjálp okkum við heilaga orði tínum og sakramentum at halda boð tíni og at vaksa í trúgv, vón og kærleika, til vit at enda verða sæl allar ævir fyri Jesus Krist, váran harra, sum við Guði faðir livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, faðir, sonur og heilagi andi, vit lova og prísar tær, tí at tú hevur opinberað teg fyri okkum og í heilagum dópi gjørt okkum til tíni. Vit biðja teg, heilagi, tríeini Guð, varðveit okkum í kærleika tínum, og gev okkum styrki til at halda út í trúnni og vónini um hitt æviga lívið, tú, sum livir og ræður, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturinn skrivar Jesaja profetun:

Gevið mér ljóð, tit oyggjaskeggjar! Lýðið á meg, tit fjarlagdu tjóðir: Alt frá móðurlívi hefur Harrin kallað meg, nevnt meg at navni, áður enn eg varð foddur. Hann hefur gjørt mín munn sum hitt hvassa svørðið og fjalt meg undir skugga handar sínar; til brýnda ørv hann gjördi meg, goymdi meg í sínum ørvahúsa; hann segði við meg: „Tú ert tænarí mín, Ísrael, sum eg vinni mér heiður við.“ Men eg segði: „Í tóman heim havi eg strevast og oytt mína megí bert til ónýtis og til einkis; tó er rættur mín hjá Harranum, løn mín hjá Guði mínum.“ Og nú sigur Harrin, sum myndaði meg alt frá móðurlívi til at vera tænarí sín, til at beina Jákup aftur til hansara og savna Ísrael til hansara – og eg eri dýrmætur í eygum Harrans, mín Guð er vorðin mín styrki – hann sigur: „Tað er ov lítið fyri teg at vera tænarí mín til tess at endurreisa Jákups ættir og leiða hini varðveittu av Ísrael heim aftur; tí geri eg teg til ljós fyri heidningarnar, so at frelsa mín má røkka út um alla jørðina.“ Jes 49,1-6

Epistulin skrivar Paulus ápostul til Efesusmanna:

Lovaður veri Guð og faðir várs Harra Jesu Krists, sum hefur vælsignað okkum við allari andligari signing á himnagrundum í Kristi, líkasum hann útvaldi okkum í honum, áðrenn grundvøllur heimsins varð lagdur, at vit skuldu vera heilagir og lýtaleydir fyri ásjón hansara, við tað at hann frammanundan í kærleika ætlaði okkum til at hava barnakor hjá sær sjálvum fyri Jesu Krists skuld, samsvarandi góðtokka vilja síns, til prís fyri dýrdar náði sína, sum hann náðaði okkum við í hinum elskaða, sum vit hava endurløysingina í við blóði hansara, fyrigeving

syndanna, samsvarandi náðiríkidømi hansara, sum hann veitti okkum ríkliga í øllum vísdómi og viti, tá ið hann kunngjörði okkum loyndardóm vilja síns, samsvarandi góðtokka sínum, sum hann frammanundan hevði sett sær fyri hjá sær sjálvum, um eitt húshald, sum hann vildi skipa, tá ið fylling tíðanna var komin, fyri aftur at sameina alt til eitt í Kristi, bæði tað, sum er í himlunum, og tað, sum er á jørðini, í honum, sum vit eisini hava fingið arvalut í eins og vit vóru ætlaðir til frammanundan, samsvarandi fyriskipan hansara, sum virkar alt eftir ráðagerð vilja síns, fyri at vit skuldu vera dýrd hansara til prís, vit, sum frammanundan høvdu sett vón okkara til Krists, sum eisini tit, tá ið tit hoyrdu sannleiksorðið, gleðiðskapin um frelsu tykkara, sum eisini tit, tá ið tit tóku við trúgv, vórðu innsiglaðir í við heilagum anda, sum okkum var lovaður, hann sum er pantur um arv okkara, til endurloysingar av ognini, dýrd hansara til prís. Ef 1,3-14

Hetta heilaga evangelið skrivur Matteus evangelistur:

Men teir ellivu lærusveinarnir fóru til Galileu, til tað fjallið, har sum Jesus hevði sett teimum stevnu. Og tá ið teir sóu hann, tilbóðu teir hann; men summir ivaðust. Og Jesus steig fram og talaði til teirra og segði: „Mær er fingið alt valdið í himli og á jørð. Farið tí og gerið øll fólkasløgini til lærusveinar mínar, við tað at tit doypa tey til navns faðirsins og sonarins og hins heilaga anda, og við tað at tit læra tey at halda alt tað, ið eg havi boðið tykkum. Og sí, eg eri við tykkum allar dagar alt til veraldar enda.“ Matt 28,16-20

1. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit biðja teg leiða og stýra hjørtu okkara við heilaga anda tínum, so at vit ikki hoyra orð títt uttan ávøkst og fara soleiðis við hinum tímiligu lutunum, at vit fyri teir gloyma hinar ævigu, men við gleði og gávumildni eftir førimuni hjálpa fátækum menniskjum, og ikki í sjálvsøkni bert hugsa um okkum sjálv. Gev okkum ikki at gloyma teg, tá ið væl gongur í hond, men altíð at veita tær tókk fyri allar vælgerðir tínar, nýta gávur tínar eftir vilja tínum og so at enda verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum ert styrki teirra, ið líta á teg. Vit biðja teg, hoyr í náði bønir okkara, tí at uttan teg kunnu vit als einki gera. Kom okkum tí til hjálpar við náði tíni, so at vit bæði í huga, orði og verki mega liva eftir vilja tínum og vera tær til tokka. Gev okkum at nýta gávur tínar rætt, so at vit ikki fara soleiðis við hinum tímiligu lutunum, at vit fyri teir gloyma hinar ævigu fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í

einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivar Prædikarin:

Tann, sum elskar pening, verður ikki mettur av peningi, og tann, sum elskar ríkidømi, fær einki í úrtøku. Eisini hetta er fáfongd. Har sum ognirnar vaksa, har verða fleiri um at eta tær upp; hvat gagn hevur tá ánarin av teimum annað enn sýni av teimum? Søtur er svøvnurin hjá tí, sum arbeiðir, annaðhvørt hann etur lítið ella nógv; men yvirflóðin hjá ríka mannum letur hann ikki fáa frið at sova. Ein ring vanlukka er til, sum eg havi sæð undir sólini: Ríkidømi, sum ánarin hevur goymt saman sjálvum sær til óeydnu. Missir hann hetta ríkidømi av óhappi, og hevur hann fingið son, tá verður einki eftir í hansara hond. Sum hann kom úr móðurlívi, soleiðis má hann fara avstað aftur, so nakin sum hann kom, og hann hevur einki fyri møði sína, sum hann kann taka í hondina við sær. Eisini hetta er ring vanlukka: Heilt soleiðis sum hann kom, skal hann aftur fara, og hvønn vinning hevur hann tá av tí, at hann møðir seg út í veður og vind? Umframt hetta fer allur aldur hansara í myrkri og í sorg og miklari gremju og í sjúkdómi og stríði. – Sí, hetta er tað, sum eg havi sæð at vera gott, at vera fagurt: At maðurin etur og drekkur og nýtur tað, sum gott er av allari møði síni, sum hann møðist við undir sólini allar teir ævidagar sínar, sum Guð gevur honum; tí at tað er lutur hansara. Og tá ið Guð gevur einumhvørjum manni ríkidømi og dýrgripir og ger hann førar fyri at njóta tað og at taka upp lut sín og at gleðast í møði síni, tá er tað

ein gáva frá Guði; tí at tá hugsar hann ikki so mikið um ævidagar sínar, við tað at Guð letur hann hava nóg mikið at gera við hjartans gleði sína. Præd 5,9-19

Epistulin skrivar Paulus ápostul í fyrra brævi sínum til Tímoteusar:

Ja, gudsóttin saman við nøgdsemi er mikil vinningur; tí at einki hava vit havt við okkum inn í heimin, tað er tá vituligt, at vit ikki heldur kunnu hava nakað við okkum út haðan; men tá ið vit hava føði og klæði, skulu vit vera nøgdir við tað. Men teir, sum vilja verða ríkir, falla í freisting og snerru og mangar skilaleysar og skaðiligar girndir, sum søkkja menniskjur niður í undirgang og glatan; tí at peningagirndin er rót til alt tað, sum ilt er; av teirri trá eru summir vilstir frá trúnni og hava gjøgnumstungið seg sjálvar við mongum pínslum. Men tú, Guðs menniskja, flýggja frá hesum! Men stunda heldur á rættvísi, gudsóttu, trúgv, kærleika, áhaldni, spakføri! Stríð trúarinnar góða stríð, gríp hitt æviga lívið, sum tú varðst kallaður til og viðkendi tær hina góðu játtingina fyri mongum vitnum! 1 Tim 6,6-12

Hetta heilaga evangelið skrivar Lukas evangelistur:

Men nakar úr mannfjöldini segði við Jesus: „Meistari, sig við bróður mín at skifta arvin við meg!“ Men hann segði við hann: „Maður, hvør hevur sett meg til dómara ella skiftingarmann tykkara millum?“ Og hann segði við tey: „Ansið eftir og varið tykkum fyri øllum girni, tí at um onkur hevur almikið góðs, so stendur tó ikki lív hansara í tí, hann eigur.“ Men hann segði teimum eitt líknili: „Eina ferð var ein ríkur maður, og jørðin hjá honum

hevði fruktað ógvuliga væl. Og hann hugsaði við sær sjálvum og helt fyri: „Hvat skal eg gera? Tí at eg havi ikki húsarúmd, so at eg fáí beint fyri grøði míni.“ Og hann segði: „Hetta vil eg gera; eg vil bróta niður løður mínar og byggja aðrar størri, og har skal eg savna alla grøði mína og alt góðs mítt.“ Og eg vil siga við sál mína: „Sál, nú hevur tú mikið góðs og fæ niður fyri til mong ár; hvíl teg nú, et og drekk og ver glað!“ Men Guð segði við hann: „Tín dári! í hesi nátt verður sál tín heimtað av tær; og hvør skal tá fáa tað, sum tú hevur vunnið?“ Soleiðis gongst tí, sum savnar sær ríkidømi og ikki er ríkur í Guði.“ Luk 12,13-21

2. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum við syni tínum, Jesusi Kristi, kallar okkum til at fylgja honum eftir í lýdni og í tolni at bera tann kross, sum er lagdur okkum á herðar. Vit biðja teg, hjálp okkum við heilaga anda tínum heilhugað at tilbiðja teg og tæna tær, so at vit eisini í mótgongd og ágangi mega halda fast við teg og títt lívssæla orð og ganga í fótasporum sonar tíns. Gev okkum at finna troyst og styrki í trúnni á faðirliga kærleika tín og umsorgan, so at vit undir øllum lívsins freistingum

og vandum kunnu halda út fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum við syni tínum, Jesusi Kristi, kallar okkum til at fylgja honum eftir í lýdni og í tolni at bera tann kross, sum er lagdur okkum á herðar. Vit biðja teg, gev okkum altíð at óttast og elska heilaga navn títt, so at vit verða verandi í kærleika tínum, eru kalli tínum lýðin og fylgja syni tínum í kærleika og góðum gerðum, honum, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jeremia profetur:

Jeremia talaði við Harran og segði: „Vita skalt tú, at tín vegna verði eg spottaður av teimum, ið einkisvirða orð tíni.“ Tí sigur Harrin soleiðis: „Vendir tú við, skal eg aftur lata teg standa fyri ásjón míni, og skilir tú hitt dygdargóða frá tí, sum einki virði hevur, tá skalt tú vera eins og muður mín; teir skulu venda við til tín, men tú skalt ikki venda við til teirra. Og eg geri teg til óklívandi borgargarð av kopari ímóti hesum fólkinum; teir skulu stríðast ímóti tær, men ikki vinna á tær, tí at eg eri við tær til tess at hjálpa og bjarga tær, sigur Harrin.“ Jer 15,15b-16a og 19-20

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Jóhannesar opinbering:

Og einglinum hjá kirkjuliðinum í Laodikeu skalt tú skriva: „Hetta sigur tann, sum er Amen, hitt trúgva og

sannorðaða vitnið, upphav Guðs skapnings: Eg veit um gerningar tínar, at tú ert hvørki kaldur ella heitur! Gævi, tú vart kaldur ella heitur! Tí, av tí at tú ert flógvur, og ert hvørki heitur ella kaldur, skal eg spýggja teg út úr munn mínum – við tað at tú sigur: „Eg eri ríkur og havi fingið almikið og havi onga neyð“ – og tú veitst ikki, at tú ert vesælur og eymur og fátækur og blindur og nakin; tí ráði eg tær, at tú keypir av mær gull, brent í eldi, fyri at tú kanst verða ríkur, og hvít klæði, fyri at tú kanst klæða teg við teimum, og skommin av nakni tínum ikki skal verða at síggja, og salvu at smyrja eygu tíni við, fyri at tú kanst síggja. Allar teir, sum eg elski, teir revsi eg og agi. Ver tí áhugaður og vend um! Sí, eg standi við dyrnar og banki uppá. Um einhvør hoyrir rødd mína og letur upp dyrnar, tá skal eg fara inn til hansara og eta nátturða saman við honum, og hann við mær. Tann, sum sigrar, hann skal eg lata sita hjá mær í hásæti mínum, líkasum eisini eg havi sigrað og eri setstur hjá faðir mínum í hásæti hansara. Tann, sum oyru hevur, hann hoyri, hvat andin sigur kirkjuliðunum!“ Opb 3,14-22

Hetta heilaga evangelið skrivur Lukas evangelistur:

Men stórir skarar fylgdu í ferðini við Jesusi, og hann vendi sær við og segði við tey: „Um onkur kemur til mín og ikki hatar faðir sín og móður og konu og børn og brøður og systrar, ja, sína egnu sál við, kann hann ikki vera lærusveinur mín. Tann, sum ikki ber kross sín og fylgir mær eftir, kann ikki vera lærusveinur mín. Tí at hvør tykkara, sum ætlar at byggja eitt torn, setist ikki fyrst niður og roknar kostnaðin, um hann hevur nóg mikið at gera tað liðugt fyri; til tess at tað ikki skal verða,

tá ið hann hefur lagt grundina og ikki er mentur at fullføra verkið, at øll, sum síggja tað, skulu fara at spotta hann og siga: „Hesin maðurin setti á at byggja og var ikki mentur at fullenda.“ Ella hvør kongur fer út í bardagar at stríðast móti øðrum kongi og situr ikki fyrst og leggur ráð, um hann er førur fyri við tíggju túsund at mæta tí, sum kemur móti honum við tjúgu túsund? Og er hann tað ikki, tá sendir hann, meðan hin enn er langt burtur, sendiboð avstað at spyrja um friðartreytirnar. Somuleiðis kann heldur eingin tykkara, sum ikki avsigur alt tað, ið hann eigur, vera lærusveinur mín. Saltið er víst gott; men verður saltið sjálvt dovið, av hvørjum skal tað tá fáa kraft aftur? Tað dugir hvørki til mold ella tøð; tey blaka tað út. Ein og hvør, sum oyru hefur at hoyra við, hann hoyri!“
Luk 14,25-35

3. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum í miklu náði tíni og kærleika tekur ímóti øllum, sum í sannari iðran leita til tín. Vit viðganga fyri tær, at vit í ólýdni okkara ikki eru verd at verða kallað tíni børn. Men í áliti á miskunn tína og náði, sum tú við syni tínum so ríkliga hefur sýnt okkum, biðja vit, vek upp hjørtu okkara við

heilaga anda tínum, so at vit ganga í okkum sjálv og finna aftur á rætta kós. Hjálp okkum at halda fast við orð títt, so at vit í sannari trúgv verða varðveitt í kirkjuliði tínum til okkara síðstu stund og at enda verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum í náði tíni og kærleika tekur ímóti øllum, ið leita til tín, og ert verndari og skjøldur teirra, sum líta á teg. Vit biðja teg, ver okkum miskunn-samur og vegleið okkum við heilaga anda tínum, so at vit ikki fara soleiðis við hinum tímiligum lutunum, at vit fyri teir missa hinar ævigu, sum tú hevur tilbúgv við okkum, fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profetur:

Tí at so sigur Harrin, drottin: Eg birtist teimum, ið ikki spurdu eftir mær, varð funnin av teimum, ið ikki leitaðu mín; við tjóð, sum ikki kallaði á meg, segði eg: „Sí, her eri eg!“ Allan dagin eg breiddi út hendur mínar móti tvørlyndum fólki, sum gekk á sínum vánda vegi og fylgdi sínum egnu hugsanum. Jes 65,1-2

Epistulin skrivur Paulus ápostul til Efesusmanna:

Og Jesus Kristus kom og boðaði frið fyri tykkum, sum langt burtur vóru, og frið fyri teimum, sum nær vóru. Tí at við honum hava vit báðir partar í einum anda atgongd

til faðirin. So eru tit tá ikki longur fremmandir og útlendingar, men tit eru samborgarar við hinum heilagu og Guðs húsfólk, uppbygdir á grundvöll ápostlanna og profetanna, meðan Kristus Jesus sjálvur er hornasteinurinn, sum hvør bygningur verður samanbundin við og veksur upp til eitt heilagt tempul í Harranum, sum eisini tit verða samanbygdir í til ein Guðs bústað í andanum. Ef 2,17-22

Hetta heilaga evangelið skriðvar Lukas evangelistur:

Og Jesus segði: „Ein maður átti tveir synir. Og hin yngri teirra segði við faðirin: „Faðir, gev mær tann partin av ognini, sum mær líknast.“ Og hann býtti góðsið millum teirra. Og ikki mangar dagar eftir hetta savnaði hin yngri sonurinn alt saman og fór burtur í eitt fjarlagað land, og har oyddi hann burtur ogn sína í einum óryggiligum levnaði. Men tá ið hann hevði forkomið øllum burtur, kom hörð hungursneyð um hetta sama land, og hann fór at líða neyð. Og hann fór til ein bónda har í landinum og helt seg aftrat honum, og hesin sendi hann út á mark sína at sita hjá svínnum. Og hann vildi fegin fylla bók sín av tí dravi, sum svínini ótu; men eingin gav honum nakað. Tá gekk hann í seg sjálvan og segði: „Hvussu mangir bønarmenn hjá faðir mínum hava ikki yvirflóð av mati, men eg doyggi her í hungri! Eg vil standa upp og fara til faðirs míns og siga við hann: „Faðir, eg havi syndað ímóti himlinum og ímóti tær; ikki eri eg longur verður at eita sonur tín; lat meg sleppa at vera sum ein av bønarmonnum tínum?““ Og hann reistist og tók at ganga til faðirs síns. Men meðan hann enn var langt burtur, sá faðir hansara hann og tók stórliga synd í honum; og hann

kom rennandi og hálsfevndi hann og kysti hann. Men sonurinn segði við hann: „Faðir, eg havi syndað ímóti himlinum og ímóti tær; ekki eri eg longur verður at eita sonur tín.“ Men faðirinn segði við húskallar sínar: „Farið eftir teimum bestu klæðunum og latið hann í tey, og setið ring á fingurinn á honum og gevið honum skógvar upp á fœturnar; og farið eftir gøðingarkálvinum og drepjið hann, og latum okkum eta og vera glaðar! Tí at hesin sonur mín var deyður og er livnaður aftur, hann var farin og er fingin aftur.“ Og teir tóku at halda sær á gaman. Men hin eldri sonur hansara var úti á markini; og tá ið hann kom heim og nærkaðist húsunum, hoyrði hann spæl og dans. Og hann rópaði ein av húskøllunum til sín og spurdi hann, hvat hetta hevði at týða. Men hann segði við hann: „Bróðir tín er komin, og faðir tín hevur dripið gøðingarkálvin, av tí at hann hevur fingjið hann heilan aftur.“ Tá varð hann illur og vildi ekki fara inn. Faðir hansara fór tá út og bað hann. Men hann svaraði og segði við faðirinn: „Sí, í so mong ár havi eg nú tænt tær, og havi aldri gjørt ímóti boðum tínum; og mær hevur tú aldri givið so frægt sum eitt smálamb, so at eg kundi fáa mær ein stuttleika saman við vinum mínum! Men tá ið hasin sonur tín er heim aftur komin, sum hevur oytt burtur ognir tínar við skøkjum, nú drepur tú gøðingarkálvin til hansara!“ Men hann segði við hann: „Sonur mín, tú ert altíð hjá mær, og alt mítt er títt; men nú áttu vit at hildið okkum at gamni og at verið glaðir, tí at hesin bróðir tín var deyður og er livnaður aftur, var farin og er fingin aftur.“ Luk 15,11-32

4. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at vit fyri sonar tíns, Jesu Krists, skuld, bæði í lívi og deyða eru tíni. Vit biðja teg, gev okkum við tínum heilaga anda her á foldum at vera boðum tínum lýðin, so at vit liva í kærleika okkara millum, fyrigeva heldur enn at døma, læra at elska fíggindar okkara og biðja fyri teimum, ið forfylgja okkum, fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum doyði fyri syndir okkara og misgerðir, og nú við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, miskunnsami faðir, tú, sum ert harri yvir øllum lutum og hevur alt valdið í himli og á jørð. Vit biðja teg, gev frið og semju á foldum, so at kirkja tín í friði og gleði, miskunn og kærleika má tilbiðja teg og tæna tær av heilum hjarta, fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í fimtu Mósebók:

Tú mást ikki reingja rætt útisetans ella faðirloysingans og ikki veðtaka klæði einkjunnar. Minst til, at tú vart sjálvur

trælur í Egyptalandi, og at Harrin, Guð tín, loysti teg út haðan; tessvegna bjóði eg tær at gera hetta. Tá ið tú bert inn kornið av akri tínum og gloymir bundi eftir úti í elmuni, tá skalt tú ikki fara út aftur eftir tí; útisetin, faðirloysingin og einkjan skulu hava tað, til tess at Harrin, Guð tín, skal vælsigna teg í øllum, sum tú tekur tær fyri. Tá ið tú hevur sligið ávøkstin niður úr oljutrøum tínum, tá skalt tú ikki fara aftur í greinarnar at leita; tað, sum tá er eftir, skulu útisetin og faðirloysingin og einkjan hava. Tá ið tú tínir víngarð tín, tá skalt tú ikki henta aftur umaftur; tað, sum eftir er, skulu útisetin, faðirloysingin og einkjan hava. Tú skalt minnast til, at tú vart sjálvur trælur í Egyptalandi; tessvegna bjóði eg tær at gera hetta. 5 Mós 24,17-22

Epistulin skrivar Paulus ápostul til Rómverja:

Tí at eingin av okkum livir sær sjálvum, og eingin doyrvær sær sjálvum. Tí at um vit liva, so liva vit Harranum, og um vit doyggja, so doyggja vit Harranum; annaðhvørt vit tí liva ella doyggja, hoyra vit Harranum til. Tí at til tess doyði Kristus og varð livandi aftur, at hann skuldi verða harri bæði yvir deyðum og livandi. Men tú, hví dømir tú bróður tín? Ella tú, hví vanvirðir tú bróður tín? Tí at vit skulu allir fara fram fyri Guðs dómstól. Tí at skrivað stendur: „So satt sum eg livi, sigur Harrin, fyri mær skal hvørt knæ boyggja seg, og hvør tunga skal lova Guði.“ So skal tá ein og hvør okkara gera Guði roknskap fyri sjálvan seg. Latum okkum tí ikki longur døma hvør annan, men dømið heldur soleiðis, at tit ikki leggja ástoytingarstein ella meinboga fyri bróður tykkara. Róm 14,7-13

Hetta heilaga evangelið skrifvar Matteus evangelistur:

Jesus segði: „Tú hava hoyrt, at tað hevur verið sagt: „Tú skalt elska næsta tín og hata figginda tín.“ Men eg sigi tykkum: Elskið figgindar tykkara og vælsignið tey, ið biðja ilt yvir tykkum; gerið væl ímóti teimum, ið hata tykkum, og biðið fyri teimum, ið illkenna tykkum og forfylgja tykkum, til tess at tit mega verða børn faðirs tykkara, ið er í himlunum; tí at hann letur sól sína rísa fyri illum og góðum og letur regna niður yvir rættvís og órættvís. Tí um tit elska tey, ið tykkum elska, hvørja lön eiga tit fyri tað? Gera ikki eisini tollarar tað sama? Og um tit heilsa eina brøðrum tykkara, hvat avbært gera tit tá? Gera ikki eisini heidnir menn so við? Verið tí tit fullkomin, eins og himmalski faðir tykkara er fullkomin.“ Matt 5,43-48

5. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum sendi son tín í heimin, til tess at hann við líðing, deyða og uppreisn síni skuldi veita okkum fyrigeving syndanna og ævigt lív. Vit biðja teg, gev okkum heilaga anda tín, so at vit sannførd í trúnni játta, at Jesus Kristus av sonnum er sonur tín og at við honum sum harra skulu helheimsins portur ikki

fáa vald á Guðs kirkjuliði. Gev okkum í hesi trúgv styrki og mót til at bera tann kross, sum verður lagdur okkum á herðar, og í lýdni at fylgja einborna syni tínum, Jesusi Kristi, várum harra, hagar hann leiðir okkum, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum kallar okkum til tænastru og hevur tilbúgv við teimum, ið teg elska, signing og dýrd, sum einki eyga hevur sæð. Vit biðja teg, gev okkum kærleikans anda í hjørtu okkara, so at vit í øllum lutum og yvir øllum lutum elska teg og at enda fáa lut í lyftum tínum, ið bera av øllum tí, sum vit tráa eftir, hina ævigu sælu, fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jeremia profetur:

Orð Harrans kom til mín soljóðandi: „Áður enn eg myndaði teg í móðurlívi, kendi eg teg, áður enn tú komst av móðurfangi, halgaði eg teg; til at vera profet tjóðanna havi eg sett teg.“ Men eg svaraði: „O, Harri, drottin! Sí, eg dugi ikki at røða, tí at eg eri so ungur.“ Tá segði Harrin við meg: „Sig ikki: Eg eri so ungur! Men far allar staðir, hvar eg so sendi teg, og tala alt tað, sum eg bjóði tær. Óttast teir ikki, tí at eg eri við tær til tess at frelsa teg,“ sigur Harrin. Og Harrin rætti út hond sína, nart við munn mín og segði við meg: „Sí, nú leggi eg orð míni í munn tín.“ Jer 1,4-9

Epistulín skrifvar Pætur ápostul í fyrra brævi sínum:

Komið til hansara, hin livandi steinin, sum væl varð vrakaður av monnum, men er útvaldur og dýrmætur hjá Guði, og latið tykkum sjálvar verða uppbygdar sum livandi steinar til eitt andligt hús, til ein heilagan prestaskap, til at frambera andlig offur væl toknað av Guði fyri Jesus Krist. Tí at tað eitur í skriftini: „Sí, eg leggi í Sion ein aðalhyrnisstein, útvaldan og dýrmætan; og tann, sum trýr á hann, skal als ikki verða til skammar.“ Tykkum tí, sum trúgva, hoyrir æran til; men hinum vantrúgvu er hesin steinurin, sum smiðirnir vrakaðu, vorðin ein aðalhyrnissteinur og ein snávingarsteinur og ein meinbogaklettur; og teir renna á hann, við tað at teir eru ólýdnir móti orðinum, men til tess vóru teir eisini ætlaðir. Men tit eru ein útvald slekt, ein kongaligur prestaskapur, ein heilag tjóð, eitt ognarfólk, fyri at tit skulu boða frá dygdum hansara, sum kallaði tykkum frá myrkrinum til sítt undurfulla ljós; tit, sum áður ikki vóru eitt fólk, men nú eru Guðs fólk, tit, sum ikki funnu miskunn, men nú hava fingið miskunn. 1 Pæt 2,4-10

Hetta heilaga evangelið skrifvar Matteus evangelistur:

Men tá ið Jesus var komin til bygdaløginu við Kesarea Filippi, spurdi hann lærusveinar sínar og segði: „Hvønn siga menn menniskjusonin vera?“ Men teir søgdu: „Summir siga: Jóhannes doyparin; summir: Elia og summir: Jeremia ella ein av profetunum.“ Hann sigur við teir: „Men tit, hvønn siga tit meg vera?“ Tá mælti Símun Pætur og segði: „Tú ert Kristus, sonur hins livandi Guðs.“ Men Jesus svaraði og segði við hann: „Sælur ert tú, Símun Jónasarsonur, tí at hold og blóð hevur ikki

opinberað tær tað, men faðir mín, sum er í himlunum. Men eg sigi tær eisini: Tú ert Pætur (tað merkir: ein klettur), og á hesum kletti vil eg grunda kirkju mína, og helheims portur skulu ikki fáa vald á henni. Eg vil geva tær himmiríkisins lykklar, og tað, sum tú bindur á jørð, skal vera bundið í himli, og tað, sum tú loysir á jørð, skal vera loyst í himli.“ Tá beyð hann lærusveinunum ongum at siga frá, at hann var Kristus. Frá teirri stund tók Jesus at sýna lærusveinum sínum, at hann átti at fara til Jerúsalem og útstanda nógv av teimum elstu og høvuðsprestunum og teimum skriftlærdu og at verða sligin í hel og á triðja degi at rísa upp aftur. Og Pætur tók hann burtur frá og fór at hava at honum og segði: „Náði teg Guð, Harri! Aldri veri tær hetta fyri!“ Men hann vendi sær á og segði við Pætur: „Vík aftur um meg, Sátan! Tú ert mær ein meinbogi; tí at tú gáar ikki eftir Guðs søkum, men eftir mannasøkum.“ Tá segði Jesus við lærusveinar sínar: „Vil nakar ganga aftan á meg, tá avnokti hann sjálvan seg og taki upp kross sín og fylgi mær! Tí at tann, ið vil bjarga lívi sínum, skal missa tað; men tann, ið missir lív sítt fyri mínar sakir, skal finna tað. Tí hvat gagnar tað manni, um hann vinnur allan heimin, men má bøta afturfyri við sál síni? Ella hvat skal maður geva í viðurlag fyri sál sína?“ Matt 16,13-26

6. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit viðganga fyri tær, at vit uttan náði tína og miskunn aldri kunnu koma inn í himmiríkis ríki. Tí biðja vit teg, fyrigev okkum allar syndir okkara. Hjálp okkum við heilaga anda tínum, so at vit ikki gerast so bundin at teimum tímiligu lutunum, at vit fyri teir missa hinar ævigu. Gev okkum at hava hug og kærleika til orð títt, so at vit liva eftir tí, og at enda av náði tíni verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum gevur allar góðar gávur. Vit biðja teg, legg kærleikan til heilaga navn títt í hjørtu okkara og gev okkum at vaksa í trúgv og gudsóttu, so at einki forðar okkum í at fylgja tær. Fullfør í kærleika tínum tann góða gerning, sum tú hevur byrjað í okkum, fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturinn er skrifaður í aðru Mósebók:

Og Guð talaði öll hesi orð og mælti: „Eg eri Harrin, Guð tín, sum leiddi teg út úr Egyptalandi, úr trælakúsum. Tú mást ekki hava aðrar gudar enn meg. Tú mást ekki gera tær skurðmyndir ella nakað líki av tí, sum er í erva á himninum ella í neðra á jörðinni ella av tí, sum er í havinum undir jörðinni; ekki mást tú tilbiðja ella dýrka tað, tí at eg Harrin, Guð tín, eri vandlátur Guð, sum lati misgerðir fedranna vitja aftur á börnini í triðja og fjórða lið hjá teimum, ið meg hata, men sýni miskunn í túsunda lið móti teimum, ið meg elska og varðveita boðorð míni! Tú mást ekki misbrúka navn Harrans, Guðs tíns, tí at Harrin sigur ekki tann ósekan, ið misbrúkar navn hans. Minst til at halda hvíludagin heilagan! Í seks dagar skalt tú starva og vinna øll verk tíni, men sjevndi dagurinn er hvíludagur fyri Harranum, Guði tínum; tá mást tú ekki vinna at nøkrum verki, hvørki tú ella sonur ella dóttir tín ella trælur ella trælkona ella fenaður tín ella útisetin, ið býr hjá tær fyri innan borgarlið tíni! Tí at í seks dagar skapaði Harrin himin og jørð og hav og alt, sum har er, og hvíldi hin sjevnda dagin; tessvegna vælsignaði hann hin sjevnda dagin og halgaði hann. Æra faðir tín og móður tína, so at tú mást liva leingi í tí landi, sum Harrin, Guð tín, vil geva tær! Tú mást ekki sláa í hel. Tú mást ekki dríva hor. Tú mást ekki stjála. Tú mást ekki bera rangan vitnisburð ímóti næsta tínum. Tú mást ekki girnast hús næsta tíns. Tú mást ekki girnast konu næsta tíns, ekki húskall ella arbeiðskonu hansara, ekki oksa ella asna hans ella nakað, sum næsti tín eigur.“ 2 Mós 20,1-17

Epistulín skrívar Paulus ápostul til Rómverja:

Tí at øll hava syndað, og teimum vantar Guðs heiður, og tey verða rættvísgjørd fyri einki av náði hansara við endurloysingini, sum er í Kristi Jesusi, hann, sum Guð setti fram í blóði hansara sum ein nádistól við trúnni, fyri at sýna rættlæti sítt, við tað at Guð í umbæri sínum hevði umborið tær syndir, sum fyrr vóru gjørdar, fyri at sýna rættlæti sítt í teirri tíð, sum nú er, til tess at hann kundi vera rættvísur og rættvísgera tann, sum hevur trúgv á Jesus. Hvar er tá rósið? Tað er útistongt? Við hvørji lóg? Gerninganna? Nei, men við trúarlóg. Tí at vit halda tað, at menniskjan verður rættvísgjørd av trúgv uttan lógar-gerningar. Róm 3,23-28

Hetta heilaga evangelið skrívar Matteus evangelistur:

Og sí, har kom fram ein maður til Jesus og segði: „Meistari, hvat gott skal eg gera, at eg kann fáa ævigt lív?“ Men hann segði við hann: „Hví spyrst tú meg um tað góða? Ein er tann, ið góður er. Men vilt tú koma inn til lívið, tá halt boðini.“ Hann sigur við hann: „Hvørji?“ Men Jesus segði: „Hetta: tú mást ikki sláa í hel; tú mást ikki dríva hor; tú mást ikki stjala; tú mást ikki siga rangan vitnisburð; æra faðir tín og móður tína, og: tú skalt elska næsta tín eins og sjálvan teg.“ Unglingin sigur við hann: „Alt hetta havi eg hildið; hvat vantar mær enn?“ Jesus segði við hann: „Vilt tú vera fullkomin, tá far og sel alla ogn tína og gev teimum fátæku, og tú skalt eiga dýran grip í himli; og kom so og fylg mær!“ Men tá ið ungingin hetta hoyrði, fór hann syrgin burtur, tí at hann átti nógva ogn. Men Jesus segði við lærusveinar sínar: „Sanniliga sigi eg tykkum: Tað fer at verða torført

hjá einum ríkum at koma inn í himmiríkið. Ja, eg sigi uppafstur við tykkum: Tað er lættari hjá einum kameli at sleppa ígjøgnum eitt nálareyga enn hjá einum ríkum at koma inn í Guðs ríki.“ Tá ið lærusveinarnir hetta hoyrdu, vórðu teir ógvuliga óttafullir og søgdu: „Hvør kann tá verða frelstur?“ Men Jesus hugdi upp á teir og segði við teir: „Hjá monnum er hetta ógjørligt, men hjá Guði er alt gjørligt.“ Matt 19,16-26

7. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú í kærleika tínum ongan gloymir, men bæði í viðgangi og mótgangi ert hjá okkum við umsorgan tíni og hjálp. Vit biðja teg, gev okkum við heilaga anda tínum at trúgva hesum av hjarta, eisini tá ið myrkrið sigur seg um okkum og mótloysið hóttir, so at vit uttan mannaótta kennast við teg og son tín, í orði og verki boða hin sæla gleðiboðskap, sum vit hava hoyrt, og heldur vilja líða fyri navns tíns skuld enn falla frá náði tíni til vit at enda verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum í guddómligu og faðirligu umsorgan tíni aldri svíkur. Vit biðja teg, tak burtur alt tað, ið er okkum at meini og gev okkum tað, sum er okkum til lívs og sælu fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Prædikarin:

Fyri øllum er ein avmarkað stund, og ein og hvør lutur undir himlinum hevur sína tíð: At føðast hevur sína tíð, og at doyggja hevur sína tíð; at seta niður hevur sína tíð, og at taka upp tað, sum niður er sett, hevur sína tíð. At drepa hevur sína tíð, og at lekja hevur sína tíð; at ríva niður hevur sína tíð, og at byggja upp hevur sína tíð. At gráta hevur sína tíð, og at læa hevur sína tíð; at syrgja hevur sína tíð, og at dansa hevur sína tíð. At kasta steinar hevur sína tíð, og at henta steinar hevur sína tíð; at fevnast hevur sína tíð, og at halda sær frá favntaki hevur sína tíð. At leita hevur sína tíð, og at missa hevur sína tíð; at goyma hevur sína tíð, og at forkoma hevur sína tíð. At skræða sundur hevur sína tíð, og at seyma aftur hevur sína tíð; at tiga hevur sína tíð, og at tala hevur sína tíð. At elska hevur sína tíð, og at hata hevur sína tíð; ófriður hevur sína tíð, og friður hevur sína tíð. Hvønn vinning fær so tann, sum arbeiðir, av teirri møði, sum hann hevur? Eg havi sæð ta plágu, sum Guð hevur givið mannabørnunum at plágast við. Alt hevur hann gjørt lagaligt til sína tíð, eisini ævina hevur hann lagt í hjertu teirra, men tó so at menniskjan ikki er før fyri at skilja tað verk, sum Guð ger, frá upphavi og til enda. Præd 3,1-11

Epistulin skrifvar Paulus ápostul til Rómverja:

So er tá nú eingin fordøming fyri tey, sum eru í Kristi Jesusi. Tí at lóg lívsins anda hevur í Kristi Jesusi gjørt meg frían frá lóg syndarinnar og deyðans. Tí at tað, sum var ómøguligt hjá lógini, av tí at hon var máttleys av holdinum, tað gjørði Guð, við tað at hann sendi sín egna son í líki av syndigum holdi og fyri syndarinnar skuld og dómfeldi syndina í holdinum, fyri at rættlætiskravið í lógini skuldi verða fullgjørt hjá okkum, sum ikki ganga eftir holdi, men eftir anda. Róm 8,1-4

Hetta heilaga evangelið skrifvar Matteus evangelistur:

Jesus segði: „Ikki er ein lærusveinur yvir meistaranum, ei heldur er ein húskallur yvir húsbónda sínum. Tað er lærusveininum nóg mikið, at hann verður sum meistari hansara, og húskallinum, at hann verður sum húsbóndi hansara. Hava tey kallað húsbóndan Beelsebul, hvør mikið meira tá húsfólk hansara. Óttist tí ikki fyri teimum; tí at einki er fjalt, sum ikki skal koma í ljósmála, og einki er loynt, sum ikki skal verða kunnigt. Tað, sum eg sigi tykkum í myrkri, tað talið tit í ljósi; og tað, sum verður lýtt tykkum í oyra, tað kunngerði tit uppi á tekjunum. Og óttist ikki fyri teimum, ið sláa likamið í hel, men ikki kunnu sláa sálina í hel; men óttist heldur fyri honum, ið kann týna bæði sál og likam í helviti. Verða ikki tveir spurvar seldir fyri ein skilling? Og ikki ein teirra fellur til jarðar uttan vilja faðirs tykkara. Men á tykkum eru enntá øll hárin á høvdi tykkara tøld. Óttist tí ikki, tit eru meira verdir enn mangir spurvar.“ Matt 10,24-31

8. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú letur okkum hoyra títt heilaga orð, sum er ein Guðs kraft til frelsu fyri hvønn tann, sum trýr. Vit biðja teg, ger hetta orð títt livandi í hjørtum okkara og lat tað bera ávøkst til ævigt lív. Gev okkum nú og altíð trúfastar orðs-ins tænarar, sum boða orð títt reint og rætt, og varðveit teir í náði tíni. Verj okkum fyri følskum lærdómi og tóm-ari gudsdyrkan, so at kirkja tín má verða varðveitt óvik-andi á hini føstu grund orðs tíns fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum elskar rættlæti, men stendur trúleysum ímót. Vit biðja teg, ver okkum náðigur og gev okkum av mildni tíni heilaga anda tín, so at vit, sum uttan teg einki megna, altíð mega stunda á tað, ið rætt er, og fáa styrki til at liva eftir vilja tínum fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrifvar Mika profetur:

So sigur Harrin um profetarnar, ið villa fólk mítt og boða frið, tá ið teir fáa inn í munnin, men halga bardagan móti honum, ið einki vil geva teimum at eta: Tí skal nátt koma á tykkum, so at tit ongar sjónir síggja, og myrkur, so at tit ikki kunnu spáa; sólin skal fara afturundir fyri profetunum, og dagurin sortna yvir teimum. Tá verða síggjararnir lotir, profetarnir rodna av skomm; allir hylja teir kampin, tí at einki svar kemur frá Guði. Mika 3,5-7

Epistulin skrifvar Jóhannes ápostul í fyrsta brævi sínum:

Elskaðu tit, trúgvíð ikki einum og hvørjum anda, men roynið andarnar, um teir eru av Guði; tí at mangir svikaprofetar eru farnir út í heimin. Av hesum kenna tit Guðs anda: Ein og hvør andi, sum viðkennir sær, at Jesus Kristus er komin í holdi, er frá Guði. Og ein og hvør andi, sum ikki viðkennir sær Jesus, er ikki frá Guði; og hetta er Antikrists andi, sum tit hava hoyrt um, at hann kemur, og hann er longu nú í heiminum. Børn míni, tit eru av Guði og hava vunnið á teimum; tí at tann, sum er í tykkum, er størri enn tann, sum er í heiminum. Teir eru av heiminum; tí tala teir av heiminum og heimurin hoyrir teir. Vit eru av Guði; tann, sum kennir Guð, hoyrir okkum; tann, sum ikki er av Guði, hoyrir okkum ikki. Av hesum kenna vit sannleikans anda og villunnar anda. 1 Jón 4,1-6

Hetta heilaga evangelið skrifvar Matteus evangelistur:

Jesus segði: „Mangir munnu siga við meg á hinum degi: „Harri, harri, hava vit ikki profeterað við tínum navni, og hava vit ikki ríkið út illar andar við tínum navni, og

hava vit ekki gjört mangar kraftargerðir við tínum navni?“ Og tá skal eg siga teimum beint út: „Á ongunum sinni havi eg kent tykkum; farið burtur frá mær, tit, ið havast við órátt.“ Hvør tann, sum tí hoyrir hesi orð míni og ger eftir teimum, hann skal líknast við ein vitugan mann, ið bygdi hús sítt á hellubotn; og gloppregnið brast á, og áarføri kom, og stormarnir leikaðu og dundu móti hesum húsi; og tað fell ikki, tí at tað var grundað á hellubotni. Og hvør tann, sum hoyrir hesi orð míni og ikki ger eftir teimum, hann skal líknast við ein fávitskutan mann, ið bygdi hús sítt á kyksendi; og gloppregnið brast á, og áarføri kom, og stormarnir leikaðu og dundu móti hesum húsi; og tað fell, og fallið var stórt.“ Og tað hendi, tá ið Jesus hevði endað hesar talur sínar, tá stóð mannamúgvan rættiliga bilsin av læru hansara; tí at hann lærði tey sum tann, ið eigur mekt og mæti, og ikki sum teir skriftlærdu teirra. Matt 7,22-29

9. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú í miskunn tíni og kærleika vilt geva okkum ríkið, hina ævigu sælu. Vit biðja teg, leið og styrk okkum við heilaga anda tínum, so at vit í væntan okkara um komu sonar

tíns mega halda út, altíð vaka og biðja og í sælari trúgv og vón líta fram ímóti tí degi, tá ið sonur tín, Jesus Kristus, kemur aftur, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, vit leita fram fyri ásjón tína og biðja teg, hoyr við mildni bønir okkara. Hjálp okkum at tæna tær við trúfesti og at nýta gávur tínar rætt. Lær okkum at biðja um tað, ið tær er til tokka, so at tú kanst geva okkum tað, sum vit biðja um, fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profetur:

Tí at so sigur Harrin, drottin: „Vei teimum, ið seta saman ranglætis lógir og ídnir rita órættin upp í bók til tess at reka tey fátæku av tingi og ræna rættin frá neyðstøddum í fólki mínum, so at einkjur verða herfongur hjá teimum og faðirloysingar rán. Men hvat vilja tit gera á revsingardegnum, tá ið oyðingin kemur úr fjarlegd? Á hvønn skulu tit víkja um hjálp; hvar fara tit tá at krógva tykkara eyð?“ Jes 10,1-3

Epistulin skrivur Paulus ápostul í seinna brævi sínum til Timoteusar:

Tess vegna minni eg teg á, at tú birtir upp at loga ta Guðs náðigávu, sum er í tær við álegging handa mína. Tí at ikki gav Guð okkum mótløysis anda, men kraftar og kærleiks og hówsemis anda. Skammast tí ikki við vitnis-

burðin um váran harra ella við meg, fanga hansara, heldur skalt tú við mær tola ilt fyri gleðiboðskaparins skuld samsvarandi Guðs kraft; hann sum frelsti okkum og kallaði okkum við heilagum kalli, ikki eftir gerningum okkara, men eftir síni egnu ráðagerð og náðini, sum okkum er givin í Kristi Jesusi frá ævigum tíðum, men nú er vorðin alkunn við opinbering frelsara várs, Krists Jesu, hann sum gjørði deyðan til einkis og leiddi lív og óforgongiligleika fram í ljósið við gleðiboðskapinum, sum eg eri settur at vera boðberi og ápostul og lærari fyri. Tess vegna líði eg eisini hetta; men eg skammist ikki við tað; tí at eg veit, á hvønn eg havi sett trúgv mína, og eg eri vísur í, at hann er mentur at varðveita tað, sum mær er litið til, til hin dagin. Hav tær sum fyridømi tey heilnæmu orðini, sum tú hoyrði av mær, í trúgv og kærleika í Kristi Jesusi. Varða um hin vakra gripin, sum tær er fingin, við heilagum anda, sum býr í okkum! 2 Tim 1,6-14

Hetta heilaga evangelið skrivur Lukas evangelistur:

Jesus segði: „Ber ei ótta, tú fylgið lítla, tí at væl hevur tað líkað faðir tykkara at geva tykkum ríkið! Seljið ognarlutir tykkara og gevið olmussu. Gerið tykkum pungar, sum ikki verða slitnir, ein skatt, sum ikki minkar, í himlunum, har sum tjóvur ikki kemur at, og ei heldur mølur etur upp; tí at har sum skattur tykkara er, har vil eisini hjarta tykkara vera. Lendar tykkara veri gyrdar, og ljós tykkara veri brennandi! Og verið tit sjálvir líkir monnum, sum bíða eftir húsbónda sínum, tá ið hann kemur heim aftur úr brúdleypi, at teir við tað sama, tá ið hann kemur og bankar á dyrnar, kunnu lata honum upp. Sælir eru teir

húskallar, sum húsbóndin finnur vakandi, tá ið hann kemur. Sanniliga sigi eg tykkum, at hann man gyrða seg og seta teir til borðs og fara at borðreiða fyri teimum. Og um hann kemur á miðjari nátt, og um hann kemur í lýsing og finnur teir soleiðis, sælir eru teir. Men hetta skilja tit, at hevði húsbóndin vitað, hvønn tíma tjóvurin kom, tá mundi hann vakið og ikki latið verið innbrot í hús síni. So verið tit tá búnir, tí at tann tíma, sum tit ikki halda, kemur menniskjusunurin!“ Men Pætur segði við hann: „Harri, er tað okkum, tú sigur hetta líknilti, ella øllum øðrum eisini?“ Og Harrin segði: „Hvør er tá hin trúgvi og hygni húskallur, sum húsbóndin man seta yvir húsfólk sítt at geva teimum verðir teirra á rættum tíma? Sælur er tann húskallur, sum húsbóndin finnur gerandi soleiðis, tá ið hann kemur. Sanniliga sigi eg tykkum, hann skal seta hann yvir øllum tí, hann eigur. Men um hesin sami húskallur sigur í hjarta sínum: „Húsbóndi mín man verða drúgvur at koma;“ og hann tá fer at sláa dreingirnar og arbeiðskonurnar og at eta og drekka og stoyta seg fullan, tá skal húsbóndin hjá tí húskalli koma ein dag, hann ikki væntar, og ein tíma, hann ikki veit av, og høgga hann sundur í tógvar lutir og lata hann fáa lut sín við hinum ótrúgvu. Men tann húskallur, sum veit vilja húsbónda síns og einki hevur gjørt til reiðar ella gjørt eftir vilja hansara, skal fáa mong høggin; men tann, sum ikki veit hann, og hevur gjørt tað, ið er hoggvert, skal fáa fá høggin. Men av einum og hvørjum, sum mikið er givið, skal mikið verða kravt, og einum og hvørjum, sum mikið er litið til, skal tess meira verða kravt av.“ Luk 12,32-48

10. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú í náði tíni og kærleika hevur tol við okkum tvørsintu mannabørnum. Vit biðja teg, veit okkum heilaga anda tín, so at vit ikki forherða hjørtu okkara, men av anda tínum verða leidd til angur og bót, venda um til tín og bera ávøkst trúarinnar við rættvísi, friði og gleði í heilagum anda, so at vit mega liva sum tíni lýdnu børn og av náði tíni standast, tá ið einborni sonur tín, Jesus Kristus, kemur aftur í dýrd at døma livandi og deyð, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum fram um alt sýnir almátt tín við at fyrigeva og sýna miskunn. Vit biðja teg, ver eisini okkum miskunnsamur og lýs fyri okkum við heilaga anda tínum, so at vit ikki vraka náði tína, men eru kalli tínum lýðin, og í trúnni á lyfti tíni fáa lut í himmalsku signing tíni fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrifvar Ezekiel profetur:

Orð Harrans kom til mín soljóðandi: Og tú, mansbarn, sí, landar tíni, ið standa undir veggjum og í húsadurum og tala um teg, siga hvør við annan: Komið, latum okkum hoyra, hvat tað er fyri orð, ið kemur frá Harranum! Og teir koma til tín í flokkum og sessast framman fyri tær til tess at hoyra orð tíni; men teir gera ikki eftir teimum, tí at lygn er í munni teirra, og hjartað stundar á vinning. Og sí, tú ert teimum eins og ein, ið kvøður ástarkvæði, sum ein, ið hevur vakurt mál, og er kønur í streingjaleiki. Teir lýða á orð tíni, men gera ikki eftir teimum. Men tá ið tað kemur fram – og fram skal tað koma – tá skulu teir sanna, at profetur hevur verið teirra millum! Ez 33,23 og 30-33

Epistulin er skrivaður í Hebrearabrævinum:

Gevið gætur eftir, brøður, at tað ikki í nøkrum tykkara skal vera eitt vánt vantrúarhjarta, so at hann fellur frá livandi Guði! Men áminnið hvør annan hvønn ein dag, meðan tað enn eitur „í dag“, fyri at eingin tykkara skal verða forherðaður av sviki syndarinnar! Tí at vit eru vorðnir luttiknir í Kristi, so framt sum vit fasthalda óvikaðum líka til endans treysti okkara, soleiðis sum tað var í fyrstuni. Hebr 3,12-14

Hetta heilaga evangelið skrifvar Matteus evangelistur:

Jesus segði: „Men hvat skal eg líkna hesa ætt við? Hon er lík børnum, ið sita á torgunum og rópa til leikbørn síni og siga: „Vit spældu á floytu fyri tykkum, og ikki tit dansaðu; vit sungu sorgarljóð, og ikki tit eymkaðu tykkum.“ Tí at Jóhannes kom, og hvørki át ella drakk, og tey

siga: „Hann hefur ein illan anda.“ Menniskjusonurinn kom, og hann etur og drekkur, og tey siga: „Sí, slíkur átari og drykkjumaður, tollara og syndara vinur.“ Og vísdómurinn er vorðinn rættvísgjörður av börnum sínum.“ Tá tók hann at skamma tær bygdirnar út, har sum tær flestu kraftargerðir hansara vóru gjørdar, tí at tær ikki høvdu vent um. „Vei tær, Korasin! Vei tær, Betsajda! Tí at høvdu tær kraftargerðirnar, ið eru gjørdar í tykkum, verið gjørdar í Týrus og Sidon, tá høvdu tær longu vent um í sekk og øsku. Tó sigi eg tykkum, at tað skal gangast Týrus og Sidon frægari á dómadegi enn tykkum. Og tú, Kapernaum! Til himmals ert tú vorðinn lyft upp, til heljar skalt tú stoytast oman! Tí at høvdu tær kraftargerðirnar, sum eru gjørdar í tær, verið gjørdar í Sódomu, tá hevði hon staðið til dagin í dag. Tó sigi eg tykkum, at tað skal gangast Sódomulandi frægari á dómadegi enn tær.“ Matt 11,16-24

11. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit biðja teg, at tú við heilaga anda tínum vilt upplýsa og leiða okkum soleiðis, at vit ikki gloyma syndasekt okkara og gerast hugmóðig, men av hjarta angra syndir okkara, dag frá degi betra

okkum og eina ugga okkum við, at tú vilt vera okkum miskunnsamur, fyrigeva okkum allar syndir okkara og gera okkum sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum í æviga kærleika tínum ert syndarum náðigur og veitir okkum, ið til tín leita, langt út um tað, sum vit hava uppiborið og biðja um. Vit biðja teg, ver okkum miskunnsamur og tak burtur alt tað, ið nívir samvitsku, huga og sinni. Gev okkum tað umframt, sum vit ikki duga ella hava dirvi at biðja um, fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í fimtu Mósebók:

Móses stevndi saman øllum Ísraelsfólki og mælti við tey: „Sí, eg havi í dag lagt fram fyri teg lív og gævu, deyða og ógævu; um tú varðveitir boðorð Harrans, Guðs tíns, sum eg í dag havi lagt fyri teg, so at tú elskar Harran, Guð tín, og gongur leiðir hansara og heldur skipanir hans, boðorð og lógir, tá skalt tú liva og fjølgast, og Harrin, Guð tín, skal vælsigna teg í tí landi, sum tú nú fert at ognar. Men víkur hjarta títt frá, og tú verður ólýðin og fer at tilbiðja aðrar gudar og dýrka teir, tá boði eg tykkum í dag, at tit skulu vissuliga farast og ikki liva leingi í tí landi, sum tit nú halda inn í yvir Jórdan til tess at taka tað til ognar. Eg stevni í dag bæði himni og jørð til vitnis

ímóti tykkum, at eg havi lagt fram fyrir tykkum lívið og deyðan, signingina og banningina. Vel nú lívið, so at tú mást liva og avkom títt, við at elska Harran, Guð tín, og lýða rödd hans og halda fast við hann; í tí stendur lív títt, og hvussu leingi tú skalt verða búgvandi í tí landi, sum Harrin svór fedrum tínum Ábrahami, Ísaki og Jákupi at geva teimum.“ 5 Mós 29,2a og 30,15-20

Epistulin skrivar Paulus ápostul til Rómverja:

Tí at Kristus er endin á lógini til rættvísi fyrir hvønn tann, sum trýr. Tí at Móses skrivar, at tann maður, sum ger ta rættvísi, sum er av lógini, skal liva við hana. Men tann rættvísi, sum er av trúgv, sigur soleiðis: „Sig ikki í hjarta tínum: „Hvør vil fara upp í himin?“ – tað er, til at flyta Krist oman, – ella: „Hvør vil fara niður í undirdýpið?““ – tað er, til at flyta Krist upp frá deyðum. Men hvat sigur hon? „Orðið er tær nær, í munni tínum og í hjarta tínum.“ Tað er tað trúarorðið, sum vit prædika. Tí at um tú játtar við munni tínum, at Jesus er harri, og trýr í hjarta tínum, at Guð vakti hann upp frá deyðum, tá skalt tú verða frelstur; tí at við hjartanum verður trúð til rættvísi, men við munninum verður játtað til frelsu. Tí at skriftin sigur: „Hvør tann, sum trýr á hann, skal ikki verða til skammar.“ Tí at ikki er munur á Jøda og Griikka; tí at hin sami er harri hjá øllum, fullríkur fyrir øll tey, sum ákalla hann. Tí at hvør tann, sum ákallar navn Harrans, skal verða frelstur. Hvussu skulu tey tá ákalla tann, sum tey ikki trúgva á? Og hvussu skulu tey trúgva á tann, sum tey ikki hava hoyrt um? Og hvussu skulu tey hoyra, uttan at onkur er, sum prædikar? Og hvussu skulu teir prædika, uttan at teir verða sendir? Soleiðis sum skrivað

er: „Hvussu yndisligir eru fœtur teirra, sum boða gleði-boðskapin um hitt góða!“ Men ikki vóru øll gleði-boðskapinum lýðin; tí at Jesaja sigur: „Harri, hvør trúði tí, sum hann hoyrði av okkum?“ So kemur tá trúgvín av tí, sum verður hoyrt; men tað, sum verður hoyrt, kemur gjøgnum orð Krists. Róm 10,4-17

Hetta heilaga evangelið skrivur Lukas evangelistur:

Men ein av Farisearunum beyð Jesusi at koma og eta hjá sær; og hann fór inn við hús hjá Farisearanum og settist til borðs. Og sí, har var í bygdini ein syndafull kona; og tá ið hon fekk at vita av, at hann sat til borðs heima við hús hjá Farisearanum, kom hon við eini alabasturkrukku av smyrslum og stillaði seg aftan fyri hann við fœturnar á honum grátandi, og tók til at væta fœtur hansara við tárur sínur og turkaði teir við høvuðhári sínur; og hon kysti fœtur hansara og salvaði teir við smyrslunum. Men tá ið Farisearin, sum hevði boðið honum, sá hetta, segði hann við sær sjálvum: „Hevði hann verið ein profetur, mátti hann vitað, hvør og hvat fyri ein kona hon er, sum nemur við hann, at hon er ein syndafull kona.“ Og Jesus tók til orða og segði við hann: „Símun, eg havi nakað at siga tær.“ Men hann sigur: „Meistari, sig tað!“ Ein maður, sum lænti peningar út, hevði tveir skuldarar; annar teirra skyldaði honum fimm hundrað denarar, og annar fimmti. Og tá ið teir einki áttu at gjalda við, gav hann teimum báðum eftir. Hvør teirra man nú elska hann meira?“ Símun svaraði og segði: „Eg haldi, tann, sum hann gav meira eftir.“ Men hann segði við hann: „Rætt dømdu tú.“ Og í tí hann vendi sær móti konuni, segði hann við Símun: „Sært tú

hesa konuna? Eg kom inn í hús tíni; tú gavst mér ekki vatn til fótur mínar, men hon vætti fótur mínar við tár-um sínum og turkaði teir við hári sínum. Tú gavst mér ekki koss; men hon helt ekki uppát, frá tí eg kom inn, at kyssa fótur mínar. Tú salvaði ekki hövur mítt við olju; men hon salvaði fótur mínar við smyrslum. Av teirri grund sigi eg tær: Hennara mongu syndir eru henni fyrirgívnar, tí at hon elskaði mikið; men tann, sum lítið er fyrirgívið, elskar lítið.“ Men hann segði við hana: „Syndir tínar eru fyrirgívnar.“ Og teir, sum sótu til borðs við honum, fóru at siga við sær sjálvum: „Hvør er hesin, sum eisini fyrigevur syndir?“ Men hann segði við konuna: „Trúgv tín hevur frelst teg; far tú í friði!“ Luk 7,36-50

12. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum hevur skapað allar lutir og givið okkum hetta likamið við tungu, oyrum og øllum limum. Vit biðja teg, gev okkum av náði tíni heilaga anda tín, so at vit við oyrum okkara hugaliga hoyra orð títt og taka okkum tað til hjarta og við tungu okkara lova og prísna náði tíni, til tess at vit ikki við orðum okkara skulu verða nøkrum at meini, men at tala okkara má tæna navni tínum til heiðurs og næsta okkara til

uppbyggingar fyrir einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum býður okkum at varða tungu okkara fyrir illum og at tala tað, ið rætt er. Vit biðja teg, gev okkum náði til at liva tær til gleði og tokka. Varða okkum fyrri øllum meinbogum og hjálp okkum við lyftum tínum fyrri eygum at halda út í trúnni og vónini um hina ævigu sælu fyrri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jónas profetur:

Tá sendi Harrin stóran fisk til tess at gloypa Jónasi, og Jónas var í kviði fisksins triggjar dagar og triggjar nætur. Tá bað Jónas í kviði fisksins til Harrans, Guðs síns, og segði: „Eg heitti á Harran í neyð míni, og hann svaraði mær. Eg rópaði úr fangi Helheims, og tú hoyrði rødd mína. Tú tveitti meg út í bládýpið á miðjum havi, so at streymar skolaðu um meg; allar báurur tínar og bylgjur brutu yvir mær. Eg hugsaði: „Eg eri burturrikin frá eygum tínum; man eg nakrantíð aftur skoða títt heilaga tempul?“ Vøtnini nívdur meg at sálini, havdýpið var um meg; tari var vavdur um høvur mítt. At grundvøllum fjallanna fór eg niður, lokur jarðarinnar vóru drignar aftur fyrri mær med alla; tá færdi tú lív mítt upp úr grøvini, Harri, Guð mín! Tá ið sál mín ørmaktaðist í mær, mintist eg á Harran, og bøn mín kom til tín í heilaga templi tínum. Teir, ið stunda á fáfongd og tómlleika,

havna náðini. Men eg vil við lovsongi ofra til tín og halda tað, ið eg havi heitt; hjálpin kemur frá Harranum.“ Tá beyð Harrin fiskinum at spýggja Jónas upp á land. Jón 2

Epistulin skrivar Jákup ápostul:

Verðið ikki mangir lærarar, brøður mínir, við tað at tit vita, at vit skulu fáa tess tyngri dóm. Tí at vit snáva allir í mongum lutum; um einhvør ikki snávar í talu, tá er hann ein fullkomin maður, sum er førur fyri at hava teymahald eisini á øllum likaminum. Tá ið vit leggja boygsl í munnin á hestunum, fyri at teir skulu akta okkum, tá stýra vit eisini heila likami teirra. Sí, eisini skipini, so stór sum tey eru og førd av hørðum vindum, so verða tey tó stýrd við einum ógvuliga lítlum róðri, hagar sum stýrimaðurin ætlar sær. Soleiðis er eisini tungan ein lítil limur og ger nógv um seg. Sí, hvussu lítil neisti kann seta eld á ein stóran skógv! Og tungan er eldur. Sum ein heimur av órætti er hon millum lima okkara; hon dálkar alt likamið og setir eld á tilverunnar hjól, og hana sjálva er settur eldur á frá helviti. Tí at ein og hvør náttúra, bæði í djórum og fuglum, bæði í skriðkyktum og sjóðjórum kann verða tamd og er vorðin tamd av mannanáttúruni; men tunguna kann eingin menniskja temja, hetta óflýggjaliga illa, fult av drepandi eitri. Við henni vælsigna vit Harran og faðirin, og við henni banna vit menniskjum, sum eru skapað í Guðs líki. Úr sama munni koma signing og banning. Hetta eigur ikki at vera so, brøður mínir. Kann tá keldan geva bæði søtt og beiskt vatn úr somu uppkomu? Kann tá eitt fikutræ, brøður mínir, geva av sær oljuber, ella eitt víntræ fikur? Ikki heldur kann ein sølt kelda geva søtt vatn. Ják 3,1-12

Hetta heilaga evangelið skrifvar Matteus evangelistur:

Jesus segði: „Tí sigi eg tykkum: Hvør synd og spottan skal verða monnum fyrigivin, men spottan ímóti andanum skal ikki verða fyrigivin. Og um nakar talar eitt orð ímóti menniskjusoninum, skal tað verða honum fyrigivið; men um nakar talar ímóti hinum heilaga anda, honum skal tað ikki verða fyrigivið, hvørki í hesi øld ella í teirri komandi. Latið annaðhvørt træið vera gott, og fruktir tess eru góðar, ella latið træið verða ringt, og fruktir tess eru ringar; tí av fruktini man træið kennast. Tykkara ormaungar, hvussu kunnu tit tala tað, ið gott er, tá ið tit sjálvir eru óndir? Tí at muður mælir tað, sum hjartað er fult av. Hin góði maðurin ber fram gott úr sínum góðu goymslum; og hin illi maðurin ber fram ilt úr sínum illu goymslum. Men eg sigi tykkum, at menniskjan á dóma-degi skal standa til svars fyri hvørjum ógagnsorði, sum hon hevur talað. Tí at av orðum tínum skalt tú verða kendur rættvísur, og av orðum tínum skalt tú verða dómfeldur.“ Tá tóku nakrir av teimum skriftlærdu og Farisearunum til orða og søgdu við hann: „Meistari, vit vilja fegnir síggja eitt tekin frá tær.“ Men hann svaraði og segði við teir: „Ein ónd og ótrúgv slekt leitar um tekin; men ikki skal henni verða givið annað tekin enn tekin Jónasar profets. Tí at líkasum Jónas var í hvalabúkinum tríggjar dagar og tríggjar nætur, soleiðis skal menniskjusonurin verða tríggjar dagar og tríggjar nætur undir moldum. Nineve-menn skulu í dóminum stíga fram saman við hesi slekt, og teir skulu dómfella hana, tí at teir vendu um eftir prædiku Jónasar; og sí, meir er her enn Jónas! Suðurlanda-drotningin skal í dóminum standa upp saman við hesi slekt, og hon skal dómfella hana, tí at

hon kom frá ytstu útnesum á jörðini fyri at hoyra vísdóm Sálomons; og sí, meir er her enn Sálomon!“ Matt 12,31-42

13. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum læt son tín, Jesus Krist, geva lív sítt sum loysigjald fyri syndir okkara og soleiðis tæna okkum líka til deyða. Vit biðja teg, varða okkum fyri hugmóð og sjálvsøkni. Gev okkum av náði tíni at fylgja harra og frelsara okkara, at tæna honum og medmenniskjum okkara í eyðmýkt og lýdni og í øllum freistingum at finna hjálp og styrki hjá honum, Jesusi Kristi, várum harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum ert ríkur í miskunn. Vit biðja teg, gev okkum at elska boð tíni og at vaksa í trúgv, vón og kærleika, so at vit ikki í sjálvsøkni og hugmóð bert hugsa um okkum sjálv og egnan heiður, men tæna tær og næsta okkara í eyðmýkt og lýdni, til vit av náði tíni ognast tað, sum tú hevur lovað okkum, hina ævigu sælu, fyri son

tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Mika profetur:

„Við hvørjum skal eg koma fram fyri Harran, níga fyri himinsins Guði? Eigi eg at koma við brenniofrum og veturgomlum kálvum? Man Harrin hava tokka í túsundtals veðrum og tiggju túsundtals oljuløkjum? Eigi eg at ofra frumgitna son mín fyri míni misbrot ella ávøkst móðurlívs míns sum syndaoffur fyri mítt lív?“ Tær hevir Harrin kunngjørt, o maður, hvat ið gott er. Hvat krevur hann av tær annað enn at gera tað; sum rætt er, at stunda á kærleika og í lítillæti fylgja tínum Guði? Mika 6,6-8

Epistulin skrivur Paulus ápostul í fyrra brævi sínum til Timoteusar:

Men endamál boðsins er kærleiki av reinum hjarta og góðari samvitsku og falsleysari trúgv, sum summir eru viknir frá og hava tikið sær ónytttalu fyri, við tað at teir vilja vera lóglærarar, men ikki skilja, hvørki hvat teir siga ella hvat teir tala so ráðisliga um. Men vit vita, at lógin er góð, um einhvør nýtir hana á lógligan hátt, og hann veit tað, at lógin er ikki ætlað rættvísu manni, men lógloysingum og tvørlyntum, gudleysum og syndarum, vanheilagam og óreinum, faðirmorðarum og móðurmorðarum, manndráparum, horkallum, siðloysingum móti náttúruni, mannatjóvum, lygnarum, meinsvornum, og hvat so annað er, sum er ímót hini heilnæmu læruni, samsvarandi gleðiboðskapinum um dýrd hins sæla Guðs, sum mær er litin til. Eg takki honum, sum meg gjørði

sterkan, Kristi Jesusi, harra várum, fyri tað at hann helt meg vera trúgván, við tað at hann setti meg til tænastu, meg, sum áður var spottari og forfylgjari og yvirgangsmaður; men mær varð miskunnað, tí at eg gjørdi tað óvitandi, í vantrúgv, og náði várs harra varð ovurstór við trúgv og kærleika í Kristi Jesusi. Tað orðið er satt og til fulnar tess vert, at tikið verður við tí, at Kristus Jesus kom í heimin at frelsa syndarar, og teirra millum eri eg fremstur; men tí varð mær miskunnað, at Kristus Jesus skuldi sýna á mær, sum var fremstur, alt langmóð sítt, til eitt fyridømi fyri teimum, sum skuldu trúgva á hann til ævigt lív. Men kongi ævanna, hinum óforgongiliga, ósjónliga, einasta Guði veri heiður og dýrd um aldur og allar ævir! Amen. 1 Tim 1,5-17

Hetta heilaga evangelið skrivar Matteus evangelistur:

Tá kom fram til Jesus móðirin at Sebedeussonunum við sonum sínum, og hon fell á knæ fyri honum og bað hann um nakað. Men hann segði við hana: „Hvat vilt tú?“ Hon sigur við hann: „Sig, at hesir báðir synir mínir mega sita, annar við høgru lið og annar við vinstru lið á tær í ríki tínum!“ Men Jesus svaraði og segði: „Tit vita ikki, hvat tit biðja um. Kunnu tit tøma ta skál, sum eg skal tøma?“ Teir siga við hann: „Tað kunnu vit.“ Hann sigur við teir: „Skál mína skulu tit tøma; men at sita við høgru og vinstru lið mína, tað er ikki í mínum valdi at geva; men tað verður givið teimum, ið tað er lagað av faðir mínum.“ Men tá ið teir tiggju hoyrdu hetta, ilskaðust teir inn á báðar brøðurnar. Men Jesus kallaði teir til sín og segði: „Tit vita, at høvdingarnir yvir fólkaflokkunum eiga valdið á teimum, og stórmenn teirra hava á teimum

ráð. Men so skal ikki vera tykkara millum, men tann, ið vil vera stórir tykkara millum, hann skal vera tænar tykkara; og tann, ið vil vera fremstur tykkara millum, hann skal vera trælur tykkara. Eins og menniskjasonurin ikki er komin at verða tænaður, men at tæna og geva lív sítt sum loysigjald fyri mong.“ Matt 20,20-28

14. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum við syni tínum, Jesusi Kristi, grøddi tey sjúku og reisti tey falnu. Vit takka tær, tí at tú við lívsæla orði tínum og heilagum dópi reinsar okkum fyri synd og dagliga letur okkum kenna náðigu hjálp tína í øllum, sum okkum er tørvur á bæði til likams og sálar. Vit biðja teg, vek upp hjørtu okkara við heilaga anda tínum, so at vit aldri gloyma hesar vælgerðir tínar, men nú og altíð veita tær tøkk og lovprísa tær fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum ert mentur at grøða tey sjúku og reisa tey falnu. Vit biðja teg, varðveit kirkju tína í miklu

trúfesti tíni og miskunn. Kom henni til hjálpar. Varðveit hana frá öllum, ið er henni at meini og halt henni at tí, sum tænr henni til frelsu, fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivar sálmaskaldið:

Sál mín, Harranum lova, og alt, sum mær er í, heilaga navni hans! Sál mín, Harranum lova, og gloym ikki allar vælgerðir hans! Hann fyrigevur øll misbrot tíni, hann grøðir allar sóttir tínar, hann lív títt frá grøvini loysir, hann teg við miskunn og mildleika krýnir. Hann lyst tína mettar við lukku, tín ungdómur verður nýggjur sum ørnin. Harrin rættvísi innir og rætt móti öllum, ið órætt líða. Hann kunngjordi Mósesi vegir sínar, Ísraels børnum stórverk síni. Harrin er mildur og náðigur, hevur umbæri og mikla miskunn. Hann vil ikki altíð seta at okkum og ikki goyma vreiði sína um ævir. Hann fer ikki við okkum eftir syndum várum og lönir okkum ikki eftir misbrotum várum. Nei, sum himin er háur yvir jørð, so er miskunn hans stór mót teim, sum hann óttast, sum eystrið er fjarlagt frá vestri, so hevur hann firrað misgerðir várar frá okkum. Sum ein faðir er mildur mót børnum sínum, so er Harrin mildur mót teim, sum hann óttast. Sl 103,1-13

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Ápostlasøguni:

Men Pætur og Jóhannes gingu niðan í halgidómin um bønastundina, um nónbil. Og ein maður, sum var haltur frá móðurlívi, varð borin hagar; hann lögdu tey hvønn dag við tær dyrnar á halgidóminum, sum kallast Føgrudyr, so at hann kundi biðja olmussu av teimum, sum gingu

inn í halgidómin. Tá ið hann sá Pætur og Jóhannes, sum ætlaðu sær at ganga inn í halgidómin, bað hann geva sær olmussu. Men Pætur leit fastliga at honum, saman við Jóhannesi, og segði: „Hygg upp á okkum!“ Og hann bíndi at teimum, við tað at hann væntaði sær at fáa okkurt frá teimum. Men Pætur segði: „Silvur og gull eigi eg ikki; men tað sum eg havi, tað gevi eg tær: Í navni Jesu Krists úr Nasaret, statt upp og gakk!“ Og hann tók í høgru hond á honum og reisti hann á fótur. Men í stundini vórðu fótur hansara og øklar sterkir, og hann sprakk upp og stóð og gekk, og fór við teimum inn í halgidómin og gekk umkring og leyp og lovaði Guði. Og alt fólk ið sá hann ganga umkring og lova Guði. Og tey komust við hann, at tað var hann, sum hevði sitið við Føgrudyr á halgidóminum fyri at fáa olmussu; og tey vórðu full av undran og ræðslu um tað, sum hent var honum. Áps 3,1-10

Hetta heilaga evangelið skrivur Jóhannes evangelistur:

Eftir hetta var hátíð hjá Jødum, og Jesus fór niðan til Jerúsalem. Men í Jerúsalem er við Seyðaliðið ein hylur, sum kallast á hebráiskum máli Betesda og hevur fimm súlnagangir. Í teimum lá mongd av sjúkum fólk, blindum, høltum, visnum, sum bíðaðu eftir, at vatnið skuldi koma í røring; tí at við hvørt fór eingil Harrans niður í hysin og órógvaði vatnið. Tann, sum tá fyrstur fór niðuri, aftan á at vatnið var komið í røring, fekk heilsuna aftur, hvørjum sjúkdómi hann so var sjúkur av. Men har var ein maður, sum hevði verið sjúkur í átta og tríati ár. Tá ið Jesus sá hann liggja har og visti, at hann longu hevði ligið langa tíð, sigur hann við hann: „Vilt tú verða frískur?“ Sjúk-

lingurinn svaraði honum: „Harri, eg hafi einki menniskja, sum kann fáa meg út í hylin, tá ið vatnið verður órógvað; men við tað sama, eg komi, fer ein annar niðuri undan mær.“ Jesus sigur við hann: „Reis teg upp, tak song tína og gakk!“ Og í stundini varð maðurin frískur, og hann tók song sína og gekk. Men tað var hvíludagur tann dagin. Tí søgdu Jødarnir við hin mannin, sum heilsubótina hevði fingið: „Tað er hvíludagur, og tú hevur ikki loyvi at bera songina.“ Men hann svaraði teimum: „Tann, sum gjørdi meg frískan, hann segði við meg: „Tak song tína og gakk!““ Teir spurdu hann: „Hvør er tann maður, sum segði við teg: „Tak song tína og gakk!““ Men tann, sum hevði fingið heilsubótina, visti ikki, hvør tað var, tí at Jesus hevði havt seg undan, av tí at har var nógv fólk á staðinum. Eftir hetta hittir Jesus hann í halgidóminum og segði við hann: „Sí, tú hevur fingið heilsuna aftur; synda ikki longur, fyri at ikki nakað verri skal henda teg.“ Maðurin fór avstað og segði Jødunum frá, at tað var Jesus, sum hevði gjørt hann frískan. Jóh 5,1-15

15. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú við trúgv og heilagum dópi hevur gjørt okkum til arv-

ingar til æviga ríki títt fyri sonar tíns, Jesu Krists, skuld. Vit biðja teg, gev okkum heilaga anda tín, so at vit í øllum stríði og strevi tó mega síggja tað neyðuga í at geva okkum stundir til orð títt og at lurta eftir tí, sum tú hevur at siga okkum. Gev okkum styrkt av orði tínum við trúfesti at útinna gerning okkara hvílandi í kærleika tínum og umsorgan til vit at enda verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum í ævigum kærleika hevur umsorgan fyri børnum tínum. Vit biðja teg, at tú í miskunn tíni alsamt vilt reinsa og varðveita kirkju tína. Stjórna henni í náði við heilaga anda tínum, tí at uttan teg fer hon til grundar. Gev henni altíð at vera fyriskipan tíni lýðin og at liva í kærleika tínum fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Orðtøkum Sálomons:

Sonur mín, um tú tekur við orðum mínum og goymir boð míni hjá tær, so at tú vendir oyra tínum til vísdóms og hjarta títt byggir at skynsemi, ja, um tú kallar á klókskap, letur róp títt ljóða eftir skili, um tú leitar eftir teim sum eftir silvuri, sóknast eftir teim sum eftir fjaldum gripum, tá manst tú skilja, hvat gudsótti er, og kunnskap um Guð manst tú finna. Tí at Harrin gevur vísdóm, av munni hans koma kunnskapur og skil; hann goymir teimum rættisintu lukkuna, er skjöldur teirra, sum í sak-

loysi ganga, tí at hann vakir yvir stigum rættarins og varðveitir vegin hjá teim, ið hann óttast. Tá manst tú fata rættvísi og rættferð, rættlæti, hvønn ein góðan veg. Tí at vísdómurin man koma inn í hjarta títt, og kunnskapurin vera sál tíni yndisligur; umhugsan man vaka yvir tær, skynsemi man varðveita teg. Orðt 2,1-11

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Ápostlasøguni:

Men eingil Harrans talaði til Filippusar og segði: „Statt upp og far suður eftir og gakk eftir tí veginum, sum gongur oman frá Jerúsalem til Gasa!“ – Tað er ein oyði-vegur. – Og hann stóð upp og fór. Og sí, har var ein maður úr Etiópiu, hirðmaður og høvdingi hjá Kandake, drotning Etiópiumanna, sum hevði allar dýrgripir hennara í varðveitslu; hann var komin til Jerúsalem at halda bøn. Og hann var nú á heimferðini og sat í vagni sínum og las Jesaja profet. Men andin segði við Filippus: „Far og halt teg aftur at hesum vagni!“ Men Filippus fór rennandi hagar og hoyrði hann lesa Jesaja profet; og hann segði: „Skilir tú tað, sum tú lesur?“ Men hann segði: „Hvussu skal eg kunna tað, uttan at onkur leiðbeinir meg?“ Og hann bað Filippus stíga upp og seta seg hjá sær. Men tað stykkið av skriftini, sum hann var við at lesa, var hetta: „Sum ein seyður varð hann leiddur til skurðar, og eins og lamb er tigandi móti tí, sum klippir tað, soleiðis letur hann ikki upp munn sín. Í neyðarstandinum varð dómur hansara avtikin; hvør kann siga frá ætt hansara, við tað at lív hansara er tikið burtur av jørðini?“ Men hirðmaðurin tók til orða og segði við Filippus: „Sig mær, um hvønn sigur profeturin hetta? um seg sjálvan ella um onkran annan?“ Og Filippus læt

upp munn sín, og í tí hann tók undir við hesum skriftorði, fór hann at boða honum gleðiboðskapin um Jesus. Og sum teir fóru fram eftir veginum, komu teir at nøkrum vatni, og hirðmaðurin segði: „Hygg, her er vatn; hvat forðar mær at verða doyptur?“ Og Filippus segði: „Trýrt tú av øllum hjarta tínum, so kann tað verða.“ Men hann svaraði og segði: „Eg trúgvi, at Jesus Kristus er sonur Guðs.“ Og hann beyð, at vagnurin skuldi steðga, og teir fóru báðir niður í vatnið, bæði Filippus og hirðmaðurin, og hann doypti hann. Men tá ið teir komu upp úr aftur vatninum, rykti andi Harrans Filippus burtur, og hirðmaðurin sá hann ikki meira; tí at glaður fór hann veg sín. Áps 8,26-39

Hetta heilaga evangelið skrivur Lukas evangelistur:

Men tað hendi, meðan teir vóru á ferð, at Jesus kom inn í eina bygd. Har var ein kvinna, ið nevndist Marta, sum beyð honum inn hjá sær. Og hon átti eina systur, sum æt Maria; hon settist niður við føturnar á Jesusi og lýddi á talu hansara. Men Marta hevði strævið við nógvari stákan; og hon kom til og segði: „Harri, leggur tú ikki í, at systir mín letur meg vera einsamalla um matgerðina? Sig tó við hana, at hon skal taka hondina í við mær!“ Men Harrin svaraði og segði við hana: „Marta, Marta, tú gert tær ónáðir og stríð av mongum; men eitt er neyðugt. Maria hevur valt hin góða lutin, sum ikki skal verða tikin frá henni.“ Luk 10,38-42

16. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum læt einborna son tín gerast menniskja, til tess at hann við deyða sínum skuldi gjalda fyri syndir okkara og bjarga okkum frá hinum æviga deyða. Vit biðja teg, ger okkum føst í hesi trúgv, so at vit ikki ivast í, at eins og vár harri, Jesus Kristus, vakti upp Lázarus við sínum almáttuga orði, soleiðis vil hann eisini vekja okkum upp á evsta degi og gera okkum sæl allar ævir, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum við syni tínum, Jesusi Kristi, hevur bjargað okkum frá ævigum deyða. Vit biðja teg, gev okkum av náði tíni at trúgva hesum av sonnum og í hesum forgeingiliga lívi at tæna tær í øllum góðum verki, meðan vit liva í vónini um hitt æviga lívið fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profetur:

Tíni deyðu skulu livna og likam teirra rísa upp; tey, sum

liggja í moldini vakna og hevja fagnaðarljóð; tí at döggtín er döggtljósins, og jørðin skal bera deydningarnar í heim. Jes 26,19

Epistulin skrivar Paulus ápostul í fyrra brævi sínum til Korintmanna:

Tí at við tað at deydin kom við eini menniskju, kemur eisini uppreisn av deydum við eini menniskju. Tí at líkasum øll doyggja í Ádami, soleiðis skulu eisini øll verða gjørd livandi í Kristi. Men ein og hvør í sínum raði: Kristus sum frumgróðurin, tínæst tey, sum hoyra Kristi til við komu hansara; síðan kemur endin, tá ið hann letur ríkið til Guð og faðirin, tá ið hann hevur týnt einum og hvørjum harradømi, einum og hvørjum veldi og mátti. Tí at hann skal vera kongur, til tess hann hevur lagt allar fíggindarnar undir føtur sínar. Síðsti fíggindin, sum týndur verður, er deydin; tí at alt hevur hann lagt undir føtur hansara. Men tá ið hann sigur, at alt er lagt undir, er tað eyðvitað, at hann er undantikin, sum legði alt undir hann. Men tá ið alt er lagt undir hann, tá skal eisini sonurin sjálvur leggja seg undir tann, sum legði allar lutir undir hann, til tess at Guð má vera alt í øllum. 1 Kor 15,21-28

Hetta heilaga evangelið skrivar Jóhannes evangelistur:

Men mangir av Jødunum vóru komnir til Martu og Mariu at troysta tær eftir bróðurin. Tá ið Marta nú hoyrði, at Jesus kom, gekk hon ímóti honum, men Maria varð sitandi heima. Marta segði tá við Jesus: „Harri, hevði tú verið her, tá var bróðir mín ikki deydur. Men eisini nú veit eg, at hvat tú so biður Guð um, tað vil Guð

geva tær.“ Jesus sigur við hana: „Bróðir tín skal rísa upp.“ Marta sigur við hann: „Eg veit, at hann skal rísa upp í uppreisnini á evsta degi.“ Jesus segði við hana: „Eg eri uppreisnin og lívið; tann, sum trýr á meg, skal liva, um hann so doyr; og hvør tann, sum livir og trýr á meg, skal aldri um ævir doyggja; trýrt tú hesum?“ Hon sigur við hann: „Ja, Harri, eg havi trúð, at tú ert Kristus, sonur Guðs, hann, sum kemur í heimin.“ Og tá ið hon hetta hevði sagt, fór hon avstað og rópaði Mariu, systur sína, loyniliga og segði: „Meistarinn er her og rópar teg.“ Tá ið hon hoyrði tað, reistist hon skundsliga og fór út til hansara. Men Jesus var enn ikki komin inn í bygdina, men hann var enn á tí staði, har sum Marta hevði møtt honum. Tá ið nú Jødarnir, sum vóru við hús hjá Mariu og troystaðu hana, sóu, at hon skundsliga reistist og fór út, fóru teir aftan á hana, av tí at teir hugsaðu, at hon fór út til grøvina at gráta har. Men tá ið Maria nú kom hagar, sum Jesus var, og sá hann, fell hon honum til fóta og segði við hann: „Harri, hevði tú verið her, tá var bróðir mín ikki deyður.“ Tá ið nú Jesus sá hana gráta og Jødarnar, sum vóru komnir við henni, gráta, varð hann harmur í huga og gjørdist ógvuliga sinnisrørdur og segði: „Hvar hava tit lagt hann?“ Teir siga við hann: „Harri, kom og síggj!“ Jesus feldi tár. Tá søgdu Jødarnir: „Sí, hvussu hann elskaði hann!“ Men summir teirra søgdu: „Kundi ikki hann, sum læt eyguni upp á hinum blinda, hava gjørt tað, at eisini hesin ikki var deyður?“ Jesus varð tá aftur harmur í sær sjálvum og kemur til grøvina; men hon var eitt helli, og steinur lá fyri tí. Jesus sigur: „Takið steinin frá!“ Marta, systir hins deyða, sigur við hann: „Harri, hann dampar longu; tí at hann hevur ligið har

fýra dagar.“ Jesus sigur við hana: „Segði eg tær ekki, at um tú trýrt, skalt tú síggja dýrd Guðs?“ Teir tóku tá steinin frá. Men Jesus lyfti upp eygum sínum og segði: „Faðir, eg takki tær fyri tað, at tú hevur hoyrt meg. Eg visti fullvæl, at tú altíð hoyrir meg; men vegna manna-múgvunnar, sum stendur her rundan um, segði eg tað, fyri at tey skulu trúgva, at tú hevur sent meg.“ Og tá ið hann hetta hevði sagt, rópaði hann við harðari rødd: „Lázarus, kom út higar!“ Og út kom hin deyði, bundin á fótum og hondum við líkverju, og sveittadúkur var bundin fyri andlitið á honum. Jesus segði við teir: „Loysið hann og latið hann fara!“ Mangir av Jødunum, teir, sum komnir vóru til Mariu og høvdu sæð tað, sum hann gjørði, trúðu nú á hann. Jóh 11,19-45

17. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú við einborna syni tínum, Jesusi Kristi, kallar okkum í fylgi títt hóast synd og veikleikar okkara og vilt geva okkum sæti við borð títt bæði á jørð og í himli. Vit biðja teg, gev okkum heilaga anda tín, so at vit eru hesum kalli tínum lýðin, fylgja syni tínum í lýdni og í sælari vón vænta komu hansara, tá ið hann skal koma aftur í dýrd

og í miskunn síni leiða okkum til hitt æviga lívið, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum við syni tínum, Jesusi Kristi, hevur loyst okkum úr lógartrældómi. Vit biðja teg, hjálp okkum at fylgja tær og at liva í kærleika tínum, so at vit skýggja allar lygnir og freistingar djevulsins. Gev okkum av heilum huga at halda okkum at tær eina, hinum einasta sanna Guði, fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur sálmaskaldið:

Eftir Harranum eg havi trúliga bíðað, og hann seg boygdi til mín og hoyrði mítt róp. Hann dró meg upp úr undirgangsins djúpi, úr tí botnleysa díki; hann setti mínar føtur á klettin og gjørði føst míni fet. Ein nýggjan song hann legði í mín munn, ein lovsong fyri Guði várum; mangir tað sóu, fullir av ótta, og fingur álit til Harrans. Sælur er maður, ið lít sína hevur til Harrans, og ei sær vendir til teirra, ið hava ólæti fyri, og til teirra, ið fara eftir lygnum. Harri, mín Guð, mong hevur tú tíni undurverk gjørt, og mong tíni ráð móti okkum, eingin er javnlíki tín; vil eg frá greina og um tey tala, tá eru tey ov mong at telja. Sl 40,2-6

Epistulin skrivur Judas ápostul:

Men tit, elskaðu, uppbyggjið tykkum sjálv á tykkara heilagastu trúgv; biðið í heilagum anda, og haldið tykkum

sjálf í Guðs kærleika, meðan tit bíða eftir várs harra Jesu Krists náði til ævigt lív. Og summi skulu tit tala til rættis, tá ið tey eru í iva, og summi skulu tit frelsa, við tað at tit ríva tey út úr eldinum, og summum skulu tit várkunna við ótta, so at tit hata enntá kyrtilin, sum dálkaður er av holdinum. Men honum, sum er mentur at varðveita tykkum frá at falla og lata tykkum koma fram fyri dýrd sína, lýtaleyð í fagnaði, hinum einasta Guði, frelsara vár-um fyri Jesus Krist, váran harra, veri dýrd, hátign, vald og máttur fyri allar ævir og nú og um allar ævir! Amen. Jud 20-25

Hetta heilaga evangelið skrivur Markus evangelistur:

Og sum Jesus kom gangandi framvið, sá hann Levi, son Alfeusar, sitandi við tollbúðina, og hann sigur við hann: „Fylg mær!“ Og hann reisti seg upp og fylgdi honum. Og tað hendi, tá ið hann sat til borðs heima hjá honum, at eisini mangir tollarar og syndarar settu seg til borðs saman við Jesusi og lærusveinum hansara; tí at teir vóru mangir, og eisini nakrir skriftlærdir millum Farisearanna fylgdu honum. Og tá ið teir sóu, at hann át saman við tollarum og syndarum, søgdu teir við lærusveinar hansara: „Hvussu ber tað til, at hann etur og drekkur saman við tollarum og syndarum?“ Og tá ið Jesus hoyrði hetta, sigur hann við teir: „Ikki tarvast teimum heilsusterku lækna, men teimum, ið ilt hava. Eg eri ikki komin at kalla rættvísar, men syndarar.“ Bæði lærusveinar Jóhannesar og Fariseararnir hildu føstu; og teir koma og siga við hann: „Hví fasta lærusveinar Jóhannesar og lærusveinar Farisearanna, meðan tínir lærusveinar ikki fasta?“ Og Jesus segði við teir: „Munnu brúðmenninir kunna fasta,

meðan brúðgómurinn er hjá teimum. So leingi sum teir hava brúðgómin hjá sær, kunnu teir ikki fasta. Men dagar skulu koma, tá ið brúðgómurinn verður tikin frá teimum, og tá skulu teir fasta á tí degi. Eingin seyðar eina bót av ótøvdum vaðmali á eini gomul klæði; annars skræðir henda nýggja bóttin meir burtur av tí gamla, og holið verður verri. Og eingin letur nýtt vín í gamlar leðurfløskur; annars sprengir vínið fløskurnar, og vínið fer til spillis og fløskurnar við. Men nýtt vín í nýggjar leðurfløskur!“ Mark 2,14-22

18. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú í heilagam dópi gróðursetti okkum sum greinar á hinum sanna víntrænum, Jesusi Kristi. Vit biðja teg, at tú við heilaga anda tínum vilt varðveita okkum sum livandi greinar á hesum víntræi, so at einki skal kunna skilja okkum frá kærleika tínum í Kristi Jesusi, harra okkara, men at vit mega halda út í trúnni og bera ávøkst andans, hina fullkomnu gleðina, fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, hvørs miskunn er okkara einasta vón. Vit biðja teg, stýr í náði hjørtum okkara, so at vit mega vera tær lýðin og gera eftir boðum tínum. Gev okkum at verða verandi í kærleika tínum og at vaksa í trúgv, vón og kærleika fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur sálmaskaldið:

Eg eygu míni hevji til fjallanna upp, hvaðani kemur mín hjálp? Hjálp mín frá Harranum kemur, skapara himmals og jarðar. Hann vil ikki lata fót tín snáva, vaktari tín vil ikki sova. Nei, ikki blundar og ikki svevur varðmaður Ísraels. Harrin er vaktari tín, Harrin tín verndarskuggi við tína høgru hond. Um dagin skal sólin ei stinga teg, ella um náttina mánin. Frá øllum illum skal Harrin teg varða, hann tína sál skal varða. Tín útgang og inngang skal Harrin varða nú og um allar ævir. Sl 121

Epistulin skrivur Jóhannes ápostul í fyrsta brævi sínum:

Eingin hevur á nøkrum sinni sæð Guð; um vit elska hvør annan, tá verður Guð verandi í okkum, og kærleiki hansara er fullkomin í okkum. Av hesum kenna vit, at vit verða verandi í honum og hann í okkum, at hann hevur givið okkum av sínum anda. Og vit hava sæð og vit vitna, at faðirin hevur sent sonin til at vera frelsari heimsins. Tann, sum viðkennir sær, at Jesus er Guðs sonur, í honum verður Guð verandi, og hann í Guði. Og vit hava ásannað og trúð tí kærleika, sum Guð hevur til okkara. Guð er kærleiki, og tann, sum verður verandi í kær-

leikanum, verður verandi í Guði og Guð í honum. 1 Jón 4,12-16

Hetta heilaga evangelið skrifvar Jóhannes evangelistur:

Jesus segði: „Eg eri hitt sanna víntræið, og faðir mín er vingarðsmaðurin. Eina og hvörja grein á mær, sum ikki ber ávøkst, hana tekur hann burtur, og eina og hvörja, sum ber ávøkst, reinsar hann, til tess at hon skal bera meiri ávøkst. Tit eru longu reinir av tí orði sum eg havi talað til tykkara. Verðið í mær, so verði eisini eg í tykkum: Eins og greinin ikki kann bera ávøkst av sær sjálvari, uttan hon verður í víntræinum, soleiðis kunnu ikki heldur tit, uttan tit verða í mær. Eg eri víntræið, tit eru greinarnar; tann, sum verður í mær og eg í honum, hann ber miklan ávøkst, tí at uttan meg kunnu tit als einki gera. Um nakar ikki verður verandi í mær, verður hann kastaður út sum ein grein og fólmar: tey henta tær saman og kasta tær í eldin, og tær brenna. Verða tit verandi í mær, og verða orð míni verandi í tykkum, tá biðið um, hvat tit so vilja, og tað skal veitast tykkum. Av hesum verður faðir mín gjørdur dýrmettur, at tit bera miklan ávøkst, og tit verða lærusveinar mínir. Eins og faðirin hevur elskað meg, soleiðis havi eg elskað tykkum. Verðið verandi í kærleika mínum. Halda tit boð míni, tá verða tit verandi í kærleika mínum, líkasum eg havi hildið boð faðirs míns og verði verandi í kærleika hansara. Hetta havi eg talað til tykkara, til tess at gleði mín kann vera í tykkum, og gleði tykkara kann verða fullkomin.“ Jón 15,1-11

19. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum í miskunn tíni sendi okkum son tín, Jesus Krist, til tess at hann sum hitt lítaleysa Guðslambið skuldi gjalda fyri allar syndir okkara. Vit biðja teg, gev okkum við heilaga anda tínum av sonnum at hoyra henda sæla gleðiboðskap, so at vit eru kalli hansara lýðin og í sannari og lýdnari trúgv fylgja honum, hagar hann leiðir okkum. Gev okkum framvegis rættiligar og gudrøknar hirðar og orðsins tænarar, sum læra og boða orð títt reint og rætt, so at vit mega styrkjast av orði tínum og verða varðveitt í samfelagnum við einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, til vit síggja himmalin opnan og verða sæl allar ævir fyri hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum við syni tínum, Jesusi Kristi, kallar okkum til felagsskap við teg. Vit biðja teg, ver okkum fyri hansara skuld miskunnsamur og halt okkum frá tí illa, so at vit, styrkt til likams og sálar, við treysti mega fylgja kalli sonar tíns og tæna honum við gleði, honum, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrifaður í fyrstu Mósebók:

Jákup fór nú frá Beersjebu og helt leið síni til Káran. Men tá ið hann var komin at halgistaðinum, vildi hann verða har um náttina, av tí at sól var farin til viða; hann tók sær tá ein av steinum, ið har vóru, og hevði hann til høvdalag og legði seg har at sova. Tá droymdi hann, at hann sá stiga, sum stóð á jørðini og røkk upp til himins; og sí, einglar Guðs gingu upp og niður eftir honum. Men uppi yvir honum stóð Harrin og segði: „Eg eri Harrin, Guð Ábrahams og Guð Ísaks, faðirs tíns. Landið, tú liggur á, gevi eg tær og avkomi tínum. Og avkom títt skal verða eins og dustið á jørð, og tú skalt breiða teg bæði í vestur og eystur, í suður og norður. Og av tær og avkomi tínum skulu allar ættir á fold fáa signing. Og sí, eg eri við tær og skal varðveita teg allar staðir, hvar ið tú fert, og føra teg aftur í hetta landið; tí at ikki vil eg fara frá tær, men evna alt tað, sum eg havi lovað tær.“ Tá vaknaði hann úr svøvni sínum og mælti: „Vissuliga er Harrin á hesum staði, og eg visti tað ikki!“ Og ótti kom á hann, og hann mælti: „Hvør øgiligur er hesin staður! Her er vissuliga Guðs hús og lið himinsins!“ Og Jákup reis tíðliga um morgunin, tók steinin, sum hann hevði havt undir høvðinum, og reisti hann sum steinsúlu og helti olju oman yvir hann. Og hann nevndi henda stað Betel, sum merkir Guðs hús. 1 Mós 28,10-19a

Epistulin skrivar Paulus ápostul í fyrra brævi sínum til Korintmanna:

Tí at eins og likamið er eitt og hevur mangar limir, men allir limirnir á likaminum, tó at teir eru mangir, kortini eru eitt likam, soleiðis eisini Kristus. Tí at við einum

anda vórðu vit jú allir doyptir til eitt likam, annaðhvört vit eru Jødar ella Grikkar, trælir ella frælsir; og allir fingur vit ein anda at drekka. Likamið er jú heldur ikki ein limur, men mangir. Um fóturin segði: „Við tað at eg eri ikki hond, hoyri eg ikki til likamið,“ so heldur hann fyrri tað tó ikki uppá at hoyra til likamið. Og um oyrað segði: „Við tað at eg eri ikki eyga, hoyri eg ikki til likamið,“ so heldur tað fyrri tað tó ikki uppá at hoyra til likamið. Um alt likamið var eyga, hvar varð tá hoyrnin? Um alt var hoyrn, hvar varð tá lukturin? Men nú hevur Guð sett limirnar, hvønn einstakan av teimum, á likamið, eftir sum honum líkaði. Men um teir allir vóru ein limur, hvar varð tá likamið? Men nú eru tað mangir limir, men eitt likam. Eygað kann ikki siga við hondina: „Eg treingi ikki til tín!“ ella høvdið við fótarnar: „Eg treingi ikki til tykkara!“ Nei, nógv heldur eru teir limir á likaminum fyrri neyðini, sum tykjast okkum at vera hinir veikastu, og teir, sum tykjast okkum ikki so virðismiklir á likaminum, teir klæða vit við tess størri virðing; og teir limirnir, sum vit blúgvast við, verða viðfarnir við tess størri blúgv; hinir harímót, sum vit ikki blúgvast við, hava tað ikki neyðugt. Men Guð hevur sett likamið soleiðis saman, at hann gav tí ringara størri æru, fyrri at tað ikki skal vera tvídráttur í likaminum, men fyrri at limirnir skulu hava somu umsorgan hvør fyrri øðrum. Og líður ein limur, tá líða allir limirnir við, og verður ein limur heiðraður, tá gleðast allir limirnir við. Men tit eru likam Krists og limir ein og hvør fyrri seg. 1 Kor 12,12-27

Hetta heilaga evangelið skrivur Jóhannes evangelistur:

Dagin eftir stóð Jóhannes har aftur og tveir av lærusvein-

um hansara. Og í tí hann hugdi at Jesusi, sum kom gangandi, sigur hann: „Sí, Guðslambið!“ Og teir tveir lærusveinarnir hoyrdu hann siga hetta, og teir fóru aftan á Jesus. Men Jesus vendi sær á, og tá ið hann sá teir koma aftan á seg, sigur hann við teir: „Hvørjum leita tit eftir?“ Men teir søgdu við hann: „Rabbi (sum útlagt merkir: meistari), hvar býrt tú?“ Hann sigur við teir: „Komið og síggið!“ Teir komu og sóu, hvar hann búði, og teir vórðu verandi hjá honum tann dagin; tað var um tíggjunda tíma. Andrias, bróðir Símun Pæturs, var annar av teimum báðum, sum høvdu hoyrt hetta av Jóhannesi og høvdu fylgt honum. Hann finnur fyrst bróður sín, Símun, og sigur við hann: „Vit hava funnið Messias“ (sum er tað sama sum Kristus; tað er: salvaður). Og hann førði hann til Jesus. Men Jesus hugdi upp á hann og segði: „Tú ert Símun, sonur Jónasar, tú skalt verða kallaður Kefas (sum er útlagt: Petros; tað er: klettur.)“ Dagin eftir ætlaði hann at fara avstað til Galileu, og hann finnur Filippus; og Jesus sigur við hann: „Fylg mær!“ Men Filippus var úr Betsajdu, bygd teirra Andriasar og Pæturs. Filippus finnur Natanael og sigur við hann: „Vit hava funnið tann, sum Móses í lógini og profetarnir hava skrivað um, Jesus, son Jósefs úr Nasaret.“ Og Natanael segði við hann: „Kann nakað gott vera úr Nasaret?“ Filippus sigur við hann: „Kom og síggj!“ Jesus sá Natanael koma til sín, og hann sigur um hann: „Sí, har er av sonnum Ísraelitur, sum ikki svik eru í!“ Natanael sigur við hann: „Hvaðan kennir tú meg?“ Jesus svaraði og segði við hann: „Áðrenn Filippus rópaði teg, sá eg teg, har sum tú vart undir fikutræinum.“ Natanael svaraði

honum: „Rabbi, tú ert sonur Guðs, tú ert kongur Ísraels!“ Jesus svaraði og segði við hann: „Trýrt tú, tí at eg segði tær, at eg sá teg undir fikutræinum? Tú skalt síggja tað, sum størri er enn hetta.“ Og hann segði við hann: „Sanniliga, sanniliga sigi eg tykkum: Tit skulu síggja himmalin opnan, og einglar Guðs stíga upp og stíga niður yvir menniskjasonin.“ Jóh 1,35-52

20. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú, hóast ólýdni okkara, alsamt kallar okkum til tænastru og vilt veita okkum náðigávur tínar, heilaga orð títt og sakramenti tíni. Vit biðja teg, lýs fyri okkum við heilaga anda tínum, so at vit ikki taka okkum meinboga av syni tínum, men í lýdni og við trúfesti útinna gerning okkara í vingarði tínum, heilagu kirkju tíni, og at enda verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum við syni tínum, Jesusi Kristi,

kallar okkum inn í ríki títt. Vit biðja teg, veit okkum av náði tíni fyrigeving tína og frið, so at vit reinsað fyri allar syndir mega tæna tær við gleði og treysti fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profetur:

Eg vil kvøða kvæði um vin mín, ástarkvæði um víngarð hans: Mín ástvinur átti sær víngarð á gróðurmiklum skoralendi. Hann gróv hann um, ruddaði grótið burtur og setti niður aðalvínvið, bygdi torn í miðjum honum og høgdi sær eisini vínkullu. Síðan væntaði hann sær aðalvínber úr honum, men fekk bert villber. Og dømið nú, tit íbúgvar Jerúsalems og Júdamenn, millum meg og víngarð mín. Hvat var meira at gera við víngarð mín enn tað, sum eg hevði gjørt? Hví bar hann einans villber, tó at eg væntaði aðalvínber? Men eg skal siga tykkum, hvat ið eg ætli at gera við víngarð mín: Eg skal taka burtur tornastikið, so at hann verður uppjetin, bróta niður garð hans, so at hann verður niðurtraðkaður. At oyði skal eg gera hann; hann skal hvørki verða snidraður ella grivin, men liggja yvirgrógvín av tornum og tistlum; og skýggjunum skal eg bjóða, at tey einki regn mega lata koma á hann. Tí at víngarður Harra herliðanna er Ísraels hús, og Júdamenn eru yndisvækstur hans; hann væntaði rætt, men har var manndráp, hann væntaði rættvísi, men har vóru neyðarróp. Jes 5,1-7

Epistulin skrivur Paulus ápostul til Rómverja:

Tí at eg vil ikki, brøður, at tit einki skulu vita um hetta

loyndarmál – til tess at tit ikki skulu halda tykkum sjálvar klókar – at forherðing er komin yvir ein part av Ísrael, líka til heidningarnir eru komnir inn allir sum ein. Og so skal alt Ísrael verða frelst, soleiðis sum skrivað stendur: „Frá Sion skal frelsarin koma, hann skal oyða burtur gudloysi frá Jákupi. Og hetta er sáttmáli mín við teir, tá ið eg taki burtur syndir teirra.“ Viðvíkjandi gleðiboðskapinum eru teir fíggindar fyri tykkara skuld; men viðvíkjandi útveljingini eru teir elskaðir fyri fedranna skuld; tí at Guð iðrar seg ikki um náðigávur sínar og kallan sína. Tí at eins og tit áður vóru Guði ólýdnir, men nú hava fingið miskunn við ólýdni teirra, soleiðis eru teir nú eisini vorðnir ólýdnir, fyri at eisini teir skulu fáa miskunn við teirri miskunn, sum tykkum er veitt; tí at Guð hevur givið teir allar ólýdninum í vald, fyri at hann kundi miskunna teir allar. Róm 11,25-32

Hetta heilaga evangelið skrivur Matteus evangelistur:

Jesus segði: „Men hvat tykist tykkum? Ein maður átti tveir synir; og hann fór til hin fyrra og segði: „Sonur mín, far í dag og arbeið í vingarðinum.“ Men hann svaraði og segði: „Nei, eg vil ikki.“ Men seinni iðraði hann seg eftir tí og fór avstað. So fór hann til annan og segði líka so. Men hann svaraði og segði: „Jú, tað skal eg, harri;“ men hann fór tó ikki. Hvør av hesum báðum gjørdi vilja faðirsins?“ Teir siga: „Hin fyrri.“ Jesus sigur við teir: „Sanniliga sigi eg tykkum: Tollarar og skøkjur ganga undan tykkum inn í Guðs ríki. Tí at Jóhannes kom til tykkara á rættvísis vegi, og ikki tit trúðu honum; men tollarar og skøkjur trúðu honum; men tó at tit sóu tað, iðraðu tit tykkum kortini ikki eftir tí seinni, so at tit

trúðu honum. Lýðið á eitt annað líknlsi: Tað var ein húsbóndi, ið plantaði ein víngarð, og hann laðaði garðuttan um hann og gróv eina vínpersu í honum og bygdi eitt torn; og hann læt víngarðsmenn fáa hann til leigu og fór út av landinum. Men tá ið tað leið móti heystadegi, sendi hann húskallar sínar til víngarðsmenninar eftir fruktunum av víngarðinum. Og víngarðsmenninir tóku húskallar hansara, ein slógu teir, ein drópu teir, og ein steinaðu teir. Uppaftur sendi hann aðrar húskallar út, fleiri enn hinar fyrru, og teir gjørdu tað sama við teir. Men seinast sendi hann son sín út til teirra og segði: „Teir munnu fara at hava fyrilit fyri syni mínum!“ Men tá ið víngarðsmenninir bóru eyga við sonin, søgdu teir sín ámillum: „Hatta er arvingin; kom, latum okkum drepa hann, so fáa vit arv hansara!“ Og teir tóku hann og kastaðu hann út um víngarðin og drópu hann. Tá ið nú víngarðsharrin kemur, hvat man hann tá gera við hesar víngarðsmenninar?“ Teir siga við hann: „Herviliga man hann taka hesi illmenni av døgum og lata aðrar víngarðsmenn fáa víngarðin til leigu, sum munnu lata hann fáa fruktirnar í rættum tíma.“ Jesus sigur við teir: „Hava tit onga tíð lisið í skriftunum: „Steinurin, sum smiðirnir vrakaðu, hann er vorðin aðalhyrnissteinur. Av atvoldum Harrans er hetta hent, og undurfult er tað í eygum várum?“ Tí sigi eg tykkum, at Guðs ríki skal verða tikið frá tykkum, og verða givið einum fólki, sum ber tess fruktir. Og tann, ið fellur um henda steinin, skal sora seg sundur; men tann, ið steinurin fellur á, skal hann smildra.“ Matt 21,28-44

21. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grönur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum við syni tínum, Jesusi Kristi, hevur latið upp fyri okkum himmiríkis dyr. Vit biðja teg, hjálp okkum við heilaga anda tínum at varðveita orð títt og trúgva, at sonur tín av sonnum er frelsari heimsins, so at vit fylgja honum eftir og mega standast, tá ið hann kemur aftur í dýrd og akurin verður skorin, og fáa lívsins krúnu, sum bíðar teimum, ið elska hann, einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, hvørs miskunn varir um ævir. Vit biðja teg, varðveit okkum í æviga kærleika tínum. Varða okkum fyri øllum figgindans veldi og gev okkum í fastari trúgv og góðum gerningum at lovprísa heilaga navni tínum fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivar sálmaskaldið:

Sælur er tann, sum situr í lívd hins hægsta, sum skjól sær søkir í skugga almáttugans, sum sigur til Harrans: „Høli

mítt, borg mín, Guð mín, sum á eg líti!“ Tí hann tær vil bjarga frá jagarans snerru, frá drepanði sótt. Hann sínar veingir út yvir teg breiðir, undir hans fjaðrum lívd tú finnur. Sl 91,1-4

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Jóhannesar opinbering:
 Og einglinum hjá kirkjuliðinum í Filadelfiu skalt tú skriva: Hetta sigur tann heilagi, tann sannorðaði, sum hefur lykil Dávids, hann sum letur upp, so at eingin letur aftur, og letur aftur, so at eingin letur upp: Eg veit um gerningar tínar. Sí, eg havi latið dyr standa opnar fyri tær, sum eingin er mentur at lata aftur; tí at tú hefur lítlan mátt, og kortini hefur tú varðveitt orð mítt og ikki avnoktað navn mítt. Sí, eg lati nakrar av samkomuhúsi Sátans koma, sum siga seg sjálvar vera Jødar, og eru tað ikki, men ljúgva; sí, eg skal gera, at teir skulu koma og kasta seg niður fyri føtur tínar og fáa at vita, at eg havi elskað teg. Av tí at tú hefur varðveitt orð mítt um tolmod, skal eg eisini varðveita teg frá freistingarstundini, sum koma skal yvir allan heimin, til at freista teir, sum á jørðini búgva. Eg komi skjótt; halt tí fast, sum tú hefur, fyri at eingin skal taka krúnu tína! Tann, sum sigrar, hann skal eg gera til stólpa í templi Guðs míns, og hann skal aldri meira fara út haðan, og eg skal skriva á hann navn Guðs míns og navn staðar Guðs míns, hins nýggja Jerúsalems, sum kemur oman av himni frá Guði mínum, og navn mítt, hitt nýggja. Tann, sum oyru hefur, hann hoyri, hvat andin sigur kirkjuliðunum! Opb 3,7-13

Hetta heilaga evangelið skrivur Jóhannes evangelistur:
 Jesus segði við lærusveinar sínar: „Matur mín er at gera

vilja hansara, sum meg sendi, og at fullføra gerning hansara. Siga tit ikki: „Enn eru fyra mánaðir, so kemur akurskurðurin?“ Sí, eg sigi tykkum, lyftið upp eygum tykkara og síggið akrarnar; teir eru longu hvítir til skurðar. Tann, sum sker, fær lön, og savnar ávøkst til ævigt lív, til tess at bæði tann, sum sáar, og tann, sum sker, skulu gleðast í felagi. Tí at í hesum føri er tað orðtakið satt: „Ein sáar, annar sker.“ Eg havi sent tykkum út at skera tað, sum tit ikki hava arbeitt við; aðrir hava arbeitt, og tit eru komnir inn í arbeiði teirra.“ Men úr teirri bygdini trúðu mangir av Sámáriubúgvum á hann fyri orð konunnar, tá ið hon vitnaði: „Hann hevur sagt mær alt tað, sum eg havi gjørt.“ Tá ið nú Sámáriubúgvarnir komu til hansara, bóðu teir hann um at dvølja hjá teimum, og hann dvaldi har tveir dagar. Og nógv fleiri trúðu fyri orð hansara. Og við konuna søgdu teir: „Vit trúgva nú ikki longur fyri talu tína; tí at sjálvir hava vit hoyrt, og vit vita, at hesin av sonnum er frelsari heimsins.“ Jóh 4,34-42

ALLA HALGANNA SUNNUDAG

1. SUNNUDAG Í NOVEMBER

Litur: Hvítur, gyltur ella reyður. Dagin eftir: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum vilt halga øll tíni útvaldu og elskaðu í syni tínum, Jesusi Kristi. Vit biðja teg, gev

okkum við heilaga anda tínum náði til at líkjast tínum heilagu vitnum í trúgv, vón og kærleika, so at vit saman við teimum mega verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum hevur givið okkum at æra og minnst tíni heilagu og sælu vitni. Vit biðja teg, veit okkum ríkiliga av náði tíni, og hjálp okkum at líkjast tínum heilagu vitnum í rættlæti, trúgv og lýdni, so at vit at enda mega náa fram til hina ævigu gleðina hjá tær og saman við teimum verða sæl allar ævir fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profetur:

Tí at so sigur Harrin, drottin: „Valdsgerð skal ikki aftur spyrjast í tínum landi, eingin sorlan og soran har, sum tú býrt; borgargarðar tínar nevnir tú frelsu og lið tíni lovsong. Sólin skal ikki meira vera tær ljós og mánin ikki skína fyri tær; nei, Harrin sjálvur skal vera tær ævigt ljós, Guð tín skal vera tín geislandi ljómi. Tá fer tín sól ikki aftur til viðá, og ikki skal mánin taka av; tí at Harrin skal vera títt ljós um ævir; tá eru sorgardagar at enda. Øll av tínum fólki eru rættlát ævinliga eiga tey landið – tey eru gróðurangin, ið Harrin setti niður, handaverk hansara, honum til heiðurs. Hin minsti skal verða til túsund, hin

vesæligasti til mikla tjóð; eg eri Harrin og fremji tað í skundi, tá ið stundin til tess er komin. Jes 60,18-22

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Jóhannesar opinbering:

Og eg sá nýggjan himmal og nýggja jørð, tí at hin fyrri himmalin og hin fyrri jørðin vóru horvin, og havið var ikki longur til. Og eg sá staðin heilaga, hitt nýggja Jerúsalem, stíga niður av himni frá Guði, búnan sum brúður, ið er skrydd fyri manni sínum. Og eg hoyrði harða reyst frá hásætinum, sum segði: „Sí, tjaldbúð Guðs er hjá menniskjunum, og hann skal búgva hjá teimum, og tey skulu vera fólk hansara; og Guð sjálvur skal vera hjá teimum. Og hann skal turka hvørt tár av eygum teirra, og deyðin skal ikki longur vera til, ikki heldur sorg, ikki heldur skríggj, ikki heldur pínsla skal longur vera til; tí at hitt fyrri er farið.“ Og tann, sum í hásætinum sat, segði: „Sí, eg geri allur lutir nýggjar!“ Og hann sigur: „Skriva! Tí at hesi orð eru trúgv og sonn.“ Og hann segði við meg: „Tað er hent. Eg eri Alfa og Omega, upphavið og endin. Eg skal geva tí, sum tystur er, av keldu lívsvatnsins fyri einki. Tann, sum sigrar, skal arva hetta, og eg skal vera Guð hansara, og hann skal vera sonur mín.“ Opb 21,1-7

Hetta heilaga evangelið skrivur Matteus evangelistur:

Jesus segði: „Tit eru salt jarðarinnar; men um saltið dovnar, hvørjum skal tað tá verða saltað við? Tað dugir einki longur uttan at verða blakað út og traðkað undir manna fótum. Tit eru ljós heimsins. Ikki kann tann staður verða fjaldur, ið er uppi á fjøllum. Ikki heldur kveikja tey ljós og seta tað inn undir skeppumálið, men í

ljósastakan; tá lýsir tað fyri øllum, ið inni eru í húsinum. Soleiðis lýsi ljós tykkara fyri fólki, at tey mega síggja góðgerðir tykkara og æra faðir tykkara, sum er á himni.“
Matt 5,13-16

22. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú sendi son tín, Jesus Krist, í heimin til tess at leita upp tey, sum farin eru av leið og bjarga teimum. Vit biðja teg, at tú við heilaga anda tínum vilt halda okkum á vegi tínum, so at vit ikki verða teimum smáu, sum trúgva á teg, til meinboga, men at vit, sum í okkum sjálvum øll eru smá og veik, av náði tíni mega finna hjálp og styrki til at hava umsorgan fyri hvør øðrum á leiðini heim til teir ævigu bústaðir, fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, friðskjól okkara og styrki, tú, sum ert miskunnsamur og fyrigevur ríkliga. Vit biðja teg, hjálp eisini okkum at sýna miskunn ímóti næsta okkara og at fyrigeva honum. Lat okkum ikki vera nøkrum av teimum

smáu til meinboga, men gev okkum at sýna kærleika og umsorgan fyri teimum, sum veikari eru, fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivar Jesaja profetur:

Syngið lov, tit himnar, og fegnast, tú jørð, hevjið fagnað-arljóð, tit fjøll, tí at Harrin uggar fólk sítt og miskunnar sínum eymu. Kortini sigur Zion: „Harrin hevur sagt meg burtur, Harrin hevur gloymt meg.“ Man kona gloyma bróstabarn sítt, ein móðir tað barn, sum hon bar undir hjarta? Hesar mega gloyma, men eg gloymi ikki teg. Sí, í mína hond havi eg rist teg, borgargarðar tínir eru mær altíð fyri eyga. Fljótir koma synir tínir, men teir, sum brutu teg niður og lögdu teg í oyði, fara frá tær. Hav upp eygu tíni og lít teg um, tey savnast og koma øll til tín. So vissuliga, sum eg livi, sigur Harrin, skalt tú íklæðast tey eins og skart og gyrða tey um teg, eins og brúður gyrðir seg belti. Jes 49,13-18

Epistulin skrivar Paulus ápostul til Efesusmanna:

Og gerið ikki Guðs heilaga anda sorg, sum tit eru innsiglaðir við til endurloysingardagin! Allur beiskleiki og yvirhugi og illsinni og hávi og spottan veri langt burtur frá tykkum tillíka við øllum óndskapi! Men verið góðir hvør við annan, miskunnsamir, so at tit fyrigeva hvør øðrum, eins og Guð hevur fyrigivið tykkum í Kristi. Ef 4,30-32

Hetta heilaga evangelið skrifvar Matteus evangelistur:

Í somu stund komu lærusveinarnir til Jesus og sögdu: „Hvør er tå størstur í himmiríki?“ Og hann kallaði eitt lítið barn til sín og setti tað mitt inn ímillum teirra og segði: „Sanniliga sigi eg tykkum: Um tit ikki venda um og verða eins og børnini, koma tit als ikki inn í himmiríkið. Hvør tann, sum tí setir seg sjálvan lágt eins og hetta barnið, hann er størstur í himmiríki. Og tann, ið tekur ímóti einum slíkum barni í mínum navni, hann tekur ímóti mær. Men tann, ið er ein meinbogi fyri einum av hesum smáu, ið trúgva á meg, honum var tað betri, at ein mylnusteinur var hongdur um hálsin á honum, og hann var søktur niður í djúpa havið. Vei heiminum fyri meinbogarnar! Tí at neyðugt er tað, at meinbogar koma, men kortini, vei tí manni, sum meinbogin kemur frá! Men um hond tín ella fótur tín freistar teg, tå hogg hann av og kasta hann frá tær, tí at betri er tær at ganga lamin ella krypil inn til lívið enn at hava báðar hendur og báðar føtur og verða kastaður í hin æviga eldin. Og um eyga títt freistar teg, tå slít tað út og kasta tað frá tær; tí at betri er tær at ganga einoygdur inn til lívið enn at hava bæði eygu og verða kastaður í helvitis eldin. Síggið til, at tit ikki vanvirða eitt einasta av hesum smáu; tí at eg sigi tykkum, at einglar teirra í himlunum altíð skoða ásjón faðirs míns, sum er í himlunum. Tí at menniskjasonurin er komin at bjarga tí, ið er burtur farið. Hvat halda tit? Tå ið ein maður eigur hundrað seyðir, og ein av teimum er vilstur burtur, man hann so ikki lata teir níggju og níti ganga og fara til fjals at leita eftir hinum burturvilsta? Og gongst tað soleiðis, at hann finnur hann, sanniliga sigi eg tykkum, at hann gleðir seg meira uppi yvir honum enn uppi

yvir teimum níggju og níti, sum ikki viltust burtur. Soleiðis hevur himmalski faðir tykkara ikki vilja til, at eitt einasta av hesum smáu skal farast.“ Matt 18,1-14

23. SUNNUDAG EFTIR TRÍEINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit biðja teg, at tú við heilaga anda tínum vilt læra okkum at elska teg av heilum hjarta og at tæna tær við lívi okkara og øllum tí, sum tú hevur givið okkum. Varðveit okkum í samfelagnum við einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum fyri okkara skuld gjørdist fátækur, til tess at vit við fátækdómi hansara skuldu gerast rík og vinna hina ævigu sælu, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum rættir út veldishond tína teimum til hjálpar, ið leita til tín. Vit biðja teg, fyrigev okkum allar misgerðir okkara og loys okkum í miklu miskunn tíni úr teimum bondum, sum vit vegna synd og veikleika eru bundin av. Gev okkum eisini við tímiligum gávum tínnum at tæna tær og næsta okkara fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika

heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar!
Amen.

Henda heilaga lesturin skrivar Jeremia profetur:

Orðið kom frá Harranum til Jeremia soljóðandi: Far og stadd við liðið á húsi Harrans og rópa út hesi orð og sig: Hoyrið orð Harrans, allir Júdamenn, ið ganga inn um hesi lið at tilbiðja Harran: So sigur Harri herliðanna, Ísraels Guð: Bøtið um leiðir og gerðir tykkara, so at eg kann lata tykkum búa á hesum staði! Lítið ikki á lygitalu teirra, ið siga: Her er tempul Harrans, tempul Harrans, tempul Harrans! men bøtið um leiðir og gerðir tykkara: Um tit av sonnum fremja rættin í trætumálum millum manna, ikki undiroka útisetar, faðirloysingar og einkjur, ikki heldur hella út sakleyst blóð á hesum staði og ikki halda tykkum aftur at fremmandum gudum, tykkum sjálvum til meina, tá vil eg um allar ævir lata tykkum búa á hesum staði í tí landi, sum eg gav fedrum tykkara. Sí, tit troysta á lygitalu, sum onga hjálp kann veita. Stjala, myrða, dríva hor, gera rangar eiðir, kynda offureld fyri Báali, halda tykkum aftur at fremmandum gudum, sum tit ikki kenna – og kortini koma tit og standa frammi fyri ásjón míni í hesum húsi, sum navn mítt verður nevnt yvir, og siga: Vit eru bjargaðir – til tess at inna allar hesar andstygdarnar. Halda tit tá hetta húsið, sum navn mítt verður nevnt yvir, vera ráns-mannabøli? Men eisini eg dugi at síggja, sigur Harrin.
Jer 7,1-11

Epistulin skrivar Paulus ápostul til Filippimanna:

Verðið, brøður, samlíkir mær, og gevið tykkum far um

teir, ið liva eftir tí fyridømi, sum tit hava í okkum. Tí at mangir liva – eg havi ofta sagt tykkum tað, og nú sigi eg tað eisini grátandi – sum figgindar av krossi Krists, endi teirra er glatan, gudur teirra er búkurin, og æru sína seta teir í skemd sína, teir sum tráa eftir lutunum á jørðini. Tí at borgaraskapur okkara er á himnum, haðan sum vit eisini vænta sum frelsara Harran Jesus Krist, hann sum skal umskapa neyðarlikam okkara í somu mynd sum dýrdarlikam hansara eftir teirri kraft, sum hann er mentur eisini at leggja alt undir seg við. Fil 3,17-21

Hetta heilaga evangelið skrivur Markus evangelistur:

Og í læru síni segði Jesus: „Varið tykkum fyri hinum skriftlærdu, sum fegnir vilja ganga í síðum klæðum og fáa heilsanir á torgunum, og fegnir vilja hava teir fremstu sessirnar í samkomuhúsum og tey ovastu sætini í veitslum; teir, sum oyðeta húsini hjá einkjum og á kvamsvís halda langar bønir. Teir skulu fáa tess strangari dóm.“ (Og hann settist niður beint yvir av tempulkistuni og hugdi at, hvussu mannfjöldin legði peningar í kistuna; og mong rík lögdu nógv. Og har kom ein fátæk einkja og legði tveir smápeningar, sum er eitt oyra. Og hann kallaði lærusveinar sínar til sín og segði við teir: „Sanniliga sigi eg tykkum, henda fátæka einkjan hevur lagt meira í enn øll hini, sum lögdu í kistuna; tí at tey lögdu øll av tí nógva, sum tey høvdu til avlops; men hon legði av fátækdómi sínum alt tað, hon átti, alla ogn sína.“) Mark 12,38-44 ella 41-44

24. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum við syni tínum hevur veitt okkum fyrigeving syndanna og frelsu frá ævigum deyða. Vit biðja teg, styrk okkum við heilaga anda tínum, so at vit dagliga vaksa í trúnni á náði tína í Jesusi Kristi og hava ta føstu vón, at vit ikki skulu doyggja allar ævir, men trygt sovna burtur í honum og á evsta degi verða vakt upp aftur til hitt æviga lívið fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum við deyða og uppreisn sonar tíns gjørði deyðan til einkis, og við honum eisini vilt vekja okkum upp á evsta degi. Vit biðja teg, ver okkum miskunnsamur, so at vit, ið ikki kunnu líta á egnar gerningar, mega komast undan dómi og revsing og møta náði tíni og mildni fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Dánjal profetur:

Eg hugdi og hugdi, og sí, hásæti vórðu sett fram, og ein,

sum gamal var, sessaðist; klæði hans vóru hvít sum kavi og hárið á hövdi hans sum rein ull; hásæti hans var eldslogi og hjólini undir tí brennandi eldur. Streymur av eldi floymdi út og streymaði haðan; túsund túsunda tæntu honum, og tíggju túsund tíggju túsunda stóðu frammi fyri honum. Síðan varð rætturin skipaður, og bókur vórðu upplatar. Og eg fekk aftur at síggja í náttarsjónum, og sí, á skýggjum himinsins kom ein, ið líktist mannasyni. Hann nærkaðist honum, ið gamal var, og varð leiddur fram fyri hann. Og honum var givið vald og tign og ríki; honum skulu tæna allar tjóðir av øllum londum og tungumálum; vald hans er ævigt vald, ið ikki man vikast, og ríki hans kann aldri farast. Dán 7,9-10 og 13-14

Epistulin skrivar Paulus ápostul í seinna brævi sínum til Korintmanna:

Tí at vit vita, at um okkara jørðiska tjaldbúð verður brotin niður, tá hava vit ein bygning frá Guði, hús, sum ikki er við hondum gjørt, ævigt í himnunum. Tess vegna stynja vit eisini, við tað at okkum leingist eftir at yvirklæðast við húsi okkara frá himni, so satt sum vit, tá ið vit eru íklæddir, ikki skulu standa naknir. Ja, meðan vit eru í tjaldbúðini, møðast vit og stynja, av tí at vit vilja ikki avklæðast, men yvirklæðast, fyri at hitt deyðuliga kann verða uppslúkað av lívinum. Men tann, sum hevur gjørt okkum fírrar júst fyri hesum, er Guð, sum gav okkum pant andans. Vit hava tí altíð gott treyst og vita, at meðan vit eru heima í likaminum, eru vit burtur frá Harranum; tí at vit ganga í trúgv, ikki í skoðan. Ja, vit hava gott treyst og hava bestan hugin til at fara burtur úr likaminum og

vera heima hjá Harranum. Tess vegna seta vit eisini okkara æru í, annaðhvørt vit eru heima ella burtur, at vera honum til tokka. Tí at vit mega øll verða opinberað fyri dómstóli Krists, fyri at ein og hvør kann fáa afturgoldið tað, sum er útint við likaminum, eftir tí sum hann hevur gjørt, annaðhvørt gott ella ilt. 2 Kor 5,1-10

Hetta heilaga evangelið skrivur Jóhannes evangelistur:

Men Jesus svaraði Jødunum: „Faðir mín arbeiðir til nú; eg arbeiði eisini.“ Av teirri orsök vóru Jødarnir enn meira hugaðir at fáa hann tiknan av døgum, tí at hann ikki bert breyt hvíludagshalguna, men eisini kallaði Guð faðir sín og gjørdi seg sjálvan Guði líkan. Tá tók Jesus til orða og segði við teir: „Sanniliga, sanniliga sigi eg tykkum: Sonurin kann als einki gera av sær sjálvum, annað enn tað, sum hann sær faðirin gera; tí at tað, sum hann ger, tað ger eisini sonurin somuleiðis. Tí at faðirin elskar sonin og sýnir honum alt tað, hann sjálvur ger, og hann skal sýna honum størri gerningar enn hesar, til tess at tit skulu undrast. Tí at eins og faðirin vekur upp deyð og ger tey livandi, soleiðis ger eisini sonurin tey livandi, sum hann vil. Tí at heldur ikki dømir faðirin nakran, men hann hevur givið syninum allan dómin, til tess at allir skulu æra sonin, líkasum teir æra faðirin. Tann, sum ikki ærir sonin, ærir ikki faðirin, sum sendi hann. Sanniliga, sanniliga sigi eg tykkum: Tann, sum hoyrir orð mítt og trýr honum, sum sendi meg, hevur ævigt lív og kemur ikki til dóms, men hann hevur stigið yvirum frá deyðanum til lívið. Sanniliga, sanniliga sigi eg tykkum: Tann stund kemur, ja, hon er longu komin, tá ið hini deyðu skulu hoyra rødd Guðs sonar, og tey, sum hoyra hana, skulu

liva. Tí at eins og faðirin hefur lív í sjálvum sær, soleiðis hefur hann eisini givið syninum at hava lív í sjálvum sær. Og hann hefur givið honum vald at halda dóm, av tí at hann er menniskjasonur. Undrist ikki um hetta, tí at tann stund kemur, tá ið øll tey, sum eru í grøvunum, skulu hoyra reyst hansara, og tey skulu ganga út, tey, sum hava gjørt gott, til lívs uppreisnar, og tey, sum hava gjørt ilt, til dóms uppreisnar.“ Jóh 5,17-29

25. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum á evsta degi letur son tín, Jesus Krist, koma aftur í dýrd at døma livandi og deyð. Vit takka tær, tí at tú hefur givið okkum títt heilaga orð og við heilaga anda tínum letur tað lýsa fyri okkum. Vit biðja teg, gev okkum náði til at ganga í hesum orðsins ljósi tínum, so at vit mega verða varðveitt frá allari villu og følskum lærdómi, seta alla vón okkara og álit til náði tína eina og vænta komu sonar tíns við gleði, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum á evsta degi letur son tín, Jesus

Krist, koma aftur í dýrd at dæma livandi og deyð. Vit biðja teg, vek upp hjörtu okkara við orði og heilaga anda tínum, so at vit vard fyri allari villu og følskum lærdómi mega tæna tær av heilum hjarta og vænta komu sonar tíns við gleði, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profetur:

So sigur Harrin, drottin: „Gevið mær ljóð, tit tjóðir, og lýðið á meg, tit tjóðflokkar; tí at rættleiðing útgongur frá mær, rættur mín sum ljós fyri tjóðirnar; skundisliga nærkast mítt rættlæti, frelsa mín kemur undan, armar mínir veita tjóðunum rætt; á meg vóna fjarlagdar strendur og bíða við langtan eftir armi mínum. Havið upp eygu tykkara til himins, lítið at jørðini her niðri; tí at sum roykur man himinin hvørva burtur og jørðin farast eins og plagg, sum mýggjabitar skulu íbúgvar hennara doyggja; men frelsa mín skal standa við um ævir og rættvísi mín ongantið linna. Hoyrið meg, tit, ið kenna rættlæti, og tú fólk við lóg míni í hjartanum, óttist ikki háð manna, ræðist ikki spott teirra; tí at mølur skal eta teir upp eins og klæði; mottur skulu eta teir upp eins og ull; men rættvísi mín varir allar ævir, frelsa mín ætt eftir ætt. Jes 51,4-8

Epistulin skrivur Pætur ápostul í seinna brævi sínum:

Og hetta skulu tit ták fyrst vita, at í teimum døgnum skulu koma spottarar við spotti, sum ganga eftir sínum egnu lystum og siga: „Hvat verður úr fyrjálttanini um komu hansara? Tí at frá tí fedrarnir sovnaðu burtur,

stendur alt við sama lag sum frá upphavi veraldarinnar.“ Men hetta eina mega tit ekki gloyma, elskaðu tit, at ein dagur er hjá Harranum sum túsund ár og túsund ár sum ein dagur. Ikki drálar Harrin við fyrjálttanini, soleiðis sum summir halda tað fyri eina drálan; men heldur er hann langmóðigur við tykkum, av tí at hann ikki vil, at nakar skal glatast, men at allir skulu koma til umvendingar. Men Harrans dagur skal koma eins og tjóvur; og tá skulu himnarnir ganga undir við miklum duni, og eldur skal koma í frumevnini, og tey skulu skiljast sundur, og jørðin og øll tey verk, sum á henni eru, skulu brenna upp. Tá ið nú alt hetta verður skilt sundur, hvør eiga tit ikki tá at hava eina heilaga atferð og gudsóttu, meðan tit vænta og skunda undir, at Guðs dagur skal koma, sum skal gera, at himnarnir skiljast sundur í eldi, og eldur kemur í frumevnini, so at tey bráðna. Men vit vænta eftir fyrjálttan hansara nýggjar himnar og eina nýggja jørð, har sum rættvísi býr. 2 Pæt 3,3-4 og 8-13

Hetta heilaga evangelið skrivur Lukas evangelistur:

Men tá ið Jesus av Farisearunum varð spurður um, nær Guðs ríki mundi koma, svaraði hann teimum og segði: „Guðs ríki kemur ikki soleiðis, at tey kunnu vísa á tað; ei heldur skulu tey kunna siga: „Sí, her er tað!“ ella: „Har er tað!“ Tí sí, Guðs ríki er innan í tykkum.“ Men hann segði við lærusveinarnar: „Teir dagar munnu koma, tá ið tit skulu tráa eftir at síggja ein av dögum menniskjusonarins, og tit skulu ikki fáa at síggja hann. Og tey munnu fara at siga við tykkum: Sí, har er hann! Sí, her er hann! Farið tá ikki avstað, fylgið ikki heldur eftir! Tí at eins og snarljósið, tá ið tað skyggir úr eini ætt undir himlinum,

lýsir í eina aðra ætt undir himlinum, soleiðis skal menniskjusonurinn verða á degi sínum. Men fyrst eigur hann at líða nógv og verða vrakaður av hesi slekt. Og sum tað gekk á døgum Nóa, soleiðis skal eisini verða á døgum menniskjasonarins: Tey ótu, tey drukku, tey giftust, tey vórðu burturgift, líka til tann dagin, tá ið Nóa fór inn í ørkina, og flóðin mikla kom og týndi øll. Somuleiðis, sum tað gekk á døgum Lots: Tey ótu, tey drukku, tey keyptu, tey seldu, tey plantaðu, tey bygdu; men á tí degi, tá ið Lot fór út úr Sódomu, regnaði eldur og svávul av himni og týndi øll. Á sama hátt skal tað ganga á tí degi, tá ið menniskjusonurinn verður opinberaður. Tann, sum á tí degi er staddur uppi á tekjuni og hevur amboð síni inni í húsinum, hann fari ikki oman eftir teimum, og somuleiðis vendi tann, sum er úti á markini, ikki heim aftur. Minnist til konu Lots. Tann, sum roynir at bjarga sál síni, skal missa hana; og tann, sum missir hana, skal varðveita hana.“ Luk 17,20-33

26. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Grønur.

FYRRA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú við syni tínum, harra og frelsara okkara, Jesusi Kristi, hevur grundað náðinnar ríki í heilagu kirkju tíni á jørð

og opinberað fyrir ómyndingum tað, sum er loynt fyrir vísu og vitugum. Vit biðja teg, at tú við heilaga anda tínum vilt varðveita okkum í orði tínum, so at vit ikki líkjast heimsins vísu og vitugu í hugmóð teirra, men undir øllum lívsins korum halda fast við ta troyst, at tú hevur givið okkum son tín til frelsara og við honum tikið okkum at tær sum børn tíni og vilt gera okkum sæl allar ævir fyrir einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú við syni tínum, harra og frelsara okkara, Jesusi Kristi, hevur grundað náðinnar ríki í heilagu kirkju tíni á jørð og opinberað fyrir ómyndingum tað, sum er loynt fyrir vísu og vitugum. Vit biðja teg, gev kirkju tíni náði til at umsita orð títt og sakramenti tíni rætt og varðveit hana í sannari trúgv og sonnum kærleika, so at vit í henni mega finna hvíld fyrir sálum okkara og at enda koma inn til hina ævigu hvíldina hjá tær fyrir einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum við syni tínum, Jesusi Kristi, sýnir okkum guddómsdýrd tína. Vit biðja teg, varðveit fólk títt. Gev okkum av náði tíni at elska heilaga navn títt og tæna tær í øllum góðum verki. Gev okkum at fáa lut bæði í tímiligu og himmalsku gávum tínum fyrir son tín,

Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Mika profetur:

Men á síðstu dögum skal tempulfjall Harrans verða grundvallað á fjallanna knúkum, hátt hevjað yvir hæddirnar, og hagar skulu tjóðirnar streyma, og mangar tjóðir skulu búgva seg til ferðar og siga: „Komið, latum okkum fara niðan á fjall Harrans, í Jákups Guðs hús; hann skal kenna okkum vegir sínar, so at vit mega ganga leiðir hans; tí at frá Zion kemur opinbering, úr Jerúsalem orð Harrans.“ Hann skal døma millum mangar tjóðir og skipa rættin hjá máttugum fjarstøddum fólki; og tey skulu smíða plógjörn úr svørðum sínum og vingarðsknívar úr spjótum sínum; ikki skal ein tjóðin bregða svørði móti aðrari, og ikki skulu tey venja seg til bardaga longur. Mika 4,1-3

Ella

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profetur:

Og tað skal verða á síðstu døgnum, at fjallið, sum hús Harrans stendur á, skal standa grundfest yvir øllum fjøllum, hátt hevjað upp um heygjarnar; og hagar skulu allir heidningar tysja. Og mangar tjóðir skulu búgvast til ferðar og siga: „Komið niðan á fjall Harrans í hús Jákups Guðs! Hann skal kunngera okkum vegir sínar, so at vit mega ganga leiðir hans, tí frá Zion kemur leiðbeining, úr Jerúsalem orð Harrans.“ Hann skal døma heidninganna millum og gera miklar tjóðir sættar, so at tær úr svørðum sínum smíða plógjörn og vingarðsknívar úr spjótum sín-

um; tjóð skal ekki bregða svørði móti tjóð, og eingin venja seg til orrustu meira. Komið, ættarmenn Jákups, latum okkum ganga í ljósi Harrans. Jes 2,2-5

Epistulin er skrivaður í Hebrearabrævinum:

So stendur tá enn eftir ein sabbatshvöld fyri Guðs fólk. Tí at tann, sum gingið hevur inn til hvíld hansara, hevur eisini sjálvur fingið hvíld frá gerningum sínum, eins og Guð frá sínum. Latum okkum tí royna alt tað vit kunnu at ganga inn til hina hvíldina, fyri at ikki nakar skal falla av sama ólýdnis fyridømi. Tí at Guðs orð er livandi og máttmikið og hvassari enn nakað tvíeggjað svørð, og fer inn ígjøgnum, til tað skilir sál og anda, liðir og merg, og dómir hugsanir og ráð hjartans. Og eingin skapningur er fjaldur fyri ásjón hansara; men alt er nakið og bert fyri eygum hansara, sum vit standa til svars fyri. Hebr 4,9-13

Hetta heilaga evangelið skrivur Matteus evangelistur:

Um tað mundið tók Jesus til orða og segði: „Eg prísi tær, faðir, harri himna og jarðar, at tú hevur loynt hetta fyri vísam og vitrum, og kunngjørt tað fyri ómyndingum! Ja, faðir, tí at soleiðis hendi tað, sum tær líkaði best! Alt er fingið mær upp í hendur av faðir mínum, og eingin kennir sonin uttan faðirin, og ikki heldur kennir nakar faðirin uttan sonurin og tann, sum sonurin vil opinbera hann. Komið higar til mín øll tit, sum arbeiða og ganga undir tungum byrðum, og eg vil veita tykkum hvílu. Takið upp á tykkum ok mítt og lærið av mær; tí at eg eri spaklyntur og eyðmjúkur av hjarta, og tá skulu tit finna hvílu fyri sálum tykkara. Tí at gagnligt er ok mítt, og lætt er byrði mín.“ Matt 11,25-30

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum vilt gera son tín, Jesus Krist, dýrmettan fyri eygum okkara og lata okkum skoða guddómsdýrd hansara, tá ið hann kemur aftur at døma livandi og deyð. Vit biðja teg, upplýs tú hjørtu okkara við heilaga anda tínum og orði, so at vit ikki líta á egnar gerningar, men seta alla vón og alt álit á deyða og fullgjørda verk hansara eina, í hesi trúgv fylgja honum eftir í tænastrá og øllum góðum verki og soleiðis vinna fram til hina ævigu dýrdina heima hjá tær fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, hann, sum í guddómsdýrd síni við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum við syni tínum, Jesusi Kristi, sýnir okkum guddómsdýrd tína. Vit biðja teg, varðveit fólk títt. Gev okkum av náði tíni at elska heilaga navn títt og tæna tær í øllum góðum verki. Gev okkum at fáa lut bæði í tímiligu og himmalsku gávum tínum fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profetur:

So sigur Harrin, drottin: Tí, sí, eg skapi nýggjan himin og nýggja jørð, hitt fyrra skal ikki verða mint, og eingin skal huga tað meir; men teir skulu fegnast og gleðast um

tað, sum eg skapi; tí, sí, til fagnaðar geri eg Jerúsalem og íbúgvar hennara til gleði. Eg skal fegnast um Jerúsalem og gleðast um fólk mítt; har skal eingin grátur verða meir og eingin venan. Jes 65,17-19

Epistulin skrivar Paulus ápostul í fyrra brævi sínum til Tessalónikumanna:

Men vit biðja tykkum, brøður, um at kennast við teir, sum arbeiða tykkara millum og eru fyristøðumenn tykkara í Harranum og áminna tykkum, og at hava teir í serliga miklum metum í kærleika fyri gerning teirra. Haldið frið tykkara millum! Og vit leggja tykkum tað í sinni: Áminnið tey óflýggjaligu, uggið tey mótlítlu, hjálpið teimum veiku, havið tol við øll! Gevið gætur, at eingin lønar nøkrum ilt aftur við illum; men roynið altíð at gera tað góða, bæði hvør móti øðrum og móti øllum! Verið altíð glaðir! Biðið uttan íhald! Takkið í øllum førum! Tí at hetta er vilji Guðs í Kristi Jesusi til tykkara. Slækkið ikki andan! Vanmetið ikki profetaorð! Roynið alt, haldið fast á tí, sum gott er! Haldið tykkum frá tí illa av øllum slagi! Men sjálvur Guð friðarins halgi tykkum til fulnar, og gævi, at andi tykkara og sál og likam mega verða varðveitt í heilum líki, ólastandi við komu várs harra Jesu Krists! 1 Tess 5,12-23

Hetta heilaga evangelið skrivar Matteus evangelistur:

Jesus segði: „Men tá ið menniskjasonurin kemur í dýrd síni og allir einglarnir við honum, tá skal hann sita í dýrðarhásæti sínum. Og øll fólkasløgini skulu koma saman framman fyri honum; og hann skal skilja tey hvørt frá øðrum, eins og hirðin skilir seyðirnar frá geitunum, og

seyðirnar skal hann seta høgumegin við seg, og geitirnar vinstrumegin. Tá skal kongurinn siga við tey, sum eru høgumegin við hann: „Komið higar, tit hini vælsignaðu hjá faðir mínum, og fáid ríkið tað í arv, sum tykkum hevur verið lagað, frá tí at verøldin var grundað! Tí at eg var svangur, og tit góvu mær at eta; eg var tystur, og tit góvu mær at drekka; eg var ókunnigur, og tit hýstu mær; eg var nakin, og tit klæddu meg; eg var sjúkur, og tit vitjaðu meg; eg sat í fangahúsi, og tit komu at finna meg.“ Tá munnu hini rættvísu svara honum og siga: „Harri, nær sóu vit teg svangan og góvu tær at eta, ella tystan og góvu tær at drekka? Nær sóu vit teg ókunnigan og hýstu tær, ella naknan og klæddu teg? Nær sóu vit teg sjúkan ella í fangahúsi og komu at finna teg?“ Og kongurinn skal svara og siga við tey: „Sanniliga sigi eg tykkum, so satt sum tit hava gjørt hetta móti einum av hesum minstu brøðrum mínum, tá hava tit gjørt tað móti mær.“ Tá skal hann eisini siga við tey vinstrumegin: „Farið burtur frá mær, bannaðu tit, í hin æviliga eldin, sum er ætlaður djevulinum og einglum hansara! Tí at eg var svangur, og tit góvu mær ikki at eta; eg var tystur, og tit góvu mær ikki at drekka; eg var ókunnigur, og tit hýstu mær ikki; eg var nakin, og tit klæddu meg ikki; eg var sjúkur og í fangahúsi, og tit vitjaðu meg ikki.“ Tá munnu eisini tey svara og siga: „Harri, nær sóu vit teg svangan ella tystan ella ókunnigan, ella naknan ella sjúkan ella í fangahúsi, og tæntu tær ikki?“ Tá skal hann svara teimum og siga: „Sanniliga sigi eg tykkum, so satt sum tit ikki hava gjørt hetta móti einum av hesum minstu, tá hava tit heldur ikki gjørt tað móti mær.“ Og hesi skulu fara burtur til

æviða revsing, men hini rættvísu til ævigt lív.“ Matt 25,31-46

27. SUNNUDAG EFTIR TRÉINDARDAG (TRINITATIS)

Litur: Hvítur ella gyltur. Dagin eftir: Grønur.

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum á umbroytingarfjallinum sýndi okkum son tín, Jesus Krist, í guddómsdýrd síni, og beyð okkum at lýða á hann, sum tú hevur góðan tokka til. Vit biðja teg, upplýs tú hjørtu okkara við heilaga anda tínum og orði, so at vit framvegis mega skoða dýrd hansara, seta alla vón og alt álit á deyða og fullgjørda verk hansara eina, og soleiðis vinna fram til hina ævigu dýrdina fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum við syni tínum, Jesusi Kristi, sýnir okkum guddómsdýrd tína. Vit biðja teg, varðveit fólk títt. Gev okkum av náði tíni at elska heilaga navn títt og tæna tær í øllum góðum verki. Gev okkum at fáa lut bæði í tímiligum og himmalsku gávum tínum fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrifaður í aðru Mósebók:

Og Harrin segði við Móses: „Skriva tær hesi orð upp, tí at samsvarandi hesum orðum geri eg sáttmála við teg og við Ísrael.“ Hann varð nú har hjá Harranum í fjøruti dagar og fjøruti nætur og bragdaði hvørki vátt ella turt; og hann skrifaði á talvurnar sáttmálaorðini, tey tíggju orðini. Men tá ið Móses kom oman aftur av Sinai fjalli við báðum vitnisburðartalvunum í hendi, skein ljómin av andliti hansara, av tí at hann hevði talað við hann; men sjálvur visti hann ikki av tí. Tá ið tá Áron og allir Ísraelsmenn sóu Móses, sí, tá skein ljómin av andliti hansara, so at teir torðu ikki at nærkast honum. Men Móses róp-aði á teir; tá snúðust teir, Áron og allir høvdingar savnaðarins, aftur til hansara; og Móses talaði við teir. Síðan komu allir Ísraelsmenn til hansara, og hann beyð teimum at halda alt tað, sum Harrin hevði sagt honum á Sinai fjalli. Tá ið Móses hevði lokið talu sína við teir, legði hann skýli yvir andlit sítt. Men hvørja ferð, ið Móses gekk fram fyri Harran til tess at tala við hann, tók hann skýlið frá, til hann fór út aftur; og tá ið hann var komin út aftur, segði hann fyri Ísraelsmonnum tað, sum honum hevði verið boðið. Tá sóu Ísraelsmenn andlit Mósesar, hvussu ljómin skein av tí; Móses dró tá aftur skýlið fyri andlit sítt, til hann næstu ferð gekk inn at tala við Harran. 2. Mós 34,27-35

Epistulin skrivar Pætur ápostul í seinna brævi sínum:

Tí at tað vóru ikki snildiliga samanpentadar søgur, sum vit fylgdu, tá ið vit kunngjördu tykkum várs harra Jesu Krists mátt og komu, men vit høvdu verið eygnavitni til hátign hansara. Tí at hann fekk av Guði faðir heiður og

dýrd, tá ið ein tílik rödd kom til hansara frá hini hátignarmiklu dýrd: „Hetta er sonur mín, hin elskaði, sum eg havi tokka til.“ Og hesa rödd hoyrdu vit sjálvir koma av himni, tá ið vit vóru við honum á hinum heilaga fjallinum. 2. Pæt 1,16-18

Hetta heilaga evangelið skrivar Matteus evangelistur:

Og seks dagar aftaná tekur Jesus Pætur og Jákup og Jóhannes, bróður hansara, við sær og fer við teimum einsæris niðan á eitt høgt fjall. Og hann umbroyttist fyri eygum teirra, og andlit hansara skein sum sólin, og klæði hansara vórðu hvít sum ljósið. Og sí, Móses og Elia sýndu seg fyri teimum í samtalu við hann. Men Pætur tók til orða og segði við Jesus: „Harri, tað er gott, at vit eru her! Um tú vilt, skal eg her gera triggjar búðir, tær eina og Mósesi eina og Elia eina.“ Meðan hann enn hevði hetta á máli, sí, tá skuggaði eitt bjart skýggj yvir teimum, og sí, ein rödd mælti út úr skýnum: „Hesin er sonur mín, hin elskaði, sum eg havi góðan tokka til. Lýðið á hann!“ Og tá ið lærusveinarnir hoyrdu hetta, fullu teir fram eftir rommum og vórðu ógvuliga ræddir. Og Jesus kom fram at teimum og nam við teir og segði: „Reisið tykkum upp og óttist ikki!“ Men tá ið teir hugdu upp, sóu teir ongan uttan Jesus einsamallan. Og meðan teiringu oman av fjallinum, beyð Jesus teimum og segði: „Tit skulu ongum siga frá hesi sjón, fyrr enn menniskjasonurin er risin upp frá deyðum.“ Matt 17,1-9.

ÚTGANGSKOLLEKT, SUM KANN NÝTAST TIL SEINASTA SUNNUDAG Í KIRKJUÁRINUM

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, miskunnsami faðir, vit takka tær, tí at tú í hesum kirkjuári hevur hildið vón okkara uppi við boðskapinum um endurloysing og frelsu. Vit biðja teg, gev okkum við gleði at taka ímóti einborna syni tínum, Jesusi Kristi, várum harra, sum frelsara heimsins og møta honum við góðum treysti, tá ið hann kemur aftur í dýrd at døma livandi og deyð, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ólavsøka

ÓLAVSØKA

Litur: Reyður.

SEINNA TEKSTARØÐ

KOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum við Ólavi kongi setti upp krossmerkið millum fólk okkara og grundaði tína heilagu kirkju her í heimlandi okkara. Vit biðja teg, vek upp hjørtu okkara við heilaga anda tínum, so at vit í lívi og deyða halda fast við títt heilaga orð og í friði og semju byggja land okkara, tær til heiðurs og fólki okkara til lukku og signingar fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Henda heilaga lesturin skrivar sálmaskaldið:

Sæl er tann tjóð, ið hevur Harran til Guð, sælt tað fólk, hann sær valdi til ognar. Av himni Harrin hyggur niður, skoðar mannabørnini øll. Frá bústaði sínum gevur hann gætur eftir øllum, ið heimin byggja. Hann, ið øllum hevur skapað hjørtu teirra, hann gevur far um hvørja teirra gerð. Ei er kongur frelstur við herliðum stórum, ei er kappin hjálptur av miklum mátti. Svikalig hjálp er hesturin til frelsu, við allari síni styrki hann ikki kann bjarga. Men Harrans eygu líta til teirra, ið hann óttast, til teirra, ið miskunn hans bíða, fyri sál teirra at bjarga frá deyða og teimum í lívi halda í hungursneyð. Várar

sá lir stunda á Harran, hann er vár hjálp og vár skjöldur. Tí í honum gleðist várt hjarta, vær lítum á hans heiliga navn. Sl 33,12-21

Epistulin skrifvar Paulus ápostul í fyrra brævi sínum til Tímoteusar:

Fyrst av øllum áminni eg tá um, at tað verða hildnar bønir, ákallanir, fyribønir, takkargerðir fyri øllum menniskjum, fyri kongum og øllum teimum, sum eru settir hátt, fyri at vit mega liva eitt stilt og friðarligt lív í øllum gudsótta og sóma. Hetta er gott og tekkiligt fyri frelsara okkara, Guði, sum vil, at øll menniskju skulu verða frelst og koma at kenna sannleikan. 1 Tim 2,1-4

Hetta heilaga evangelið skrifvar Jóhannes evangelistur:

Jesus segði: „Sanniliga, sanniliga sigi eg tykkum: Fellur ikki hveitikornið í jørðina og doyr, tá er og verður tað einsamalt; men doyr tað, tá ber tað miklan ávøkst. Tann, sum elskar lív sítt, missir tað; og tann, sum hatar lív sítt í hesum heimi, skal varðveita tað til ævigt lív. Tænir nakar mær, fylgi hann mær eftir, og har sum eg eri, har skal eisini tænarí mín vera. Tænir nakar mær, skal faðirin æra hann.“ Jóh 12,24-26

ÚTGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, vit takka tær fyri hvønn ein friðardag, tú gevur okkum. Vit biðja teg, varða okkum fyri kríggi og fremmandum harradømi. Gev okkum náði tína, so at vit mega liva eftir vilja tínum í øllum gudsótta og ikki geva

orsøk til kríggj ella aðra ólukku. Leið og stýr tú yvirvøld okkara, so at hon ikki forðar, men fremur tað lýdnið, vit skylda tær, til tess at vit mega fáa lukku og signing í landi okkara og at enda koma inn í hitt himmalska heimlandið fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Yvirlit yvir bíbliulestrar til barnagudstænastu í vanligari kirkjutíð (uppskot)

Í hesum úrvali av bíbliulestrum er kirkjuárið býtt í høvuðs-tíðarskeið, og lestrarnir verða valdir hareftir. Eisini er loyvt at lesa bert ein bíbliulestur, tá helst ein úr evangeliumum.

Advent

a. Sl 24,7-10; Matt 21,1-9

Sí 1. sunnudag í advent, fyrru tekstarøð

á. Jes 42,1-9; Luk 4,16-30

Sí 1. sunnudag í advent, seinnu tekstarøð

b. Jes 11,1-10; Matt 25,1-13

Sí 2. sunnudag í advent, seinnu tekstarøð

d. Jes 35; Matt 11,2-10

Sí 3. sunnudag í advent, fyrru tekstarøð

Jól og nýggjár

a. Jes 9,1-7; Luk 2,1-14 ella 1-20

Sí jóladag, fyrru tekstarøð

á. 1 Mós 1,1-5; Jóh 1,1-14

Sí jóladag, seinnu tekstarøð

b. Jes 63,7-9 ella Gal 4,4-7; Luk 2,22-40

Sí jólasunnudag, fyrru og seinnu tekstarøð

d. Ják 4,13-17; Matt 6,5-13

Sí nýggjársdag, seinnu tekstarøð

Trettanda dag jóla og sunnudagarnar eftir

a. Jes 60,1-6; Matt 2,1-12

Sí trettanda dag jóla

á. 1 Sám 2,18-20 og 26; Luk 2,41-52

Sí 1. sunnudag eftir trettanda, fyrru tekstarøð

b. 1 Mós 48,8-12 og 15-16; Mark 10,13-16

Sí 1. sunnudag eftir trettanda, seinnu tekstarøð

d. 2 Mós 33,18-23; Jóh 2,1-11

Sí 2. sunnudag eftir trettanda, fyrru tekstarøð

ð. Sl 126; Luk 19,1-10

Sí 2. sunnudag eftir trettanda, seinnu tekstarøð

e. Jes 40,26-31; Matt 14,22-33

Sí 4. sunnudag eftir trettanda, seinnu tekstarøð

f. 2 Mós 34,27-35; Matt 17,1-9

Sí 6. sunnudag eftir trettanda, fyrru tekstarøð

Forføsta

a. Jer 9,23-24; Matt 20,1-16

Sí 3. sunnudag fyri føstu (sunnudag septuagesima), fyrru tekstarøð

á. Orðt 3,3-6; Matt 25,14-30

Sí 3. sunnudag fyri føstu (sunnudag septuagesima), seinnu tekstarøð

b. Jes 55,6-11; Luk 8,4-15

Sí 2. sunnudag fyri føstu (sunnudag seksagesima), fyrru tekstarøð

d. 1 Pæt 3,18-22; Matt 3,13-17

Sí sunnudag fyri føstu (sunnudag í føstuinngangi), fyrru tekstarøð

ð. 1 Kor 13; Luk 18,31-43

Sí sunnudag fyri føstu (sunnudag í føstuinngangi), seinnu tekstarøð

Føsta

a. 1 Mós 3,1-19; Matt 4,1-11

Sí 1. sunnudag í føstu, fyrru tekstarøð

á. 2 Mós 16,11-18; Jóh 6,1-15

Sí miðføstu sunnudag, fyrru tekstarøð

b. Jes 7,10-14; Luk 1,26-38

Sí boðanardag Mariu, fyrru tekstarøð

d. Fil 2,5-11; Matt 21,1-9

Sí pálmásunnudag, fyrru tekstarøð

ð. Zak 9,9-10; Mark 14,3-9 ella Jóh 12,1-16

Sí pálmásunnudag, seinnu tekstarøð

Páskir

a. 1 Kor 5,7-8; Mark 16,1-8 ella Matt 28,1-8

Sí páskadag, fyrru og seinnu tekstarøð

á. Áps 10,34-41; Luk 24,13-35

Sí 2. páskadag, fyrru tekstarøð

b. 2 Mós 3,1-7 og 10-14; Jóh 14,1-11

Sí 3. sunnudag eftir páskir, seinnu tekstarøð

d. Áps 1,1-11; Luk 24,46-53

Sí Krists himmalsferðardag, seinnu tekstarøð

Hvítusunna

a. 1 Mós 11,1-9 ella 1 Mós 2,4b-7 ella Áps 2,1-11; Jóh 14,15-21

Sí hvítusunnudag, seinnu tekstarøð

á. Áps 2,42-47; Jóh 3,16-21

Sí 2. hvítusunnudag, fyrru og seinnu tekstarøð

b. Jes 49,1-6; Matt 28,16-20

Sí trieindardag (trinitatis sunnudag), seinnu tekstarøð

Sunnudagar eftir trieindardag (trinitatis)

a. Jes 25,6-9; Luk 14,16-24

Sí 2. sunnudag eftir trieindardag (trinitatis), fyrru tekstarøð

á. Jes 57,15-19; Luk 15,1-10

Sí 3. sunnudag eftir trieindardag (trinitatis), fyrru tekstarøð

b. Jes 65,1-2; Luk 15,11-32

Sí 3. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), seinnu tekstarøð

d. Jes 6,1-8; Luk 5,1-11

Sí 5. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), fyrru tekstarøð

ð. Jer 1,4-9; Matt 16,13-26

Sí 5. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), seinnu tekstarøð

e. 2 Mós 20,1-17; Matt 19,16-26

Sí 6. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), seinnu tekstarøð

f. Sl 147,1-11; Mark 8,1-9

Sí 7. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), fyrru tekstarøð

g. 1 Kor 15,1-10a; Luk 18,9-14

Sí 11. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), fyrru tekstarøð

h. 3 Mós 19,1-2 og 9-18; Luk 10,23-37

Sí 13. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), fyrru tekstarøð

i. 2 Kong 5,1-19a; Luk 17,11-19

Sí 14. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), fyrru tekstarøð

í. Áps 3,1-10; Jóh 5,1-15

Sí 14. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), seinnu tekstarøð

j. Áps 8,26-39; Luk 10,38-42

Sí 15. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), seinnu tekstarøð

k. 1 Kong 17,8-10a og 17-24; Luk 7,11-17

Sí 16. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), fyrru tekstarøð

l. 1 Jóh 4,12-16; Jóh 15,1-11

Sí 18. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), seinnu tekstarøð

m. Jes 44,22-28; Matt 9,1-8

Sí 19. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), fyrru tekstarøð

n. Jer 18,1-6; Matt 22,1-14

Sí 20. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), fyrru tekstarøð

o. Opb 21,1-7; Matt 5,13-16

Sí alla halganna sunnudag, seinnu tekstarøð

ó. 1 Mós 50,15-21; Matt 18,21-35.

Sí 22. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), fyrru tekstarøð

p. Ez 37,1-14; Matt 9,18-26

Sí 24. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), fyrru tekstarøð

r. Jes 65,17-19; Matt 25,31-46

Sí 26. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), seinnu tekstarøð

Pínslusøga várs Harra Jesu Krists

Í GETSEMANE

1. Yvir um løkin Kedron

Og tá ið teir høvdu sungið lovsingin, fór Jesus, sum hann var vanur, yvir um løkin Kedron út til Oljufjallið; men lærusveinar hansara fylgdust eisini við honum. Tá sigur Jesus við teir: „Í hesi nátt munnu tit allir fáa meinboga av mær; tí at skrivað stendur: „Eg skal sláa hirðan, og seyðafylgið skal spreiddast sundur.“ Men aftan á tað, at eg eri upprisin, skal eg fara undan tykkum til Galileu.“ Men Pætur tók til orða og segði við hann: „Um so teir allir fáa meinboga av tær, skal eg tó aldri taka mær meinboga.“ Jesus segði við hann: „Sanniliga sigi eg tær: í dag, í hesi nátt, áðrenn hanin gelur tvær reisir, skalt tú avnokta meg triggjar ferðir.“ Men hann tók enn treystligari til orða: „Um eg so skal doyggja við tær, skal eg als ikki avnokta teg.“ Sama søgdu eisini allir lærusveinarnir.

Tá kemur Jesus við teimum í ein garð, sum kallaðist Getsemane, har sum ein urtagarður var, sum hann fór inn í við lærusveinum sínum. Men eisini Judas, ið sveik hann, kendi staðin, tí at Jesus var ofta komin saman har við lærusveinum sínum. Tá segði Jesus við teir: „Setist her, meðan eg fari burtur hagar og haldi bøn.“ Og hann tók Pætur og teir báðar synir Sebedeusar, Jákup og Jóhannes, við sær; og hann gjørdist syrgin og tók at nøtra og so sára at kvíða. Tá sigur hann við teir: „Sál mín er sorgarbundin heilt til deyða. Verið her og vakið við mær. Biðið, at tit ikki mega koma í freisting.“

2. *Salarstriðið*

Og hann sleit seg frá teimum, okkurt um eitt steinkast, og fell til jarðar, fram eftir grugvu, og bað, at tann timin mátti fara um hann, um tað var gjørligt; og hann segði: „Abba, faðir mn! Alt er gjørligt hjá ter; tak hesa skál frá mr; tó ikki sum eg vil, men sum tu vilt.“ Og hann kemur til lerusveinarnar og hittir teir sovandi, og hann sigur við Pétur: „Símun, svevur tu? Vart tú ikki mentur at vaka ein tíma við mr? Vakið og biðið, at tit ikki mega falla í freisting. Andin er fusur, men holdið er veikt.“ Uppaftur  øðrum sinni fór hann burtur, bað og segði: „Faðir mn, um tað ikki er gjørligt, at henda skál kann ganga um meg, uttan at eg skal drekka hana, so veri vilji tn!“ Og hann kom og hitti teir uppaftur sovandi; tí at eygu teirra vóru tyngd av svøvni, og teir vistu ikki, hvat teir skuldu svara honum. Og hann lét teir vera, fór avstað aftur og bað triðju ferð og segði aftur tey somu orðini: „Faðir! Hevði tu viljað tikið hesa skál frá mr; men veri tó ikki vilji mn, men tn!“

Men ein eingil av himni birtist fyri honum og styrkti hann. Og tá ið hann var staddur í deyðaangist, bað hann enn meira traliga; og sveitti hansara varð rétt sum bldsdropar, sum fullu  jrðina. Og tá ið hann reistist frá bonini og kom til lerusveinarnar, hitti hann teir sovandi av trega. Og hann segði við teir: „Sova tit enn og hvíla tykkum? Tað er nóg mikið. Timin er komin, si, menniskjusonurin verður givin upp í syndara hendur. Standið upp! Latið okkum fara. Si, tann, ið meg svíkur, er í nánd. Biðið, at tit ikki mega koma í freisting.“

3. Svik Judasar

Og alt fyri eitt, meðan hann enn talaði, sí, t kom Judas, ein av teimum tlv, og við honum ein heilur flokkur við svrðum og gssum frá høvuðsprestunum og Farisearunum og hinum skriftlærdu og fólksins elstu; og teir komu hagar við kyndlum og lampum. Men tann, ið sveik hann, hevði givið teimum eitt avrátt tekin og sagt: „Tann, sum eg kyssi, hann er tað; takið hann og farið tryggiliga avstað við honum.“

Men av tí, at Jesus nú visti alt, sum koma skuldi yvir hann, gekk hann fram og segði við teir: „Hvrjum leita tit eftir?“ Teir svaraðu honum: „Eftir Jesusi úr Nasaret.“ Jesus sigur við teir: „Tað eri eg.“ Men eisini Judas, sum sveik hann, stóð har hjá teimum. Tá ið hann nú segði við teir: „Tað eri eg!“ hopaðu teir aftur eftir hli og fullu til jarðar. Hann spurdi teir t aftur: „Hvrjum leita tit eftir?“ Men teir sgdu: „Eftir Jesusi úr Nasaret.“ Jesus svaraði: „Eg havi sagt tykkum, at tað eri eg; er tað t mr, tit leita eftir, so latið hesar fara.“ Til tess at orðið skuldi ganga út, sum hann hevði sagt: „Eg misti ongan av teimum, sum tú hevur givið mr.“

Men Judas nærkaðist Jesusi til at kyssa hann og segði: „Heilur og slur! Rabbi!“ og kysti hann. Men Jesus segði við hann: „Vinur mín, hví ert tú higar komin? Judas, svikur tú menniskjusonin við einum kossi?“ T gingu teir at, lögdu hendur á Jesus og tóku hann.

4. Jesus tikin til fanga – Jesus gevur seg yvir

Men tá ið teir, sum hjá honum vóru, su, hvussu tað mundi fara at ganga, sgdu teir: „Harri, skulu vit sla til við svrði?“ Men Símun Ptur, sum hevði svrð, br tí

n og sl tnaran hjá hvusprestinum og hgdi av honum hægra oyrað; men navni  tnaranum var Malkus. Men Jesus tk til orða og segði: „Latið tað n vera ng mikið!“ Og hann segði við Ptur: „Stikk svr ttt aftur í slrarnar; t at allir teir, ið taka til svrs, skulu falla fyri svri! Ella heldur t, at eg ikki kundi biðið faðir mn, so at hann n í stundini sendi mr meira enn tlv leginir av einglum til hjálpar? Skal eg ikki drekka skálina, sum faðirin hevur givið mr? Hvussu skuldu t skriftirnar ganga út, at tað eigur so at verða?“ – Og hann nam við oyrað  honum og grddi hann.

Í somu stund segði Jesus við mannaskaran: „Sum eftir einum rnsmanni eru tit farnir út við svrum og gssum at taka meg. Dag og dagliga var eg hjá tykkum í halgidm-inum og lærði, og tit rttu ikki hendurnar móti mr. Men hetta er tykkara tími og vald myrkursins. Men alt hetta er hent, til tess at skriftir profetanna skulu ganga út.“ T fóru allir lærusveinarnir frá honum og rymdu.

Og ein ungur maður fylgdist við honum, og hann hevði sveipa eitt lnkli uttan um sn bera kropp, og teir tóku hann. Men hann slepti lnklinum og flyddi nakin burtur.

Vaktarmenninir og hvusmaurin og tnararnir hjá Jødunum tóku n Jesus og bundu hann.

Í GARDINUM HJÁ HVUSPRESTINUM

5. *Til Annasar*

Og teir frdu hann fyrst til Annasar; t at hann var verfaðir Kajfasar, sum var hvusprestur tað árið. Men

tað var Kajfas, sum hevði givið Jøðunum tað ráð, at tað var gagnligt, at ein maður doyði fyri fólkið.

Men Símun Pætur og ein annar lærusveinur fylgdu Jesusi langt aftaná líka til borgargarðin hjá hvuðsprestinum; men tann lærusveinurin var kunnigur við hvuðsprestin og fór saman við Jesusi inn í garðin hjá hvuðsprestinum. Men Pætur varð standandi uttanfyri við dyrnar. Tá fór hin lærusveinurin út, sum kunnigur var við hvuðsprestin, og talaði við duraternuna og førði Pætur inn.

Men tænararnir og sveinarnir stóðu har uttan um ein koleld, sum teir høvdu kynt upp í miðjum garðinum, tí at kalt var, og vermdu seg. Tá s arbeiðskonan, sum duraterna var, Pætur sita í eldglæmuni, og hon stardi upp á hann og segði: „Tú vart eisini við hesum Jesusi Galileinginum! Ert tú ikki eisini ein lærusveinurin hjá hesum manni!“ Men hann noktaði fyri tí, so allir hoyrdu, og segði: „Nei, eg eri ikki; eg kenni hann ikki, kvinna! Eg veit ikki, hvat tú sigur.“

6. Tann fyrsta avhoyringin

Hvuðspresturin spurdi nú Jesus um lærusveinar hansara og um læru hansara. Jesus svaraði honum: „Eg havi talað opinberliga fyri heiminum; eg havi altið lært í samkomuhúsum og í halgidóminum, har sum allir Jøðarnir koma saman, og í loyndum havi eg einki talað. Hví spyrst tú meg? Spyr teir, sum hava hoyrt, hvat eg havi talað til teirra. Sí, teir vita, hvat eg havi sagt.“ Men í tí hann segði hetta, gav ein av sveinunum, sum hjá stóð, Jesusi högg á kinn og segði: „Svarar tú soleiðis hvuðsprestinum?“ Jesus svaraði honum: „Havi eg talað illa, tá prógva, at tað er ilt; men havi eg talað væl, hví slært tú meg?“

7. Í forgarðinum – avnoktan Peturs

Og teir fóru avstað við Jesusi til Kajfasar, hvuðsprestin, har sum allir høvuðsprestarnir og teir elstu og hinir skriftlærðu vóru saman komnir. Men Símun Pétur fór út í forgarðin, og tá gl hanin. Og eitt sindur seinni bar ein onnur genta eyga við hann og fór at siga við teir, ið hjá stðu: „Hasin var eisini við Jesusi úr Nasaret.“ Og teir sgdu við hann: „Manst tú ikki eisini vera ein av lærusveinum hansara?“ Og ein annar teirra segði: „Jú, tú ert ein teirra!“ Og hann noktaði fyrri tí aðra ferðina við einum eiði og segði: „Nei, maður, eg eri tað ikki, og eg kenni ikki tann mannin.“ Og okkurt um ein tíma seinni helt ein annar fyrri víst við teir, ið hjá stðu og segði: „Sanniliga ert tú ein teirra, tí tú ert eisini ein Galileingur, og tú kennist á málinum.“ Ein av tenarunum hjá høvuðsprestunum, sum var skyldmaður hansara, ið Pétur hevði hgt oyrað av, sigur: „S eg teg ikki í urtagarðinum saman við honum?“ Men hann tók at biðja ilt og svrja: „Eg kenni ikki henda mannin, sum tit tala um.“ Og í sama viðfangi, meðan hann enn talaði, gl hanin aðra ferð. Og Harrin vendi sær á og leit til Peturs. Og orð Harrans runnu Peturi í huga, at hann hevði sagt við hann: „Áðrenn hanin gelur tvær reisir, manst tú avnokta meg triggjar ferðir.“ Og Pétur fór útum og skar í grt.

8. Jesus fyrri ráðnum – tey flsku vitnini

Men høvuðsprestarnir og hinir elstu og alt ráðið royndu at fáa rangan vitnisburð móti Jesusi, so at teir kundu fa hann tiknan av dgum; og teir funnu ongan, tí at mangir sgdu rangan vitnisburð móti honum; men vitnisburðir teirra komu ikki á samt. Men at endanum komu tveir

fram og sögdu rangan vitnisburð móti honum og sögdu: „Vit hava hoyrt hann siga: „Eg eri mentur og skal bróta hetta Guðs templið niður, sum er gjört við hondum, og eftir trimum dögum byggja eitt annað, sum ikki er gjört við hondum.“ Og heldur ikki um hetta kom vitnisburður teirra á samt. Og hovuðspresturinn reistist og steig fram mitt ímillum teirra og spurdi Jesus og segði: „Svarar tú als einki? Hvat er tað, ið hesir vitna móti tær?“ Men Jesus tagdi og svaraði einki.

Hovuðspresturinn spurdi hann uppafur og sigur við hann: „Ert tú Kristus, sonur hins halovaða? Eg sverji teg við hin livandi Guð, at tú sigur okkum, um tú ert Kristus, sonur Guðs!“ Jesus segði við hann: „Tú segði tað sjálvur. Eg eri tað. Men eg sigi tykkum, frá hesi stund skulu tit síggja menniskjusonin sita við høgru hond kraftarinnar og koma í skýum himmalsins.“ Tá skræddi hovuðspresturinn klæði síni sundur og segði: „Hann hevur spottað Guð! Hvat nýtist okkum nú fleiri vitni? Sí, nú hava tit hoyrt gudsspottanina. Hvat halda tit?“ Men teir dómfeldu hann og sögdu: „Hann er sekur til deyða.“

Og teir menn, ið hildu Jesusi, háðaðu hann, og teir spýttu hann í andlitið og slógu hann við knýttum nevum; men summir tveittu eitt plagg oman yvir hann, bundu fyri eyguni á honum og slógu hann í andlitið og sögdu: „Profetera fyri okkum, Kristus, hvor var tað, sum sló teg?“ Og mong onnur tílík spottorð talaðu teir til hansara.

9. Dómurinn yvir Jesus – tann avgerandi dómurinn

Og tá ið tað var liðið út móti degi, gingu allir hovuðsprestarnir saman í ráð við teir skriftlærdu og fólksins elstu, alt ráðið, og teir hildu samráð saman móti Jesusi at

fáa hann tiknan av lívi. Og teir forðu hann fram fyrri raðssamkomu sína og sögðu: „Ert tu Kristus, tá sig okkum tað!“ Men hann segði við teir: „Um eg sigi tykkum tað, tá trúgva tit tí ikki; og um eg spyrji, tá svara tit mér ikki ella sleppa mér leysum. Frá hesi stund skal menniskjusunurin eiga sæti við hogru hond Guðs kraftar!“ Og teir sögðu allir: „Ert tu tá sonur Guðs meðni?“ Men hann segði við teir: „Tit siga tað, tí at eg eri tað.“ Men teir sögðu: „Hvat nýtist okkum longur vitnisburðir? Tí at vit hava sjálvir hoyrt tað av hansara egna munni.“ Og allur flokkurin av teimum reistist, og teir bundu Jesus og forðu hann bundnan frá Kajfasi til borgina hjá landshovdinganum og fingi Pontiusi Pilatusi, landshovdinganum, hann. Men tað var tíðliga á morgni.

10. Deyði Judasar

Tá ið Judas, ið sveik hann, sá, at hann var domdur sekur, tá iðraði hann seg eftir tí og fór við teimum triati silvurpeningunum aftur til hovuðsprestarnar og hinar elstu og segði: „Eg havi syndað, við tað at eg sveik sakleyst bloð.“ Men teir sögðu: „Hvat liggur okkum á tí? Tað fert tu sjálvur at síggja til!“ Og hann kastaði silvurpeningarnar inn í templið og gekk sín veg; og hann fór burtur og hongdi seg. Og hann datt niður og skrædnaði, og allir innvelir hansara komu út. Men hovuðsprestarnir tóku silvurpeningarnar og sögðu: „Tað er ikki beint at leggja teir í tempulkistuna, tí at hetta eru bloðpeningar.“ Men teir hildu saman ráð og keyptu fyrri teir pottamakara jordina at hava til grevstur fyrri útlendingar. Og hetta er vorðið øllum teim kunnigt, sum búgva í Jerúsalem, so at hesin jarðarteigur til tann dag í dag á teirra máli nevnist Hakel-

dama, tað er blóðjörðin. Tá gekk tað orðið út, ið er talað av Jeremia profeti, tá ið hann sigur: „Og teir tóku teir triati silvurpeningarnar, virði, ið hann var mettur til, hann, ið teir mettu fyri Ísraels børn; og teir lótu teir fyri pottamakarajørðina, soleiðis sum Harrin mær beyð.“

Í BORGINI HJÁ LANDSHØVDINGANUM

11. Ákæran – Jesus fyri Pilatusi

Men Jødarnir gingu ikki inn í borgina, at teir ikki skuldu gerast óreinir, men kundu eta páskalambið. Pilatus fór tí út til teirra og segði: „Hvørja klagu føra tit móti hesum manni?“ Teir svaraðu og søgdu við hann: „Var hann ikki ein illgerðarmaður, tá høvdu vit ikki verið komnir til tín við honum.“ Tá segði Pilatus við teir: „Takið tit hann og dømið hann eftir lóg tykkara.“ Jødarnir søgdu við hann: „Okkum er ikki loyvt at taka mann av lívi.“ Til tess at orð Jesusar skuldu ganga út, sum hann segði, tá ið hann kunngjörði, hvønn deyða hann skuldi doyggja. Men teir tóku at klaga hann og søgdu: „Vit eru vorðnir varir við, at hasin maðurin villir fólk okkara inn á avvegir og forbjóðar at lata keisaranum skatt og sigst sjálvur at vera Kristus, kongur.“

Pilatus fór tá inn aftur í borgina, og hann kallaði Jesus til sín og segði við hann: „Ert tú kongur Jødanna?“ Jesus svaraði: „Sigur tú hetta av tær sjálvum, ella hava aðrir sagt tær tað um meg?“ Pilatus svaraði: „Eri eg tá Jødi? Fólk títt og høvuðsprestarnir hava fingið mær teg; hvat hevur tú gjørt?“ Jesus svaraði: „Ríki mítt er ikki av hesum heimi; var ríki mítt av hesum heimi, tá høvdu sveinar

mínir strðst fyri meg, til tess at eg ikki varð givin upp til Jdarnar; men nú er ríki mtt ikki hiðani.“ Pilatus segði t við hann: „Men so ert t kongur kortini?“ Jesus svaraði: „So er, sum t sigur, eg eri kongur. Til tess eri eg fddur og til tess kom eg í heimin, at eg skal vitna um sannleikan; ein og hvør, sum er av sannleikanum, hoyrir rdd mína.“ Pilatus sigur við hann: „Hvat er sannleiki?“ Og t ið hann hetta hevði sagt, fr hann út aftur til Jdarnar og sigur við teir: „Eg finni onga sk hjá honum.“ Og meðan hann var klagaður av høvuðsprestunum og hinum elstu, svaraði hann einki. T spurdi Pilatus hann upp aftur og segði: „Svarar t als einki? S, hvussu mikið tað er, sum teir kлага teg fyri. Hoyrir t ikki?“ Og hann svaraði honum ikki aftur, ikki upp á eitt einasta orð, so landshvdingin undraðist stórliga. Men teir gjørdust enn grtnari og sgdu: „Hann sir upp fólkið, við tað at hann lærir um alla Jdeu, líka frá Galileu, har sum hann setti .“

12. Jesus fyri Herdesi

Men tá ið Pilatus hoyrði um Galileu, spurdi hann, um hesin maðurin var Galileingur. Og t ið hann var vorðin vísur í t, at hann var r umdmi Heródesar, sendi hann hann til Heródesar, sum sjálvur eisini var staddur í Jerúsalem í teimum dgunum.

Men tá ið Heródes s Jesus, varð hann ógvuliga glaður; t at hann hevði langa tíð fegin viljað sð hann, av tí at hann hevði hoyrt um hann; og hann gjrði sr vn um at fáa at síggja eitthvørt tekin gjrt av honum. Og hann spurdi hann mangar spurningar; men Jesus svaraði honum einki. Men høvuðsprestarnir og hinir skriftlærdu

stóðu har og átalaðu hann harðliga. Men tá ið Heródes við hermonnum sínum hevði hildið hann fyri háð og spott, kastaði hann eitt skartaklæði um hann og sendi hann aftur til Pilatusar. Tann dagin vórðu teir Pilatus og Heródes vinmenn báðir; tí at áður hevði verið figginda-skapur teirra millum.

Men Pilatus kallaði saman høvuðsprestarnar og høvuðsmenninar og fólkið og segði við tey: „Tit hava ført mær higgar henda mann sum tann, ið villir fólkið út á avvegir; og sí, eg havi, so tit hava hoyrt, forhoyrt hann, og eg havi onga sök funnið hjá hesum manni í tí, sum tit klaga hann fyri; og heldur ikki Heródes; tí at hann sendi hann aftur til okkara, og sí, hann hevur einki gjørt, sum hann eigur at verða dripin fyri. Eg vil tí revsa hann og sleppa honum leysum.“

13. *Barrabas*

Men um høgtíðina var landshøvdingin vanur at sleppa fólkinum einum fanga leysum, sum tey sjálv vildu. Og ta ferðina høvdu tey ein tiltiknan fanga, nevndur Barabbas, ið var settur fastur saman við ófriðarmonnum, sum í uppreistri í staðinum høvdu gjørt seg sekar í manndrápi. Og mannamúgván rópaði og fór at biðja hann, at hann skuldi gera teimum soleiðis, sum hann var vanur. Tá ið tey nú vóru saman komin, segði Pilatus við tey: „Tað er siður hjá tykkum, at eg um páskirnar gevi tykkum ein leysan. Hvønn vilja tit, at eg skal geva tykkum leysan, Barabbas ella Jesus, tann Jødakongin, ið kallast Kristus?“ Tí at hann skilti, at tað var av øvund, at høvuðsprestarnir høvdu givið hann upp til hansara.

Men meðan hann sat í dómastólinum, sendi kona

hansara boð til hansara og segði við hann: „Fast tú ikki við henda rettvisa manninn, tí at eg havi útstaðið nógv í dag í einum dreymi fyri hansara skuld.“

Men hovuðsprestarnir og hinir elstu elvdu mannamugvuni til, at tey skuldu biðja um Barabbas, og um at Jesus skuldi verða tikin av lívi. Men landshovdingin tók til orða og segði við tey: „Hvønn av hesum báðum vilja tit, at eg skal geva tykkum leysan?“ Men tey ropaðu øll somul og sögdu: „Burtur við honum og gev okkum Barabbas leysan!“ Og Pilatus talaði uppaftur til teirra, av tí at hann hevði hug at lata Jesus leysan og segði: „Hvat skal eg tá gera við Jesus, sum er kallaður Kristus?“ Men tey ropaðu øll og sögdu: „Krossfest, krossfest hann! Men triðju ferðina segði hann við tey: „Hvat ilt hevur hann tá gjört? Eg havi onga deyðasok funnið hjá honum; eg vil tí revsa hann og lata hann leysan.“ Men tey ropaðu tað, tey vóru ment, og sögdu: „Krossfest hann!“ og tey strongdu á við horðum ropum og kravdu, at hann skuldi verða krossfestur; og rop teirra vórðu við yvirlutan.

14. Jesus verður tornakryndur

Tá tók Pilatus Jesus og huðflongdi hann. Men hermenn landshovdingans fóru við Jesusi inn í borgina og fingu saman um hann alla manningina. Og teir lótu hann úr og hongdu eina skarlaksskikkju upp á hann og flættaðu eina krunu av tornum og settu honum á hovðið og góvu honum ein sevlegg í høgru hondina; og teir fullu á knæ framman fyri honum og hildu hann fyri háð og tóku at heilsa honum og sögdu: „Heilur og selur, tu Jodakongur!“ Og teir slógu hann í andlitið og spýttu á hann og tóku sevleggin og slógu hann í hovðið á honum og fullu á knæ og tilbóðu hann.

Pilatus fór tíð út aftur og sigur við teir: „S, eg komi nú við honum út til tykkara, fyrir at tit skulu vita, at eg finni onga sk hjá honum.“ Jesus gekk tíð út við tornakrnuni  hvdi og í skarlaksskikkjuni. Og hann sigur við teir: „S, her er maðurin!“ T ið nu høvuðsprestarnir og sveinarnir su hann, rópaðu teir og sgdu: „Krossfest, krossfest!“ Pilatus sigur við teir: „Takið tit hann og krossfestið hann; tíð at eg finni onga sk hjá honum.“ Jødarnir svaraðu honum: „Vit hava lg, og eftir lógini eigur hann at doygga, tíð at hann hefur gjrt seg sjálvan til Guðs son.“

15. *Jesus verður dmfeldur*

T ið nu Pilatus hoydi hetta orðið, kom enn meiri ótti  hann; og hann fór inn aftur í borgina og sigur við Jesus: „Hvaðan ert tú?“ Men Jesus gav honum einki svar. Pilatus sigur tíð við hann: „Talar tú ikki til mín? Veitst tú ikki, at eg havi vald at sleppa tr leysum, og at eg havi vald at krossfesta teg?“ Jesus svaraði honum: „T hevði als einki vald  mr, um tað ikki var givið tr oman úr erva; tíð hefur tann størri synd, sum gav meg upp í hendur tnar.“ Eftir hetta royndi Pilatus at sleppa honum leysum. Men Jødarnir rópaðu og sgdu: „Sleppir tú honum leysum, tíð ert tú ikki vinur keisarans. Hvør tann, sum ger seg sjálvan til kong, setur seg upp móti keisaranum.“

T ið nu Pilatus hoyrði hesi orð, frði hann Jesus út og settist í dmarastlin  tíð staðinum, sum nevnist „ Steinsettum“ ( hebráiskum máli: Gabbata). Men tað var atfangadagur fyrir páskir. Og hann sigur við Jdarnar: „S, her er kongur tykkara!“ Teir rópaðu tíð: „Burtur, burtur við honum! Krossfest hann!“ Pilatus sigur við

teir: „Skal eg krossfesta kong tykkara?“ Høvuðsprestarnir svaraðu: „Vit hava ongan kong uttan keisaran.“

Men tá ið Pilatus sá, at hann einki maktaði, men at ófriðurin heldur tók til, vildi hann gera mannamúgvuni til vildar, og hann dømdi, at tað skuldi verða soleiðis, sum tey kravdu. Men hann tók vatn og vaskaði sær um hendurnar, so mannamúgván sá, og segði: „Eg eri ósekur í blóðinum á hesum rættvísa manni. Síggið tit til tað!“ Og alt fólkið svaraði og segði: „Blóð hansara komi yvir okkum og yvir børn okkara!“

Tá slepti hann teimum Barabbasi leysum, ið var settur fastur fyri uppreistur og fyri manndráp, tí, sum tey bóðu um, men Jesus læt hann húðfleingja og gav hann upp til teirra at verða krossfestur.

16. Á veg út á Golgata

Tá tóku hermenninir Jesus og lótu hann úr skarlaks-skikkjuni og lótu hann í hansara egnu klæði og fóru út við honum at krossfesta hann. Og hann bar sjálvur kross sín. Men á veginum út hittu teir ein mann, sum kom gangandi har framvið, Símun frá Kýrenu, sum kom heim av markini, faðir teirra Aleksanders og Rufusar. Hann noyddu teir at bera kross hansara; og teir lögdu krossin upp á hann, at hann skuldi bera hann aftan á Jesus.

Men honum fylgdi ein stórir skari av fólkinum og av kvinnum, sum bæði harmaðu hann og grótu um hann. Men Jesus vendi sær á ímóti teimum og segði: „Jerúsalems dótur! Grátið ikki um meg; men grátið um tykkum sjálvar og um børn tykkara; tí at sí, teir dagar skulu koma, tá ið sagt man verða: „Sælar eru ófruktirnar og sæl eru tey móðurlív, sum ikki hava føtt, og tey bróst,

sum ekki hava givið at sgva!“ T skulu tey fara at siga við fjøllini: „Fallið yvir okkum!“ og við heyggjarnar: „Fjalið okkum!“ T at gera tey hetta við hitt grna trið, hvussu fer t at gangast hinum turra?“

Men tveir aðrir illgerðarmenn vórðu frdir út við at verða tiknir av dgum saman við honum.

 GOLGATA

17. Krossfestingin

Og teir frdu hann út  tann staðin, sum  hebráiskum máli kallast Golgata (tað merkir: Ennistaðurin). Og teir gvu honum vn at drekka við myrru í, og t ið hann hevði smakkað tað, vildi hann ekki drekka. Og teir krossfestu hann og teir bðar illgerðarmenninar við honum, annan høgrumegin og annan vnstrumegin, men Jesus í miðjuni. T gekk skriftin út, ið sigur: „Og hann var roknaður javnt við lgbrotsmenn.“ Men tað var um landsuðurstið, t ið teir krossfestu hann. Men Jesus segði: „Faðir! Fyrigev teimum, t at teir vita ekki, hvat teir gera!“

Men Pilatus hevði eisini skrivað eina yvirskrift við sk hansara og fest hana  krossin uppi yvir honum. Men har stóð skrivað: „Jesus úr Nasaret, kongur Jødanna.“ Hesa yvirskriftina lsu n mangir av Jødunum, t at staðurin, har sum Jesus varð krossfestur, var nr við bygdina; og hon var skrivað  hebráiskum og rómverskum og grikskum máli. Hvuðsprestar Jødanna sgdu t við Pilatus: „Skriva ekki: „Kongur Jødanna,“ men: „Hann segði: Eg eri kongur Jødanna.“ Pilatus svaraði: „Tað, sum eg havi skrivað, havi eg skrivað!“

Tá ið n hermenninir høvdu krossfest Jesus, tóku teir klæði hansara og býttu tey sundur í fyra lutir, hverjum hermanni ein lut; somuleiðis kyrtilin; men kyrtilin var seymaur, vovin í einum oman ígjognum. Teir sgdu tí hver við annan: „Latið okkum ikki skera hann sundur, men latum okkum heldur kasta lut um hann, hver ið skal fáa hann;“ tí at skriftin skuldi ganga út, ið sigur: „Teir býttu klæði míni millum sn og kastaðu lut um kledning mín.“ Og teir stu har og hildu vakt yvir honum. Hetta gjrdu n hermenninir; og fólki stóð og hugdi at.

18. Modir Jesu

Men við Jesu kross stóð modir hansara og moursystir hansara, Maria, kona Kleopasar, og Maria Magdalena. Tá ið n Jesus s móður sína og lerusveinin, sum hann elskaði, standa hjá henni, sigur hann við móður sna: „Kvinna, s, har er sonur tín.“ Síðan sigur hann við lerusveinin: „S, har er modir tín!“ Og frá teirri stund tók lerusveinurin hana heim til sín.

19. Spottanin

Og tey, ið gingu framvið, spottaðu hann, og tey ristu við høvdinum og sgdu: „Tvi vori tar! Tu, sum brýtur templið niður og byggir tað upp eftir trimum dögum, bjarga n tar sjálvum! Um tu ert sonur Gus, tá stig niður av krossinum!“ Somuleiðis hildu eisini hvusprestarnir hann fyri spott sínámillum í felagi við hinum skriftlerdu og hinum elstu og sgdu: „rum hevur hann hjalpt, men sér sjálvum er hann ikki mentur at hjálpa. Er hann Kristus, kongur Ísraels, hin útvaldi Gus, so bjargi hann sér sjálvum og stigi n niður av

krossinum, so at vit kunnu siggja tað, so skulu vit trúgva á hann. Hann leit á Guð, hann bjargi honum nú, um hann leggur nakað í hann, tí at hann hevur sagt: „Eg eri sonur Guðs!“ Somuleiðis spottaðu eisini hermenninir hann og søgdu: „Ert tú kongur Jødanna, so bjarga tær sjálvum!“

20. Rnsmenninir á krossinum

Men annar av illgerðarmonnunum, sum hongdir vóru, spottaði hann og segði: „Ert tú ikki Kristus? Bjarga tær sjálvum og okkum!“ Men annar svaraði og hevði at honum og segði: „Óttast tú ikki heldur Guð, tá ið tú ert undir sama dómi? Og vit eru tað við rættum, tí at vit fáa tað afturlønt, sum vit hava gjørt; men hesin hevur einki ósmiligt gjørt.“ Og hann segði: „Jesus, minst tú til mín, tá ið tú kemur í ríki títt!“ Og hann segði við hann: „Sanniliga sigi eg tær, í dag skalt tú vera við mær í páradís!“

21. Deyði Jesu

Og tá ið middagur var komin, legðist myrkur um alt landið líka til nóns, og sólin myrknaði. Og um nn rópaði Jesus við harðari rdd og segði: „Eli, Eli, lama sabaktani!“ Tað er: „Guð mín, Guð mín, hví fórt tú frá mær!“ Men nakrir av teimum, ið hjá stóðu, søgdu, tá ið teir hoyrdu tað: „Sí, hann rópar eftir Elia!“

Eftir hetta, tá ið Jesus visti, at alt nú longu var fullgjørt, til tess at skriftin skuldi ganga út, sigur hann: „Eg eri tystur!“ Har stóð eitt ker fult av ediki. Og við tað sama leyp ein teirra til og tók ein svamp og fylti hann við ediki og setti hann á ein ýsopslegg og bar honum at munninum og

gav honum at drekka. Men hinir sögdu: „Biða, latum okkum síggja, um Elia kemur at taka hann niður!“

Tá ið Jesus nu hevði fingið edikin, segði hann: „Tað er fullgjort!“ Og Jesus rópaði upp aftur við harðari rødd og segði: „Faðir, í tínar hendur gevi eg anda mn!“ Og í tí hann hetta segði, boygdi hann hvdið og gav upp andan.

22. *Tekinini*

Og si, forhangið í templinum skrædnaði í tvey úr erva og líka niður ígjognum, og jrðin skalv og fjøllini klovnaðu, og gravirnar opnaðust, og mong likam av teimum heilagu, sum farin vóru til hvílu, risu upp, og tey gingu út úr grøvunum aftan á uppreisn hansara og fóru inn í hin heilaga staðin og sýndu seg fyri mongum. Men herhvdingin, sum stóð har hjá, beint yvir av honum, og teir, sum saman við honum hildu vakt yvir Jesusi, tá ið teir sóu, at hann gav upp andan á slíkan hátt og sóu landskjálvtan og tað, ið til barst, vórðu teir ógvuliga ræddir og góvu Guði æruna og sögdu: „Sanniliga var hesin maður rættvísur og sonur Guðs!“ Og allar tær mannamúgvur, sum saman vóru komnar at síggja hesa sjón, slógu seg fyri bringuna, tá ið tær sóu, hvat ið hendi, og fóru avstað aftur. Men allir kunningar hansara stóðu langt burturi og mangar kvinnur, sum høvdu fylgt honum úr Galileu, og sóu alt hetta. Teirra millum var Maria Magdalena og Maria, mðir teirra Jákups litla og Joses, og Salome, mðir at sonum Sebedeusar; hesar høvdu fylgt honum og tænt honum, meðan hann var í Galileu, og mangar aðrar kvinnur, sum høvdu verið í ferðini við honum niðan til Jerúsalem.

23. *Likamini verða tikin niður av krossinum*

Men fyri at likamini ikki skuldu verða hangandi á krossinum um hvíludagin, við tað at tað var atfangadagur, tí at tann hvíludagurin var mikil, bóðu Jødarnir Pilatus um, at beinini í teimum máttu verða brotin sundur, og at tey máttu verða tikin niður. Hermenninir fóru tí og brutu beinini bæði í hinum fyrra og hinum øðrum, sum hevði verið krossfestur saman við honum. Men tá ið teir komu til Jesus og sóu, at hann longu var deyður, brutu teir ikki bein hansara. Men ein av hermonnunum stakk eitt spjót inn í síðuna á honum, og har kom við tað sama blóð og vatn útúr. Og tann, sum hevur sæð tað, hevur vitnað um tað, og vitnisburður hansara er sannur, og hann veit, at hann sigur tað, sum satt er, til tess at eisini tit mega trúgva. Tí at hetta hendi, til tess at skriftin skuldi ganga út: „Bein skal ikki verða brotið í tí.“ Og upp aftur sigur eitt annað skriftorð: „Teir skulu líta til hansara, sum teir stungu.“

GRAVLEGGINGIN

24. *Jósef úr Arimateu*

Men tá ið nú var komið at kvøldi, – og atfangadagur var, tað er dagurin fyri hvíludagin, – kom ein ríkur maður, Jósef úr Arimateu, einum staði í Jødalandi, ein mætur ráðsharri, góður og rættvísur, ið ikki hevði samtykt í teirra ráði og verki, sum eisini sjálvur væntaði Guðs ríki – hann var ein lærusveinur Jesu, men í duldum, av ótta fyri Jødunum – hann tók mót til sín og fór inn til Pilatusar og bað um, at hann mátti taka Jesu likam niður. Men

Pilatus undrađist , at hann longu skuldi vera andađur, og hann kallađi herhvdingan til sín og spurdi hann, um hann longu var andađur. Og tá iđ hann hevđi fingiđ tađ at vita av herhvdinganum, lét hann Jósef fáa likiđ og beyđ, at teir skuldu lata hann fáa tađ. Og Jósef keypti fint linkleđi. Men eisini Nikodemus, sum í fyrstuni var komin til Jesus um nttina, kom og hevđi viđ sér eina blanding av myrru og aloe, okkurt um hundrađ pund. Teir tóku nu Jesu likam niđur og sveipađu tađ í linkleđi saman viđ angandi urtum, sum siđur er hjá Jodum at búgva lík til jarđar. Men  tí stađi, har sum hann hevđi veriđ krossfestur, var urtagarđur, og í urtagarđinum nýggj grov, sum Jósef tti, sum hann hevđi hogt inn í ein klett, sum eingin enn hevđi veriđ lagdur í. Har lögdu teir nu Jesus fyri atfangadags Jodanna skuld, og hviludagurin var í hondum, viđ tađ at grovin var so nær, og teir veltu ein stóran stein fyri gravarmunnan og fóru avstađ. Men har vóru Maria Magdalena og hin Maria, mođir Joses; tær stu beint yvir av grovini saman viđ hinum kvinnunum, sum vóru komnar úr Galileu viđ honum, og tær stu grovina, og hvussu likam hansara var lagt. Tær fóru so avstađ aftur og gjorđu til angandi urtir og smyrsl; og hviludagin hildu tær sér í kvirrum eftir logini.

25. Vakt verđur sett viđ grovina

Men dagin eftir, sum er dagurin aftan  atfangadagin, komu hovuđsprestarnir og Fariseararnir saman hjá Pilatusi og sögdu: „Harri! okkum rennur í huga, at hesin svikarin segđi í livandi lívi: „Um tríggjar dagar risi eg upp.“ Gev tí bođ um, at vél verđur hildin vakt yvir grovini líka til hin triđja dagin, fyri at ikki lerusveinar

hansara skulu koma og stjala hann og siga fyri fólki: „Hann er risin upp frá deyðum;“ og tá munnu hini seinnu svikini verða verri enn hini fyrru.“ Men Pilatus segði við teir: „Her hava tit vaktarmenn; farið avstað og haldið so væl vakt, sum tit vita best.“ Og teir fóru avstað og settu góða vakt við grøvina við vaktarmonnunum, aftan á at teir høvdu sett innsigli á steinin.

Uppskot til lestrar úr Þínslusöguni biðikvöldini í föstu

FYRSTA BIÐIKVÖLD Í FÖSTU

Tekstur: Stk. 1-2.

ANNAÐ BIÐIKVÖLD Í FÖSTU

Tekstur: Stk. 3-4.

TRÍÐJA BIÐIKVÖLD Í FÖSTU

Tekstur: Stk. 5-7.

FJÓRÐA BIÐIKVÖLD Í FÖSTU

Tekstur: Stk. 8-10.

FIMTA BIÐIKVÖLD Í FÖSTU

Tekstur: Stk. 11-13.

SÆTTA BIÐIKVÖLD Í FÖSTU

Tekstur: Stk. 14-16.

Inngangur til lestin:

Hesin heilagi lestin er skrifaður í Þínslusögu várs
Harra Jesu Krists (stk.)

Uppskot til bíbliulestrar biðikvöldini í föstu

FYRSTA BIÐIKVÖLD Í FÖSTU

1. LESTUR

Henda heilaga lesturinn skrifar Jesaja profetur:

Jes 61,1-3

Ella:

Epistulinn er skrifaður í Hebrearabrávinum:

Hebr 2,10-18

2. LESTUR

Henda heilaga lesturinn úr Pínslusögu várs Harra Jesu Krists skrifar.....evangelistur.

Matt 26,1-16 ella *Mark 14,1-11* ella *Luk 22,1-6* ella *Jóh 17,1-19*

ANNÆÐ BIÐIKVÖLD Í FÖSTU

1. LESTUR

Henda heilaga lesturinn skrifar Mika profetur:

Mika 7,18-19

Ella:

Epistulinn skrifar Paulus ápostul til Kolossumanna:

Kol 2,6-9

2. LESTUR

Henda heilaga lesturinn úr Þínslusögu várs Harra Jesu Krists skrifvar.....evangelistur.

Matt 26,17-29 ella *Mark 14,12-25* ella *Luk 22,7-38* ella *Jóh 18,1-11*

TRÍÐJA BIÐIKVÖLD Í FÖSTU

1. LESTUR

Henda heilaga lesturinn skrifvar sálmaskaldið:

Sl 38,12-13 og *20-21*

Ella:

Epistulinn skrifvar Paulus ápostulinn í fyrra brævi sínum til Tessalóníkumanna:

1 Tess 5,1-11

2. LESTUR

Henda heilaga lesturinn úr Þínslusögu várs Harra Jesu Krists skrifvar.....evangelistur.

Matt 26,30-46 ella *Mark 14,26-42* ella *Luk 22,39-46* ella *Jóh 18,12-14*

FJÓRÐA BIÐIKVÖLD Í FÖSTU

1. LESTUR

Henda heilaga lesturinn skrifvar Jesaja profetur:

Jes 41,8-13

Ella:

Epistulin skrifvar Paulus ápostul til Kolossumanna:
Kol 2,12-15

2. LESTUR

Henda heilaga lesturinn úr Þínslusögu várs Harra Jesu Krists skrifvar.....evangelistur.

Matt 26,47-56 ella *Mark 14,43-52* ella *Luk 22,47-53* ella *Jóh 18,15-27*

FIMTA BIÐIKVÖLD Í FÖSTU

1. LESTUR

Henda heilaga lesturinn skrifvar Jeremia profetur:
Jer 20,7b-11a

Ella:

Epistulin er skrifaður í Hebrearabrávinum:
Hebr 5,5-10

2. LESTUR

Henda heilaga lesturinn úr Þínslusögu várs Harra Jesu Krists skrifvar.....evangelistur.

Matt 26,57-75 ella *Mark 14,53-72* ella *Luk 22,54-71* ella *Jóh 18,28-40*

SÆTTA BIÐIKVÖLD Í FÖSTU

1. LESTUR

Henda heilaga lesturin skrifar Jesaja profetur:

Jes 52,13-15

Ella:

Hesin heilagi lesturin er skrifaður í Jóhannesar opinbering:

Opb 1,4b-8

2. LESTUR

Henda heilaga lesturin úr Þínslusögu várs Harra Jesu Krists skrifar.....evangelistur.

Matt 27,1-31 ella *Mark 15,1-20* ella *Luk 23,1-25* ella *Jóh 19,1-16*

Kollekt aftan á prædiku, tá ið ikki er altargangur

(Vanligar sunnudagar og aðrar halgidagar, tá ið einki annað er viðmerkt, og möguliga gerandisdagar):

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú í miklu náði og miskunn tíni hevur givið okkum títt heilaga og sæla orð, og við tí savnar hina kristnu kirkju tína eisini her hjá okkum. Vit biðja teg, verð hjá okkum við heilaga anda tínum, so at vit varðveita hetta orð títt í takksomum hjørtum, halda okkum eftir tí og vaksa og fara fram í trúgv, vón og kærleika, til vit at enda verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Kollektir til føstugudstænastu / lestur

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Vit takka tær, Guð faðir, tí at tú hevur givið okkum einborna son tín, Jesus Krist, til tess at ein og hvør, sum trýr á hann, ikki skal glatast, men hava ævigt lív. Vit takka tær, Jesus Kristus, tí at tú hevur borið á heilaga likami tínum allar syndir okkara og við blóði tínum strikað út allar misgerðir okkara. Vit takka tær, tú góði heilagi andi, tí at tú hevur givið okkum í hjørtu okkara ta trúgv, at vit einki annað vita okkum til sælu uttan hin krossfesta Jesus Krist. Gev okkum, Guð, náði tína, so at vit trúgva av hjarta, at allar syndir okkara eru okkum fyri Jesu Krists líðingar og deyða skuld fyrigivnar, og lýs fyri okkum við heilaga anda tínum, so at vit dag undan degi við Jesu deyða kraft fara fram í kristiligum levnaði og aldri sleppa Jesusi úr hjørtum okkara, fyrr enn vit síggja hann klárliga í hinum æviga lívi, har hann við tær og hinum heilaga anda livir og ræður um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú hevur fríað okkum út úr valdi myrkursins og sett okkum yvir í ríki einborna sonar tíns. Vit biðja teg, at tú fyri líðingar og deyða hans skuld vilt koma okkum til hjálpar við tínum heilaga anda og styrkja okkum við orði tínum, so at hin óndi figgindin ikki skal fáa vald á okkum, men at vit altíð mega verða verandi í náði tíni og at enda verða

sæl allar ævir fyrri einborna son tínn, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum læt frelsara okkara, son tínn, Jesus Krist, gerast menniskja og doyggja á krossinum, mannaættini til frelsu og fyrimyndar í eyðmýkt. Vit biðja teg, gev okkum náði til at læra av tolmóði sonar tíns, so at vit fylgja honum eftir í eyðmýkt og lýdni líka til deyða og at enda fáa lut í uppreisn hansara frá deyðum, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum læt son tínn, Jesus Krist, líða krossdeyðan fyrri syndir okkara. Vit biðja teg, lýs fyrri okkum við heilaga anda tínum, so at vit trygt kunnu líta á fullgjörda verk hansara og fyrigeving syndanna í honum, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

ÚTGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum í faðirligu náði tíni ikki spardi einborna son tínn, Jesus Krist, men læt hann doyggja á krossinum. Vit biðja teg, verð hjá okkum við heilaga anda tínum, so at vit mega finna troyst í hesi náði tíni, varða okkum fyrri syndini, tolin bera tær líðingar, sum verða lagdar á okkum, og um allar ævir verða sæl hjá tær fyrri einborna son tínn, Jesus Krist, váran harra,

sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella fyrsta inngangskollekt.

Kollektir til messu / gudstænastu / lestur vanligar gerandisdagar

(Aðrar kollektir hóskandi til høvið kunnu tó verða nýttar í staðin):

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, friðskjól okkara og styrki, vit biðja teg, hoyr við mildni bønir okkara, so at vit vard fyrri øllum illum og varðveitt í øllum freistingum mega lova og takka tær, náðigi Guð og faðir okkara. Gev okkum í hesum heimi rætt at kenna sannleika tín og í komandi heimi hitt æviga lívið fyrri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

ÚTGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, vit takka tær, fyrri at vit í øllum lutum mega lata alla tráan okkara koma fram fyrri teg í ákallan og bøn við tøkk, og fyrri at vit hvør við øðrum mega lova og prísar tær og kennast við navn títt. Vit biðja teg, gev okkum við heilaga anda tínum altíð at biðja og syngja fyrri tær í hjørtum okkara og at halga alt, sum tú í góðsku tíni gevur okkum, við Guðs orði og bøn. Savna tú okkum úr øllum ættum, tá ið sonur tín, Jesus Kristus, kemur aftur, so at vit saman við øllum tínum heilagu og einglum tínum mega geva tær signing og æru, heiður og mátt um aldur og ævir allar! Amen.

Kollektir og bíbliulestrar til serstak- ar gudstænastur í kirkjuárinum

Tær flestu av hesum gudstænastum hava ongan serstakan dag ella serstaka dagfesting í kirkjuárinum, men verða hildnar, tá ið hildið verður hóskandi. Biskupur kann við kunngerð mæla til ein ávísan dag.

Er hvørki altargangur ella dópur undir gudstænastuni, eru í flestum førum „kollektin aftan á prædiku, tá ið ikki er altargangur“ á blaðsíðu 294 ella „útgangskollektin til messu / gudstænastu / lestur vanligar gerandisdagar“ á blaðsíðu 298 hóskandi sum útgangskollekt.

HEYSTGUDSTÆNASTA

Litur: Kirkjuársliturin – vanligá grønur.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, miskunnsami faðir, vit lova og prísar tær, tí at tú aftur í ár hevur latið upp mildu hond tína, latið arbeiðið í bøn og haga eydnast og givið okkum hitt dagliga breyðið. Vit biðja teg, gev okkum við tøkki at taka ímóti tí, sum jørðin gevur, nýta tað eftir vilja tínum og altíð takka og lovprísar tær fyri góðsku tína og trúfesti fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, miskunnsami faðir, tú, sum í góðsku tíni veitir okkum grøði og allar góðar gávur bæði á sjógvi og á landi. Vit biðja teg, gev okkum í gudsóttu og við tækk at taka ímóti gávum tínum, so at vit nýta tær eftir vilja tínum í øllum skynsemi og altíð lova og prísu heilaga navni tínum fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

5 Mós 8,7-18a ella 5 Mós 28,1-6 og 12a ella 1 Krýn 29,10-14 ella Jes 55,8-11 ella Jóel 2,21-24 og 26

2 Kor 9,6-15 ella Fil 4,4-9 og 11b-13 ella Ják 1,17-18 ella Opb 14,14-18

Matt 6,25-34 ella Mark 4,26-32 ella Luk 11,3 ella Luk 12,22-31 ella Jóh 6,25-35

ÚTGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, miskunnsami faðir, tú, sum skapaði jørðina, havið og alt, sum í teimum er, og í náði heldur øllum livandi uppi. Vit lova og takka tær, tí at tú eisini í hesum ári hevur verið okkum góður og latið arbeiðið á sjógvi og á landi eydnast. Vit biðja teg, gev okkum at nýta gávur tínar í sonnum gudsóttu og næstakærleika. Gev okkum at seta alt okkara álit á teg og altíð at takka tær av heilum hjarta, so at vit, tá hin stóri heystardagurin kemur, mega fara inn til hina ævigu gleðina hjá tær fyri

einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi Guð, miskunnsami faðir, tú, sum ert upphavið til alt tað, ið gott er. Vit biðja teg, at tú vilt vera okkum náðigur og halga tær gávur, sum tú í góðsku tíni gevur okkum. Hjálp okkum at nýta tær í rættvísi og hjartans reinleika eftir heilaga vilja tínum, so at vit altíð mega kenna teg sum tann, ið veitir okkum allar góðar gávur, og fram um alt tráa eftir at liva av orði tínum og sakramentum okkum til æviga føði og signing fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, ið sjálvur er lívsins breyð, og sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi Guð, miskunnsami faðir, tú, sum gevur allar góðar gávur. Vit takka tær, tí at tú hevur vælsignað arbeiði okkara, latið skína og regna yvir bø og haga og latið okkum fáa grøðina til høldar í øllum góðum. Vit biðja teg, gev okkum altíð við takksemi at njóta okkara dagliga breyð og í øllum lívsins viðurskiftum at seta álit okkara til tín. Varðveit okkum frá hugmóð í góðum tíðum og frá mistreysti í ringum tíðum. Hjálp okkum at nýta gávur tínar rætt, næsta okkara og okkum sjálvum at gagni og heilaga navni tínum til heiðurs. Vælsigna tað góða sáð, sum tú sjálvur hevur sáað í hjertu okkara, so at vit at enda mega bera búnan ávøkst á heystardegi og koma í ríki títt fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran

harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

SKAPANARVERKIÐ

Litur: Kirkjuárliturin – vanliga grønur.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum skapað hevir allar lutir, himmal og jørð, havið og alt, sum í teimum er, alt tað, sum livir og andar á foldum og í veldi tínum heldur øllum livandi og alheiminum uppi. Vit biðja teg, tú, sum hevir sett okkum at umsita náttúruna og allar gávur tínar, hjálp okkum at kenna ábyrgd fyri hvør øðrum og øllum skapanarverki tínum, so at vit umsita gávur tínar rætt, og ikki í sjálvsøkni, egingirnd og havisjúku misbrúka og oyðileggja tað, sum tú hevir skapað, men fara væl um náttúruna og umsita hana á skynsaman hátt til gagns fyri øll menniskju og alt livandi, djór og allan vøkstur fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

1 Mós 1,1-2,1-3 ella 1 Mós 2,4-9 og 15-17 ella Job 38,1-11 ella Sl 8,2 og 4-10 ella Sl 19,2-7 ella

Sl 104,1-2 og 5-25 og 27-30 ella Orðt 8,12 og 22-36 ella Jóel 2,21-24 og 26

Róm 8,19-23 ella 1 Kor 8,6 ella 2 Kor 9,8-11 ella Kol 1,9-20 ella 1 Tim 6,6-10 og 17-19 ella Opb 4,11

Matt 6,25-34 ella Matt 13,1-9 ella Mark 4,35-41 ella Mark 6,30-44 ella Luk 12,13-21 ella Jóh 1,1-4

FRIDUR OG RÆTTVÍSI

Litur: Kirkjuársliturin.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum ert faðir at øllum og við syni tínum, Jesusi Kristi, hevur gjørt øll til eitt. Vit biðja teg, varða okkum fyri ófriði og harðræði, yvirgangi og kríggi. Leið tey, sum vald hava fingið, við ráði tínum, so at tey stýra við vísdómi og kærleika, friði og rættvísi. Hell heilaga anda tín yvir allar tjóðir, til tess at tær mega liva saman í friði og góðum felagsskapi sín-ámillum. Lat frið, rættvísi og kærleika vinna frama mannaheiminum til signingar og tær til heiðurs fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

3 Mós 19,15-18 ella Sl 85,9-14 ella Jes 11,1-10 ella Jes 42,1-7 ella Jes 57,15-19 ella Ámos 5,11-15a ella Mika 4,1-5

Róm 12,9-21 ella Ef 4,22-32 ella Ef 5,8-15 ella Fil 4,6-9 ella Kol 3,12-17 ella Ják 2,5-9 og 12-17

Matt 5,1-16 ella Matt 5,6 og 9 ella Matt 5,43-48 ella Matt 6,10 ella Matt 7,12 ella Matt 25,31-40

FORFYLGD OG KÚGAÐ

Litur: Kirkjuársliturin. Pínslarvátтар: Reyður.

Eisini hóskaði pínslarvátтарdagar. Sí annars 2. jóladag (sankta Stefans dag) á blaðsíðu 33 og alla halganna sunnudag á blaðsíðu 223.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum elskar øll menniskju við ævigum kærleika og ikki gert mannarnun. Vit biðja teg, umgirð við kærleika tínum og náði tíni øll tey, ið verða forfylgd, pínd og kúgað vegna aðra trúgv og øðrvísi politiska áskoðan, aðra sannføring og øðrvísi atferð. Gev teimum at kenna tína nærveru og umsorgan, so at tey mega halda á í neyðini og søkja alla hjálp og troyst hjá tær. Og um tey skulu líða deyðan (pínslarvátтарdeyðan), so styrk tey í vónini um hitt æviga lívið fyrri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella (minningardagar):

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum við syni tínum, Jesusi Kristi, kveikti trúarinnar og kærleikans eld í hjørtum pínslarvátтана (í N) og styrkti teir (hann / hana) við heilaga

anda tínum, so at teir hildu (hann / hon helt) á í trúnni á teg og son tín líka til deyða. Vit takka tær fyri hesi trúarvitni tíni (hetta trúarvitni títt). Og vit biðja teg, veit eisini okkum hesa somu trúarinnar og kærleikans megi, so at vit, um vit skuldu komið at liðið fyri navns tíns skuld, mega fylgja í fótasporum teirra (hansara / hennara) og í fastari trúgv (við teimum / honum / henni sum fyridømi) halda út til endan, kirkju tíni til signingar og navni tínum til heiðurs fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

2 Mós 3,7-10 ella 1 Kong 19,1-4 ella 2 Krýn 24,18-22a
ella Jer 20,7-11 og 13

Áps 6,8-15 og 7,54-8,1-4 ella 1 Kor 12,26-27 ella 2 Kor
1,3-7 ella 2 Tim 3,10-14

Matt 10,16-22 ella Matt 10,32-42 ella Matt 23,34 ella
Jóh 15,17-21

KRISTNIBOÐAN *Heima- og útímissión*

Litur: Kirkjuárliturin.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum hevur opinberað kærleika tín við at senda son tín, Jesus Krist, í heimin, til tess at øll skulu liva við honum. Vit biðja teg,

hell út heilaga anda tín yvir kirkju tína, so at hon kann vera boðum tínum lýðin og bera gleðiboðskap tín út til øll fólkasløg. Send alsamt arbeiðsfólk út í akurskurð tín og gev teimum at gleðast við góðan ávøkst. Verj kristni-boðarar tínar fyri øllum freistingum og vandum. Lat teir ikki missa mótið, um illa gongur í hond, men við treysti boða orð títt í áliti á lyfti títt um, at orðið ikki vendir tómt aftur, men skal útinna tað, sum tær líkar, fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum vilt, at øll menniskju skulu verða frelst og koma at kenna sannleikan. Vit biðja teg, at tú alsamt vilt senda trúføst arbeiðsfólk út í víngarð tín, til tess at gleðiboðskapur tín kann verða borin øllum fólkasløgum. Gev teimum vísdóm og megi til at boða orð títt, so at allar tjóðir mega læra teg at kenna, hin eina, sanna Guð, og tann, sum tú sendi, Jesus Krist, einborna son tín, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

Jes 12,2-6 ella Jes 42,5-12 ella Jes 49,1-6 ella Jes 52,7-10
ella Jes 61,1-3a ella Jer 1,4-9

Áps 16,6-10 ella Róm 1,1-17 ella Róm 10,11-17 ella Róm
15,14-21 ella 2 Kor 5,11-6,1-2 ella Kol 1,24-28

Matt 9,35-38 ella Matt 28,16-20 ella Mark 4,1-9 og 26-29 ella Mark 16,15-16 ella Luk 10,1-9 ella Luk 24,44-49

Einleiki Kirkjunnar – Kristin Einleiki

Litur: Kirkjuársliturin.

Eisini hóskandi til tvørkirkjuliga gudstænastu.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum við syni tínum, harra og frelsara okkara, Jesusi Kristi, hevur grundað hina heilagu kirkju tína á jørð og sært, at kirkjufólk títt er spjatt sundur í nógvar trúarflokkar. Vit biðja teg, fyrigev okkum syndir okkara. Gev okkum at hava virðing hvør fyri øðrum og at semjast í kærleika okkara millum, sum tey, ið eru eitt í Kristi, tó at vit ikki eru eins. Gev okkum skynsemi til at skilja hvør annan, so at vit saman betur kunnu koma at kenna sannleika tín. Eins og likamið er eitt, og ein er andin, ein vónin, sum vit eru kallað til, ein Harri, ein trúgv, ein skírn, ein Guð og faðir at øllum, so gevi tú okkum at sameinast við sannleikans, friðarins, trúarinnar og kærleikans heilaga bandi, so at vit við einum huga og einum munnni mega prísar tær fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

1 Mós 33,1-11 ella 1 Mós 50,14-21 ella Ez 36,23-28 ella Ez 37,15-19 og 21-22 og 26-28

1 Kor 1,10-13 og 30-31 ella Ef 4,1-6 ella Ef 4,30-5,1-2 ella Fil 2,1-11 ella Kol 3,12-17 ella 1 Tim 2,5-8 ella 1 Jóh 4,9-21

Matt 5,23-26 ella Matt 18,19-22 ella Luk 9,49-50 ella Jóh 17,1a og 11b og 17 og 20-26

FØÐINGARDAGSHALD HJÁ EINI KIRKJU (tá ið kirkja fyllir runt) ELLA GUDSTÆNASTA UM KIRKJUNA

Litur: Hvítur ella gyltur.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum ikki býrt í templum, gjørdum við hondum, og tó hevur halgað hetta hús og tikið tær bústað í hesum halgidómi tínum í orði og sakramentum. Vit takka tær, tí at tú framvegis letur heilaga anda tín hvíla yvir heilagu kirkju tíni, og í henni letur okkum hava samfelag við teg, son tín, Jesus Krist, og hvør annan. Vit biðja teg, gev teimum, sum higar leita, at finna hvílu hjá tær og gleðast um miskunn tína og rættlæti fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

1 Mós 28,10-19a ella 1 Kong 8,22-30 og 54-56a ella 1 Krýn 29,6-16 ella 2 Krýn 7,11-16 ella Sl 100 ella Jes 56,1 og 6-7 ella Ez 43,1-2 og 4-7a

Áps 7,44-50 ella 1 Kor 3,9-17 ella Ef 2,19-22 ella Kol 3,16-17 ella Hebr 10,19-25 ella 1 Pæt 2,4-10

Luk 19,1-10 ella Jóh 2,13-22 ella Jóh 4,14 og 23-24 ella Jóh 10,22-30

ÆTTARSAMKOMA

Litur: Kirkjuársliturin.

TEKSTIR:

Sírakur 3,1-15 (Apokryfurnar); Jer 6,16a; Ef 6,1-3

HEILAGA DÓPSINS SAKRAMENTI

Litur: Hvítur ella gyltur.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, vit takka tær, tí at tú hevur latið okkum koma til hin náðifulla dóp, har tú veitti okkum fyrigeving syndanna, heilaga andan og hitt æviga lívið fyri sonar tíns, Jesu Krists, skuld. Vit biðja teg, varðveit okkum í trúnni, so at vit aldri ivast um hesa gávu tína. Styrk okkum við heilaga anda tínum til at stríða ímóti syndini og verða í tí náði, sum okkum er

givin í heilagum dópi, til vit verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar!

Ella:

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum opinberaði teg við heilaga anda tínum, tá ið einborni sonur tín varð doyptur, og við reyst tíni vísti okkum til hansara, sum hevur tikið á seg allar syndir okkara, til tess at vit við honum kunnu fáa náði og fyrigeving syndanna. Vit biðja teg, varðveit okkum, sum eftir boðum sonar tíns eru doypt til at hoyra tær til. Styrk trúgv okkara við heilaga anda tínum og veit okkum hitt æviga lívið fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

Jer 17,7-8 ella Ez 36,25a og 26-28 ella Ez 47,1-9 og 12

Áps 2,37-41 ella Áps 8,36-38 ella Róm 6,3-11 ella 1 Kor 12,12-13 ella Gal 3,26-28 ella Kol 2,10-12 ella Tit 3,4-7 ella 1 Pæt 3,18-22

Matt 3,13-17 ella Matt 28,18-20 ella Mark 9,33-37 ella Mark 10,13-16 ella Jóh 3,1-8 ella Jóh 4,5-14 ella Jóh 15,1 og 4-5

HEILAGA ALTARSINS SAKRAMENTI

Litur: Hvítur ella gyltur.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harri Jesus Kristus, vit takka tær, tí at tú í miklu náði tíni hevur givið okkum heilagu kvøldmáltíð tína, har tú veitir okkum heilaga likam títt og blóð og sameinir okkum við teg og kirkju tína bæði í himli og á jørð. Vit biðja teg, hjálp okkum við heilaga anda tínum at taka ímóti hesum gávum tínum við røttum sinni, so at vit av hjarta játta syndir okkara, minnast líðing tína og deyða, trúgva, at vit eiga fyrigeving syndanna í tær og soleiðis dag frá degi vaksa í trúgv, vón og kærleika, til máltíð tín verður fullbúgvín í ríki tínum, har tú við faðir tínum livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harri Jesus Kristus, vit takka tær fyri heilagu kvøldmáltíð tína, har tú gevur okkum lut í lívsins breyði og frelsunnar kaliki okkum til fyrigevingar syndanna, styrki og sálarbótar. Vit biðja teg, gev okkum við heilaga anda tínum í hesi felagsmáltíð við røttum sinni og sannari gleði at taka ímóti gávum tínum, heilaga likami tínum og blóði, so at vit endurnýggjað og frígjörd í fyrigeving syndanna mega vaksa í trúgv, vón og kærleika, til vit verða sæl allar ævir við tær, sum við faðir tínum livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harri Jesus Kristus, vit takka tær fyri heilagu kvøldmáltíð tína, har tú sameinir okkum við teg og kirkju tína bæði í himli og á jørð. Vit biðja teg, gev okkum við eyðmjúkum og røttum sinni, gleði og tøkk, at taka ímóti gávum tínum, heilaga likami tínum og blóði, so at vit endurnýggjað og frígjörd í fyrigeving syndanna mega vaksa í trúgv, vón og kærleika, tú, sum við faðir tínum livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum við syni tínum, Jesusi Kristi, veitir okkum lívsins breyð, orð títt og sakramenti tíni. Vit biðja teg, lýs fyri okkum við heilaga anda tínum, so at vit halda okkum at hesum orði tínum og koma til heilagu kvøldmáltíð tína, har tú við syni tínum veitir okkum føði til ævigt lív. Metta okkum við hesum livandi breyði, so at vit at enda mega verða sæl allar ævir fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

2 Mós 12,1-11 ella 2 Mós 16,11-18 ella 2 Mós 24,3-8 ella 5 Mós 8,1-3

1 Kor 10,15-17 ella 1 Kor 11,23-26

Matt 26,17-20 og 26-30 ella Mark 14,12-17 og 22-26 ella Luk 22,7-20 ella Jóh 6,48-58

Kollektir og bíbliulestrar til mishalgidagar og aðrar minnisdagar

Hesir dagar kunnu eisini verða hildnir ein annan dag, um betur liggur fyri, og verða undir øllum umstøðum fluttir, um teir falla ein halgidag. Er talan um sunnudag, kann dagurin tó verða hildin sunnudag seinnapart ella sunnukvöld.

Er hvørki altargangur ella dópur undir gudstænastuni, eru í flestum førum „kollektin aftan á prædiku, tá ið ikki er altargangur“ á blaðsíðu 294 ella „útgangskollektin til messu / gudstænastu / lestur vanligar gerandisdagar“ á blaðsíðu 298 hóskaði sum útgangskollekt.

ÁPOSTLAR

ÁPOSTLADAGUR *Eingin ávísur dagur*

Litur: Reyður, verða allir ápostlarnir tiknir undir einum.

Ápostlarnir: Símun Pætur, Andrias (bróðir Símun Pæters), Jákup (eldri) og Jóhannes (synir Sebedeusar), Filippus, Bartolomeus (Natanael), Matteus (Levi), Tummas, Jákup (yngri – sonur Alfeusar), Símun (Kánanearin ella Selotes), Judas Taddeus og Judas Iskarjot. Seinni Mattias og Paulus.

Allir ápostlarnir kunnu verða tiknir undir einum ein ávísan dag, sum hildin verður hóskaði, ella hvør fyri seg.

Verða allir ápostlarnir tiknir undir einum:

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harri Jesus Kristus, tú, sum sendi út ápostlar tínar við gleðiboðskapinum um náði og frelsu fyri hvønn tann, sum trýr. Vit biðja teg, gev okkum við heilaga anda tínum at trúgva gleðiboðskapi teirra og at byggja á tann grundvøll, sum tú við teimum hevur lagt. Gev okkum framvegis trúfastar orðsins tænarar, sum við góðum treysti boða orð títt, til tess at øll menniskju mega fáa at kenna frelsandi gerning tín og liva saman í friði og kærleika, tú, sum við faðir tínum livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

1 Sám 3,1-10 ella Jes 43,8-13a ella Jes 52,7-10 ella Jer 1,4-9 ella Ez 2,1-8a

Áps 1,12-14 og 23-26 ella Róm 1,1-7 ella Róm 10,8b-17

Matt 10,1-5a ella Mark 3,13-19 ella Luk 6,12-16

Ella verður hvør ápostul tikin fyri seg ella í einstøkum førum tveir:

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harri Jesus Kristus, tú, sum sendi út ápostulin N / ápostlar tínar, N og N, við gleðiboðskapinum um náði og frelsu fyri hvønn tann, sum trýr. Vit biðja teg, gev okkum við heilaga anda tínum at trúgva gleðiboðskapi hansara / teirra og at byggja á tann grundvøll, sum tú við ápostlum

tínum hefur lagt. Gev okkum framvegis trúfastar orðsins tænarar, sum við góðum treysti boða orð títt, til tess at øll menniskju mega fáa at kenna frelsandi gerning tín og liva saman í friði og kærleika, tú, sum við faðir tínum livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

30. NOVEMBER. ANDRASARMESSA – ANDRIAS

Litur: Reyður.

TEKSTIR:

5 Mós 30,11-14 ella Jes 49,1-6 ella Jes 52,7-10 ella Jes 55,1-5

Róm 10,8b-18 ella 1 Kor 1,18-31

Matt 4,12-20 ella Mark 1,14-18 ella Jóh 1,35-43a

21. DESEMBER. TUMMASARMESSA – TUMMAS

Litur: Reyður.

TEKSTIR:

Job 42,1-6 ella Jes 35 ella Jes 43,8-13a

Ef 4,7 og 11-16 ella Hebr 10,35-11,1 ella 1 Pæt 1,3-9

Jóh 11,1-16 ella Jóh 14,1-7 ella Jóh 20,24-29

27. DESEMBER. JÓHANNES *Ápostul og evangelistur. Sí evangelistar niðanfyri*

25. JANUAR. PÁLMESSA – PAULUS *Umvending Paulusar*

Litur: Hvítur ella gyltur.

TEKSTIR:

Jes 45,18-22 ella Jes 49,1-6 ella Jer 1,4-9 ella Ez 2,1-8a

Áps 9,1-22 ella Áps 22,3-21 ella Áps 26,1-23 ella Gal 1,11-24 ella Gal 2,1-9 ella Fil 3,1-13 ella 1 Tim 1,12-17

Matt 10,16-22 ella Mark 13,9-13 ella Mark 16,15-18 ella Luk 21,10-19

22. FEBRUAR. PÆTURSMESSA – PÆTUR
Pæturstólur – játtan Pætors

Litur: Hvítur ella gyltur.

TEKSTIR:

Jes 49,1-6 ella Ez 3,4-11 ella Ez 34,11-16

Áps 4,8-13 ella Áps 9,32-42 ella Áps 10,34-44 ella Áps 11,1-18 ella Áps 12,1-11 ella 1 Pæt 1,1-7 ella 1 Pæt 5,1-4

Matt 16,13-19 ella Jóh 21,15-19

24. FEBRUAR. MATTIAS

Litur: Reyður.

TEKSTIR:

Áps 1,15-26

Matt 11,25-30 ella Jóh 15,9-17

1. MAI. FILIPPUS OG JÁKUP *Yngri Jákup, sonur Alfeusar*

Litur: Reyður.

TEKSTIR:

Orðt 4 ella Jes 30,18-21 ella Jes 40,27-31

Áps 1,12-14 ella 1 Kor 15,1-8 ella Ef 4,7 og 11-16

Jóh 1,44-52 ella Jóh 12,20-26 ella Jóh 14,1-11

29. JUNI. PÆTURSØKA – PÆTUR OG PAULUS *Deyði Pæturs og Paulusar*

Litur: Reyður.

TEKSTIR:

Jes 49,1-6 ella Ez 2,1-7 ella Ez 3,4-11 ella Ez 34,11-16 ella Zak 4

Áps 12,1-11 og / ella 28,16-31 ella 1 Kor 3,16-23 ella 1 Kor 15,3-5 og 8 ella Gal 1,11-2,1-10 ella 2 Tim 4,1-8 og 16-18

Matt 10,16-22 ella Matt 16,24-28 ella Jóh 21,15-19

25. JULI. JÁKUPSDAGUR *Eldri Jákup,
sonur Sebedeusar*

Litur: Reyður.

TEKSTIR:

5 Mós 30,11-20 ella Jer 26,1-16

Áps 11,27-12,1-3 ella Áps 15,13b-29 ella 1 Kor 4,9-15
ella 1 Kor 15,1-11 ella 2 Kor 4,7-15

Matt 20,20-28 ella Mark 1,14-20 ella Mark 10,35-45 ella
Luk 9,46-56

**24. AUGUST. BARTALSMESSA /
BARTALSØKA – BARTOLOMEUS**

Litur: Reyður.

TEKSTIR:

5 Mós 18,15-18 ella Jes 43,8-13a ella Jes 61,1-3

Áps 5,12-16 ella 1 Kor 4,9-15 ella 1 Kor 12,28-31a ella 2
Kor 4,7-15 ella 2 Kor 6,1-10 ella 1 Pæt 5,1-11

Matt 10,1-20 ella Luk 6,12-16 ella Jóh 1,46-52

21. SEPTEMBER. MATTEUS *Ápostul og evangelistur. Sí evangelistar niðanfyri*

28. OKTOBER. TVEGGJA ÁPOSTLA MESSA – SÍMUN SELOTES (KÁNANEARIN) OG JUDAS TADDEUS

Litur: Reyður.

TEKSTIR:

5 Mós 32,1-4 ella Jes 45,18-22 ella Jer 3,12-18 ella Jer 26,1-16

Róm 8,28-31 ella Ef 2,13-22 ella Ef 4,7 og 11-16 ella 1 Pæt 1,3-12 ella 1 Jóh 1,1-2,1-2 ella 1 Jóh 4,1-6

Matt 10,1-5a ella Mark 3,13-19 ella Luk 6,12-16 ella Jóh 14,15-27 ella Jóh 15,12-27

EVANGELISTAR

Evangelistarnir tiknir undir einum ella hvør sær:

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harri Jesus Kristus, tú, sum læt evangelistarnar / evangelistin N bera okkum evangelið um náði og frelsu fyri hvønn tann, sum trýr. Vit biðja teg, gev okkum við heilaga anda tínum at trúgva hesum gleðiboðskapi teirra / hansara og liva saman í friði og kærleika í ljósinum av tí

orði, sum tú við teimum / honum hefur givið okkum, tú, sum við faðir tínum livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

27. DESEMBER. JÓHANNES *Ápostul*

og evangelistur

Litur: Hvítur ella gyltur.

TEKSTIR:

1 Mós 1,1-5a og 14-18 ella 2 Mós 33,7-23 ella Orðt 8,22-30 ella Jes 6,1-8 ella Jes 44,1-8 og 24-26a ella Ez 1,4-14

1 Jóh 1,1-2,1-2 ella 1 Jóh 2,1-12 ella 1 Jóh 5,1-13

Jóh 13,20-35 ella Jóh 20,1-8 ella Jóh 21,20-25

25. APRÍL. MARKUSARMESSA – MARKUS

Litur: Reyður.

TEKSTIR:

Jes 52,7-10 ella Jes 62,6-12 ella Ez 1,4-14 ella Mál 3,1-3

Áps 12,25-13,1-13 ella Áps 15,35-41 ella Ef 4,7 og 11-16 ella 2 Tim 4,1-11 ella 1 Pæt 5

Mark 1,1-15 ella Mark 13,5-13 ella Mark 16,15-20 ella Luk 10,1-9 ella Jóh 15,1-11

21. SEPTEMBER. MATTEUS *Ápostul*

og evangelistur

Litur: Reyður.

TEKSTIR:

Orðt 3,1-18 ella Jes 33,13-17 ella Ez 1,4-14 ella Ez 2,8-3,1-11

Róm 10,1-15 ella 1 Kor 12,28-31a ella 2 Kor 4,1-6 ella Ef 2,1-10 ella Ef 4,7 og 11-16

Matt 6,19-34 ella Matt 9,9-13 ella Matt 13,44-52 ella Matt 19,16-30

18. OKTOBER. LUKAS

Litur: Reyður.

TEKSTIR:

Jes 35 ella Jes 43,8-13a ella Jes 52,7-10 ella Jes 55 ella Jes 61,1-3 ella Ez 1,4-14

Áps 1,1-8 ella Áps 16,6-12 ella Áps 20,6-12 ella Áps 21,1-19 ella Kol 4,7-18 ella 2 Tim 3,10-17 ella 2 Tim 4,1-11a

Luk 1,1-4 ella Luk 4,14-21 ella Luk 10,1-9 ella Luk 24,44-50 ella Jóh 15,17-20

MEDARBEIÐARAR PAULUSAR

24. JANUAR. TIMOTEUS

Litur: Reyður.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum gav Timoteusi dirvi til at fylgja í fótasporum ápostlanna og læra av vísdómi teirra. Gev eisini okkum at læra av fyridømi hansara og við heilaga anda tinum megi og vísdóm til at tæna tær av heilum hjarta, kirkju tíni til uppbyggingar fyri son tín Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

Job 29,11-16 ella Jes 6,1-8 ella Jes 42,5-12 ella Jes 52,7-10
ella Jes 61,1-3 ella Jer 1,4-9 ella Jer 9,23-24

Áps 16,1-5 ella 1 Kor 4,16-17 ella 1 Kor 16,10-11 ella Fil
2,19-24 ella 1 Tim 1,1-5 og 18-19 ella 1 Tim 4 ella 1 Tim
6,3-21 ella 2 Tim 1,1-14 ella 2 Tim 3,10-15

Matt 10,7-20 ella Luk 6,17-23a ella Jóh 15,12-20

TITUS *Ongan ávísan dag*

Litur: Hvítur ella gyltur.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum gav Titusi dirvi til at fylgja í fótasporum ápostlanna og læra av vísdómi teirra. Gev eisini okkum at læra av fyridømi hansara og við heilaga anda tínum megi og vísdóm til at tæna tær av heilum hjarta, kirkju tíni til uppbyggingar fyri son tín Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

Job 29,11-16 ella Jes 6,1-8 ella Jes 42,5-12 ella Jes 52,7-10
ella Jes 61,1-3 ella Jer 1,4-9 ella Jer 9,23-24

2 Kor 7 ella 2 Kor 8,1-6 og 16-24 ella Gal 2,1-8 ella Tit 1,1-5

Matt 10,7-20 ella Luk 6,17-23a ella Jóh 15,12-20

SILAS *Ongan ávísan dag*

Litur: Hvítur ella gyltur.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum gav Silasi dirvi til at fylgja í fótasporum ápostlanna og læra av vísdómi teirra. Gev eisini okkum at læra av fyridømi hansara og við heilaga anda tínum megi og vísdóm til at tæna tær av heilum hjarta, kirkju tíni til uppbyggingar fyri son tín Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika

heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar!
Amen.

TEKSTIR:

Job 29,11-16 ella Jes 6,1-8 ella Jes 42,5-12 ella Jes 52,7-10
ella Jes 61,1-3 ella Jer 1,4-9 ella Jer 9,23-24

Áps 15,22-41 ella Áps 16,16-40 ella 1 Tess 1

Matt 10,7-20 ella Luk 6,17-23a ella Jóh 15,12-20

11. JUNI. BARNABAS

Litur: Reyður.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum við boðskapi ápostlanna fylti Barnabas við trúgv og heilagum anda og sendi hann út at boða gleðiboðskapin um son tín, Jesus Krist. Vit biðja teg, hjálp eisini okkum bæði í orði og verki at boða orð títt, so at kirkja tín má búnast og vaksa í sannari trúgv og øllum góðum verki fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

Job 29,11-16 ella Jes 6,1-8 ella Jes 42,5-12 ella Jes 52,7-10
ella Jes 61,1-3 ella Jer 1,4-9 ella Jer 9,23-24

Áps 4,32-37 ella Áps 9,26-31 ella Áps 11,19-30 og 13,1-3

ella Áps 13,44-52 ella Áps 14,8-28 ella Áps 15,22-41 ella Gal 2,1-10

Matt 10,7-20 ella Luk 6,17-23a ella Jóh 15,12-20

AÐRIR DAGAR

26. DESEMBER. SANKTA STEFANS DAGUR
– 2. JÓLADAGUR *Sankta Stefan – diakonur og hin fyrsti kristni þínslarvátturnin*

Sí Altarbók á blaðsíðu 33.

28. DESEMBER. BARNADAGUR – TEY SAKLEYSU BÖRNINI

Litur: Hvítur, gyltur ella reyður.

Hesir tekstir kunnu eisini verða nýttir:

2 Mós 1,8-22 ella Sl 124

1 Kor 1,26-29 ella 1 Pæt 4,12-16

Matt 2,13-23

Sí annars Altarbók á blaðsíðu 48 – sunnudag eftir nýggjár.

6. JANUAR. TRETTANDI DAGUR JÓLA

Opinberingardagur Harrans

Sí Altarbók á blaðsíðu 50.

2. FEBRUAR. KYNDILSMESSA *Reinsanar-*

dagur Mariu moyar. Maria í halgidóminum eftir fœðing

Jesus. Jesus borin fram í halgidóminum. Símeon og Anna

Litur: Hvítur ella gyltur.

Hesir tekstir kunnu eisini verða nýttir:

1 Mós 1,1-5a og 14-18 ella 2 Mós 13,1-3a og 11-16 ella 1
Sám 1,21-28 ella 1 Sám 2,1-10 ella Sl 24 ella Sl 122 ella
Mál 3,1-3

Róm 8,14-21 ella Róm 12,1-5 ella 2 Kor 3,18-4,1-6 ella
1 Tim 6,13-16 ella Hebr 2,10-18 ella 1 Pæt 2,4-10 ella 1
Jóh 1,1-7

Matt 5,14-16 ella Jóh 1,1-9 og 14 ella Jóh 8,12 ella Jóh
12,35-36a

*Sí annars Altarbók á blaðsíðu 36 – jólasunnudag – og Guds-
tænastubók II.*

19. MARS. JÓSEF *Maður Mariu moy*

og fosturfaðir Jesus

Litur: Hvítur ella gyltur.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum kallaði hin heilaga Jósef til at vera mann og verja hjá Mariu moy og útvaldi hann til fosturfaðir og verja hjá einborna syni tínum, Jesusi Kristi. Vit biðja teg, lat upp oyru og eygu okkara, so at vit eins og Jósef mega hoyra kall títt og síggja tín heilaga vilja. Gev okkum mót og styrki til at vera kalli tínum lýðin og at gera tað, sum tú býður okkum, fyri son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

1 Mós 39,1-5 ella 2 Sám 7,4-16 ella 1 Krýn 17,3-14 ella 2 Krýn 6,12-17 ella Jes 63,7-16 ella Hós 11

Róm 4,13 og 16-18 og 20-22 ella Ef 3,14-21 ella Kol 3,12-15 og 17 ella Hebr 11,1-16

Matt 1,18-25 ella Matt 2,13-23 ella Matt 13,54-58 ella Luk 2,41-52

25. MARS. MARIUMESSA UM VÁRIÐ

Boðanardagur Mariu moyar

Sí Altarbók á blaðsíðu 93.

24. JUNI. JÓANSØKA *Føðingardagur*

Jóhannes doyparans

Litur: Hvítur ella gyltur.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum sendi Jóhannes doyparan at beina vegin fyri einborna syni tínum, Jesusi Kristi, og kalla menniskju til bót og umvending. Vit biðja teg, hjálp eisini okkum at taka ímóti vitnisburði hansara, so at vit ikki ganga í myrkrinum, men koma til ljósið og liva sum ljósins børn í trúnni á hann, ið er ljós heimsins, sonur tín, Jesus Kristus, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

Dóm 13,2-7 og 24 ella Jes 40,1-11 ella Jes 49,1-6 ella Jes 51,3-5 ella Jer 1,4-9 og 17-19 ella Mál 3,1-3 ella Mál 4,4-6

Áps 13,13-26 ella Áps 19,1-6 ella Gal 3,23-29 ella Hebr 11,32b-34 og 38-40 ella 1 Pæt 1,8-12

Matt 11,2-19 ella Luk 1,5-24a ella Luk 1,57-80 ella Luk 3,1-18 ella Jóh 1,1-8 ella Jóh 3,22-30

2. JULI. MARIUMESSA *Vitjanardagur Mariu moyar.*

Maria hjá Elisabet, móður Jóhannes doyparans

Litur: Hvítur ella gyltur.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum útvaldi hina heilagu og sælu Mariu moy til at vera móður at einborna syni tínum, Jesusi Kristi, og soleiðis gjørði kunnan kærleika tín og náði tína til tey fátæku og lítilsverdu. Vit biðja teg, gev eisini okkum náði til í eyðmýkt at taka ímóti syni tínum og fylgja honum, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

1 Sálm 2,1-10 ella Sl 113 ella Jes 11,1-5 og 10 ella Jes 12,2-6

Róm 12,9-16 ella Gal 4,1-5 ella Kol 3,12-17

Luk 1,39-56

22. JULI. MARIA MAGDALENA

Litur: Hvítur ella gyltur.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum við syni tínum, Jesusi Kristi, endurnýggjaði Mariu Magdalenu í likami, sál og anda og gav henni at vera vitni um uppreisn hansara. Vit biðja teg, endurnýggja tú eisini okkum, so at vit eins og hon mega finna vón, troyst og styrki í uppreisn Jesu Krists, sonar tíns og tæna tær í øllum lutum fyri hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

Hás 3,1-4 ella Jes 25,1-9

Áps 13,26-33 ella 2 Kor 1,3-7 ella 2 Kor 5,14-17

Matt 27,55-61 og 28,1-10 ella Mark 15,40-16,1-8 ella Luk 8,1-3 ella Jóh 20,1-2 og 11-18

27. JULI. MARIA, MARTA OG LÁZARUS

Litur: Hvítur ella gyltur.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harri Jesus Kristus, tú, sum sýndi systkjunum Mariu, Martu og Lázarusi tann heiður at vera vinur teirra og gestur í heimi teirra í Betánia. Vit biðja teg, gev eisini okkum eins og teimum at halda okkum at tær og tæna tær í medmenniskjum okkara við blíðsemi, so at vit at enda mega koma inn í hitt sanna og æviga heim okkara og verða sæl allar ævir við tær, sum við faðir tínum livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

Orðt 3,3-6 og 27-33

Róm 12,9-13 og Hebr 13,1-2

Luk 10,38-42 ella Jóh 11,19-45 ella Jóh 12,1-11

29. JULI. ÓLAVSØKA *Minningardagur Ólavs kongs Haraldssonar (Heilaga) – tjóðarhátíð føroyinga*

Sí Altarbók á blaðsíðu 259.

6. AUGUST. KRISTI DÝRD *Jesu umbroyting á fjallinum*

Litur: Hvítur ella gyltur.

Hesir tekstir kunnu eisini verða nýttir:

Dán 7,9-10 og 13-14

2 Kor 3,4-9

Mark 9,2-10 ella Luk 9,28-36

Sí annars Altarbók á blaðsíðu 67 – 6. sunnudag eftir trettanda ella á blaðsíðu 255 – 27. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis).

15. AUGUST. MARIUMESSA *Maria moy, móðir Harrans*

Litur: Hvítur ella gyltur.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum við at útnevna hina lítilsverdu Mariu moy til móður at syni tínum, setti hana hátt, so at allar ættir skulu prisa hana sæla. Vit biðja teg, gev eisini

okkum, ið eins og hon eru rættvísgjørd við offurdeyða hansara, við henni at fáa lut í hini himmalsku dýrd í æviga ríki tínum fyrri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

1 Sám 2,1-10 ella Sl 45,10b-16 ella Jes 61,10-62,1-3 ella Jer 31,1-13 ella Judit 13,18-20 og 15,9b (Apokryfurnar)

Áps 1,6-14 ella 1 Kor 15,20-26 ella 1 Kor 15,54-57 ella Gal 4,4-7 ella Opb 11,19-12,1-6 og 10-12a

Luk 1,39-55 ella Luk 11,27-28 ella Jóh 2,1-12 ella Jóh 19,25-27

8. SEPTEMBER. MARIUMESSA UM HEYSTIÐ *Føðingardagur Mariu moyar*

Litur: Hvítur ella gyltur.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum læt hina heilagu Mariu moy bera í heim og útvaldi hana til at vera móður at syni tínum. Vit biðja teg, gev okkum at læra av lítillæti og lýdni hennara, so at vit eins og hon hoyra orð títt, leggja okkum tað í geyma og lýðin gera eftir tí bæði í ljósum og myrkum tíðum fyrri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

Jes 7,10-14 ella Jes 61,10-62,1-3 ella Mika 5,1-3

Róm 8,28-30

Matt 1,18-23 ella Luk 1,39-49 ella Jóh 2,1-12 ella Jóh 19,25-27

14. SEPTEMBER. DÝRD KROSSINS – KROSSMESSA UM HEYSTIÐ

Litur: Reyður.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, tú, sum læt frelsara okkara, son tín, Jesus Krist, gerast menniskja og doyggja á krossinum, mannaættini til frelsu og fyrimyndar í eyðmýkt. Vit biðja teg, gev okkum náði til at læra av tolmóði sonar tíns, so at vit fylgja honum eftir í eyðmýkt og lýdni líka til deyða og at enda fáa lut í uppreisn hansara frá deyðum, hann, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Harra, vár Guð, tú, sum læt son tín, Jesus Krist, líða krossdeyðan fyri syndir okkara. Vit biðja teg, lýs fyri okkum við heilaga anda tínum, so at vit trygt kunnu líta á fullgjörda verk hansara og fyrigeving syndanna í honum, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

1 Mós 3,1-15 ella 4 Mós 21,4-9 ella Sl 98,1-3 ella Jes 53

1 Kor 1,17-25 ella Gal 6,14 ella Ef 2,11-22 ella Fil 2,5-11
ella Hebr 2,9-10 ella 1 Pæt 1,18-21 ella 1 Pæt 3,18-22

Jóh 3,14-17 ella Jóh 12,20-33

ÚTGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Harra, vár Guð, himmalski faðir, tú, sum í faðirligu náði tíni ikki spardi einborna son tín, Jesus Krist, men læt hann doyggja á krossinum. Vit biðja teg, verð hjá okkum við heilaga anda tínum, so at vit mega finna troyst í hesi náði tíni, varða okkum fyri syndini, tolin bera tær líðingar, sum verða lagdar á okkum, og um allar ævir verða sæl hjá tær fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

29. SEPTEMBER. MIKKJALSMESSA

Høvuðseingilin Mikkjal (Mikael) og allir einglar

Litur: Hvítur ella gyltur.

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum í hátign tíni letur heilagu einglar tínar tilbiðja teg og tæna tær í æviga ríki tínum. Vit takka tær, tí at tú í miklu náði tíni sendir hesar somu heilagu einglar tínar okkum til verndar og verju. Vit biðja

teg, at eins og tú veitir okkum vernd teirra í hesum lívi, soleiðis vilt tú eisini veita okkum hina ævigu gleði saman við teimum í tí himmalska fyri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

1 Mós 28,10-19a ella 2 Mós 23,20-22 ella 2 Kong 6,8-17
ella Sl 34,2-8 ella Dán 6,1-24 ella Dán 10,4-21 og 11,1a
og 12,1-3

Áps 12,1-17a ella Hebr 1 ella Hebr 2,2-9 ella Opb 1,1-5
ella Opb 5,11-12 ella Opb 12,7-12a

Matt 18,1-5 og 10 ella Mark 13,21-27 ella Luk 10,17-20
ella Jóh 1,48-52

31. OKTOBER. UPPHAV TRÚBÓTAR LUTHERS (TRÚBÓTARDAGURIN)

Litur: Reyður ella hvítur.

*Kann eisini verða hildin ein annan dag nærhendis, um betur
liggur fyri. Møguliga eitt sunnukvøld.*

INNGANGSKOLLEKT

Latið okkum øll biðja!

Alvaldi, ævigi Guð, tú, sum kallar og vekir upp vitni í kirkju tíni og av nýggjum letur orðsins ljós títt birtast við boðskapi teirra. Vit takka tær fyri kvinnur og menn, sum

trúföst í tíni tænastru hava beint kirkju tína aftur á rétta kós. Vit biðja teg, send okkum framvegis vitni og orðsins tænarar, sum boða orð títt reint og rætt. Hjálp okkum við heilaga anda tínum, so at vit varðveita hetta heilaga orð títt í takksomum hjórtum og liva eftir tí fyrri einborna son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Ella:

Alvaldi, ævigi Guð, friðskjól okkara og styrki. Tú, sum vakti upp tænarar tín, Martin Luther, og við honum endurnýggjaði kirkju tína við orðsins ljósi tínum. Vit biðja teg, verj eisini kirkju tína í okkara tíð fyrri øllum følskum lærdómi, so at vit við trúgv og treysti mega boða orð títt reint og rætt og taka við boðskapinum um náði tína og frelsu í syni tínum, Jesusi Kristi, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

TEKSTIR:

1 Mós 15,1-6 ella Sl 46,2-12 ella Jes 55,6-11 ella Jer 1,4-9
ella Jer 3,14-15 ella Jer 15,19-21 ella Jer 23,25-28a ella Jer
31,31-34

Róm 1,16-17 ella Róm 3,19-28 ella Róm 5,1-11 ella Róm
10,13-17 ella 1 Kor 1,20-25 ella 1 Kor 3,11-23 ella Gal
4,1-7 ella Ef 6,10-20 ella Hebr 4,12-13

Mark 10,42-45 ella Mark 13,21-31 ella Luk 8,4-15 ella

Luk 10,16-20 ella Jóh 2,13-22 ella Jóh 7,40-52 ella Jóh 8,31-36

1. NOVEMBER. ALLA HALGANNA DAGUR

Minningardagur teirra sjólatnu og möguliga hjá øðrum

Litur: Svartur ella víólbláur.

Sí jarðarferðarritualið í Ritualbók I ella Altarbók á blaðsíðu 223 – alla halganna sunnudag.

Yvirlit yvir bíbliulestrar í kirkju- árinum, til mishalgidagar og aðrar dagar í raðfylgju

Eittalið eftir heitið á sunnu- og halgidögunum merkir fyrra tekstaröð, tveytalið merkir seinna tekstaröð.

GAMLA TESTAMENTI

Fyrsta Mósebók (1 Mós – Genesis)	
1,1-5	Jóladag – fæðingardag Krists, 2
1,1-5a og 14-18	Jóhannes – ápostul og evangelistur
1,1-5a og 14-18	Kyndilsmessa – reinsanardagur Mariu moyar. <i>Maria í halgidóminum eftir fæðing Jesu.</i>
1,1-2,1-3	Skapanarverkið
1,27-31	2. sunnudag í föstu, 2
2,4-9 og 15-17	Skapanarverkið
2,5-7	Hvítusunnudag, 1
3,1-15	Dýrd krossins – krossmessa um heystið
3,1-19	1. sunnudag í föstu, 1
4,1-12	1. sunnudag í föstu, 2
8,20-22 og 9,12-16	15. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
11,1-9	Hvítusunnudag, 1
15,1-6	3. sunnudag eftir trettanda, 2
15,1-6	Upphav trúbotar Luthers – trúbotardagurinn
22,1-18	Langa fríggjadag
28,10-19a	19. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
28,10-19a	Mikkjalsmessa – hövuðseingilin Mikkjal (Mikael) og allir einglar
28,10-19a	Fæðingardagshald hjá eini kirkju ella gudstænasta um kirkjuna

32,24-31	5. sunnudag eftir páskir, 1
33,1-11	Einleiki kirkjunnar – kristin einleiki
39,1-5	Jósef – <i>maður Mariu moy og fosturfaðir Jesu</i>
48,8-12 og 15-16	1. sunnudag eftir trettanda, 2
50,14-21	Einleiki kirkjunnar – kristin einleiki
50,15-21	22. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
Onnur Mósebók (2 Mós – Exodus)	
1,8-22	Barnadagur – tey sakleysu börnini
1,22-2,1-10	Sunnudag eftir nýggjár, 1
3,1-7 og 10-14	3. sunnudag eftir páskir, 2
3,7-10	Forfylgd og kúgað
12,1-11	Skírhósadag, 1
12,1-11	Heilaga altarsins sakramenti
13,1-3a og 11-16	Kyndilsmessa – <i>reinsanardagur Mariu moyar. Maria í halgidóminum eftir føðing Jesu</i>
16,11-18	Miðføstu sunnudag, 1
16,11-18	Heilaga altarsins sakramenti
20,1-17	6. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
23,20-22	Mikkjalsmessa – <i>høvuðseingilin Mikkjal (Mikael) og allir einglar</i>
24,3-8	Heilaga altarsins sakramenti
32,7-10 og 30-32	3. sunnudag í føstu, 2
33,7-23	Jóhannes – <i>ápostul og evangelistur</i>
33,18-23	2. sunnudag eftir trettanda, 1
34,27-35	6. sunnudag eftir trettanda, 1
Triðja Mósebók (3 Mós – Leviticus)	
19,1-2 og 9-18	13. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
19,15-18	Friður og rættvísi
Fjórða Mósebók (4 Mós – Numeri)	
6,22-27	Nýggjársdag – áttanda dag jóla, 2
21,4-9	Tríeindardag (trinitatis sunnudag), 1

21,4-9	Dýrd krossins – krossmessa um heystið
Fimta Mósebók (5 Mós – Deuteronomium)	
6,4-9	10. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
8,1-3	Miðföstu sunnudag, 2
8,1-3	Heilaga altarsins sakramenti
8,7-18a	Heystgudstænasta
10,17-21	3. sunnudag eftir trettanda, 1
18,9-15	3. sunnudag í föstu, 1
18,15-18	1. sunnudag eftir trettanda, 1
18,15-18	Bartalsmessa / bartalsøka – Bartolomeus – <i>ápostul</i>
24,17-22	4. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
28,1-6 og 12a	Heystgudstænasta
29,2a og 30,11-14	6. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
30,11-14	Andrasarmessa – Andrias – <i>ápostul</i>
30,11-20	Jákupsdagur – <i>Eldri Jákup, sonur Sebedeusar – ápostul</i>
30,15-20	11. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
32,1-4	Tveggja ápostla messa – <i>Simun Selotes (Kánanearin)</i> og Judas Tadeus – <i>ápostlar</i>
Dómarabókin (Dóm)	
13,2-7 og 24	Jóansøka – <i>føðingardagur Jóhannes doyparans</i>
Fyrri Sámuelbók (1 Sám)	
1,21-28	Kyndilsmessa – <i>reinsanardagur Mariu moyar. Maria í halgidóminum eftir føðing Jesu</i>
2,1-10	Kyndilsmessa – <i>reinsanardagur Mariu moyar. Maria í halgidóminum eftir føðing Jesu</i>
2,1-10	Boðanardagur Mariu, 2
2,1-10	Mariumessa – <i>vitjanardagur Mariu moyar. Maria hjá Elisabet, móður Jóhannes doyparans</i>
2,1-10	Mariumessa – <i>Maria moy, móðir Harrans</i>
2,18-20 og 26	1. sunnudag eftir trettanda, 1
3,1-10	Ápostladagur

7,12	Nýggjársaftan
Seinna Sámuelsbók (2 Sám)	
7,4-16	Jósef – <i>maður Mariu moy og fosturfaðir Jesu</i>
11,26-12,1-7a	4. sunnudag eftir tréindardagin (trinitatis), 1
Fyrra Kongabók (1 Kong)	
8,1 og 12-13 og 22-30	2. hvítusunnudag, 2
8,22-30 og 54-56a.	Føðingardagshald hjá eini kirkju ella gudstænasta um kirkjuna
17,8-10a og 17-24	16. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
19,1-4	Forfylgd og kúgað
Seinna Kongabók (2 Kong)	
5,1-5 og 9-15	21. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
6,8-17	Mikkjalsmessa – <i>høvuðseingilin Mikkjal (Mikael) og allir einglar</i>
Fyrra Krýnikubók (1 Krýn)	
17,3-14	Jósef – <i>maður Mariu moy og fosturfaðir Jesu</i>
29,6-16	Føðingardagshald hjá eini kirkju ella gudstænasta um kirkjuna
29,10-14	Heystgudstænasta
Seinna Krýnikubók (2 Krýn)	
6,12-17	Jósef – <i>maður Mariu moy og fosturfaðir Jesu</i>
7,11-16	Føðingardagshald hjá eini kirkju ella gudstænasta um kirkjuna
24,18-22a	Forfylgd og kúgað
Jobsbók (Job)	
5,8-16	11. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
29,11-16	Timoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
29,11-16	Titus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
29,11-16	Silas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
29,11-16	Barnabas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
38,1-11	4. sunnudag eftir trettanda, 1
38,1-11	Skapanarverkið

42,1-6	Tummasarmessa – Tummas – <i>ápostul</i>
Sálmarnir (Sl)	
2,1-8 og 10-12	Sunnudag fyrri föstu (sunnudag í föstuingangi), 1
16,5-11	2. páskadag, 2
22,23-32	2. páskadag, 1
23	2. sunnudag eftir páskir, 2
24	1. sunnudag í advent, 1
24	Kyndilmessa – <i>reinsanardagur Mariu moyar. Maria í halgidóminum eftir fæðing Jesu</i>
27,1-6	Jólasunnudag (sunnudag millum jóla og nýggjár), 2
33,12-21	Ólavsøka – <i>minningardagur Ólavs kongs Haraldssonar (Heilaga) – tjóðarhátið føroyinga, 2</i>
34,2-8	Mikkjalsmessa – <i>høvuðseingilin Mikkjal (Mikael) og allir einglar</i>
37,3-6	5. sunnudag eftir trettanda, 1
40,2-6	17. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
42,2-6	2. sunnudag í föstu, 1
45,10b-16	Mariumessa – <i>Maria moy, móðir Harrans</i>
46,2-12	Upphav trúbotar Luthers – <i>trúbotardagurin</i>
72,8-14	Sunnudag eftir nýggjár, 1
72,17-19	Nýggjárstag – áttanda dag jóla, 1
85,9-14	5. sunnudag eftir trettanda, 2
85,9-14	Friður og rættvísi
91,1-4	21. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
98,1-3	Dýrd krossins – krossmessa um heystið
100	Ólavsøka – <i>minningardagur Ólavs kongs Haraldssonar (Heilaga) – tjóðarhátið føroyinga, 1</i>
100	Føðingardagshald hjá eini kirkju ella gudstænasta um kirkjuna
103,1-13	14. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
103,14-22	Nýggjárstaftan
110,1-4	Krists himmalfærðardag, 1

113	Krists himmallsferðardag, 2
113	Mariumessa – <i>vitjanardagur Mariu moyar. Maria hjá Elisabet, móður Jóhannes doyparans</i>
115,1-9	12. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
116,1-7 og 12-13	Skírhósdag, 2
118,13-24	Páskadag, 1 og 2
121	18. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
122	Kyndilmessa – <i>reinsanardagur Mariu moyar. Maria í halgidóminum eftir fœðing Jesu</i>
124	Barnadagur – tey sakleysu börnini
124	4. sunnudag eftir páskir, 2
126	2. sunnudag eftir trettanda, 2
146	14. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
147,1-11	7. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
Orðtøkini (Orðt)	
2,1-11	15. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
3,1-18	Matteus – <i>ápostul og evangelistur</i>
3,3-6	3. sunnudag fyri føstu (sunnudag septuagesima), 2
3,3-6 og 27-33	Maria, Marta og Lázarus
3,27-35	9. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
4	Filippus og Jákup – <i>Yngri Jákup, sonur Alfeusar – ápostlar</i>
8,12 og 22-36	Skapanarverkið
8,22-30	Jóhannes – <i>ápostul og evangelistur</i>
15,31-33 og 16,16-19 og 25,6-7	17. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
Prædikarin (Præd)	
3,1-2 og 4-7 og 11	Nýggjársaftan
3,1-11	7. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
5,9-19	1. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
Hásongurin (Hás.)	
3,1-4	Maria Magdalena

Jesaja (Jes)	
2,2-5	Seinasta sunnudag eftir trettanda, 2
5,1-7	20. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
6,1-8	Jóhannes – <i>ápostul og evangelistur</i>
6,1-8	Timoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
6,1-8	Titus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
6,1-8	Silas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
6,1-8	Barnabas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
6,1-8	5. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
7,10-14	Boðanardag Mariu, 1
7,10-14	Mariumessa um heystið – <i>føðingardagur Mariu moyar</i>
9,1-7	Jólaaftan
9,1-7	Jóladag – <i>føðingardag Krists, 1</i>
9,1-7	Jóladag seinnapart ella um kvøldið
10,1-3	9. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
11,1-5 og 10	Mariumessa – <i>vitjanardagur Mariu moyar. Maria hjá Elisabet, móður Jóhannes doyparans</i>
11,1-10	2. sunnudag í advent, 2
11,1-10	Friður og rættvísi
12	4. sunnudag í advent, 2
12,2-6	Mariumessa – <i>vitjanardagur Mariu moyar. Maria hjá Elisabet, móður Jóhannes doyparans</i>
12,2-6	Kristniboðan – <i>heima- og útímissión</i>
25,1-9	Maria Magdalena
25,6-9	2. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
26,19	16. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
30,18-21	Filippus og Jákup – <i>Yngri Jákup, sonur Alfeusar – ápostlar</i>
33,13-17	Matteus – <i>ápostul og evangelistur</i>
35	3. sunnudag í advent, 1
35	Tummasarmessa – <i>Tummas – ápostul</i>
35	Lukas – <i>evangelistur</i>

40,1-8	3. sunnudag í advent, 2
40,1-11	Jóansøka – <i>føðingardagur Jóhannes doyparans</i>
40,18-25	18. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
40,26-31	4. sunnudag eftir trettanda, 2
40,27-31	Filippus og Jákup – <i>Yngri Jákup, sonur Alfeusar – ápostlar</i>
42,1-7	Friður og rættvísi
42,1-9	1. sunnudag í advent, 2
42,5-12	Kristniboðan – heima- og útimissión
42,5-12	Timoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
42,5-12	Titus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
42,5-12	Silas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
42,5-12	Barnabas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
43,8-13a	Tummasarmessa – Tummas – <i>ápostul</i>
43,8-13a	1. sunnudag eftir páskir, 1
43,8-13a	Ápostladagur
43,8-13a	Bartalsmessa / bartalsøka – Bartolomeus – <i>ápostul</i>
43,8-13a	Lukas – <i>evangelistur</i>
44,1-8	5. sunnudag eftir páskir, 2
44,1-8 og 24-26a	Jóhannes – <i>ápostul og evangelistur</i>
44,22-28	19. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
45,5-12	2. sunnudag fyri føstu (sunnudag seksagesima), 2
45,18-22	Pálsmessa – Paulus – <i>umvending Paulusar ápostuls</i>
45,18-22	Tveggja ápostla messa – Símun Selotes (<i>Kánanearin</i>) og Judas Taddeus – <i>ápostlar</i>
49,1-6	Tríeindardag (trinitatis sunnudag), 2
49,1-6	Kristniboðan – heima- og útimissión
49,1-6	Andrasarmessa – Andrias – <i>ápostul</i>
49,1-6	Pálsmessa – Paulus – <i>umvending Paulusar ápostuls</i>
49,1-6	Pætursmessa – Pætur – <i>pætursstólur – játtan Pæturs ápostuls</i>
49,1-6	Jóansøka – <i>føðingardagur Jóhannes doyparans</i>

49,1-6	Pæturssøka – Pætur og Paulus – <i>deyði Pæturs og Paulusar</i>
49,8-13	Alla halganna sunnudag, 1
49,13-18	22. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
50,4-7	Sankta Stefans dag – 2. jóladag, 2
50,4-10	Sunnudag fyri føstu (sunnudag í føstuingangi), 2
51,3-5	Jóansøka – <i>føðingardagur Jóhannes doyparans</i>
51,4-8	25. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
51,12-16	25. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
52,7-10	4. sunnudag í advent, 1
52,7-10	Kristniboðan – heima- og útimissión
52,7-10	Timoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
52,7-10	Titus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
52,7-10	Silas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
52,7-10	Barnabas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
52,7-10	Ápostladagur
52,7-10	Andrasarmessa – Andrias – <i>ápostul</i>
52,7-10	Markusarmessa – Markus – <i>evangelistur</i>
52,7-10	Lukas – <i>evangelistur</i>
53	Langa fríggjadag
53	Dýrd krossins – krossmessa um heystið
54,7-10	3. sunnudag eftir páskir, 1
55	Lukas – <i>evangelistur</i>
55,1-5	Andrasarmessa – Andrias – <i>ápostul</i>
55,6-7	Dýra biðidag, 1
55,6-11	2. sunnudag fyri føstu (sunnudag seksagesima), 1
55,6-11	Upphav trúbotar Luthers – <i>trúbotardagurin</i>
55,8-11	Heystgudstænasta
56,1 og 6-7	Føðingardagshald hjá eini kirkju ella gudstænasta um kirkjuna
57,15-19	3. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
57,15-19	Friður og rættvísi

58,5-12	1. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
60,1-6	Trettanda dag jóla
60,18-22	Alla halganna sunnudag, 2
61,1-3a	Kristniboðan – heima- og útímissión
61,1-3	Timoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
61,1-3	Titus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
61,1-3	Silas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
61,1-3	Barnabas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
61,1-3	Bartalsmessa / bartalsøka – Bartolomeus – <i>ápostul</i>
61,1-3	Lukas – <i>evangelistur</i>
61,10-62,1-3	Mariumessa – <i>Maria moy, móðir Harrans</i>
61,10-62,1-3	Mariumessa um heystið – <i>føðingardagur Mariu moyar</i>
62,6-12	Markusarmessa – Markus – <i>evangelistur</i>
63,7-9	Jólasunnudag (sunnudag millum jóla og Nýggjár), 1
63,7-16	Jósef – <i>maður Mariu moy og fosturfaðir Jesu</i>
65,1-2	3. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
65,17-19	26. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
Jeremia (Jer)	
1,4-9	5. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
1,4-9	Kristniboðan heima- og útímissión
1,4-9	Ápostladagur
1,4-9	Pálmessa – Paulus – <i>umvending Paulusar ápostuls</i>
1,4-9	Timoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
1,4-9	Titus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
1,4-9	Silas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
1,4-9	Barnabas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
1,4-9	Upphav trúbotar Luthers – <i>trúbotardagurin</i>
1,4-9 og 17-19	Jóansøka – <i>føðingardagur Jóhannes doyparans</i>
1,13a og 17-19	Sankta Stefans dag – 2. jóladag, 1
3,12-18	Tveggja ápostla messa – Símun Selotes (<i>Kánanearin</i>) og Judas Taddeus – <i>ápostlar</i>

3,12-15 og 19-22	2. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
3,14-15	Upphav trúbotar Luthers – trúbotardagurinn
6,16a	Ættarsamkoma
7,1-11	23. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
9,23-24	3. sunnudag fyri fœstu (sunnudag septuagesima), 1
9,23-24	Tímoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
9,23-24	Titus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
9,23-24	Silas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
9,23-24	Barnabas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
15,19-21	Upphav trúbotar Luthers – trúbotardagurinn
17,7-8	Heilaga dópsins sakramenti
17,7-10	8. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
18,1-6	20. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
20,7-11 og 13	Forfylgd og kúgað
23,1-4	1. sunnudag eftir páskir, 2
23,16-24	8. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
23,25-28a	Upphav trúbotar Luthers – trúbotardagurinn
26,1-16	Jákupsdagur – <i>Eldri Jákup, sonur Sebedeusar – ápostul</i>
26,1-16	Tveggja ápostla messa – Símun Selotes (<i>Kánanearin</i>) og Judas Taddeus – <i>ápostlar</i>
29,11	Nýggjársoftan
29,11-14a	Dýra biðidag, 2
31,1-13	Mariumessa – Maria moy, móðir Harrans
31,15-17	Sunnudag eftir nýggjár, 2
31,31-34	Hvítusunnudag, 2
31,31-34	Upphav trúbotar Luthers – trúbotardagurinn
Harmljóðini (Harmlj)	
3,21-26 og 40-41	Nýggjársoftan
3,21-26 og 40-41	Nýggjárstag – áttanda dag jóla, 2
Ezekiel (Ez)	
1,4-14	Jóhannes – <i>ápostul og evangelistur</i>

1,4-14	Markusarmessa – Markus – <i>evangelistur</i>
1,4-14	Matteus – <i>ápostul og evangelistur</i>
1,4-14	Lukas – <i>evangelistur</i>
2,1-7	Pæturssøka – Pætur og Paulus – <i>deyði Pæturs og Paulusar</i>
2,1-8a	Pálmessa – Paulus – <i>umvending Paulusar ápostuls</i>
2,1-8a	Ápostladagur
2,8-3,1-11	Matteus – <i>ápostul og evangelistur</i>
3,4-11	Pætursmessa – Pætur – <i>Pæturstólur – játtan Pæturs ápostuls</i>
3,4-11	Pæturssøka – Pætur og Paulus – <i>deyði Pæturs og Paulusar</i>
11,19-20	2. hvítusunnudag, 1
33,23 og 30-33	10. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
34,11-16	Pætursmessa – Pætur – <i>pæturstólur – játtan Pæturs ápostuls</i>
34,11-16	2. sunnudag eftir páskir, 1
34,11-16	Pæturssøka – Pætur og Paulus – <i>deyði Pæturs og Paulusar</i>
36,23-28	Einleiki kirkjunnar – kristin einleiki
36,25a og 26-28	Heilaga dópsins sakramenti
36,26-28.	4. sunnudag eftir páskir, 1
37,1-14	24. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
37,15-19 og 21-22 og 26-28.	Einleiki kirkjunnar – kristin einleiki
43,1-2 og 4-7a	Føðingardagshald hjá eini kirkju ella gudstænasta um kirkjuna
47,1-9 og 12	Heilaga dópsins sakramenti
Dánjal (Dán)	
6,1-24	Mikkjalsmessa – <i>høvuðseingilin Mikkjal (Mikael) og allir einglar</i>
7,9-10 og 13-14	Kristi dýrd – <i>Jesu umbroyting á fjallinum</i>
7,9-10 og 13-14..	24. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2

10,4-21 og 11,1a og 12,1-3	Mikkjalsmessa – <i>hövuðseingilin Mikkjal (Mikael) og allir einglar</i>
Hósea (Hós)	
11	Jósef – <i>maður Mariu moy og fosturfaðir Jesu</i>
Jóel	
2,21-24 og 26	Heystgudstænasta
3,1-5	6. sunnudag eftir páskir, 2
Ámos (Ám)	
5,11-15a	Friður og réttvísi
8,4-7	23. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
Jónas (Jón)	
2	12. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
Mika	
3,5-7	8. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
4,1-3	Seinasta sunnudag í kirkjuárinum, 2
4,1-5	Friður og réttvísi
5,1-3	Mariumessa um heystið – <i>føðingardagur Mariu moyar</i>
5,1-4a	Jólaaftan
5,1-4a	Jóladag seinnapart ella um kvøldið
6,6-8	13. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
Haggai (Hagg)	
2,4b-9	6. sunnudag eftir páskir, 1
Zakarja (Zak)	
4	Pætussøka – <i>Pætur og Paulus – deyði Pæturs og Paulusar</i>
9,9-10	Pálmásunnudag, 1 og 2
Málaki (Mál)	
3,1-3	2. sunnudag í advent, 1
3,1-3	Kyndilsmessa – <i>reinsanardagur Mariu moyar. Maria í halgidóminum eftir føðing Jesu</i>
3,1-3	Markusarmessa – <i>Markus – evangelistur</i>

3,1-3	Jóansøka – <i>føðingardagur Jóhannes doyparans</i>
4,4-6	Jóansøka – <i>føðingardagur Jóhannes doyparans</i>
APOKRÝFISKU BØKURNAR	
Juditar bók (Judit)	
13,18-20 og 15,9b	Mariumessa – <i>Maria moy, móðir Harrans</i>
Sírakur (Sír)	
3,1-15	Ættarsamkoma
NÝGGJA TESTAMENTI	
Evangelíð eftir Matteus (Matt)	
1,18-23	Mariumessa um heystið – <i>føðingardagur Mariu moyar</i>
1,18-25	Jólaaftan
1,18-25	Jóladag seinnapart ella um kvøldið
1,18-25	Jósef – <i>maður Mariu moy og fosturfaðir Jesu</i>
2,1-12	Trettanda dag jóla
2,13-18	Sunnudag eftir nýggjár, 2
2,13-23	Barnadagur – <i>tey sakleysu børnini</i>
2,13-23	Jósef – <i>maður Mariu moy og fosturfaðir Jesu</i>
2,19-23	Sunnudag eftir nýggjár, 1
3,1-10	Dýra biðidag, 1
3,13-17	Sunnudag fyrri føstu (sunnudag í føstuinngangi), 1
3,13-17	Heilaga dópsins sakramenti
4,1-11	1. sunnudag í føstu, 1
4,12-20	Andrasarmessa – <i>Andrias – ápostul</i>
5,1-12	Alla halganna sunnudag, 1
5,1-16	Friður og rættvísi
5,6 og 9	Friður og rættvísi
5,13-16	Alla halganna sunnudag, 2
5,14-16	Kyndilsmessa – <i>reinsanardagur Mariu moyar. Maria í halgidóminum eftir føðing Jesu</i>

5,20-26	6. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
5,23-26	Einleiki kirkjunnar – kristin einleiki
5,43-48	Friður og rættvísi
5,43-48	4. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
6,5-13	Nýggjársdag – áttanda dag jóla, 2
6,1	Friður og rættvísi
6,19-34	Matteus – <i>ápostul og evangelistur</i>
6,24-34	15. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
6,25-34	Heystgudstænasta
6,25-34	Skapanarverkið
7,7-14	Dýra biðidag, 2
7,12	Friður og rættvísi
7,15-21	8. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
7,22-29	8. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
8,1-13	3. sunnudag eftir trettanda, 1
8,23-27	4. sunnudag eftir trettanda, 1
9,1-8	19. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
9,9-13	Matteus – <i>ápostul og evangelistur</i>
9,18-26	24. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
9,35-38	Kristniboðan – heima- og útímissiún
10,1-5a	Ápostladagur
10,1-5a	Tveggja ápostla messa – Símun Selotes (<i>Kánanearin</i>) og Judas Taddeus – <i>ápostlar</i>
10,1-20	Bartalsmessa / bartalsøka – Bartolomeus – <i>ápostul</i>
10,7-20	Tímoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
10,7-20	Titus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
10,7-20	Silas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
10,7-20	Barnabas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
10,16-22	Pálsmessa – Paulus – <i>umvending Paulusar ápostuls</i>
10,16-22	Pæturssøka – Pætur og Paulus – <i>deyði Pæturs og Paulusar</i>
10,16-22	Forfylgd og kúgað

10,24-31	7. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
10,32-42	Sankta Stefans dag – 2. jóladag, 2
10,32-42	Forfylgd og kúgað
11,2-10	3. sunnudag í advent, 1
11,2-19	Jóansøka – <i>føðingardagur Jóhannes doyparans</i>
11,16-24	10. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
11,25-30	Mattias – <i>ápostul</i>
11,25-30	26. sunnudag eftir tréindardag, 2
11,28-30	Nýggjársaftan
12,31-42	12. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
13,24-30	5. sunnudag eftir trettanda, 1
13,44-52	5. sunnudag eftir trettanda, 2
13,44-52	Matteus – <i>ápostul og evangelistur</i>
13,54-58	Jósef – <i>maður Mariu moy og fosturfaðir Jesu</i>
14,22-33	4. sunnudag eftir trettanda, 2
15,21-28	2. sunnudag í føstu, 1
16,13-19	Pætursmessa- Pætur – <i>Pætursstólur – játtan Pæturs ápostuls</i>
16,13-26	5. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
16,24-27	Ólavsøka – <i>minningardagur Ólavs kongs Haraldssonar (Heilaga) – tjóðarhátíð føroyinga, 1</i>
16,24-28	Pæturssøka – Pætur og Paulus – <i>deyði Pæturs og Paulusar</i>
17,1-9	6. sunnudag eftir trettanda, 27. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis)
18,1-5 og 10	Mikkjalsmessa – <i>høvuðseingilin Mikkjal (Mikael) og allir einglar</i>
18,1-14	22. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
18,19-22	Einleiki kirkjunnar – kristin einleiki
18,21-35	22. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
19,16-26	6. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
19,16-30	Matteus – <i>ápostul og evangelistur</i>
20,1-16	3. sunnudag fyri føstu (sunnudag septuagesima), 1

20,20-28	Jákupsdagur – <i>Eldri Jákup, sonur Sebedeusar – ápostul</i>
20,20-28	13. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
21,1-9	1. sunnudag í advent, 1
21,1-9	Pálmásunnudag, 1
21,28-44	20. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
22,1-14	20. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
22,15-22	23. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
22,34-46	18. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
23,34.	Forfylgd og kúgað
23,34-39	Sankta Stefans dag – 2. jóladag, 1
24,15-28	25. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
25,1-13	2. sunnudag í advent, 2
25,14-30	3. sunnudag fyrri föstu (sunnudag septuagesima), 2
25,31-40	Friður og rættvísi
25,31-46	Seinasta sunnudag í kirkjuárinum, 1
26,17-20 og 26-30.	Heilaga altarsins sakramenti
26,17-30	Skírhósdag, 1
27,31-56	Langa fríggjadag
27,55-61 og 28,1-10	Maria Magdalena
28,1-8	Páskadag, 2
28,16-20	Tréindardag (trinitatis sunnudag), 2
28,16-20	Kristniboðan – heima- og útímissión
28,18-20	Heilaga dópsins sakramenti
Evangeliið eftir Markus (Mark)	
1,1-15	Markusarmessa – Markus – <i>evangelistur</i>
1,14-18	Andrasarmessa – Andrias – <i>ápostul</i>
1,14-20	Jákupsdagur – <i>Eldri Jákup, sonur Sebedeusar – ápostul</i>
2,14-22	17. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
3,13-19	Ápostladagur

3,13-19	Tveggja ápostla messa – Símun Selotes (<i>Kánanearin</i>) og Judas Taddeus – <i>ápostlar</i>
4,1-9 og 26-29	Kristniboðan – heima- og útimissión
4,26-32	2. sunnudag fyrri føstu (sunnudag seksagesima), 2
4,26-32	Heystgudstænasta
4,35-41	Skapanarverkið
6,30-44	Skapanarverkið
7,31-37	12. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
8,1-9	7. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
9,2-10	Kristi dýrd – <i>Jesu umbroyting á fjallinum</i>
9,14-29	2. sunnudag í føstu, 2
9,33-37	Heilaga dópsins sakramenti
10,13-16	1. sunnudag eftir trettanda, 2
10,13-16	Heilaga dópsins sakramenti
10,35-45	Jákupsdagur – <i>Eldri Jákup, sonur Sebedeusar – ápostul</i>
10,42-45	Upphav trúbotar Luthers – <i>trúbotardagurin</i>
12,38-44	23. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
13,5-13	Markusarmessa – Markus – <i>evangelistur</i>
13,9-13	Pálmessa – Paulus – <i>umvending Paulusar ápostuls</i>
13,21-27	Mikkjalsmessa – <i>høvuðseingilin Mikkjal (Mikael) og allir einglar</i>
13,21-31	Upphav trúbotar Luthers – <i>trúbotardagurin</i>
14,3-9	Pálmásunnudag, 2
14,12-17 og 22-26	Heilaga altarsins sakramenti
15,20-41	Langa fríggjadag
15,40-16,1-8	Maria Magdalena
16,1-8	Páskadag, 1
16,14-20	Krists himmalsferðardag, 1
16,15-16	Kristniboðan – heima- og útimissión
16,15-18	Pálmessa – Paulus – <i>umvending Paulusar ápostuls</i>
16,15-20	Markusarmessa – Markus – <i>evangelistur</i>

Evangeliið eftir Lukas (Luk)	
1,1-4	Lukas – <i>evangelistur</i>
1,5-24a	Jóansøka – <i>føðingardagur Jóhannes doyparans</i>
1,26-38	Boðanardag Mariu, 1
1,39-49	Mariumessa um heystið – <i>føðingardagur Mariu moyar</i>
1,39-55	Mariumessa – <i>Maria moy, móðir Harrans</i>
1,39-56	Mariumessa – <i>vitjanardagur Mariu moyar. Maria hjá Elísabet, móður Jóhannes doyparans</i>
1,46-56	Boðanardag Mariu, 2
1,57-80	Jóansøka – <i>føðingardagur Jóhannes doyparans</i>
1,67-80	3. sunnudag í advent, 2
2,1-14	Jólaaftan
2,1-14	Jóladag – <i>føðingardag Krists, 1</i>
2,1-14	Jóladag seinnapart ella um kvøldið
2,1-20	Jólaaftan
2,1-20	Jóladag seinnapart ella um kvøldið
2,15-20	Jóladag seinnapart ella um kvøldið
2,21.	Nýggjársdag – <i>áttanda dag jóla, 1</i>
2,22-32	Jólasunnudag (sunnudag millum jóla og nýggjárs), 2
2,33-40	Jólasunnudag (sunnudag millum jóla og nýggjárs), 1
2,41-52	1. sunnudag eftir trettanda, 1
2,41-52	Jósef – <i>maður Mariu moy og fosturfaðir Jesu</i>
3,1-18	Jóansøka – <i>føðingardagur Jóhannes doyparans</i>
4,14-21	Lukas – <i>evangelistur</i>
4,16-30	1. sunnudag í advent, 2
5,1-11	5. sunnudag eftir trieindardag (trinitatis), 1
6,12-16	Ápostladagur
6,12-16	Bartalsmessa / bartalsøka – Bartolomeus – <i>ápostul</i>
6,12-16	Tveggja ápostla messa – Símun Selotes (<i>Kánanearin</i>) og Judas Taddeus – <i>ápostlar</i>

6,17-23a	Timoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
6,17-23a	Titus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
6,17-23a	Silas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
6,17-23a	Barnabas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
6,36-42	4. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
7,11-17	16. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
7,36-50	11. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
8,1-3	Maria Magdalena
8,4-15	2. sunnudag fyri føstu (sunnudag seksagesima), 1
8,4-15	Upphav trúbotar Luthers – <i>trúbotardagurin</i>
9,28-36	Kristi dýrd – Jesu umbroyting á fjallinum
9,46-56	Jákupsdagur – <i>Eldri Jákup, sonur Sebedeusar – ápostul</i>
9,49-50	Einleiki kirkjunnar – kristin einleiki
10,1-9	Kristniboðan – heima- og útímissión
10,1-9	Markusarmessa – Markus – <i>evangelistur</i>
10,1-9	Lukas – <i>evangelistur</i>
10,16-20	Upphav trúbotar Luthers – <i>trúbotardagurin</i>
10,17-20	Mikkjalsmessa – <i>høvuðseingilin Mikkjal (Mikael) og allir einglar</i>
10,23-37	13. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
10,38-42	Maria, Marta og Lázarus
10,38-42	15. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
11,3	Heystgudstænasta
11,14-28	3. sunnudag í føstu, 1
11,14-28	Heystgudstænasta
11,27-28	Mariumessa – <i>Maria moy, móðir Harrans</i>
12,13-21	1. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
12,22-31	Heystgudstænasta
12,32-48	9. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
13,6-9	Nýggjársaftan
14,1-11	17. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1

14,16-24	2. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
14,25-35	2. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
15,1-10	3. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
15,11-32	3. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
16,1-9	9. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
16,19-31	1. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
17,5-10	3. sunnudag eftir trettanda, 2
17,11-19	14. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
17,20-33	25. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
18,9-14	11. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
18,31-43	Sunnudag fyri føstu (sunnudag í føstuingangi), 2
19,1-10	2. sunnudag eftir trettanda, 2
19,1-10	Føðingardagshald hjá eini kirkju ella gudstænasta um kirkjuna
19,41-48	10. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
21,10-19	Pálsmessa – Paulus – <i>umvending Paulusar ápostuls</i>
21,25-36	2. sunnudag í advent, 1
22,7-20	Heilaga altarsins sakramenti
22,14-20	Skírhósdag, 1
22,24-32	1. sunnudag í føstu, 2
23,26-49	Langa friggjadag
24,1-12	Páskadag seinnapart ella um kvöldið
24,13-35	2. páskadag, 1
24,44-49	Kristniboðan – heima- og útímissiún
24,44-50	Lukas – <i>evangelistur</i>
24,46-53	Krists himmalsferðardag, 2
Evangelið eftir Jóhannes (Jóh)	
1,1-4	Skapanarverkið
1,1-8	Jóansøka – <i>føðingardagur Jóhannes doyparans</i>
1,1-9 og 14	Kyndilsmessa – <i>reinsanardagur Mariu moyar. Maria í halgidóminum eftir føðing Jesu</i>
1,1-14	Jóladag – føðingardag Krists, 2

1,19-28	4. sunnudag í advent, 1
1,35-43a	Andrasarmessa – Andrias – <i>ápostul</i>
1,35-52	19. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
1,44-52	Filippus og Jákup – <i>Yngri Jákup, sonur Alfeusar – ápostlar</i>
1,46-52	Bartalsmessa / bartalsøka – Bartolomeus – <i>ápostul</i>
1,48-52	Mikkjalsmessa – <i>høvuðseingilin Mikkjal (Mikael) og allir einglar</i>
2,1-11	2. sunnudag eftir trettanda, 1
2,1-12	Mariumessa – <i>Maria moy, móðir Harrans</i>
2,1-12	Mariumessa um heystið – <i>føðingardagur Mariu moyar</i>
2,13-22	Føðingardagshald hjá eini kirkju ella gudstænasta um kirkjuna
2,13-22	Upphav trúbotar Luthers – <i>trúbotardagurin</i>
3,1-8	Heilaga dópsins sakramenti
3,1-15	Tréindardag (trinitatis sunnudag), 1
3,14-17	Dýrd krossins – krossmessa um heystið
3,16-21	2. hvítusunnudag, 1
3,22-30	Jóansøka – <i>føðingardagur Jóhannes doyparans</i>
3,25-36	4. sunnudag í advent, 2
4,5-14	Heilaga dópsins sakramenti
4,5-26	2. hvítusunnudag, 2
4,14 og 23-24	Føðingardagshald hjá eini kirkju ella gudstænasta um kirkjuna
4,34-42	21. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
4,46-53	21. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
5,1-15	14. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
5,17-29	24. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
6,1-15	Miðføstu sunnudag, 1
6,25-35	Heystgudstænasta
6,35-51	Miðføstu sunnudag, 2
6,48-58	Heilaga altarsins sakramenti

7,40-52	Upphav trúbotar Luthers – trúbotardagurinn
8,12	Kyndilmessa – reinsanardagur Mariu moyar. <i>Maria í halgidóminum eftir fœðing Jesu</i>
8,28-36	4. sunnudag eftir páskir, 2
8,31-36	Upphav trúbotar Luthers – trúbotardagurinn
8,42-51	3. sunnudag í fœstu, 2
10,11-16	2. sunnudag eftir páskir, 1
10,22-30	2. sunnudag eftir páskir, 2
10,22-30	Fœðingardagshald hjá eini kirkju ella gudstænasta um kirkjuna
11,1-16	Tummasarmessa – Tummas – ápostul
11,19-45	Maria, Marta og Lázarus
11,19-45	16. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
12,1-11	Maria, Marta og Lázarus
12,1-16	Pálmásunnudag, 2
12,20-26	Filippus og Jákup – <i>Yngri Jákup, sonur Alfeusar – ápostlar</i>
12,20-33	Dýrd krossins – krossmessa um heystið
12,24-26	Ólavsøka – minningardagur Ólavs kongs <i>Haraldssonar (Heilaga) – tjóðarhátið fœroyinga, 2</i>
12,35-36a	Kyndilmessa – reinsanardagur Mariu moyar. <i>Maria í halgidóminum eftir fœðing Jesu</i>
13,1-15	Skírhósdag, 2
13,20-35	Jóhannes – ápostul og evangelistur
14,1-7	Tummasarmessa – Tummas – ápostul
14,1-11	3. sunnudag eftir páskir, 2
14,1-11	Filippus og Jákup – <i>Yngri Jákup, sonur Alfeusar – ápostlar</i>
14,15-21	Hvítusunnudag, 2
14,15-27	Tveggja ápostla messa – Símun Selotes <i>(Kánanearin)</i> og Judas Taddeus – ápostlar
14,22-31	Hvítusunnudag, 1
14,27	Nýggjárstaftan
15,1 og 4-5	Heilaga dópsins sakramenti

15,1-11	Markusarmessa – Markus – <i>evangelistur</i>
15,1-11	18. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
15,9-17	Mattias – <i>ápostul</i>
15,12-20	Timoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
15,12-20	Titus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
15,12-20	Silas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
15,12-20	Barnabas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
15,17-20	Lukas – <i>evangelistur</i>
15,17-21	Forfylgd og kúgað
15,12-27	Tveggja ápostla messa – Símun Selotes (Kánanearin) og Judas Taddeus – <i>ápostlar</i>
15,26-16,1-4	6. sunnudag eftir páskir, 1
16,5-15	4. sunnudag eftir páskir, 1
16,16-22	3. sunnudag eftir páskir, 1
16,23b-28	5. sunnudag eftir páskir, 1
17,1-11	5. sunnudag eftir páskir, 2
17,1a og 11b og 17 og 20-26	Einleiki kirkjunnar – kristin einleiki
17,20-26	6. sunnudag eftir páskir, 2
19,17-37	Langa fríggjadag
19,25-27	Mariumessa – <i>Maria moy, móðir Harrans</i>
19,25-27	Mariumessa um heystið – <i>føðingardagur Mariu moyar</i>
20,1-8	Jóhannes – <i>ápostul og evangelistur</i>
20,1-2 og 11-18	Maria Magdalena
20,1-18	2. páskadag, 2
20,19-31	1. sunnudag eftir páskir, 1
20,24-29	Tummasarmessa – Tummas – <i>ápostul</i>
21,15-19	Pætursmessa- Pætur – <i>pætursstólur – játtan Pæturs ápostuls</i>
21,15-19	1. sunnudag eftir páskir, 2
21,15-19	Pæturssóka – Pætur og Paulus – <i>deyði Pæturs og Paulusar</i>

21,20-25	Jóhannes – <i>ápostul og evangelistur</i>
Ápostlasøgan (Áps)	
1,1-8	Lukas – <i>evangelistur</i>
1,1-11	Krists himmalsferðardag, 1 og 2
1,6-14	Mariumessa – <i>Maria moy, móðir Harrans</i>
1,12-14	6. sunnudag eftir páskir, 1 og 2
1,12-14	Filippus og Jákup – <i>Yngri Jákup, sonur Alfeusar – ápostlar</i>
1,12-14 og 23-26	Ápostladagur
1,15-26	Mattias – <i>ápostul</i>
2,1-11	Hvítusunnudag, 1 og 2
2,22-28	1. sunnudag eftir páskir, 1 og 2
2,36-41	2. sunnudag eftir páskir, 1 og 2
2,37-41	Heilaga dópsins sakramenti
2,42-47	2. hvítusunnudag, 2
3,1-10	14. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
4,7-12	3. sunnudag eftir páskir, 1 og 2
4,8-13	Pætursmessa – Pætur – <i>pætursstólur – játtan Pæturs ápostuls</i>
4,23-31	Sunnudag eftir nýggjár, 2
4,32-37	Barnabas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
5,12-16	Bartalsmessa / bartalsøka – Bartolomeus – <i>ápostul</i>
6,1-4	5. sunnudag eftir páskir, 1 og 2
6,8-14 og 7,54-60	Sankta Stefans dag – 2. jóladag, 1 og 2
6,8-15 og 7,54-8,1-4	Forfylgd og kúgað
7,44-50	Føðingardagshald hjá eini kirkju ella gudstænasta um kirkjuna
8,26-39	15. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
8,36-38	Heilaga dópsins sakramenti
9,1-18	4. sunnudag eftir páskir, 1 og 2
9,1-22	Pálsmessa – Paulus – <i>umvending Paulusar ápostuls</i>
9,26-31	Barnabas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>

9,32-42	Pætursmessa – Pætur – <i>pæturstólur</i> – <i>játtan Pæturs ápostuls</i>
10,34-41	2. páskadag, 1
10,34-44	Pætursmessa – Pætur – <i>pæturstólur</i> – <i>játtan Pæturs ápostuls</i>
10,42-48a	2. hvítusunnudag, 1
11,1-18	Pætursmessa – Pætur – <i>pæturstólur</i> – <i>játtan Pæturs ápostuls</i>
11,19-30 og 13,1-3	Barnabas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
11,27-12,1-3	Jákupsdagur – <i>Eldri Jákup, sonur Sebedeusar – ápostul</i>
12,1-11	Pætursmessa – Pætur – <i>pæturstólur</i> – <i>játtan Pæturs ápostuls</i>
12,1-11	Pæturssøka – Pætur og Paulus – <i>deyði Pæturs og Paulusar</i>
12,1-11 og / ella 28,16-31	Pæturssøka – Pætur og Paulus – <i>deyði Pæturs og Paulusar</i>
12,1-17a	Mikkjalsmessa – <i>høvuðseingilin Mikkjal (Mikael) og allir einglar</i>
12,25-13,1-13	Markusarmessa – Markus – <i>evangelistur</i>
13,13-26	Jóansøka – <i>føðingardagur Jóhannes doyparans</i>
13,26-33	Maria Magdalena
13,44-52	Barnabas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
14,8-28	Barnabas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
15,13b-29	Jákupsdagur – <i>Eldri Jákup, sonur Sebedeusar – ápostul</i>
15,22-41	Silas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
15,22-41	Barnabas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
15,35-41	Markusarmessa – Markus – <i>evangelistur</i>
16,1-5	Timoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
16,6-10	Kristniboðan – heima- og útímissión
16,6-12	Lukas – <i>evangelistur</i>
16,16-40	Silas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
17,22-34	3. sunnudag fyri føstu (sunnudag septuagesima), 2

19,1-6	Jóansøka – <i>føðingardagur Jóhannes doyparans</i>
20,6-12	Lukas – <i>evangelistur</i>
20,24-35	8. sunnudag eftir trieindardag (trinitatis), 1
21,1-19	Lukas – <i>evangelistur</i>
22,3-21	Pálsmessa – Paulus – <i>umvending Paulusar ápostuls</i>
26,1-23	Pálsmessa – Paulus – <i>umvending Paulusar ápostuls</i>
28,16-31	Pæturssøka – Pætur og Paulus – <i>deyði Pæturs og Paulusar</i>
Rómverjabrævið (Róm)	
1,1-7	Ápostladagur
1,1-17	Kristniboðan – heima- og útimissión
1,16-17	Upphav trúbotar Luthers – <i>trúbotardagurin</i>
3,19-22a	Sunnudag eftir nýggjár, 1
3,19-28	Upphav trúbotar Luthers – <i>trúbotardagurin</i>
3,23-28	6. sunnudag eftir trieindardag (trinitatis), 2
4,13 og 16-18 og 20-22	Jósef – <i>maður Mariu moy og fosturfaðir Jesu</i>
4,18-25	4. sunnudag eftir trettanda, 2
5,1-11	Upphav trúbotar Luthers – <i>trúbotardagurin</i>
6,3-11	Heilaga dópsins sakramenti
6,3-11	6. sunnudag eftir trieindardag (trinitatis), 1
6,19-23	2. sunnudag eftir trettanda, 2
8,1-4	7. sunnudag eftir trieindardag (trinitatis), 2
8,12-17	8. sunnudag eftir trieindardag (trinitatis), 1
8,14-21	Kyndilsmessa – <i>reinsanardagur Mariu moyar. Maria í halgidóminum eftir føðing Jesu</i>
8,18-23	4. sunnudag eftir trieindardag (trinitatis), 1
8,19-23	Skapanarverkið
8,24-28	5. sunnudag eftir páskir, 2
8,28-30	Mariumessa um heystið – <i>føðingardagur Mariu moyar</i>
8,28-31	Tveggja ápostla messa – Simun Selotes (<i>Kánanearin</i>) og Judas Taddeus – <i>ápostlar</i>

8,31b-39	Nýggjárstaftan
8,31b-39	6. sunnudag eftir páskir, 2
10,1-15	Matteus – <i>ápostul og evangelistur</i>
10,4-17	11. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
10,8b-17	Ápostladagur
10,8b-18	Andrasarmessa – Andrias – <i>ápostul</i>
10,11-17	Kristniboðan – heima- og útímissión
10,13-17	Upphav trúbotar Luthers – <i>trúbotardagurin</i>
11,25-32	20. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
11,33-36	Tríeindardag (trinitatis sunnudag), 1
12,1-5	1. sunnudag eftir trettanda, 1
12,1-5	Kyndilsmessa – <i>reinsanardagur Mariu moyar. Maria í halgidóminum eftir føðing Jesu</i>
12,6-16a	2. sunnudag eftir trettanda, 1
12,9-13	Maria, Marta og Lázarus
12,9-16	Mariumessa – <i>vitjanardagur Mariu moyar. Maria hjá Elisabet, móður Jóhannes doyparans</i>
12,9-21	Friður og rættvísi
12,16b-21	3. sunnudag eftir trettanda, 1
13,1-7	23. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
13,8-10	4. sunnudag eftir trettanda, 1
13,11-14	1. sunnudag í advent, 1 og 2
14,7-13	4. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
15,4-7	2. sunnudag í advent, 1
15,14-21	Kristniboðan – heima- og útímissión
Fyrra Korintbrævið (1 Kor)	
1,4-8	18. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
1,10-13 og 30-31	Einleiki kirkjunna – kristin einleiki
1,17-25	Dýrd krossins – krossmessa um heystið
1,18-25	2. sunnudag fyrri føstu (sunnudag seksagesima), 1
1,18-31	Andrasarmessa – Andrias – <i>ápostul</i>
1,20-25	Upphav trúbotar Luthers – <i>trúbotardagurin</i>

1,21-31	Boðanardag Mariu, 2
1,26-29	Barnadagur – tey sakleysu börnini
3,3b-17	5. sunnudag eftir trettanda, 2
3,9-17	Føðingardagshald hjá eini kirkju ella gudstænasta um kirkjuna
3,11-23	Upphav trúbotar Luthers – <i>trúbotardagurin</i>
3,16-23	Pæturssøka – Pætur og Paulus – <i>deyði Pæturs og Paulusar</i>
4,1-5	3. sunnudag í advent, 1
4,9-15	Jákupsdagur – <i>Eldri Jákup, sonur Sebedeusar – ápostul</i>
4,9-15	Bartalsmessa / bartalsøka – Bartolomeus – <i>ápostul</i>
4,16-17	Timoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
5,7-8	Páskadag, 1
8,6	Skapanarverkið
9,24-27	3. sunnudag fyri føstu (sunnudag septuagesima), 1
10,15-17	Skírhósdag, 2
10,15-17	Heilaga altarsins sakramenti
11,23-26	Skírhósdag, 1
11,23-26	Heilaga altarsins sakramenti
12,1-11	10. sunnudag eftir trieindardag (trinitatis), 1
12,12-13	Heilaga dópsins sakramenti
12,12-27	19. sunnudag eftir trieindardag (trinitatis), 2
12,26-27	Forfylgd og kúgað
12,28-31a	Bartalsmessa / bartalsøka – Bartolomeus – <i>ápostul</i>
12,28-31a	Matteus – <i>ápostul og evangelistur</i>
13	Sunnudag fyri føstu (sunnudag í føstuingangi), 2
15,1-8	Filippus og Jákup – <i>Yngri Jákup, sonur Alfeusar – ápostlar</i>
15,1-10a	11. sunnudag eftir trieindardag (trinitatis), 1
15,1-11	Jákupsdagur – <i>Eldri Jákup, sonur Sebedeusar – ápostul</i>
15,3-5 og 8	Pæturssøka – Pætur og Paulus – <i>deyði Pæturs og Paulusar</i>

15,12-20	2. páskadag, 2
15,20-26	Mariumessa – <i>Maria moy, móðir Harrans</i>
15,21-28	16. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
15,54-57	Mariumessa – <i>Maria moy, móðir Harrans</i>
16,10-11	Timoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
Seinna Korintbrævið (2 Kor)	
1,3-7	Forfylgd og kúgað
1,3-7	Maria Magdalena
1,18-22	4. sunnudag í advent, 2
3,4-9	Kristi dýrd – <i>Jesus umbroyting á fjallinum</i>
3,4-9	12. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
3,18-4,1-6	Kyndilsmessa – <i>reinsanardagur Mariu moyar. Maria í halgidóminum eftir føðing Jesus</i>
4,1-6	Matteus – <i>ápostul og evangelistur</i>
4,5-10	3. sunnudag í advent, 2
4,7-15	Jákupsdagur – <i>Eldri Jákup, sonur Sebedeusar – ápostul</i>
4,7-15	Bartalsmessa / bartalsøka – <i>Bartolomeus – ápostul</i>
5,1-10	24. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
5,11-6,1-2	Kristniboðan – heima- og útmissión
5,14-17	Maria Magdalena
5,14-21	4. sunnudag eftir páskir, 2
6,1-10	1. sunnudag í føstu, 1
6,1-10	Bartalsmessa / bartalsøka – <i>Bartolomeus – ápostul</i>
7	Titus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
8,1-6 og 16-24	Titus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
9,6-11	Miðføstu sunnudag, 1
9,6-15	Heystgudstænasta
Galatabrævið (Gal)	
1,11-24	Pálsmessa – <i>Paulus – umvending Paulusar ápostul</i>
1,11-2,1-10	Pæturssøka – <i>Pætur og Paulus – deyði Pæturs og Paulusar</i>

2,1-8	Titus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
2,1-9	Pálsmessa – Paulus – <i>umvending Paulusar ápostuls</i>
2,1-10	Barnabas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
2,16-21	13. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
3,13-14	Langa fríggjadag
3,23-29	Nýggjársdag – áttanda dag jóla, 1
3,23-29	Jóansøka – <i>føðingardagur Jóhannes doyparans</i>
3,26-28	Heilaga dópsins sakramenti
4,1-5	Mariumessa – <i>vitjanardagur Mariu moyar. Maria hjá Elisabet, móður Jóhannes doyparans</i>
4,1-7	Jólasunnudag (sunnudag millum jóla og nýggjárs), 1
4,1-7	Upphav trúbotar Luthers – <i>trúbotardagurin</i>
4,4-7	Mariumessa – <i>Maria moy, móðir Harrans</i>
5,16-25	14. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
5,25-6,1-9	15. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
6,14	Dýrd krossins – krossmessa um heystið
Efesusbrævið (Ef)	
1,3-14	Tréindardag (trinitatis sunnudag), 2
2,1-10	Matteus – <i>ápostul og evangelistur</i>
2,11-22	Dýrd krossins – krossmessa um heystið
2,13-22	Tveggja ápostla messa – Simun Selotes (Kánanearin) og Judas Taddeus – <i>ápostlar</i>
2,17-22	3. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
2,19-22	Føðingardagshald hjá eini kirkju ella gudstænasta um kirkjuna
3,13-21	16. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
3,14-21	Jósef – <i>maður Mariu moy og fosturfaðir Jesu</i>
4,1-6	17. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
4,1-6	Einleiki kirkjunnar – kristin einleiki
4,7 og 11-16	Tummasarmessa – Tummas – <i>ápostul</i>
4,7 og 11-16	Markusarmessa – Markus – <i>evangelistur</i>

4,7 og 11-16	Filippus og Jákup – <i>Yngri Jákup, sonur Alfeusar – ápostlar</i>
4,7 og 11-16	Matteus – <i>ápostul og evangelistur</i>
4,7 og 11-16	Tveggja ápostla messa – Símun Selotes (<i>Kánanearin</i>) og Judas Tadeus – <i>ápostlar</i>
4,22-28	19. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
4,22-32	Friður og réttvísi
4,30-32	22. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
4,30-5,1-2	Einleiki kirkjunnar – kristin einleiki
5,1-9	3. sunnudag í föstu, 1
5,8-15	Friður og réttvísi
5,15-21	20. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
6,1-3	Ættarsamkoma
6,1-4	1. sunnudag eftir trettanda, 2
6,10-17	21. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
6,10-20	Upphav trúbotar Luthers – <i>trúbotardagurinn</i>
Filippibraevið (Fil)	
1,6-11	22. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
2,1-11	Einleiki kirkjunnar – kristin einleiki
2,5-11	Pálmásunnudag, 1
2,5-11	Dýrd krossins – krossmessa um heystið
2,19-24	Timoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
3,1-13	Pálmessa – Paulus – <i>umvending Paulusar ápostuls</i>
3,17-21	23. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
4,4-7	4. sunnudag í advent, 1
4,6-9	Friður og réttvísi
4,4-9 og 11b-13	Heystgudstænasta
Kolossubraevið (Kol)	
1,9-14	24. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
1,9-20	Skapanarverkið
1,19-23a	Langa fríggjadag
1,24-28	Kristniboðan – heima- og útímissión

1,25d-28	Seinasta sunnudag eftir trettanda, 2
2,10-12	Heilaga dópsins sakramenti
3,12-17	Friður og rættvísi
3,12-17	Einleiki kirkjunnar – kristin einleiki
3,12-15 og 17	Jósef – <i>maður Mariu moy og fosturfaðir Jesu</i>
3,12-17	5. sunnudag eftir trettanda, 1
3,12-17	Mariumessa – <i>vitjanardagur Mariu moyar. Maria hjá Elisabet, móður Jóhannes doyparans</i>
3,16-17	Føðingardagshald hjá eini kirkju ella gudstænasta um kirkjuna
4,7-18	Lukas – <i>evangelistur</i>
Fyrra Tessalónikubrævið (1 Tess)	
1	Silas – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
4,1-7	2. sunnudag í føstu, 1
4,13-18	25. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
5,12-23	26. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis) 2
Fyrra Timoteusarbrævið (1 Tim)	
1,1-5 og 18-19	Timoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
1,5-17	13. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
1,12-17	Pálsmessa – Paulus – <i>umvending Paulusar ápostuls</i>
2,1-4	Ólavsøka – <i>minningardagur Ólavs kongs Haraldssonar (Heilaga) – tjóðarhátið føyroyinga, 1</i>
2,5-8	Einleiki kirkjunnar – kristin einleiki
4	Timoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
6,3-21	Timoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
6,6-12	1. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
6,13-16	Kyndilsmessa – <i>reinsanardagur Mariu moyar. Maria í halgidóminum eftir føðing Jesu</i>
Seinna Timoteusarbrævið (2 Tim)	
1,1-14	Timoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
1,6-14	9. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
3,10-14	Forfylgd og kúgað

3,10-15	Timoteus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
3,10-17	2. sunnudag fyrri føstu (sunnudag seksagesima), 2
3,10-17	Lukas – <i>evangelistur</i>
4,1-11a	Lukas – <i>evangelistur</i>
4,1-11	Markusarmessa – Markus – <i>evangelistur</i>
4,1-8 og 16-18	Pæturssøka – Pætur og Paulus – <i>deyði Pæturs og Paulusar</i>
Titusarbrævið (Tit)	
1,1-5	Titus – <i>medarbeiðari Paulusar</i>
2,11-14	Jólaaftan
2,11-14	Jóladag seinnapart ella um kvøldið
3,4-7	Trettanda dag jóla
3,4-7	Heilaga dópsins sakramenti
Hebrearabrævið (Hebr)	
1	Mikkjalsmessa – <i>høvuðseingilin Mikkjal (Mikael) og allir einglar</i>
1,1-5	Jóladag – <i>føðingardag Krists, 1</i>
2,2-9	Mikkjalsmessa – <i>høvuðseingilin Mikkjal (Mikael) og allir einglar</i>
2,9-10	Dýrd krossins – <i>krossmessa um heystið</i>
2,10-18	Kyndilsmessa – <i>reinsanardagur Mariu moyar. Maria í halgidóminum eftir føðing Jesu</i>
3,12-14	10. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
4,9-13	26. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
4,12-13	Upphav trúbotar Luthers – <i>trúbotardagurin</i>
4,14-16	Langa fríggjadag
4,14-16	3. sunnudag eftir páskir, 2
5,7-9	Langa fríggjadag
8,10-12	Dýra biðidag, 1
10,19-25	Dýra biðidag, 2
10,19-25	Føðingardagshald hjá eini kirkju ella gudstænasta um kirkjuna
10,35-11,1	Tummasarmessa – Tummas – <i>ápostul</i>

11,1-6	3. sunnudag eftir trettanda, 2
11,1-16	Jósef – maður Mariu moy og fosturfaðir Jesu
11,32b-34 og 38-40	Jóansøka – fœðingardagur Jóhannes doyparans
12,1-3	Pálmásunnudag, 2
13,1-2	Marta, Maria og Lázarus
13,12-16	3. sunnudag eftir páskir, 1
13,20-21	2. sunnudag eftir páskir, 2
Jákupsbrævið (Ják)	
1,9-16	1. sunnudag í föstu, 2
1,12	Ólavsøka – minningardagur Ólavs kongs Haraldssonar (Heilaga) – tjóðarhátið fœroyinga, 1
1,17-18	Heystgudstænasta
1,17-21	4. sunnudag eftir páskir, 1
1,22-27	5. sunnudag eftir páskir, 1
2,5-9 og 12-17	Friður og rættvísi
2,15-18	7. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
3,1-12	12. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
4,13-17	Nýggjársoftan
4,13-17	Nýggjárstag – áttanda dag jóla, 2
5,7-8	2. sunnudag í advent, 2
5,13-20	2. sunnudag í föstu, 2
Fyrra Pætursbrævið (1 Pæt)	
1,1-7	Pætursmessa – Pætur – pætursstólur – játtan Pæturs ápostuls
1,3-9	Tummasarmessa – Tummas – ápostul
1,3-9	Páskadag, 2
1,3-12	Tveggja ápostla messa – Simun Selotes (Káanearin) og Judas Taddeus – ápostlar
1,8-12	Jóansøka – fœðingardagur Jóhannes doyparans
1,17-2,1-3	1. sunnudag eftir páskir, 2
1,18-21	Dýrd krossins – krossmessa um heystið
1,22-25	Nýggjársoftan

2,1-5	Jólasunnudag (sunnudag millum jóla og Nýggjárs), 2
2,4-10	Kyndilsmessa – <i>reinsanardag Mariu moyar. Maria í halgidóminum eftir føðing Jesu</i>
2,4-10	Føðingardagshald hjá eini kirkju ella gudstænasta um kirkjuna
2,4-10	5. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
2,20-25	2. sunnudag eftir páskir, 1
3,8-15a	5. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
3,18-22	Sunnudag fyri føstu (sunnudag í føstuinngangi), 1
3,18-22	Heilaga dópsins sakramenti
3,18-22	Dýrd krossins – krossmessa um heystið
4,7b-11	6. sunnudag eftir páskir, 1
4,12-16	Barnadagur – sakleysu børnini
5,1-4	Pætursmessa – Pætur – pætursstólur – <i>játtan Pæturs ápostuls</i>
5,1-11	Bartalsmessa / bartalsøka – Bartolomeus – ápostul
5,6-11	3. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 1
5	Markusarmessa – Markus – evangelistur
Seinna Pætursbrævið (2 Pæt)	
1,3-11	Miðføstu sunnudag, 2
1,16-18	6. sunnudag eftir trettanda
1,16-18	27. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis)
3,3-4 og 8-13	25. sunnudag eftir tríeindardag (trinitatis), 2
3,13-15a og 17-18	Nýggjarsaftan
Fyrsta Jóhannesarbrævið (1 Jóh)	
1,1-3	Boðanardag Mariu, 1
1,1-7	Kyndilsmessa – <i>reinsanardag Mariu moyar. Maria í halgidóminum eftir føðing Jesu</i>
1,1-2,1-2	Jóhannes – <i>ápostul og evangelistur</i>
1,1-2,1-2	Tveggja ápostla messa – Símun Selotes (<i>Kánanearin</i>) og Judas Taddeus – <i>ápostlar</i>
1,5-7	Nýggjarsaftan

1,5-2,1-2	9. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
2,1-12	Jóhannes – <i>ápostul og evangelistur</i>
3,13-18	2. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
4,1-6	8. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
4,1-6	Tveggja ápostla messa – Simun Selotes (<i>Kánanearin</i>) og Judas Taddeus – <i>ápostlar</i>
4,7-11	Jóladag – fœðingardag Krists, 2
4,9-21	Einleiki kirkjunnar – kristin einleiki
4,12-16	18. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
4,16b-21	1. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 1
5,1-13	Jóhannes – <i>ápostul og evangelistur</i>
5,4-12	1. sunnudag eftir páskir, 1
Judasarbrævið (Jud)	
20-25	17. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
Jóhannesar opinbering (Opb)	
1,1-5	Mikkjalsmessa – <i>hövuðseingilin Mikkjal (Mikael) og allir einglar</i>
2,1-7	3. sunnudag í föstu, 2
3,7-13	21. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
3,14-22	2. sunnudag eftir tréindardag (trinitatis), 2
4,11	Skapanarverkið
5,11-12	Mikkjalsmessa – <i>hövuðseingilin Mikkjal (Mikael) og allir einglar</i>
7,9-17	Alla halganna sunnudag, 1
11,19-12,1-6 og 10-12a	Mariumessa – <i>Maria moy, móðir Harrans</i>
12,7-12a	Mikkjalsmessa – <i>hövuðseingilin Mikkjal (Mikael) og allir einglar</i>
14,14-18	Heystgudstænasta
21,1-7	Alla halganna sunnudag, 2

Yvirlit yvir kirkjuárið

ADVENT – JÓLAFØSTA

1. sunnudagur í advent	8
2. sunnudagur í advent	11
3. sunnudagur í advent	14
4. sunnudagur í advent	17

JÓL

Jólaaftan	20
Jóladagur (føðingardagur Krists).	26
2. jóladagur (Sankta Stefans dagur)	33
Jólasunnudagur (sunnudagur millum jóla og nýggjárs)	36
Nýggjárstaftan (gamlaárskvøld)	39
Nýggjárstagur (áttandi dagur jóla)	45
Sunnudagur eftir nýggjár.	48
Trettandi (tretttandi dagur jóla)	50

SUNNUDAGAR EFTIR TRETTANDA

1. sunnudagur eftir tretttanda	54
2. sunnudagur eftir tretttanda	56
3. sunnudagur eftir tretttanda	58
4. sunnudagur eftir tretttanda	61
5. sunnudagur eftir tretttanda	64
6. sunnudagur eftir tretttanda	67

FORFØSTA

3. sunnudagur fyri føstu (sunnudagur septuagesima)	70
2. sunnudagur fyri føstu (sunnudagur seksagesima)	74
Sunnudagur fyri føstu (sunnudagur í føstuinngangi)	77

FØSTA

Byrjar øskudag – fyrsta mikudag eftir sunnudag fyri føstu (sunnudag í føstuinngangi).

1. sunnudagur í føstu	81
2. sunnudagur í føstu	84
3. sunnudagur í føstu	87
Miðføstu sunnudagur	90
Boðanardagur Mariu.	93
Pálmasunnudagur <i>Inngangur til dymbildagaviku</i> .	97
Skírhósdagur	101
Langi fríggjadagur.	105

PÁSKIR

Páskadagur	120
2. páskadagur	124
1. sunnudagur eftir páskir	127
2. sunnudagur eftir páskir	131
3. sunnudagur eftir páskir	134
Dýri biðidagur.	137
4. sunnudagur eftir páskir	140
5. sunnudagur eftir páskir	144
Krists himmalsferðardagur	147
6. sunnudagur eftir páskir	150

HVÍTUSUNNA

Hvítusunnudagur	154
2. hvítusunnudagur.	157
Tríeindardagur (trinitatis sunnudagur).	163

SUNNUDAGAR EFTIR TRÍEINDARDAG (TRINITATIS)

1. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	166
2. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	169
3. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	172
4. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	176
5. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	178
6. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	182
7. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	185
8. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	188
9. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	190
10. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	194
11. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	196
12. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	200
13. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	204
14. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	207
15. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	210
16. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	214
17. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	217
18. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	220
19. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	223
20. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	227
21. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	231
Alla halganna sunnudagur.	233
22. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	236
23. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	239
24. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	242
25. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	245
26. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	248
27. sunnudagur eftir tríeindardag (trinitatis) . .	255

YVIRLIT YVIR SERSTAKAR GUDSTÆNASTUR Í KIRKJUÁRINUM

Heystgudstænasta	299
Skapanarverkið	302
Friður og rættvísi	303
Forfylgd og kúgað	304
Kristniboðan <i>Heima- og útimissión</i>	305
Einleiki kirkjunnar - kristin einleiki.	307
Føðingardagshald hjá eini kirkju (<i>tá ið kirkja fyllir runt</i>) ella gudstænasta um kirkjuna	308
Ættarsamkoma	309
Heilaga dópsins sakramenti	309
Heilaga altarsins sakramenti	311

YVIRLIT YVIR MISHALGIDAGAR OG AÐRAR MINNISDAGAR

Ápostladagur	313
30.11. Andrasarmessa – Andrias	315
21.12. Tummasarmessa – Tummas	315
26.12. Sankta Stefans dagur	325
27.12. Jóhannes	316
28.12. Barnadagur – tey sakleysu børnini.	325
06.01 Trettandi dagur jóla	326
24.01. Timoteus	322
25.01. Pálsmessa - Paulus	316
02.02. Kyndilsmessa.	326
22.02. Pætursmessa – Pætur.	316
24.02. Mattias	317
19.03. Jósef	326
25.03. Mariumessa um várið	327
25.04. Markusarmessa – Markus	320

01.05. Filippus og Jákup	317
11.06. Barnabas	324
24.06. Jóansøka	328
29.06. Pætursøka - Pætur og Paulus	317
02.07. Mariumessa	328
22.07. Maria Magdalena	329
25.07. Jákupsdagur	318
27.07. Maria, Marta og Lázarus	330
29.07. Ólavsøka	331
06.08. Kristi dýrd	331
15.08. Mariumessa	331
24.08. Bartalsmessa / Bartalsøka – Bartolomeus	318
08.09. Mariumessa um heystið	332
14.09. Dýrd krossins – krossmessa um heystið.	333
21.09. Matteus	321
29.09. Mikkjalsmessa	334
18.10. Lukas	321
28.10. Tveggja ápostla messa - Símun Selotes (Kánanearin) og Judas Taddeus	319
31.10. Upphav trúbotar Luthers (trúbotardagurin)	335
01.11. Alla halganna dagur	337

Hesir hava ongan ávísan dag:

Titus	322
Silas	323

Inngangsbøn

Latið okkum øll biðja:

Harri! Eg eri inn komin í hetta heilaga hús títt at hoyra, hvat ið tú, Guð faðir, skapari mín, tú Harri Jesus, frelsari mín, tú góði heilagi andi, uggari mín í lívi og deyða, vilt við meg tala.

Harri! Opna tú nú soleiðis við tínum heilaga anda fyri Jesu Krists skuld hjarta mítt, at eg av orði tínum kann læra at bera angur um syndir mínar, í lívi og deyða at trúgva á Jesus og hvønn dag í heilagum lívi og levnaði at batna. Tað hoyri og bønheyri Guð fyri Jesus Krist! Amen.

Útgangsbøn

Latið okkum øll biðja:

Harri, eg takki tær av øllum hjarta mínum, fyri at tú hevur lært meg, hvat tú vilt, at eg skal trúgva og gera.

Hjálp mær nú, Guð mín, við heilaga anda tínum fyri Jesu Krists skuld, at eg má varðveita orð títt í reinum hjarta, av tí styrkjast í trúnni, í heilagum levnaði batna og meg við tað í lívi og deyða ugga!

Faðir vár, tú sum ert á himnum! Heilagt verði navn títt; komi ríki títt; verði vilji tín, sum í himni so á jørð; gev okkum í dag okkara dagliga breyð; og fyrigev okkum syndir okkara, so sum vit eisini fyrigeva teimum, ið móti okkum synda; og leið okkum ikki í freistingar; men frels okkum frá tí illa; tí at títt er ríkið, valdið og heiðurin um allar ævir! Amen.



FØROYSKT KIRKJUMÁL